

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt Danskernes Historie Online - Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskeres Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

Studerterne fra Ar 1900

Et Mindefkrift
om Fakulteter og Livsførelser

Samlet af
Sognepræst C. Krarup

STUDENTERNE
FRA AAR 1900

STUDENTERNE FRA AAR 1900

ET MINDESKRIFT

PERSONALHISTORISKE

OPLYSNINGER

SAMLEDE AF

SOGNEPRÆST C. KRARUP

UDGIVET AF OG TRYKT HOS J. D. QVIST & KOMP.
EJNAR LEVISON :: KØBENHAVN
MCMXXV

PROLEGOMENA

Nen af Studenterne fra 1900 sendte et Brev til nærværende Bogs Redaktør, hvori følgende stod at læse:

Som De og mange andre sikkert vil erindre, blev der i årene lige før århundredskiftet ført nogen diskussion i bladene om, hvorvidt det nye århundrede skulde siges at begynde den 1ste januar 1900 eller den 1ste januar 1901.

Ikke mindst fra autoritativt akademisk hold blev det — selvfølgelig — med styrke hævdet, at det ny århundrede måtte begynde med året 1901. Altsaa er studenterne fra 1900 det sidste studenterhold i det 19de århundrede.

Til mine bedste minder fra universitetet hører mindet om den smukke forelæsning, prof. Höfding holdt den sidste dag før juleferien 1900. Hans forelæsning var vistnok den sidste, der overhovedet blev holdt i det gamle århundrede. Den handlede ikke om filosofisk propædeutik, men blev et tilbageblik paa åndslivet i det 19de århundrede i Danmark. Jeg husker tydeligt, hvordan professoren ironiserede over dem, der — som kejser Vilhelm og fhv. Kultusminister Stryhr — kunde være i tvivl om, at det 20de århundrede skulde begynde 1901.

Jeg synes, at der kan være anledning til at få slået fast, at vi studenter fra 1900 i allerhøjeste grad, medens vi var russer, i „foreningen“, i „samfundet“ og på universitetet blev mindet om, at vi var århundredets studenter fremfor alle andre.

Disse Bemærkninger maa kaldes meget betimelige i en akademisk Jubilæumsbog nu i Aaret 1925. Ellers ønskes kun nævnet to Citater, et paa Vers fra Nutiden og et paa Prosa fra Oldtiden, der, betragtede som Spørgsmaal og Svar, har Erinde til os alle.

Citaterne er disse:

- I: Sorundret sidder saa jeg her
paa Jordens trange lille Skjær
iblandt de andre Fugle,
og lytter fremmed lidt paa hver,
her synger op saa mangen Stær
og tuder mangen Ugle.
De ivrer hver, som ved de alt;
— men ingen har mig end fortalt,
hvorfor vi alle hid er dalt,
vi stakkars, stakkars Fugle.

Jonas Lie.

- II: Tu nos fecisti ad te domine, et inquietum est
cor nostrum, donec requiescat in te.*

Augustin.

Tjustrup Præstegaard i August 1925.

C. Krarup.

* Overs. „Du har skabt os til dig, o Gud! Og uroligt er vort Hjerte, indtil det finder Hvile i dig.“

Johannes Steenstrup

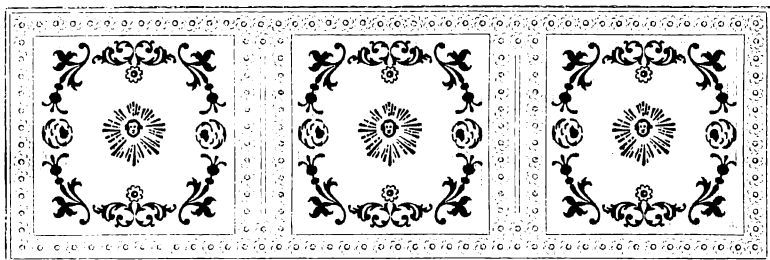
RECTOR MAGNIFICUS 1900—1901
SOM VED IMMATRIKULATIONEN DEN 29. SEPTBR. 1900
PÅ UNIVERSITETETS VEGNE
GAV AKADEMISK HAANDSLAG
TIL STUDENTERNE
FRA 1900

TRYKT I
450 NUMMEREREDE EKSEMPLARER

DETTE EKSP. HAR NR.

166

HARALD HØFFDING

højere Grad og i dybere Betydning end nogen anden nulevende har Harald Høffding været dansk akademisk Ungdoms Lærer.

Han har selv kaldt sig en af „de stille i Landet“, og der har aldrig staaet Larm om hans Navn. Han har ikke lagt an paa at udklække „Høffdingianere“, men altid bestræbt sig for at oplære sine Tusinder af Elever til personlig Eftertanke og alvorlig Selverkendelse. Der er ikke hæftet noget „Gennembrud“ til hans Navn, men naar Historien engang skal fælde sin afklarede Dom om den sidste Menneskealders aandelige Danmark, skal det nok vise sig, at ingen enkelt Mands Gerning har sat sig dybere og værdigere Spor end hans.

Der findes næppe nogen mere universel Aand i Danmark end Høffding. Han lukkede sig ikke inde i Filosofien som i en Celle, men søgte bestandig og med alsidig Iver ind paa de talrige nærmere og fjernere videnskabelige Felter, fordybde sig i Digtning og lyttede lydhør til Livets Pulsslag. Ham var og er i Sandhed intet menneskeligt fremmed.

Hans Aands Mangfoldighed har faaet sit blivende Udtryk i den monumentale aandelige Bygning, han med sin eminente Arbejdsomhed har rejst, og som bæres af hans fem Hovedværkers solide Piller: Psykologien, Etikken, Filosofiens Hi-

storie, Religionsfilosofien og „Den menneskelige Tanke“. Vidtfavnende som han er i sin Forsken og Viden, blev han en ideel Vejleder for de unge Studenter fra samtlige Fakulteter.

Hans personlige Udvikling blev bestemt og præget først af Søren Kierkegaards Skrifter og derefter af den fransk-engelske Positivisme, som han har Æren for at have indført herhjemme, hvor tysk Filosofi hidtil havde været eneraadende. Men han optog ikke uden Forbehold de positivistiske Ideer; kalder man ham Positivist, maa man ikke glemme Ordet „kritisk“ foran.

Af hans filosofiske Standpunkt, som det ikke her er Stedet til at gøre nærmere Rede for, faar man det mest almene og tilgængelige Indtryk gennem to Forelæsningsrækker, han for godt en halv Snes Aar siden holdt som Gæst ved det finske og det norske Universitet; den første foreligger trykt paa Svensk under Titlen: „Personlighetsprincippet i Filosofin“; den anden indleder tredje Række af hans „Mindre Arbejder“ og hedder „Aandelig Kultur“.

Personlighedsprincippet (som Høffding for en Menneskealder siden hævdede saa energisk i en Polemik, han førte i „Tilskueren“ med Georg Brandes om Nietzsche) opstiller det Krav, at det enkelte Individ aldrig bør betragtes og behandles udelukkende som Middel, men tillige som Maal. .

I de to nævnte Forelæsningsrækker belyses dette Princip fra forskellig Side; sammenholdte giver de i kort Begreb den Personlighedsfilosofi, som er karakteristisk for Høffding, og som staar i dyb og inderlig Sammenhæng med hans Sans for Individualiteter.

Den, som skriver disse Linier, har tidligere haft Lejlighed til udførligere, end det her er muligt, at samle nogle Træk til en Karakteristik af sin Ungdoms Læremester. Skal jeg her føje nogle enkelte Linier til det Billede, jeg andetsteds har forsøgt at give, kan jeg ikke undgaa at tale personligt.

Harald Høffdings Navn har lyst og lyser endnu over min Ungdom fremfor noget andet. Jeg regner det blandt de allerstørste Gaver, Livet har skænket mig, at det fra mit Rusaar forundtes mig at staa ham personligt nær.

Der er et gammeldags Ord, som man nu betænker sig paa at bruge; Ordet er: *ædel*. Jeg knytter det uden Forbehold til Høffdings Personlighed. Jeg ved ingen Mand med saa adelig en Aand, saa ren en Ære, saa blankt et Skjold.

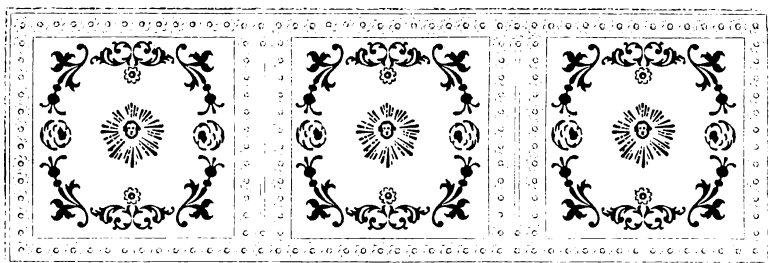
Høffding har engang kaldt de Timer, da de unge søgte hans Raad i en Hjertesag, sit Livs bedste Minder. Saaledes vil de Stunder ogsaa staa for dem, som kom til ham. Man faar først det rette Maal for hans Betydning og Indflydelse, naar man til hans Forfatterskab og Lærervirksomhed føjer hans Gerning som de unges menneskelige Sjælesørger. Kunde Væggene i hans Stue tale, vilde de hviske om Menneskesind, der fandt Fred i deres skærmende Ly.

Arbejdsom og derfor krævende Arbejde, nøje kendende baade sit Værd og sin Begrænsning, trofast uden Maade, dansk til sin Hjerterod og aaben for alt værdifuldt fremmed, mild og myndig, gammel i sin Erfaring og ung i sin Tanke, mandig og aandelig-blufærdig, fornem og jævn, stulfærdig og aldrig i Hvile, harmonisk og i Kamp med et tungt Sind, fast i sit Stade og stedse søgende — saadan er Høffding.

Vi er mange, i hvis Hjertedyb han engang tændte en Ild, som aldrig kan slukkes.

ERIK RINDOM.

PROF. KROMAN OG RUSSERNE

PROFESSOR KROMAN, Forfatteren til „Maal og Midler for den højere Skole“, der blandt de første herhjemme kæmpede for en forsvarlig legemlig Opdragelse og Elevernes Selvvirksomhed i Modsætning til mekanisk Udenadslæren og Hukommelsesterperi, havde ganske særlige Betingelser for at kunne virke som Ungdomslærer ved de filosofiske Studenterkursus.

Prof. K. maatte da lægge Vægt paa at give de unge Respekt for den grundige lagttagelse af Erfaringens rige Stof og øve dem i selvstændig Bearbejdelse af det givne, i selvstændig Tænkning. — „Der er,“ sagde Professoren, „een Ting i Verden, vi ikke kan skændes om, og det er Vurderingen af simple Rumsbilleder, f. Eks. at en Hest er større end en Flue.“ — Disse Vurderinger skyldes Skelneevnen, og ad denne Vej kan man jo — gennem Kombination af de grovere Vurderinger — komme videre.

Prof. Kromans Elever fik et grundigt Kursus i Logik. Gennem Arbejdet med Dommene: empiriske og aprioriske med deres forskellige Vishedsgrad, analytiske og syntetiske, d. v. s. Gentagelser og Viljesdomme, berettigede og uberettigede, sande og falske, — gennem Undersøgelse af Slutningerne, hvor vi som i Matematikken taler med absolut Sikkerhed, idet alt omsættes i simple Rumsbilleder, — udvikles Skelneevnen, og er der nogen Evne,

Studenterne fra Aar 1900 — II

man mere har Brug for, end netop Evnen til at skelne, styre sit Forestillingsløb, skelne mellem væsentligt og uvæsentligt, ægte og uægte, objektiv Saglighed og subjektive, følelsesbetonede, forhastede Domme?

Det følger af sig selv, at Prof. Kroman, Forfatteren af „Vor Naturerkendelse“, maatte give sine Elever Respekt for den naturvidenskabelige Forsknings Eksakthed og Besindighed. Ogsaa Erkendelsens Principper maa underkastes en skarp, kritisk Undersøgelse, og vi stilles da overfor Spørgsmaal, som Videnskaben endnu ikke kan løse.

Prof. Kroman forklarer Aarsagssætningens erkendelsesteoretiske Gyldighed ud fra Selvopholdelsesdriften. Den er et Postulat, en Viljessætning, en Begyndelsespaastand. Professor K. har bevist, at Aarsagssætningen ikke kan bevises — —. „Ethvert Bevis,“ saaledes endte Argumentationen, „ender nemlig med et „ergo“, og saa bruger man jo Aarsagssætningen!“

Professor Kroman vilde ikke alene lære sine Elever at tænke rigtigt, men ogsaa at udtrykke sig klart og præcist. — Man ved jo, at en Definition skal være skarp og fuldstændig, at et Bevis ikke maa begynde med „altsaa“ o. s. v., og dog kunde man ved Eksaminationerne Gang paa Gang under Auditoriets Jubel høre Professoren forfølge et Cirkelbevis eller en uheldig Definition gennem de deraf udspringende Tankerækker eller med uforstilt Forundring spørge: „Hvorfor siger De „altsaa?““ (Det var nemlig ikke sjælden Examinandens første Ord.) Mangen Tankenød kunde iøvrigt være haard nok at knække.

Prof. K. havde selv en sjælden Evne til — mundtlig og skriftlig — at gøre sine Tanker anskuelige, og forholdsvis let førtes Eleverne gennem Studiet af de sjælelige Fænomener til Forstaaelsen af Følelsens Betydning for Sjælelivet og Bestemmelsen af det etiske som den ideale Selvhævd, der bestaar i at handle alment.

Med en ejendommelig vindende Hjertelighed kom Prof. K. sine Elever i Møde, altid rede til at hjælpe og vejlede; men vi saa i ham tillige Handlingens Mand. Vi vidste jo f. Eks. med hvor meget Held han anvendte Matematikken som „Kapsejla-

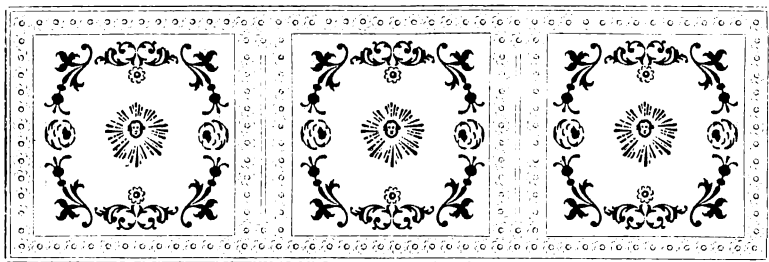
sens Logik“, praktisk, saa det var umuligt at kuldsejle, og vi lærte af ham at respektere aandelig Sundhed, Redelighed, den ærlige Vilje og det grundige Arbejde.

Blandt de mange mindre Skrifter med matematiske, mekaniske, fysiske, fysiologiske og pædagogiske Emner, som Prof. K. i de senere Aar har udgivet, er en lille Afhandling, hvori Professoren forsvarer Macody Lunds Udkast — efter det gyldne Snit — til Genrejsningen af Trondhjems Domkirke og paaviser den Skønhedsvirkning, der i det mægtige Rum skabes af de matematiske Linjers strenge Konsekvens.

Mange Elever, der nu med Tak mindes de filosofiske Forelæsningsninger for 25 Aar siden, følte noget af den samme Skønhedsglæde, naar Prof. Kroman ved sin Tankes Lys og med sin Tales Klarhed drog Logikkens strenge Linier.

ELLEN FEMMER.

MINDER FRA DET THEOLOGISKE FAKULTET

I sad i Anneksauditoriet langs med de lange grønne Borde, en Smule beklemt og meget spændte paa, hvad nu Universitetslivet vilde bringe os. Ventetiden forkortede vi med at betragte vore Kammerater, som vi nu skulde dele saa meget med i de kommende Aar. Hvad var det for Folk? — De saa meget forskellige ud. Der var livlige Kjøbenhavnere, stilfærdige Vestjyder, nogle, der endnu saa ud som rene Dreng, og andre, der var op mod de 30. En enkelt endog nær de 40.

Men alle var de betagne af Situationen. Bag os laa Skole- eller Kursustiden, for manges Vedkommende slidfyldte Aar, i hvilke man var bleven led og ked af det evindelige Lektierperi. For nogles Vedkommende var det Aar, der var tilbragte i Savn og Fattigdom, der nu og da havde været ved at betage en Modet; men i slige mismodige Øjeblikke havde Studenterhuen staaet for ens indre Øje som den længselsfuldt ventede Belønning.

Nu var den vundet, og glad var man, — saa glad maaske som ingen Sinde før eller siden i Livet; thi den Gang betød det jo endnu noget at være Student. Og nu var man saa rykket det endelige Maal: Livsgjerningen saa meget des nærmere. Hvem tænkte derfor i dette Øjeblik paa det lange Studium og den svære

Kamp for at slaa sig igennem her i denne dyre By? Var Pungen for manges Vedkommende let, thi faa var Velhavere, saa var Hjertet til Gengæld ogsaa let, og med hele Ungdommens Fortrøstning satte man sig for at gaa i Gang med Opgaverne.

Saa aabnedes Døren, og Professor *P. Madsens* ærværdige Skikkelse viste sig i den. Han skulde holde Indledningsforelæsninger for at føre os ind i det theologiske Studium.

Der er næppe nogen af os, der nogen Sinde vil glemme Professor P. Madsen. Allerede ved sin første Indtræden indgød han os Tillid. For os Jyder klang hans Røst saa inderlig hjemlig. Hans — i og for sig uskønne — Ansigt lyste med et Skær af helleg Alvor, parret med en forunderlig Blanding af Skarpsindighed og barnlig Troskyldighed. Hans Ord faldt klare og besindige, og ingen af os kunde være i Tvivl om, hvem og hvordan den Mand var. Vi følte straks: Han lever med Gud! og det er ham en Hjertesag at uddanne os til gode Tjenere i Kirken.

Saa talte han om, hvorledes vi skulde indrette vore Studier. Et Ord kom igen Gang efter Gang: Kursorisk. Kursorisk Læsning i det græske, nye Testamente, saa vi levede os ind i Forfatterens Aand og Tankegang, og kursorisk Læsning i det gamle, som vi, til vi havde lært Hebraisk, foreløbig maatte bruge i Oversættelse. Han fremholdt for os, at det jo blev de færreste blandt os, der blev Videnskabsmænd; men ingen maatte dog sætte Maalet saa lavt, at han ikke burde lægge Vind paa at blive en videnskabelig dannet Mand. Dog Kundskaber var ikke nok til at blive en dygtig Præst. Vi maatte ogsaa leve med i Kirkens og vort Folks Liv. Spredte os over for meget burde vi ikke; men leve med i det gode Studenterliv burde vi, og lidt Menighedsarbejde, som Søndagsskolegerning, maatte enhver theologisk Student tage Del i. Saa sagde han os til sidst, at om vi selv vilde, saa kunde disse Studieaar, vi nu gik ind til, blive rige og gode Ungdomsaar, som vi senere kunde se tilbage paa med Glæde og Tak.

Adskillige af os har senere sandet, at den gamle Professor havde Ret, og det blev forøvrigt ikke mindst ham, der kom til at præge os, da han i vore senere Studieaar holdt Forelæsninger og Øvelser over Troslæren. Da kunde vi tale med ham om de

theologiske Problemer, saaledes som man taler til en ældre, kundskabsrig Fader, og hans klare Tanke og uendelige Sagtmodighed har ført mere end een tvivlende eller kritiklysten Student ikke uden om Vanskelighederne, men tværs gennem dem til fast Stade i den kristne Tro.

Der er derfor mange af os, der sender en venlig Tanke til vor Ungdoms ærværdige Læremester.

Af de andre Professorer var det jo først den lærde Orientalist *Frantz Buhl*, vi kom i Berøring med. Hans Timer var egentlig ikke morsomme. Lidt kejtet og genert i Foredraget var han, men grundig og samvittighedsfuld. Og det tørre, hebraiske Sprogstudium virkede vel heller ikke opmuntrende paa dem af os, der kun tog den indviklede hebraiske Grammatik med som et nødvendigt Onde.

Den nytestamentlige Professor *Schat-Petersen* skulde heller ikke ved sine første Forelæsninger give os særlig Kærlighed til det theologiske Studium. Med en Vidtløftighed, der var nær ved at bringe de mest samvittighedsfulde af os til Fortvivelse, opregnede han i eet Væk en Række, i Begyndelsen os ganske ukendte, tyske Theologer, der havde haft den Mening, og saa en lige saa lang Række, der havde haft en anden Mening, og der sad vi Stakler og gjorde os Umage for at faa alle disse ligegyldige, forlængst afdøde og for en stor Del ret pedantiske Herrer med i vore Kollegiehæfter og ind i vor Hukommelse — til vi til sidst opdagede, at det i Virkeligheden var ret ligegyldigt. Saa sprang vi ganske roligt disse Navne over og hørte kun efter, naar han førte os ind i Fortolkningens grammatikalske og bibeltheologiske Side, og saa var vi med. Saa lærte vi at vurdere baade hans grundige Viden og hans personlige Fromhed, om end han sikkert ikke for nogen fik den centrale Plads i Fakultetet.

Professor *I. C. Jacobsen* i det gamle Testamente lærte vi først senere at kende, og da fandt vi i ham en redelig Forsker, hvis Forelæsninger kun havde for lidt praktisk Berøring med den Præstegerning, der skulde blive de flestes Fremtidslod.

Fakultetets Nestor kendte vi jo alle af Navn, den populære Forfatter til „Ved Nytaarstid i Nøddebo Præstegaard“, *Henrik*

Scharling; men ogsaa ham kom vi først senere i nærmere Forhold til.

Overgangen fra Latinskolens Lektuelæsning til Universitetets frie Studief orm følte sikkert af os alle som en stor Lettelse; enkelte gik Forandringen vel noget til Hovedet, saa de mente, at Friheden først og fremmest betød Lejlighed til at dyrke Kammeratskabslivet i Studenterforeningen og ved Akademisk Skyttekorps Ture; men for de fleste theologiske Studenters Vedkommende gælder det dog sikkert, at de, selvom de i Begyndelsen havde noget svært ved at finde sig til Rette, da Stoffets Mængde virkede saa overvældende, og Eksamenstiden foreløbig laa godt gemt i Fremtidens Taageverden, dog mødte med god Vilje til at tage fat og faa noget ud af Aaret.

Naturligvis lagde vi Russer særlig Vægt paa at faa Filosofikum og Hebraikum til Side ved Sommerekksamen, og for de fleste af os lykkedes det; men desforuden fik vi dog ogsaa lagt et godt Grundlag for det nytestamentlige Studium.

Desværre havde vi ingen Professor i Kirkehistorie, da den impulsive og aandsfyldte *Fredrik Nielsen* var rejst som Biskop til Aalborg.

Men til Gengæld kunde Aaret i Sammenhæng hermed byde paa noget saa spændende som en Konkurrence om hans ledige Lærerstol.

Vi unge Russer tog vel nok denne Begivenhed i hvert Fald til Dels udfra et sportsmandsmæssigt Synspunkt; men vi fulgte desuagtet højlig interesseret den i enhver Henseende værdige og gentlemanlike Holmgang mellem Konkurrenterne, der jo alle, hvad man vel nok maa notere som noget af et Særsyn, senere blev theologiske Professorer.

Handlingen lededes af Aarets Dekan, den værdige og statelige Schat-Petersen, der imidlertid kun een Gang fandt sig foranlediget til at gribe ind. Det var da den senere Sejrherre, den lille, spinkle *Valdemar Ammundsen*, i hvem vi for Resten godt kunde være tilbøjelige til at se en forklædt Rus, havde holdt en sjældent aandsfyldt, historisk Forelæsning. Da glemte vi i den Grad os selv, at vi i Auditoriet tog Parti ved demonstrativt at klappe i

Hænderne — en Forbrydelse, som den værdige Dekan naturligvis skarpt maatte udtale sin Misbilligelse over.

Naah, heldigvis voldte vor Taktløshed jo ingen Ulykker; til Trods herfor kunde vi ved Efteraarsemestrets Begyndelse have den Glæde at hilse Valdemar Ammundsen velkommen som vor unge Professor. Enhver af os ved, at han til fulde formaaede at udfylde Stillingen, og at han snart blev det Centrum, hvorum de theologiske Studenter samlede sig.

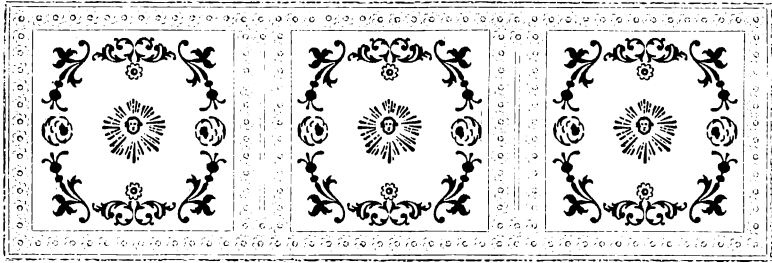
Livet i Studenterforeningerne og i mindre Bibelkredse, hvor vi ogsaa mødtes med Studenter fra andre Fakulteter, var vel ellers det, som optog os mest; men Minderne herfra indtager jo efter Sagens Natur en mere privat Plads.

For mange af os fik Aaret en smuk Afslutning ved det nordiske Studentermøde paa Läckö i Sverige, hvor vi mødtes med aandsbeslægtede fra det øvrige Norden, hvortil vi ogsaa regnede det den Gang saa misregerede Finland.

Et kvart Sekel er nu gaet, og vi, der som Russer hin Dag i September mødtes paa Universitetet, er for største Delen komne langt fra hverandre. En ikke ringe Del af os er gaet ind gennem Dødens Port. De fleste af os virker dog endnu i vor Kirkes Tjeneste, mens andre er søgt ud i andre Stillinger. Adskillige af os har i Tidens Løb mødt hinanden som Forbundsfæller eller Modstandere; men selv naar dette sidste er sket, og vi for Sandhedens Skyld har maattet bekæmpe hverandre, saa har vi dog følt, at eet havde vi i hvert Fald fælles: Mindet om rige Udviklingsaar i de theologiske Høresale.

MARIUS TH. NIELSEN.

JURIDISKE RUSMINDER

AAR man bor fjernt fra sit eget Land, fortættes Indtrykkene derfra ofte i særlig Grad. Den hjemlige graa Hverdag svinder bort med de mange Mile, der ligger mellem Een og Danmark, — naar man selv bor under en Himmel, der næsten altid er klar og blaa, føles Mindet om de tunge Skyer, de mørke Vinterdage og den stadigt faldende Regn som noget, man kender saa godt, — men som man næsten undres over — det ligger Een saa fjernt.

Saaledes ogsaa Rusminderne, — de vil jo for os alle staa i et vist farvebestemt Skær, der brydes og veksler, alt eftersom vi gennem de 25 Aar maatte give Afkald paa det, vi drømte om og satte os som Maal. I vore Krav til Livet led vi jo alle Skibbrud undervejs, maatte kaste meget overbord, vi dengang ansaa for paalidelig Ballast.

Det er paa en Maade mærkeligt, saa meget af det, der dengang fangede Ens Sind, efterhaanden forflygtiges og svinder bort fra Ens daglige Bevidsthedsliv. Og at det kan gaa saa ganske omvendt med en Interesse saa specifik som den for Juraen — den var for Nedskriverens Vedkommende saare ringe i Begyndelsen, — det var et Studium nærmest faute de mieux, — men Interessen og Tilegnelsesglæden er steget Aar til Aar. Det er maaske Gentagens Lov. Det er maaske endnu mere Erken-

delsen af, hvor lidt man i Virkeligheden ved og kan, og hvor uendelig meget der endnu staar igen.

Den unge Rus nærrede en lidenskabelig Interesse for Filosofi og Æstetik, — han mindes med Taknemmelighed og Veneration det Indtryk, Professor Høffdings Forelæsninger og vel mest Personlighed gjorde paa en ung Student, der kom til Hovedstaden med et lidt bortgemt Sind, der endnu levede sin stille Drøm i Sorøs stemningsmættede Natur. Han mindes, hvor Sindet var modtageligt for alle Indtryk, — men ikke synderligt for Juraen. Den forekom kold og abstrakt, — rentud kedelig. Universitetslærerne i det Aar 1900 vare sikkert ikke væsentlig kedeligere, end de embedsmæssigt havde Lov til. Professorer som Deutzer og Matzen hørte tværtimod til dem, man maatte kalde virkelig morsomme. — Men Studiet var dengang lagt forkert an, — man blev placeret lige midt i Stoffet uden Varsel. Det unge Menneskes Indvielse i Juraen skete med For. 4. Jan. 1799 om Trolovelse, og blot Tanken herom kan endnu faa Een til at vaagne i Rædsel. Thi Trolovelse i deuntzersk Fortolkning var noget særdeles indviklet og uforstaaeligt, der nok kunde bringe Een til Fortvivlelse. — I vore Dage ligger Studiet ganske anderledes; man ledes lempeligt ind i Juraens Rige gennem forberedende Fag som Borgerlig Ret, Retshistorie m. m.; man tildannes langsomt og ligesom nænsomt.

Men dengang, i Aaret 1900, var der ingen saadan forberedende Indvielse. Og dog kom man gennem Trængslerne, — man gav sig efterhaanden uvilkaarligt over, og kom lidt efter lidt til at omfatte sit Studium med den Interesse, der er nødvendig, for at man kan vokse sig sammen med det. Hvori laa det? Næppe direkte i Universitetet, — til dets Forelæsninger blev undertegnede senere en vist særlig flittig Gæst, — men i selve Rusaaret var det mere Pligten end Lysten, der drev Een. Næppe heller Manuduktøren, — Nedskriveren havde en udmærket Manuduktør, — nuværende Landsdommer Thorup — men han mindes mest Rusaarets Timer i Røgskæret af dennes lange Pibe, — omend vel ogsaa lidt Jura blev hængende. Men selv om det direkte Udbytte af Rusaarets juridiske Studium næppe har været

stort, saa har det sikkert haft sin store indirekte Betydning. Et Rusaar bør ikke i for høj Grad opluges af et Fagstudium, — undertegnede taler med nogen praktisk Erfaring, da han i adskillige Aar manudcerede i udstrakt Omfang — det bør benyttes til at skabe den almene Dannelse, som ikke mindst for Jurister er nødvendig. Og midt i alle de mangesidige og farvede Indtryk, Sindet fik — nogle blivende, andre kun flygtige, — har sikkert det første Aars Beskæftigelse med Juraens Problemer haft sin Værdi. Meget blev vel uforstaaet den Gang, — det meste tilegnedes i Begyndelsen kun af Pligt. Men der blev, umærkeligt og nu upaaviseligt, skabt den særegne Tilpasning af Sindet, hvoraf den særlige Interesse for Juraen kunde vokse op. I vore Dage gaar det maaske lettere med at forstaa, at al Jura kun er et Forsøg paa at ordne det menneskelige Samkvem bedst muligt, — skiftende efter Tidernes Behov. De sociale Problemer gør sig nu saa langt stærkere og mere umiddelbart gældende. I vor Rustid var der ligesom mere Ro over Samfundets Udvikling. Problemerne laa fjærnere.

Ser man tilbage til Rusaaret, mindes man med Glæde dets Uro og Higen; det var en Tid, da man fik Lov til at udfolde sig, — siden blev de fleste af os alt for meget opslugt af Hverdagens Arbejde. Og i Billedet af Rustiden glider harmonisk ind Tanken om en Formiddagsforelæsning i Strafferet paa Universitetet; den virkede behageligt og afdæmpet; man syntes, man kunde systematisere og rubricere hele Livet, klart og køligt, som en Goos havde gjort det. Senere lærte selve Livet os, at der var mere i Himmel og paa Jord, end vi dengang drømte om. Men selv om meget af det, vi da søgte at tilegne os, ikke lader sig direkte anvende i vor daglige Gerning som Dommere, administrative Embedsmænd, Sagførere eller hvad vi nu blev, — vi lærte noget af det logiske og stringente, en Jurist ikke kan være foruden.

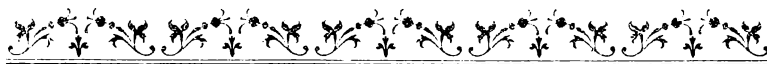
Vi mindes sikkert alle med Glæde vort Rusaars Lærere — den blide, ivrigt interesserede Lassen, i hvis Personlighed der laa noget umiddelbart betagende, som vi ikke kunde undgaa at paa-virkes af, — den brede, robuste Matzen, — han var en fortrinlig Universitetslærer, — den lidt spidse, vittige Deuntzer, — selv

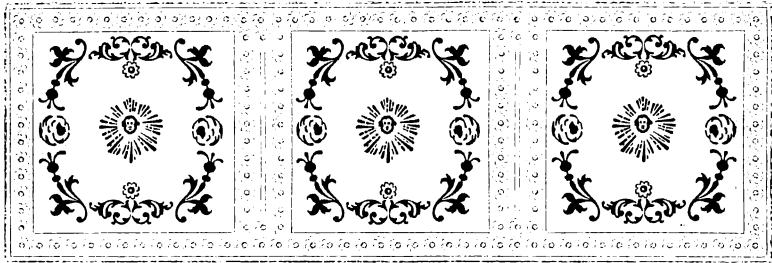
for en Rus kunde han gøre Eventualmaksimen næsten morsom. Alle tre er de nu gaede bort. — Der var den lidt kølige Torp og den induktive Bentzon, — dem alle skylder vi Tak for, hvad de hver for sig har ydet os.

Og naar vi tænker tilbage paa vort Rusaars juridiske Studium, glider det kedsommelige og trælse bort som et Tæppe, — vi mindes vort første Møde med Videnskabens Verden, — og mange af os gik maaske gerne endnu sin Ungdoms første Gang op ad Universitetets brede Trappe.

Mansourah, Nytaarsdag 1925.

N. V. BOEG.

EN FHV. MEDICINSK STUDENTS ERINDRINGER FRA RUSAARET

ED et flot og lovende „stud. med.“ paa Visitkortet, men ellers rørende uvidende om alt, hvad der ventede mig, gjorde jeg min Entré i Hovedstaden som Rus i September anno Domini 1900. Jeg havde aldrig været i København før, og skønt jeg kom fra Jyllands Hovedstad, havde jeg dog tænkt mig Residensstaden i et langt mere straalende Format. Men Husene var jo ikke nævneværdigt højere, endsige smukkere end derovre i Aarhus, og Amalienborg! — dens fine Palæer vurderedes langt lavere end Kampmanns Toldbod — der jo for Resten heller ikke er ilde.

Imidlertid maatte man jo snarest se at faa sig orienteret med Front mod den ventende Videnskab.

Forberedelserne til Æskulapii Kunst smagte egentlig ikke meget af „Medicin“.

Den gamle „Cantusse“ eksisterede endnu, og det var altsaa Fagene Botanik, Fysik, Kemi og Zoologi, der skulde danne den brede Basis for de mere specielle lægevidenskabelige Mysterier.

Nogen synderlig Interesse for disse Fag var der vist ikke mange af os, der havde; men det var nu engang Hindringer, som maatte passeres; Kemien er endda en frygtet Molok, der fortærede mangan fremadstræbende, men mindre velfunderet Mediciner.

I Botanik underviste den af alle rette sagkyndige saa højtpriste Videnskabsmand, Prof. Warming; men for mig blev dette Fag en uhyre Skuffelse. Jeg havde i flere Aar været ivrig Botaniker paa gammeldags Vis; med min Botaniskasse paa Ryggen traavede jeg rundt i Mark og Skov, og jeg kendte Navnet paa næsten hver en blomstrende Plante. Men alt dette var nu uden Betydning. Til Benefice for mine københavnske Kammerater voldte det nu ingen Fortrydelse, naar man ikke kunde kende Forskel paa en Forglemmigej og en Kartoffeltop. Nu drejede det sig om Mug og Skimmel, Kulsyreproduktion og lignende andet, der ikke havde noget med Linnés Plantesystem at gøre.

Hvad vi egentlig skulde med Fysiken, er jeg aldrig blevet klar over, da det Pensum, der forlangtes, i det væsentlige var det samme, som selv en sproglig Student havde gennemgaaet til Artium. Saa meget desto mere beundringsværdigt var det, at den prægtige, gamle Vestjyde, Prof. Christiansen kunde gøre disse Timer fængslende for os. Hans morsomme jyske Dialekt og de talløse, tørt vittige Bemærkninger og Spørgsmaal gjorde det fortærskede Stof mere underholdende end nogen Sinde før. Hvem husker endnu ikke den berømte engelske Fysiker William Thomson, der lod sig adle under Navnet Lord Kelvin efter en lille Bæk, der løb udenfor hans Hus; „det var ligesom jeg vilde kalde mig Lord Østeranlæg“. — Hans Experimenter var saare fornøjelige, især naar de — ikke helt sjældent — mislykkedes, idet de supplerende Bemærkninger da kun saa meget mere vittigt og uimodstaaeligt slog fast, hvorledes det burde have været; den vidunderlige Upraktiskhed, der ofte prægede disse simple Forsøg, blev til komplet Forvirring, naar Assistent H. ilede til Hjælp. Men et Apparat som „Kale-i-doskopet“ kunde ikke gøre Knuder, og vi gav gerne vor udelte Tilslutning, naar den store Lærde, i Henrykkelse over de pragtfulde Figurer og Farver, som frembragtes ved saa simple Midler, stadig udbrød: „Er det da ikke pænt?“

Kemien var et udpræget Manuduktionsfag, og kun de mest inkarnerede Bænkevarmere turde stole paa spontan Energi og de ved Forelæsningerne resorberede Visdomsord. Selv tog jeg

strax Manuduktør, men havde dog ogsaa til Hensigt at overvære Forelæsningerne; men da jeg første Gang var undervejs og forsøgte at skyde Genvej fra Aaboulevard til mineralogisk Museum, forvildede jeg mig saa grundigt i Nørrebros Gader, at jeg først naaede at smutte ind ad Auditoriets Dør, et Par Minutter før den gamle, stilfulde Prof. Julius Thomsen afsluttede sin Forelæsning. Dermed opgav jeg yderligere Forsøg i Rusaaret. Til Gengæld omfattede jeg de kemiske Øvelser med den mest levende Interesse. En Billet til det kgl. Theater kunde ikke have lokket mig fra den spændende Løsning af de Gaader, som de smaa Glas med de kulørte Metalsalte rummede.

Prof. Jungersens Forelæsninger om Zoologi var gennemgaaende friske og fornøjelige, og selv om det kunde virke lidt trættende i flere Timer at høre om den mærkværdige Amfioxus, saa har dette Fiske-Bløddyr dog uudsletteligt indgravet sig i min Bevidsthed, skønt jeg aldrig senere har mødt det i min Praxis.

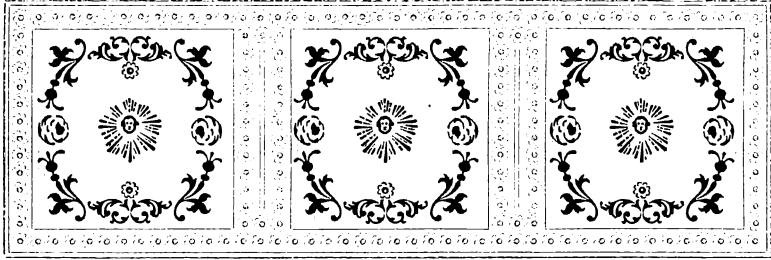
Imidlertid var der jo ogsaa for en Mediciner et Fag, som hed Filosofi, som jeg i lang Tid, sandt at sige, ikke skænkede mange Tanker. Men da jeg faa Uger før Examen fandt Anledning til at stifte nærmere Bekendtskab med det, opdagede jeg til min Rædsel, at de filosofiske Dybsindigheder absolut ikke laa for mit Talent, og jeg havde sikkert skiftet Studium, hvis jeg derved havde kunnet undgaa denne Skærsild. Der var kun et eneste Emne, der tiltalte mig som Lægespire, og det handlede om Nervesystemet. Dagen før Examen docerede jeg det i Ørstedsparken for en juridisk Kollega, og om Natten drømte jeg, at jeg kom op i dette Spørgsmaal og klart og smukt gjorde Rede for det. Jeg havde derfor ondt ved at beherske min Henrykkelse, da den elskværdige Professor bad mig fortælle om: Nervesystemets Betydning!! — Da jeg forlod Examensbordet med et blankt „ug“, var jeg ganske klar over, at Lykken havde været meget bedre end — jeg havde fortjent det.

Ingen af Forberedelsesfagene skulde afsluttes med Examen i Rusaaret, hvorfor det heller ikke var nødvendigt altid at hænge i Bøgerne. Den bedste Del af min Fritid tilbragtes i Akademisk Skytteforening, især paa Skydebanerne ude paa Amager. Sæso-

nen fik en glimrende Afslutning med den 3. skandinaviske Skyttefest, hvor A. S. deltog med stort Opbud. Først var der en samlet Præsentation af hele Korpset, der sluttede med et stort Slag paa Amager Fælled, hvor vi med paasatte Bajonetter og under rungende Hurraraab stormede de tre Kammerater, der markerede Fjenden i den anden Ende af Fælleden. Dernæst var der den endnu mere spændende Præmieskydning. Vi var kun udstyret med vore gamle Remingtonere, der skød, som Vinden blæste, og det blæste stærkt. Men da jeg fik rettet min „Kanon“ mod højre nederste Hjørne af Skiven, viste Kuglerne saadan en Tilbøjelighed til at ramme i og omkring Pletten, at jeg blev en flot Nr. 4 blandt de mange Deltagere i denne Skydning. Ved den afsluttende Højtidelighed belønnedes jeg derfor med et prinseligt Haandtryk og et fint „Gevær 89“, der endnu hænger paa min Væg til Erindring om de glade Rusdage.

TH. EIKEN.

MINDER FRA DET FILOSOFISKE FAKULTET 1900—1901

ER er altsaa svundet 25 Aar, siden vi i Sensommerdagens klare Sollys begyndte at færdes i Universitetets Korridorer, hvor Solen muntert skinnede ind gennem de brede Vinduer og gav Hilkers pompejanske Dekorationer festligt Liv, mens Vestibulum henlaa i Dunkelhed, dækket af Stilladser, der skjulte Constantin Hansens klassiske Fresker, som vi ikke savnede, da vi ikke kendte dem. Mest elskede vi dog Mercié's gratiøse, spændstige David, Bronceynglingen i Korridorens østre Ende, der stod som Symbolet paa Ungdommen selv.

I Stueetagen vrimlede det med Mag.er, ivrigt talende promenerede de frem og tilbage, mens „Minerva“ kritisk mønstrede det nye Kuld. Jyder, Bornholmere og Fyenboer kendtes endnu paa deres Maal, og Provinsianerne udgjorde sikkert Fakultetets Flertal — Københavnerne var mindre tilbøjelige til at vælge det magre Studium — og fra de gamle Katedralskoler med de bedagede Overlærere, der havde været Madvigs Elever, var de vel udstyrede med svær grammatisk Ballast, mens vi fra de københavnske Skoler med deres yngre Lærere maaske ikke var saa stærkt funderede i slige Kundskaber, men mere forberedte paa at tilegne os Videnskabens Metoder.

Fra den lille Trappe i Korridorens vestre Ende saa vi vore nye Lærere dukke frem paa Vej til Professorværelset. Der kom vor Rector magnificus, *Johannes Steenstrup*, firskaaren og kraftig med Bogtasken over Skulderen, lige ankommen paa den kære Cykle. Han holdt netop Forelæsninger over Kulturlivet i Danmarks ældre Middelalder, men vi havde alt opdaget, at han, der talte saa kraftigt og indtrængende fra Solennitetssalens Talerstol paa Immatrikulationsdagen, ikke var nogen Formens Mester ved de ordinære Lektioner. Det var vanskeligt at nedskrive hans Forelæsning saaledes i Kollegiehæftet, at man bag efter havde et godt Læse- og Lærestof; men bortset fra disse ydre Mangler maatte man beundre hans store Viden paa dette vanskelige Omraade, hvor Arkæologiens Resultater sammen med sparsomme fremmede og endnu sparsommere hjemlige Kilder afgav det spinkle Grundlag, og betagende virkede den dybe Kærlighed til Danmark, som besjælede hans Ord. Historieforskning var for ham ikke blot Udøvelsen af en uddannet Teknik, det var en Kunst, hvis Resultater ikke kunde være uafhængige af Udøverens Personlighed.

Sprogvidenskabens Stormænd saa vi ogsaa komme til Syne dér. *Vilhelm Thomsen* skred frem i kongelig Rankhed, og hans klare blaa Øjne saa prøvende paa de unge, der interesserede med Blikket fulgte denne Skikkelse, som blev uforglemmelig endog for dem, der kun kendte ham fra dette Sted. Den iltre *Wimmers* lille graa Person dukkede op. Han skulde vejlede de unge Danskere i Danmarks middelalderlige Dialekter. Tyske *Møller*, den sprænglærde og saare forlegne, kom frem, mest en „evangelisch Hauptpastor“ at se til, Hovedfagsfolkenes og de sande Filologers store Mester, men Bifagsfolkenes Rædsel, da han altid forudsatte større Viden, end de armø kunde svare til, undtagen heldigvis til Eksamen, hvor hans Mildhed har frelst mangan Kandidat fra en ond Skæbne. Saa forstod *Otto Jespersen* bedre, hvor lidt man maatte vente at finde hos Begynderne, og anlagde sin Undervisning derefter, saaledes at de først og fremmest lærte engelsk Sprog og Litteratur. Studenterne flokkedes om hans Undervisning, de allerfleste havde da Engelsk enten

som Hoved- eller Bifag, og Timerne var friske og muntre, næsten Rekreation, ogsaa fordi man der traf Mennesker, hvis Fagstudium ellers førte dem andet Steds hen.

Fra Laboratoriet, som han var Forstander for, kom *Heiberg* over paa Universitetet, kølig og utilnærmelig at se til, Hellenere blandt Professorerne, i Øjeblikket optaget af at vejlede de unge Grækere i græsk Stil, og *M. Cl. Gertz* gled frem, ret en Studenterfader, en sikker Fører i det latinske Sprog i alle dets Varieteter „ab urbe condita“ og ind i Middelalderens til Tider tarvelige og til Tider saare kunstlede Sprogformer. Var Gertz faderlig, saa var *Siesbye* en rar gammel Onkel, skønt han helst selv regnede Fætterskaber ud med Studenterne. Den, der har set ham trøstende og opmuntrende følge en rejseret Filolog fra Universitetet, ved, hvilke gode Øjne der skjulte sig bag de store mørke Brilller. Han var en elskelig Repræsentant for de gamle københavnske Jøder.

Til de beskikkede Tider kom ogsaa Historikerne. *Fridericia*, ældet før Tiden, mager og duknakket, præget af anspændte Studier gennem mange Aar, mødte op for at varetage den Universitetsgerning, som endnu var ny for ham, og han sparede sig ikke i nogen Henseende for i alle Maader at gøre Fyldest. Hans Forelæsninger over Forspillet til den franske Revolution, der var prægede af en begejstret Tro paa dennes Frigørelsesværk, var uhyre samvittighedsfuldt udarbejdede og forberedte, men Naturen havde ikke givet ham den Veltalenhed, han saa gerne vilde udfolde. Dog var han en god Lærer, der viste den, som kom i nærmere Forbindelse med ham en Omhu og Deltagelse, som vandt Hjerterne for ham, og det gjorde intet Skaar i den gode Forstaaelse, da han med nogen Undren opdagede, at det 20. Aarhundredes Ungdom begyndte at vende sig fra 70ernes Dogmer.

Hvad han søgte at bibringe Studenterne, var solide Kundskaber, human Dannelse samt flittig og samvittighedsfuld Forsken, men det historiske Værkstedarbejde lærte *Erslev* dem. Han bød ikke paa færdig Historie, men med lysende Klarhed gav han en Oversigt over Kilderne til Danmarks Historie i

Middelalderen. De unge Historikere lærte der ret den historiske Videnskabs ubønhørlige Sandhedskrav at kende. De Historie-skrivere, der syntes at vide saa udmærket Besked, og hvis Sandfærdighed før ikke var blevet underkastet saa nøje en Prøvelse, maatte vige for Aktstykkernes skarpe Strejflys og for samtidige Aarbøgers kunstløse Beretninger. Man stod fattigere end før, men den Skarpsindighed, hvormed Problemerne var stillede, og Løsningernes Logik og Snilde maatte vække en saadan Erkendelsesglæde, at enhver anden Følelse maatte vige.

At de Metoder, hvorefter de middelalderlige Kilder her var behandlede, var anvendelige paa langt yngre Problemer, lærte Historikerne i det følgende Semester ved Øvelserne over de slesvigske Inkorporationsakter af 1721, hvor Erslev paa den vidunderligste Maade forstod at bibringe hele Holdet en Følelse af at være Medarbejdere, mens en ny klar Opfattelse af et gammelt Stridsspørgsmaal tegnede sig klart for dem, fremgaaet af et omhyggeligt Studium af selve Akterne og Samtidens Opfattelse af dem. Helt saa spændende var hans Eksaminatorier over Middelalderens Historie ikke, men ogsaa der gjaldt det om at bruge sin Forstand og ikke snakke i Taaget, at ikke et hvast Glimt fra de skarpe graa Øjne bag Brillerne pludseligt skulde give Eksaminanden en pinlig Følelse af ikke at være Situationen voksen.

En og anden af de unge fra 1900 vil ogsaa have bevaret Mindet om *Edv. Lehmanns* Forelæsninger om Oldpersernes Liv og Tro, et blændende Fyrværkeri af Veltalenhed, eller have bivaanet hans Gennemgang af religionshistoriske Værker paa Laboratoriet, hvor hans store Belæsthed paa de forskelligste Omraader i Forbindelse med hans kraftige Fantasi tillod ham at skabe Paralleller og forme Udsyn, som nok kunde virke betagende paa friske unge Sind.

Ved Siden af denne Troldmands Koglerier var *Axel Orlriks* Ragnaroksforelæsninger graa Hverdag, hvor redelig og ejendommelig en Personlighed han end var.

Ogsaa andre Docenter havde Emner at byde paa, som nok kunde tiltrække Russer, der ikke straks fra Begyndelsen havde valgt alle deres Fag og metodisk lagt Arbejdet til Rette med

Eksamen hurtigst muligt som Maal. Der var *Valdemar Vedels* Forelæsninger over fransk og tysk Heltedigtning, *Moltesens* over Munkevæsenet og *Francis Becketts* Gennemgang af Kunstmuseets Afstøbningssamling, som mange af os vel ogsaa før havde besøgt, men nu først lærte at kende under en kultiveret og kyndig Vejleder som fortræffeligt udvalgte Illustrationer til Billedhuggerkunstens Historie.

De fleste af os havde vel den Gang endnu en Følelse af at have god Tid, vi fik Formaninger nok om at blive Mennesker, inden vi blev Fagfolk, og vi mente at have Raad til Svinkeærinder, thi det lovedes os, at Skoleembedseksamen inden ret længe skulde blive saa nem at tage som aldrig før. Latin skulde ikke mere være tvungent Bifag, Hukommelsesstoffet skulde indskrænkes ved, at vi fik Opgaver med Hjælpe midler, og alle tre Fag skulde ikke mere tages paa een Gang, saa Udsigterne var ikke afskrækkende i den Henseende, mens vi snarest maatte nære nogen Gru for de Vilkaar, der profeteredes os, naar vi først var færdige fra Universitetet og stod ledige paa Torvet.

Forud for ældre Tidens Fagfæller havde vi ogsaa det filologisk-historiske Laboratorium deroppe paa 1. Sal i Sidefløjen mod Nørregade, hvorfra man kunde se over til Petri Kirke og lade Øjnene søge Lindring ved fra Bogstavernes Mylder at rette dem mod det skønne, irgrønne Spir, som blev stedse mere kært for os. Den fortræffeligt organiserede lille Bogsamling stod altid til vor Disposition, saa at enhver Mellemtime kunde blive udnyttet. Dér lærte man selvstændigt Arbejde til Dels ved indbyrdes Undervisning, og ved Øvelserne dér kom Professorer og Studenter hinanden nærmere end ovre i Universitetets Auditorier.

Forelæsninger, Øvelser og stille Laboratorietimer var Hverdagens Program, af og til med smaa Ekspeditioner til Bibliotekerne, hvor vi bedst fandt os til Rette paa Universitetsbibliotekets store Læsesal, mens vi nødigere vandrede op ad Det store kongelige Biblioteks Vindeltrappe til dets lille Læsesal, hvor det ofte kunde være smaat med Pladsen om det eneste store sorte Bord, og hvor der trods A. C. Larsens Velvillie mod os unge var ligesom trykkende højtideligt og indelukket.

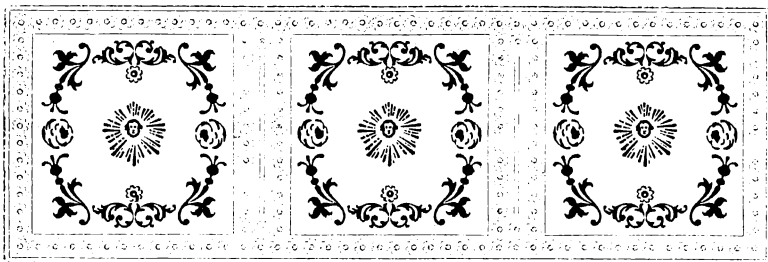
Fakultetets Begivenheder var naturligvis foruden de halvaarlige Eksaminer Magisterkonferenserne, særlig da naar Kandidaten havde Mod til at holde Forelæsninger, saaledes som den noget bidske unge Filosof Anton Thomsen, der snart naaede at blive Professor; men ramtes af en altfor tidlig Død. Et endnu større spectaculum afgav dog Doktordisputatserne, selv om deres Forløb var ret stilfærdigt, som da mag. art. Mackeprang, nu Nationalmuseets Direktør, i 1900 vandt sin Grad; men det var intet mod Festforestillingen det følgende Aar, da Karl Mantzius med Kraft og Elegance afparerede sine Opponenters Angreb under en Tilstrømning, som næsten kunde faa Auditoriets Mure til at revne, men da var vi alt scenevante paa Universitetet, thi vort Rusaar var ude.

Det havde, som disse magre Minder tilstrækkeligt vidner om, ikke været rigt paa saadanne ydre Begivenheder inden for Fakultetet, som maatte præge sig dybt i Erindringen, men det havde alligevel været en Oplevelse, som var baade nedtrykkende og ansporende.

Vi var komne til Universitetet fyldte af Skolelærdommens dogmatiske Sikkerhed, og nu havde det, som fordem Sokrates i Forholdet til sine Tilhørere, bibragt os den Selverkendelse, at vi intet vidste. Høffdings Filosofi havde snarere belyst end besvaret Tilværelsens Problemer, og Faglærernes Undervisning havde paa mangfoldige Punkter tvunget os til at revidere vor Opfattelse, alt var mere kompliceret, end vi før havde troet. Ørnen derude skuede vel op mod det himmelske Lys, men kun sjældent var den docerede Videnskab Ørneflugt, den var i langt højere Grad Myreflid og krævede pinlig Nøjagtighed og Samvittighedsfuldhed i Detailundersøgelserne. Arbejdsmarken var uendelig stor, og en lille Lod kunde der vel ogsaa blive til hver af os, men kun faa vilde mægte at beherske større Strøg og endnu færre at opnaa Resultater, der betød en kendbar Flytning af Videnskabens Grænsepæle.

HANS KNUDSEN.

RUSAARSMINDER FRA DET FILOSOFISKE FAKULTET

IT Hovedfag var Historie, og jeg ofrede navnlig i Begyndelsen, altfor megen Tid paa Forelæsninger og Øvelser i Bifagene, Dansk og Engelsk, da Udbyttet ikke kunde staa i Forhold til Tiden og Kræfterne, anlagt for Hovedfagsfolk, som de fleste Rækker var. Fra Borgerdykskolen var vi dog godt forberedte ved at have hørt Professor Dahlerups litteraturhistoriske Foredrag i Dansktimerne; de vakte en aldrig slukket Interesse, der dog blev noget dæmpet, da Prof. Paludan netop i Efteraaret 1900 vendte Bøtten og atter begyndte forfra med Danmarks Litteratur i Middelalderen. Sagen var jo, at denne høj lærde Forsker i sin Grundighed undertiden trak for store Veksler, endog paa nogle af Hovedfagsfolkenes Udholdenhed; hvordan skulde det saa gaa en stakkels Bifagsstudent, hvis første Tanke ved Indtrædelsen i Auditoriet snart blev at finde en passende Dækstilling i en af de skumle Kroge (jfr.: „Tung var luften, och solen sken melankoliskt i rummet —“).

Derimod var Prof. Dahlerups sproglige Øvelser for Bifagsfolk; men den Gang var Sproghistorie ikke Skolefag, og vi var jo forvænte fra Skolen med den megen interessante Litteraturhistorie, — mig smagte det som „tørre Jyder“. og det var ganske vist ogsaa jyske Lov, som Professoren læste over, jeg har et

uforglemmeligt Indtryk af, at hans Studier i Flensborghaandskriftet af samme var for ham at ligne ved Trancheringen af den lækreste Ret Karper, en Herregaardsdam kunde fremskaffe. Endelig var det vel en Slags patriotisk Nysgerrighed, der fik mig til at sætte mig under Prof. Wimmers Katheder; han var den Gang i fuld Gang med Runeværket og holdt sine Forelæsninger med megen Klarhed og Kraft.

Ved Prof. Jespersens engelske Øvelser taltes der udelukkende Engelsk, noget en Nutidsstudent ikke lader sig dupere af; men ogsaa her kneb det for en Rus i 1900, — fra Skolen ukendt med moderne Undervisningsmetoder i Sprog, — at være paa Højde med Situationen, og disse Timer staa for mig som temmelig nervepirrende. Fraregnet en lille trofast, sikker Garde af udlærte Lærerinder paa de første Rækker, var Frafaldene og Anmodningerne om Fritagelse for Examination ret hyppige, og Professorens køligt ransagende Brilleglas nærmede sig uhyggeligt ofte paa ganske uberegnelige Tidspunkter ens eget usalige Navn. I det store Annexauditorium med de mange Vinduer var der ingen Dækstillinger i Krogene, men der var faktisk ikke noget at være bange for, — utrætteligt hjalp denne verdenskendte Lærde os til Rette med Begyndelsesvanskeligheder, selv naar en kvindelig Deltager vilde hævde sig som naturhistorisk Mærkværdighed og have Privilegium paa ikke at kunne udtale et engelsk Tungespids-r.

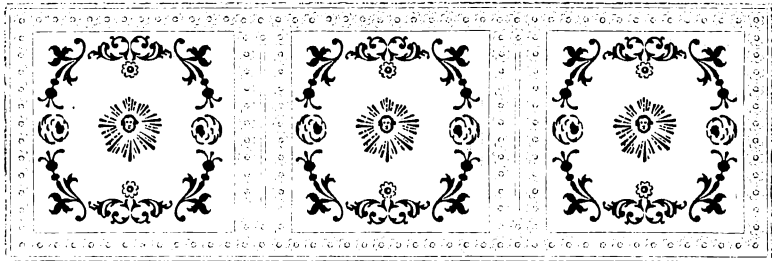
Mine bedste Minder har jeg dog fra de engelske Stiløvelser hos Docent Adolf Hansen. Jeg kan blive helt varm om Hjertet ved at se paa hans Portræt foran i hans Bjovulvsoversættelse, og læse hans Navn, skrevet i en Wordsworthudgave, som jeg nu har staaende paa min Reol. Skriften kender jeg godt nok, fra mine Stilebøger; han maatte nemlig lære mig at skrive Engelsk — fra Grunden af, et Hestearbejde. Straks i Begyndelsen misforstod denne elskelige Mand Situationen, — jeg kan endnu se ham nærme sig langsomt min Plads med et af mine Hefter, overdaadigt udstyret med hans røde Streger og Bemærkninger, og forsigtigt spørge: „Har De set disse Former nogetsteds, eller maaske fundet dem under Deres Læsning?“ Rødmende af Skam

maatte jeg berøve ham hans Illusion, og idet han med et lille Smil søgte at dække over sin Skuffelse, gik han til den næste.

Han viste her i en ringe Ting, at han optog alt i den bedste Mening, og har givet sine Elever et af de smukkeste Exempler til Efterfølgelse, man vistnok kan faa.

P. REINVALDT.

RUSMINDER FRA DET MATEMATISK-NATURVIDEN- SKABELIGE FAKULTET

SAALEDES er det Emne formuleret, som den elskværdige Redaktør af vor Studenterbog har kommanderet mig til at skrive om. Emnet er stort og kan ikke behandles fyldestgørende af en enkelt. Det nævnte Fakultet forbereder jo nemlig ikke — saaledes som det juridiske eller teologiske — alle sine Studenter til een og samme Eksamen men derimod Smaagrupper af Studenter til hver sin af en Række Eksaminer med forskellige Hovedfag og Bifag. De efterfølgende Linjer maa derfor kun betragtes som et Forsøg paa at fremdrage nogle Minder fra et enkelt Omraade indenfor Fakultetet.

Den Rus, der havde bestemt sig for at studere Matematik som Hovedfag og som Følge deraf maatte tage Fysik, Kemi og Astro-nomi som Bifag, skulde i 1900 — ligesom det formentlig ogsaa er Tilfældet den Dag i Dag — have sin første Uddannelse i Mate-matik, Fysik og Kemi paa Polyteknisk Læreanstalt gennem de Forelæsninger, der tillige var bestemte for Bygnings- og Maskin-ingeniører. Nogle Dage før Semestrets Begyndelse fandt man paa Læreanstalten et Opslag om, at de stud. mag. er, der ønskede *gratis* Adgang til Læreanstaltens Forelæsninger over Matematik,

Fysik og Kemi maatte, inden en nærmere angiven Frist, indsende Ansøgning derom til Lærestaltens Direktør. Naar man da kort Tid efter paa et nyt Opflag fandt sit Navn blandt dem, der havde faaet deres Ansøgning bevilget, følte man sig straks som en af Skæbnen begunstiget, indtil Illusionen brast den Dag, man af en ældre og mere erfaren Kollega fik betroet, at det hele var en Formssag, idet enhver stud. mag. vilde faa sin Ansøgning bevilget!

De nye Forhold betød en stor Forandring i Sammenligning med Skoletiden. Den Gang Undervisning Dag ud og Dag ind i Klassekammeraternes snævre Kreds, hvor man var vokset til, nu Forelæsninger i store Auditorier med Mængder af Studerende. Og selv om man hurtigt gjorde Bekendtskaber, blev Matematikeren alligevel stadig kun som en Slags „Gæst“ blandt Polyteknikerne; han deltog jo ikke i hele deres Undervisning og navnlig ikke i de praktiske Øvelser i Laboratorier og paa Tegnestuer, hvor Kammeratskabet særligt udvikledes, saaledes som det er skildret et andet Sted i nærværende Bog. Først efterhaanden fandt han sine Studiefæller i snævrere Forstand, og det nærmere Samarbejde under Studiefællesskabet, der er saa udviklende under alt Fagstudium, kom først rigtigt i Stand efter Rusaaet; det hører altsaa ikke med under „Rusminder“.

Men nu Forelæsningerne.

I Kemi holdtes de af selveste Lærestaltens Direktør, Professor Julius Thomsen. Gennem sit formfuldendte Sprog, sin klare Fremstillingsform og sine elegant udførte Eksperimenter holdt han stadig sin store Tilhørerskares Opmærksomhed fangen. Alene gennem sit fornemme Ydre, der yderligere understregedes ved, at han altid til sine Forelæsninger mødte kjoleklædt (men med sort Slips) indgød han straks Studenterne den mest ubetingede Respekt. Han var en aristokratisk Professortype, der hører en svunden Tid til, men som vil huskes af dem, der engang har siddet i hans Auditorium.

Vidt forskellig fra Julius Thomsen var Professoren i Fysik, C. Christiansen. Han besad hverken Jul. Thomsens aristokratiske Ydre eller elegante Sprogform. Christiansens Sprog var

stærkt præget af hans jyske Afstamning, hans Ordvalg syntes hyppigt fremkaldt af Øjeblikkets Indskydelser, og hans Forelæsninger var isprængt pudsige Anekdoter og morsomme Indfald, der ofte fik Auditoriet til at juble. Eksaminatorierne var lige saa muntre som Forelæsningerne. Det morede ham ofte gennem sine — for Eksaminanden ikke altid lige behagelige — Paafund at udlevere denne til Auditoriets Munterhed. Men gennem alt fik man Indtryk af en betydelig, særpræget Personlighed, hvis karakteristiske Træk stadig staar friske i Erindringen.

Forelæsningerne i Matematik holdtes af Professor Zeuthen. Han ejede hverken Jul. Thomsens Vedtalenhed eller Christiansens barokke Lune. Men den smukke gamle Mand med de gode Øjne vandt Studenterne ved sin venlige Imødekommenhed; man lærte hurtigt at forstaa, at han havde Interesse saavel for sin Gerning som for sine Tilhørere, og han gjorde sig megen Flid for at gøre sine Forelæsninger saa klare og instruktive som muligt. Under de efterfølgende Aars specielle Fagstudium, hvor man kom ham paa nært Hold, var han — der var betydelig som Videnskabsmand, men personlig beskeden og fordringsløs — altid tilrede med Raad og Vejledning. Han fulgte med stor Interesse hver enkelt af de matematiske Studenter, ogsaa efter at Studietiden var endt, og mangen en ung Kandidat skyldte hans Medvirken Tak for hurtigt efter Eksamen at faa Ansættelse ved Skolegerning eller paa anden Maade. I Forordet til et Festskrift, der i 1909 paa Zeuthens 70-aarige Fødselsdag blev udgivet af 14 Venner og forhenværende Elever, finder den Ærbødighed og Hengivenhed, som danske Matematikere nærrede for ham, et smukt og rigtigt Udtryk, naar det hedder, at Festskriftet skal være „et Vidnesbyrd om vor Taknemmelighed for den Interesse, som Professor Zeuthen til enhver Tid har vist overfor vore Arbejder, og for de Impulser, mange af os skylder ham som Ven eller som Lærer.“ Og endvidere naar Forordet slutter saaledes: „Vi ønsker dette Festskrift betragtet som en Hyldest til den af vort Lands Matematikere, hvis Navn er naaet videst om, og hvis Fortjenester har kastet særlig Glans over den danske Matematik, til den Mand, hvis mangesidige videnskåbelige Interesser og Ind-

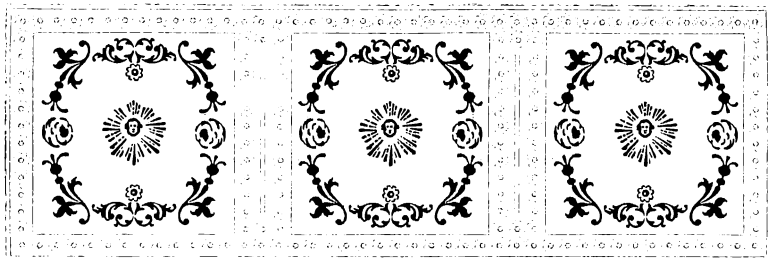
sigt vi skatter, hvis humane Tænkemaade vi højagter, og paa hvis Venskab vi sætter den største Pris.“

Jeg har i det foregaaende kort omtalt de to Bifag og Hovedfaget. Om dette sidste er endnu kun at bemærke, at de matematiske Studenters Bekendtskab med den anden betydelige Matematiker, der i Tiden omkring 1900 var Indehaver af et Professorat i Matematik, nemlig Professor Julius Petersen, i Reglen først begyndte et Par Aar ind i Studietiden. Jeg skal derfor ikke her komme nærmere ind paa en Omtale af Julius Petersen og hans Virksomhed. Ogsaa Forelæsningerne i Astronomi egnede sig kun for de noget ældre Studenter. Hvis en eller anden Rus i sit første eller andet Semester — maaske endog efter Professorens Raad! — forsøgte at følge med, følte han sig hurtigt som en Spurv i Tranedans og trak sig efter faa Timer tilbage i Stilhed.

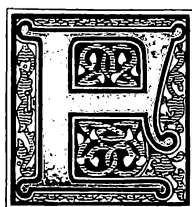
København, i Juni 1925.

ANDERS HANSEN.

MINDER FRA DEN POLYTEKNISKE LÆREANSTALT 1900—1901

FOR Studenten, der i Efteraaret 1900 kom fra Kathedralskolen i Provinsen ind til København for at gaa paa den polytekniske Læreanstalt, var Forandringen stor. Det første Indtryk var en Art Udslettelse af Personligheden. Ved den gamle Skole i den lille By var han maaskø i de senere Aar kommen til at spille lidt af en Rolle. Paa „Anstalten“ fik han den første Dag udleveret en Seddel, der af en eller anden Grund benævnedes „Tegnesedlen“. Paa den stod der et Tal, der tydeligt fortalte ham, at han nu foreløbig kun var et Nummer, en Erkendelse, der skruede hans Selvfølelse noget ned. Det næste Indtryk var en stor lys og munter Verden, i hvilken han pludselig var kommen ind. Læreanstalten var endnu i 1900 forholdsvis ny og efter den Tids Forhold ret storslaet. Det prægede Livet paa den, og gik man udenfor den, befandt man sig i en By i rask Udvikling og derfor tiltrækkende for den vordende Tekniker. Nyrops Raadhus var under Opførelse og dannede en straalende Kontrast til de foregaaende fattige Tiders spartanske Stil. Den gamle Langebro laa der endnu, men den nye var under Bygning. Endnu gik Kalvebodstrand som en Bugt fra Østersøen helt op til den gamle Bro, men Havnen var dog

Studenterne fra Aar 1900 — IV

begyndt at udvide sig sydpaa. Alt var i Opbrud, en Foraarstid, i hvilken det var godt at være ung Polytekniker.

Det viste sig snart, at Tegnesedlen med dens Nummer ikke skulde tages altfor højtidelig. Ingen spurgte efter den, den blev glemt og forsvandt. Studenten og hans Kammerater mærkede snart, at de fra deres Læreres Side ikke blev betragtet ganske som Numre. Selv ikke af Lærestaltens Direktør, den myndige Julius Thomsen. Præcis efter Udløbet af det akademiske Kvarter traadte denne ind i det store kemiske Auditorium, altid iført Kjole og sort, og begyndte sin Forelæsning med et kort Buk og et „Mine Herrer“. Der var den Gang kun meget faa kvindelige Studerende. Julius Thomsen talte paa en ejendommelig kort, lidt kølig Maade. Hans Forelæsninger var Mønstre paa Klarhed, hans Demonstrationsforsøg elegante. I Øvelsestiden gik han en Runde i Laboratoriet og kom med smaa knappe Bemærkninger eller Spørgsmaal. Det var maaske lidt vanskeligt at faa Øje paa Mennesket bag Læreren, men han indgød en ubetinget Respekt og vel endog Beundring. Dog paa et Punkt bøjede vi os ikke for hans Autoritet nemlig i hans Syn paa Sporten. Det fortaltes, at Thomsen ved en Eksamensafslutning havde udtalt, at den sportsdyrkende Polytekniker maaske kunde blive en dygtig Fodboldspiller eller Roer, men en dygtig Ingeniør blev han ikke. Nu var der mange af os, der havde fattet en varm Kærlighed til Livet i Polyteknisk Roklub, og os faldt denne Udtalelse naturligvis stærkt for Brystet.

En Modsætning til Jul. Thomsen var i flere Henseender vor Matematiklærer den gamle Professor Zeuthen. Zeuthen talte afbrudt, næsten stammende, men der udstraalede fra ham en saadan Kærlighed til Faget, at disse Mangler blev ganske underordnede. Iøvrigt var Zeuthens Forelæsninger, som Thomsens, klare i deres Anlæg. Han stillede store Krav til sig selv. En Dag, han ikke var helt tilfreds med sin Forelæsning, bebrejdede han sig overfor Tilhørerne dette og lovede, at han fremtidig skulde være mere omhyggelig. Og heri var der ikke mindste Spor af Koketteri. Zeuthens Væsen var præget af den smukke Enfold, som et langt Liv med og for Videnskaben kan give de udvalgte.

Stakkels Seidelin. En i og for sig dygtig Lærer i et skrækkeligt Fag, Deskriptivgeometri, over hvilket han havde udarbejdet en Lærebog, der var et Vidunder af Knaphed med mærkelige Begreber som Homologiakser o. l., hvis Nytte var vanskelig at fatte. Dog ikke af den Polytekniker, der fortalte den Tante, han boede hos, at han skulde have 10 Kr. til en Homologiakse — og fik det. Ofte var der næsten tomt i Seidelins Timer, men det var nu ogsaa en stor Fristelse en Foraarsdag at lægge sig over paa Resterne af den gamle Øster-Vold, lade sig bage af Solen, og i Ro og Mag spise den Frokost, som ellers maatte sluges i et Kvarterstid mellem Formiddagens Forelæsninger og Eftermiddagens Tegning.

Vor mest særprægede Lærer var vel nok Fysikeren Professor Christiansen. Christiansen tilhørte en gammel Bondeslægt i Vestjylland, og det bør bemærkes, at han ligesom alle store Mænd fra denne Landsdel i sin Barndom havde vogtet Faar. Deri saa han selv dog ingen større Fortjeneste. Det fremgaar tvertimod af hans faa efterladte Erindringer, at han ansaa dette Hyrdeliv som særdeles tiltrækkende. Christiansens Forelæsninger blev holdt paa Jydsk; de var fyldt med barokke Indfald, om hvilke der endnu gaar Frasagn. Hans Storhed som Fysiker laa i hans umiddelbare Anskuelse af Naturen og hans Dygtighed som Lærer i den Evne, han havde til at tegne et Billede af et Fænomen, saaledes at det væsentlige traadte klart frem. Detaillerne gjorde han ikke meget ved i sin Undervisning af Polyteknikerne. Matematiske Udledninger vilde han slet ikke have med at gøre „dem faar man bare Hovedpine af“. Der kunde over Christiansens Forelæsninger være noget nonchalant. Dette hang vistnok sammen med, at han ikke troede meget paa Masseundervisningens Nytte. Ved en senere Lejlighed, da den, der skriver dette, selv i et Par Aar havde været Lærer for Polyteknikerne og engang med ungdommelig Begejstring fortalte Christiansen om sine pædagogiske Planer, svarede denne: „Troer De virkelig, at De kan lære Polyteknikerne noget, den Tro har jeg rigtig nok for længst mistet“. For den dygtige Polytekniker var Christiansen dog en fortrinlig Lærer, og selv de mindre begavede

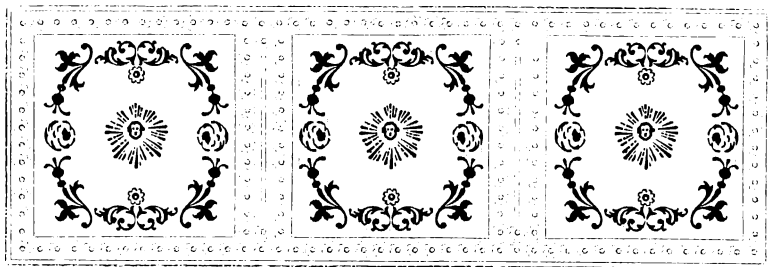
kedede sig i ethvert Fald ikke i hans Timer. Kom man nærmere ind paa Livet af ham, fandt man, at hans Væsen rummede to Egenskaber, i deres Forening maaske de mest attraaværdige af alle, Ironi og Godhed.

I det fysiske Laboratorium, der dengang endnu var ungt, regerede Christiansens Ven Professor K. Prytz, der ogsaa holdt Forelæsninger over fysiske Maalemetoder. Prytz havde ikke Christiansens glimrende Form, men hans Forelæsninger var prægede af, at han altid tilstræbte det klareste mulige Udtryk for sine Tanker. Han lærte os at forstaa, hvad en videnskabelig Maaling er, hvorledes det sikre Resultat kun naas ved en omhyggelig Gennemtænkning af alle Forhold, som kan have Indflydelse paa Resultatet. Prytz's Del af Faget var den strengere, mindre populære Del, men den mere tænksomme Polytekniker fandt maaske alligevel, at han stod sig ved at give sig ind under den Disciplin, som den krævede.

Naar Formiddagens Forelæsninger var til Ende, gik Turen til Tegnesterne. I den inderste af disse sad Professor Bonnesen som en Edderkop i Midten af Spindet. For Bonnesen eksisterede ikke et Begreb som Tolerans i ethvert Fald ikke, hvad Tegning angik. Han tilstræbte, maaske med Rette, kun at lære Polyteknikerne at tegne med størst mulig Præcision. Det var med Frygt og Bæven, at den unge Polytekniker forelagde sine Tegninger for Bonnesen, hvis Sarkasme kunde være vel bidende. Bag hans lidt stive og kølige Ydre gemte sig imidlertid, det opdagede vi, da vi blev ældre, en usvigelig Retliniethed.

Vil man spørge en Ingeniør, hvorfra de bedste Minder fra hans Studietid stammer, vil han vist i de fleste Tilfælde svare fra Tegnesterne. Her blev Venskaberne skabt, under Spøg, Drillerier maaske endog regulære Slagsmaal. Men ogsaa under stilfærdige Samtaler og gensidig Hjælp i Løsning af Problemerne. Mange af de Venskaber, der stiftedes i 1900—1901 paa I og II Halvaars Tegnester varer den Dag i Dag. Til Kammeraterne fra den Gang skal dette være en Tak og en Hilsen.

JUL. HARTMANN.

ET LYKKELIGT SLÆGTLED

ET Slægtled, som i Aar kan fejre 25 Aars Studenter-Jubilæum, er et lykkeligt Slægtled. Vi er unge nok til at kunne være med i en ny Tid, og vi er gamle nok til at have kendt hine fjerne Tider, som ligger før Aarhundredets Begyndelse. Vi er voksede op i den saakaldte litterære Gennembrudstid, og vi har hørt Drønet af den politiske Kamp, som førte til den almindelige Demokratisering, hvormed man nu er velsignet — vi er for ikke saa meget længe siden indtraadt i vor modne Manddom og skal udøve vor modne Manddoms Gerning i en ny Tid, hvor alt gammelt kastes overbord, og en helt ny Verden synes at vaagne til Daad.

Allerede for 25 Aar siden kaldte vi os det nye Aarhundredes Ungdom. Og vi følte os nye i Modsætning til den foregaaende Generation af fin du siècle — Mænd, om hvilke vi havde hørt saa spændende Ting. Og vi følte os højt hævede over de politiserende Fanatikere, hvis Politik lammede al aandelig Udvikling og indsnevrede alle Horisonter. Og vi var sikre paa, at vi skulde nok erobre Verden fra Firsernes og Halvfemsernes Mænd — vi anede jo ikke, at vi stod overfor de store Ragnarok, som senere skulde komme og som nu synes os at have lagt Aarhundreder mellem os og vor egen Ungdom. Thi det er Sagen —

naar man kaster Blikket tilbage, ser man Afgrunden af 1914 og kan knap skimte sin Ungdoms Vaar og Sommer.

Tilværelsen skylder Jubilarerne af 1925 en Del. Vi mistede Kontinuiteten og har egentlig aldrig haft Lejlighed til ret at udfolde os. Vi hørte jo nemlig, som sagt, ikke med til Gennembrudet og alt det. Vi kom til, da Freden var sluttet. Vi skuede Systemskiftets Under. Vi saa hine Helte fra de forrige Tider løbe sammen. Al litterær og politisk Kamp var forsaavidt forbi, da vi blev Studenter. Forholdene i Begyndelsen af Aarhundredet var ikke egnede til at indgive Ungdommen Tro paa Idealerne. Vi blev en hastigt desillusioneret Ungdom — og mon nogen af dette Aars Jubilarer har undret sig over noget af det, de har set i senere Tidens Politik? Vi, som uden at imponeres skuede Systemskiftet i 1901 — saa vi ikke med det samme Smil det senere Radikalismens Tyranni, og er en Student af Aargangen 1900 i Stand til at undres, naar han i disse Tider hører om et socialdemokratisk Provisorium?

Vi var en uimponeret Ungdom, som havde svært ved at tage Begivenhederne alvorligt. Og man ser nu 25 Aar efter, at der var god Logik deri. Thi vi skulde intet overtage fra vore Fædre. Vi fik ingen Arv at løfte. Da vi for Alvor skulde gøre de første alvorlige Skridt ud i Livet, opstod Ragnarok. Afgrunden aabnedes og Tiden standsede.

Den Generation, som i Aar holder 25 Aars Jubilæum, har endnu ikke indfriet de Løfter, den gav sig selv, da den i sit Rusaar kaldte sig det nye Aarhundrede. Men den har Chancerne til at gøre det inden næste Jubilæum. Vi er et lykkeligt Slægtled, thi vi har den Lykke at være baade unge og gamle. Vi har oplevet flere Aarhundreders Begivenheder og er dog ikke ældre, end at vi med Forstaaelse kan møde den nye Generation, hvortil vore egne Sønner hører.

Vi har levet i den interessanteste Tid, Verden har kendt. Vi, som i Aar er Jubilarer, kan se tilbage paa flere Oplevelser end nogen bedaget Olding i Historien. Vi har levet under tre Konger og utallige Krige. Vi har set alle Utopier blive til Virkelighed. Vi har set vor Ungdoms taabeligste Fantasier blive prøvede i

Dagens Lys. Vi har set tusind Fallitter, økonomiske og aandelige. Vi har set Verden i Mørke og Forvirring. Vi har set alle store Ord blive Løgn og alle Helte som Pjalte.

Vor Erfaring er umaadelig. Og vi bør bruge den, fordi vi jo er unge Mænd endnu, og fordi vi, som den lykkelige Generation vi er, ikke hænger fast i Fortidens Hængedynd. Vi voxede ikke fast i den svundne Tid før Aarhundredets Begyndelse — de fik aldrig fat i os dengang. Vi er i en passende Alder til at kunne forstaa den nye Tid, som nu maa komme med den nye Ungdom, og vi maa paa Grund af vor grænseløse Erfaring være i Stand til at blive gode Ledere og Lærere.

JULIUS MAGNUSSEN.

BIOGRAFISKE OPLYSNINGER

METROPOLITANSKOLEN

De med („Metropolitanskolen . . .“) mærkede Stykker er tagne fra Bogen :
 „Metropolitanskolen gennem 700 Aar“. Kbhvn. 1916.

Adler	Krasilnikoff	Madsen	Skibsted
Andersen	Lange	Mathiesen	Thrane
Boas	Martensen-Larsen	Paulli	Wanscher
Boje	Lerche	Ramm	Winsløw
Cortsen	Liisberg	Scheel	Wulff
Hanssen	Lorentzen	Schierbeck	

ADLER, POUL MARTIN, f. 11. Juli 1882 i København. Søn af Grosserer B. D. Adler og Hustru Elise Johanne Fraenckel. Cand. phil. 1902. I L. Fraenckels Tapet- og Farvefabrik 1901—08. Agenturforretning 1908—10 og fra 1914. Ophold i Tyskland 1906—07, i De Forenede Stater og Canada 1910—13, ansat i forskellige industrielle og tekniske Virksomheder.

(„Metropolitanskolen . . .“.)

ANDERSEN, OTTO CAMILLO. Søn af Procurator Rasmus Andersen og Josephine Beauvais. Student fra Metropolitanskolen Aar 1900. Cand. jur. 1910. By- og Herredsfuldægtig i Rudkøbing 1910—11, Sagførerfuldmægtig i Skanderborg 1911—12, Overretssagfører i København 1915. Har 1923 udgivet en Digtsamling: „Til min By“. Adresse: København. (Portr. S. 59).

BOAS, HARALD, f. 3. Marts 1882 paa Frederiksberg. Søn af Prof., Dr. phil. J. E. V. Boas. Student 1900 I med Udmærkelse Metropolitanskolen. Medicinsk Embedseksamen Somme-

1) Otto Camillo Andersen.

2) Harald Boas.

3) Knud Otto Cortsen.

ren 1907, laud. Surnumerær Kandidat i 9 Maaneder paa Kommunehospitalets Adeling IV, Assistent sammesteds fra 1. April 1908 til 31. Marts 09. Turnuskandidat ved Kommunehospitalets Afdeling II, V og VI fra 1. April 1909 til 31. Maj 10. Reservelæge ved Rudolph Berghs Hospital fra 1. Juni 1910 til 31. Maj 15 og paa Frederiksberg Hospitals Afdeling E fra 1. Juni 1916 til 31. Juli 21. Visiterende Læge for Hud- og Kønssygdomme fra 1. Januar 1916. Afdelingslæge ved Københavns Poliklinik for Hud- og Kønssygdomme fra 1. Januar 1918 til dennes Nedlæggelse September 1923. Fra 1908 knyttet til Statens Seruminstitut, beskæftiget med Blodundersøgelser ved Syfilis. Dr. med. April 1910 (Wassermanns Reaktion). Praktiserer i København siden 1910 som Specialist i Hudsygdomme. Fast Referent ved Zentralblatt für Haut- und Geschlechtskrankheiten, Medlem af Deutsche Dermatologische Gesellschaft, korresponderende Medlem af Société française de Dermatologie et de Syphiligraphie.

Gift 3. Marts 1914 med Anna Theodora Kirstine Hegewald, Datter af Malermester H., Samsø. (Portræt Side 59).

BOJE, ANDREAS FREDERIK, f. 27. Maj 1882 i Aarby, hvor Faderen var Sognepræst. Theologisk Embedseksamen 1907. Distriktsassistent under Københavns Forsørgelsesvæsen 1909—15. Sekretær for „Det sociale Sekretariat og Bibliothek“ og Redaktør af dettes Tidsskrift „Samfundets Krav“.

Gift 18. Marts 1910 med Maja Paludan, Datter af Forpagter Hans Ebbe Paludan og Hustru f. Goos. („Metropolitanskolen . . .“.)

CCORTSEN, KNUD OTTO, f. 20. Marts 1882 i København. Søn af Overretssagfører R. C. Cortsen og Hustru Jacobine Augusta, f. Cortsen. Gift 14. Maj 1910 med Asta Helweg-Jørgensen. Student fra Metropolitanskolen Sommeren 1900. Cand. jur. 23. Februar 1906. Aftjent Værnepligt ved Livgarden 1906. By- og Herredsfuldmægtig i Ringsted 1. December 1906—1. Maj 10. Byfogedfuldmægtig i Kallundborg 1. Maj 1910—1. Oktober 14. Byfogedfuldmægtig i Kolding 1. Oktober 1914—1.

Oktober 19. Formand for Ligningskommissionen i Kolding 1917—19. Kst. Politimester i Sønderborg 1. Maj 1920, kgl. Udnævnelse fra 1. Januar 1923. (Portræt Side 59).

HANSSEN, TORBEN SPANG. Født 29. December 1882 København, Søn af Højesteretsdommer Cato H. og Hustru Thyra Marie f. Petersen. Gik i Krohns („Krebs's“) Forberedelsesskole. Tog i Studenteraarene Del i Studenterforeningslivet og i Arbejdet for Danskheden i Sønderjylland; Senior 1909—10, sidste Vinter i „Den gamle Bygning“; i „To Løver“s Bestyrelse 1903—15; fik 1912 det Oehlschläger-Tegnérsk Stipendium. Cand. jur. 12. Februar 1906. Fuldmægtig hos Overretssagfører Arthur Sally Maj 1906—Maj 09; Overretssagførerbeskikkelse af 2. Maj 1919 er deponeret. Værgeraadssekretær April 1906—December 13. I Justitsministeriet: Juni 1908 Vikar, 1. November 1911 Assistent, 1. April 1918 Fuldmægtig; nærede særlig Interesse for Sundhedslovgivning; 1914—20 Sekretær ved Mæglingsraadet for kommunal Lægehjælp; fra 1914 Forretningsfører for Apotekerfonden og Bestyrer af Apotekernes Forsørgelseskasse for Enker og Børn; 1917 Medudgiver af „Den danske Apotekerlovgivning“. Var med Permission fra Justitsministeriet fra April 1917 til Marts 1919 Chef for „Den overordentlige Kommission“s juridiske Sekretariat; senere juridisk Konsulent under Kommissionens Afvikling gennem „Det raadgivende Udvalg af 15. Januar 1921“. 1. Oktober 1919 konstitueret, 10. Maj 1920 udnævnt til Dommer i Københavns Byret.

15. Juni 1916 gift med Ebba Arendrup, Datter af Plantageejer Herluf A. og Hustru Maggie f. Bell. (Portræt Side 63).

STUDENT jeg blev, men ej af Lyst,
udklækket ved Metropolitanskolens Bryst.
To Aar af Livet en Bank har røvet,
da som Volontør jeg der mig prøvet.
Saa „valgte“ jeg Jura, efter tre et halvt Aar
et laud i Land jeg slæbt saa faar.
Hos Landsbysagfører i tre Aar jeg lærte det:

Teori er vel svær, men Praksis ikke let.
 Saa hos en Byfoged i Randers jeg fik guldressedet Kasket
 og som hans Fuldmægtig beklædte Byens Ret,
 og da han som Herredsfoged drog paa Landet,
 jeg fulgte med, hvad skulde jeg andet,
 der lærte jeg at kende Guds frie Natur
 og gæstfri jydsk Bønder uden al for meget Politur.
 Nu sidder jeg i Lyngby med Hus og med Have,
 med Kone, to Dreng og en pæn lille Mave.
 Hver Dag til Hovedstaden Toget mig bær,
 der i Sø- og Handelsretten er jeg Sekretær.
 Men Byen er ej mere, som da jeg var Student,
 helst planter jeg nu Kaal i min Have — latent.

A. Krasilnikoff.

LANGE, FLEMMING, f. 18. August 1883. Søn af Generaldirektør for Skattevæsenet C. V. Lange. Polytekniker i to Aar. Juridisk Einbedseksamen 1908, Sagførerfuldmægtig i København. Assistent paa Hovedkontoret i Store Nordiske Telegrafskabselskab 1909, s. A. Attaché hos Driftsbestyreren i London. Fast ansat i Stationsbestyrerklassen 1911. Attaché hos Driftsbestyreren i Shanghai og Medlem af den derværende Driftsbestyrelse 1913. Død i Shanghai 27. September 1914.

(„Metropolitanskolen . . .“.)

Ovenstaaende Oplysninger suppleres med, hvad Langes Broder, Kontorchef L. i Finansministeriet, velvilligst har meddelt.

Uden nogen Anstrængelse, næsten uden Arbejde blev han matematisk Student, ikke fyldt 17 Aar, 100 Points. Opgav efter to Aars Forløb Studierne ved polyteknisk Lærestanstalt, fordi Matematik, som var uden Besvær for ham, kedede ham saa umaadelig. Blev Jurist faute de mieux og fik 1. Karakter. Ved et Tilfælde kom han ind i Store nordiske Telegrafskabselskab, hvor han faldt godt til og fik Opgaver, som passede ham, og som han passede til, Administration, Forhandlinger baade udadtil og indenfor Selskabet. Havde Evne til at omgaa Folk baade opad og nedad og kunde paa passende Tid og Sted optræde med Myndighed. Hans tidligere matematiske Studier kom ham til Nytte,

og han søgte at udvide sine Kundskaber, gik saaledes efter eget Initiativ en Telegrafistskole igennem, for at kunne være fuldt ud inde i Forholdene. Han var livsglad, vennesæl og uden For-domme.

Skønt det var ham en Sorg at forlade København, faldt han hurtig til Rette i London, som han senere forlod med lige saa stor Sorg. Han var kun et Aar i Shanghai, men han var vistnok kommen til at befinde sig meget godt der, selvom de fremmed-arteede Forhold var Skyld i, at det ikke gik saa hurtig med at finde sig til Rette som i London. Efter en usædvanlig langvarig Tyfus døde han i Shanghai ikke fuldt et Aar efter sin Ankomst dertil. (Portræt Side 63).

MARTENSEN-LARSEN, A., f. d. 1. December 1882 i Kø-benhavn som Søn af senere Højesteretsassessor Erhard Florian Larsen og Hustru Maria f. Martensen, Datter af Biskop H. L. Martensen. Min Forberedelsesskole var Lundings paa Frederiksberg — Student blev jeg fra Metropolitanskolen. Studerede Jura, var Senior i Studenterforeningen 1903—04 og blev juridisk Kandidat Vinteren 1906. Birkefuldmægtig i Helsingør 1906—07, Udenlandsrejse paa det Danneskjoldske Stipendium 1907—08, en kort Tid kst. Assistent i Justitsministeriet, valgte derefter at blive Sagfører og blev Overretssagfører 1911 og Højesteretssagfører 1918.

Gift med Else f. Sommerfeldt, Datter af afdøde Oberst E. S. Sommerfeldt.

(Iøvrigt Oplysninger i Kraks blaa Bog.)

1) T. Spang Hanssen.

2) Flemming Lange.

3) Herbert Lorentzen.

LERCHE, AAGE AXEL EDUARD, Søn af Bogbindermester C. E. Lerche i København og født 23. November 1881. Var juridisk Student, men døde allerede i 1904, den 24. September.

(„Metropolitanskolen . . .“.)

LIISBERG, HANS GEORG EDVARD, f. 27. Januar 1882. Søn af Kgl. Hof-Instrumentmager Hans Julius Liisberg. Filosoficum 1901. Var Polytekniker et Par Aar og rejste derefter til Canada, hvor han nu er Ingeniør ved C. N. O. R., Ont., Canada.

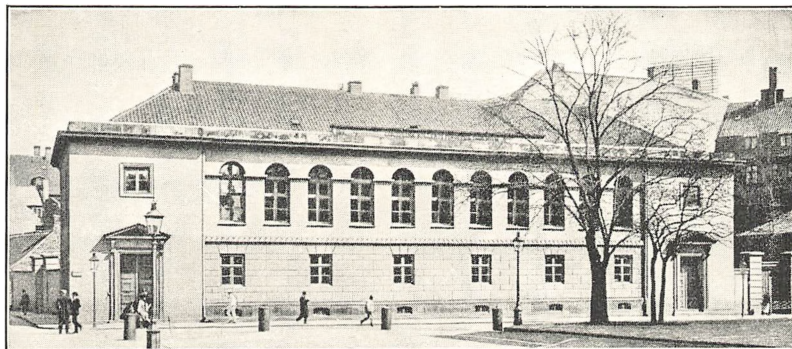
(„Metropolitanskolen . . .“.)

LORENTZEN, HERBERT. Min Levnedsskildring er i al Korthed følgende: Efter i Foraaret 1909 at have taget Examen som Bygningsingeniør blev jeg ansat hos Entreprenørfirmaet N. C. Monberg, paa hvis Hovedkontor i København jeg var beskæftiget det første Aar. I Sommeren 1910 kom jeg til Sasnitz paa Rügen, hvor jeg for Monberg ledede Uddybnings- og Molearbejder i den nye Færgenhavn der. Disse Arbejder varede til 1912; jeg blev da forsat til Rostock i Mecklenborg, hvor Monberg sammen med det tyske Firma Otto Ludewig junior havde faaet overdraget store Havnearbejder, som jeg ledede til deres Fuldførelse i Aaret 1916. Jeg blev saa ansat som Overingeniør hos Westphälische Bauindustrie i Haspe i Westphalen, og byggede bl. a. en stor dobbeltsporet Jærnbane i Belgien. I Foraaret 1918 kom jeg til Berlin, hvor jeg i 4 Aar var Direktør for Norddeutsche Tiefbaugesellschaft. I 1922 kom jeg til Danzig og blev Direktør for Danziger Hoch- und Tiefbaugesellschaft. Dette Selskab erhvervede store Skovdistrikter med Savværker og Kulgruber i Jugoslavien, og fra Efteraaret 1923 flyttede jeg til Belgrad i Serbien, hvor jeg nu leder meget omfattende Industrivirksomheder.

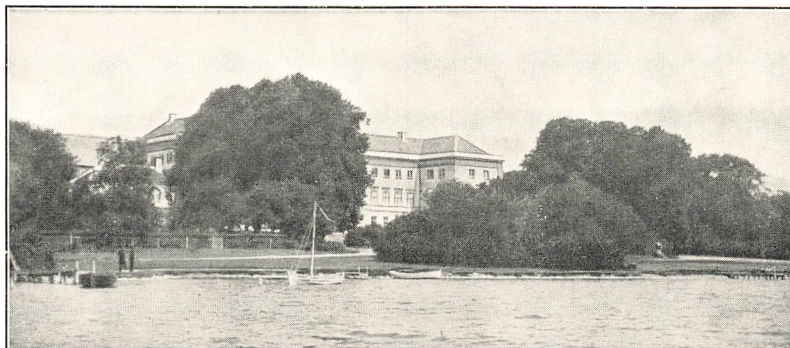
I 1911 giftede jeg mig med Frk. Ebba Stilling. (Portr. S. 63).

MADSEN, E. HØST, f. 5. December 1882. Søn af Apotheker, Assessor pharm. H. P. Madsen og Fanny Madsen f. Høst. Student fra Metropolitanskolen 1900. Discipel paa Ve-

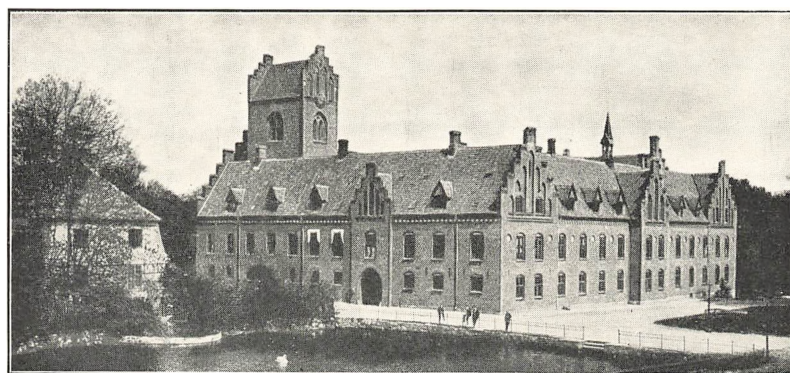
BLAD I

Metropolitanskolen

Sorø Akademi

Herlufsholm lærde Skole

sterbro Apothek 1900—03. Cand. pharm. 1904. Dr. phil. 1912. Apotheker 1912.

Gift med Elise Høst Madsen f. Levinsen, Datter af Provst T. Levinsen. (Portræt Side 65).

MMATHIESEN, ANDERS, f. 21. April 1882. Søn af Docent cand. polyt. Frits Mathiesen. Maskiningeniør, cand. polyt. 1906 og s. A. Ingeniør hos Burmeister & Wain. 1909—10 Ingeniør ved „Siam Electricity Co. Ltd.“, Bangkok, og nu Ingeniør i siamesisk Statstjeneste i „Royal Department of Ways and Communications“, Bangkok.

(„Metropolitanskolen . .“.)

PPAULLI, JUST FREDERIK, født 10. Maj 1882, søn af stiftsprovst, kgl. konfessionarius Jakob Peter Mynster Paulli og hustru Frederikke Christiane Johanne f. Jürgensen. Tog philosophicum 1901 og begyndte at studere jura, men maatte paa grund af svagt helbred opgive studiet; levede derefter i en del aar paa landet; døde i Januar 1915. (Portræt Side 65).

(Meddelt af Løge Paulli.)

RRAMM, PAUL LOUIS, f. 22. Februar 1882. Søn af Direktør ved Frederiksberg Sporveje, Oberstløjtnant P. G. Ramm og Christiane Marie Wolff. Student 1900 (Metropolitanskolen). Officerskolens næstældste Klasse 1901—03. Premierløjtnant i Ingeniørkorpset 1903. Officerskolens ældste Klasses Ingeniørafdeling 1905—08. 1908 Eksamen i „Phonétique internationale“ ved „la Sorbonne“ i Paris. Udsendt til Tjeneste ved

1) E. Høst Madsen.

2) Just Fr. Paulli.

3) Paul Louis Ramm.

Studerterne fra Aar 1900 — V

det franske Ingeniørkorps og Ballonvæsen 1908—09. Adjutant hos Ingeniørgeneralen 1910—13. Derefter til Tjeneste ved Ingeniørkorpsets Bygningsvæsen, bortset fra Troppetjeneste 1914—16 under Sikringsstyrkens Formering. 1915 Kaptajn i Ingeniørkorpset. 1916 Chef for Nordfrontens Bygningsdistrikt og 1917 Chef for Søfrontens Bygningsdistrikt samt tillige s. A. Chef for Hærens Ballonpark. Ridder af Dannebrog p. p. 1910 internationalt Certifikat som Ballonfører. Har særlig i Udlandet deltaget i Flyvninger med Balloner, Luftskibe og Aeroplaner og skrevet en Del Tidsskriftartikler, specielt af aeronautisk Indhold.

Medlem af Bestyrelsen for Det danske Aeronautiske Selskab samt beskikket Medlem af den af Ministeriet for offentlige Arbejder nedsatte Luftfartskommission. Formand for Bestyrelsen i A/S Frederiksberg Jærnstøberi og Maskinfabrik og Medlem af Bestyrelsen i A/S Havnens Motorfærger. Revisor i F/A „Danske Phønix m. fl.“.

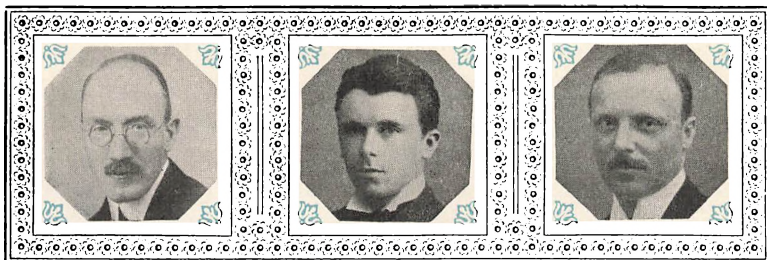
Gift 1909 i Paris med Gerda Odén, Datter af Fabrikant Alfred Odén og Sofie Bergmann (Stockholm).

Adresse: Sveasvej 7, København V. (Portræt Side 65).

SCHEEL, LOUIS HENRIK, født i København den 30. Marts 1882. Søn af Kaptajn i Fodfolket Albrecht Wilhelm Scheel og Hustru Anna Poulina født Hammeken, Student fra Metro-politanskolen 1900, cand. jur. Februar 1906 (Laud) 175 Points. 1. Juli 1909 Sekretær i Ministeriet for offentlige Arbejder. Fra August 1906 til 1. Juni 1918 tillige Fuldmægtig ved Frederiksberg Birk. Fra 1. Juni 1918 tillige Sekretær ved Københavns Havnevæsen og Sekretær ved de af Københavns Havnebestyrelse nedsatte Udvalg. Administrator af det Wedell-Scheelske Fideikommiss.

12. August 1911 gift med Johanne Frederikke Amalie Løvendal Pape, Datter af afd. Toldinspektør i København, cand. polit. L. F. Pape og Hustru Margrethe født Weilbach. (Portr. S. 67).

SCHIERBECK, HANS. Ordene ere disse: Hr. Pastor C. Krarup, Tjustrup Præstegaard. I min Lomme finder jeg

Deres Circulære af Maj d. A., hvori De rykker for manglende Biografier. Min er saare kort.

Jeg tjener mit Brød som Overretssagfører i Kjøbenhavn og lever mit Privatliv i min Villa i Hørsholm; jeg er gift og har to glade Børn og har selv et godt Humør og et ligevægtigt Sind. Jeg passer mit Arbejde og nyder mit Hjem og skal forresten efter Sigende ligne mig selv. Livet gaar sin rolige Gang, skønt to Dage aldrig er ens.

Venlig Hilsen! Deres

Hans Schierbeck.

SKIBSTED, FREDERIK WILLEMOES DE FINE, født 22. August 1881 paa Moesgaard. Søn af Kommandør Arnold Chr. de Fine S. og Marie Elisabeth Willemoes. Theologisk Kandidat Juni 1906. Lærer paa Holsteinsminde Opdragelsesanstalt Oktober 1906—April 08. Pers. Kap. i Vallensbæk 15. Juni 1908—15. Juli 10, da han blev Sognepræst i Lovns til 1915, paa Fur til 1922 og siden da i Øster Brønderslev.

Gift 12. Oktober 1910 i Vallensbæk med Maria Dorothea Hoff, født 15. December 1880 i Bangkok, Plejedatter af Farbroderen Sognepræst Hoff i Vallensbæk.

(„Danmarks Præstehistorie“ og „Kirk. Aarbog“.)

THRANE, OBERT M., født 22. Januar 1882 paa Frederiksberg, Søn af Statsbaneingeniør O. Thrane og Marie født Holm. Student 1900 fra Metropolitanskolen, gik over til Juraen efter først at have villet være Ingeniør og blev Kandidat Sommeren 1906. Kom straks som Volontør ind paa Københavns Amts

1) L. Henrik Scheel.

2) C. J. Krarup Winsløw.

3) Viggo Wulff.

nordre Birk, hvor jeg efter at have aftjent min Værnepligt, gjort en lille Afstikker til Provinsen og en kort Tid været Sagførerfuldmægtig i København, blev Fuldmægtig i 1908 og var ansat til 1917. Var et Par Aar ansat i et københavnsk Pengeinstitut og blev ved Genforeningen 1920 udnævnt til Dommer i Sønderborg, hvilken Stilling jeg endnu beklæder.

Blev i 1911 gift med Astrid Rosenstand, Datter af Hovedkasserer R. i Københavns Sparekasse.

WANSCHER, CHRISTOPHER OSCAR, f. 29. November 1881. Søn af Professor ved Universitetet, Overkirurg Oscar Wanscher og Hustru Johanne Margrethe Hage. Filosoficum 1901. Cand. polyt. 1907. Aftjente sin Værnepligt som Sekondløjtnant i Artilleriet 1907—1908. Ingeniør i Canada 1910—14 i forskellige Ingeniørforretninger, ledede 1913—1914 Bygningsarbejdet ved de traadløse Master i Newcastle i Canada. Ingeniør i London 1914. Bor nu i København.

Gift 21. Juni 1910 med Nellie Rahr.

WINSLØW, CHRISTIAN JACOB KRARUP, Søn af Ingeniør Carl Winsløw og Christine Winsløw født Krarup, var født d. 30. November 1882 paa Frederiksberg. Han voksede op i rolige og lykkelige Forhold i et Hjem, der altid omfattede ham med Kærlighed og Interesse og som nærrede de største Forhaabninger til, hvad hans Fremtid vilde bringe — Forhaabninger som hans tidlige Død nu har tilintetgjort.

Allerede i Skoletiden — først i Lundings Skole, senere i Metropolitanskolen — viste han sig som en sjælden Karakter; først og fremmest besad han en urokkelig Sandhedskærlighed; ingen Spot, ingen Forhaanelse fra Kammeraterne kunde faa ham til at sige det, som ikke var sandt. Det var et Træk, der holdt sig. Han var og blev en Sandhedssøger og en Sandhedselser.

Tidligt vaagnede ogsaa hans intellektuelle Trang i Forbindelse med selvstændig Tænkeevne. I 14—15 Aars Alderen gennemløjede han med Grundighed Vergils Aeneide og andre latinske

Forfattere; i samme Alder syslede han ivrigt med Kemien, som han sammen med en Ven dyrkede i et lille Laboratorium, de havde indrettet sig. I sine sidste Skoleaar læste han iøvrigt ikke megen Litteratur udover en Del tyske Klassikere; nogen mere personlig Livsopfattelse havde der, som rimeligt var, ikke dannet sig hos ham endnu. Heller ikke hans Ydre havde i denne Tid noget ualmindeligt ved sig saaledes som senere, hvor hans kloge straalende Øjne især gav hans Ansigt Præg. Medens han i de senere Aar var ret alvorlig, var han i Skoletiden en stor Spilopmager, der ved hundrede Paafund og Løjer næsten kunde drive Lærerne til Fortvivlelse. Hans Sans for det komiske gav sig ogsaa Udslag i et Par Smaakomedier i Holbergs Stil, han skrev til sine Kammeraters og sin egen Fornøjelse.

Winsløws Rusaar bragte en fuldstændig og forbavsende Omvæltning i hans aandelige Fysiognomi. Hans Kundskabstilgængelse i dette og de følgende Aar var ganske enestaaende. Med glødende Iver greb han alle de Problemer og Paavirkninger, der strømmer en ung kundskabstørstende Student imøde. Det var først og fremmest Navnene Høffding og Brandes, der var bestemmende for den Retning, han fulgte. Ret hurtigt dannede der sig hos ham udprægede Anskuelser — undertiden lidt doktrinære, men aldrig uselvstændige, altid med et eget personligt Præg.

Hans ivrige Læsning af filosofisk, historisk og social Litteratur fyldte ham med Trang til selv at virke. Som et foreløbig mere beskedent Felt valgte han Studenterforeningen; han vilde hellere kæmpe for sine Meninger blandt konservative Modstandere end sidde stille blandt radikale Meningsfæller. Og inden for de Rammer, hvor han arbejdede, tog han sig sin Opgave alvorligt. Det Aar, han var Senior, kostede ham megen Anstrængelse og Bekymring og vel nok flere af hans Kræfter, end der burde være sat ind derpaa. Selv i de følgende Aar, medens han var syg, arbejdede han med ikke ringe Energi paa Indretningen af de frivillige Studenterkursus. Det er vel nok fra hans Optræden i Studenterforeningen, at de fleste kender ham. Man husker hans Taler; det lød noget tungt og tørt, men indtræn-

gende; man mærkede snart den Overbevisningens Varme, der laa bagved og maatte have Luft. Selve Talen var altid en godt sammentømret Bygning med skarpe, vel funderede Argumenter; og dog, ofte var det som om der midt under Talen brød nye Problemer frem for hans Blik, Problemer der viste den evige Forskertrang, som hos ham gik Side om Side med Reformatorens Iver.

Naar han var sammen med Venner, forsvandt enhver Rest af den noget knudrede Tunghed, han kunde have paa Talerstolen. Ligesaa skarp og ubarmhærtig han kunde være, naar det drejede sig om Kritik af Ideer, ligesaa hensynsfuld og fintfølelse var han, naar det gjaldt Mennesker; der gives næppe nogen, som han har tilføjet den mindste personlige Krænkelser. Og hans Venskab strakte sig videre end til dette rent negative. Han omfattede sine Venner med en sjælden Varme og var trofast som faa. I Venskabet satte hans Væsen sine fineste Blomster.

Winsløw havde, interesseret for Fysik og Kemi som han var i Skolen, valgt sig Polyteknikken til Studium. Men efterhaanden som Filosofien og Historien tog hans Sjæl fangen, mistede Brødstudiet hans Interesse, skønt han stadig studerede det med Flid og i 1903 tog 1ste Del af polyteknisk Eksamen med en udmærket Karakter. Men da han bagefter gik paa Værksted og daglig skulde tilbringe 10 Timer med samme monotone mekaniske Arbejde, slog det Hovedet paa Sømmet. Han opgav Polyteknikken og gav sig til at studere Nationaløkonomi, et Studium, der havde hans stærkere og stærkere Interesse Resten af Livet.

Omtrent samtidig med, at han begyndte paa det nye Studium, skrev han denne Afhandling om Stuart Mills Etik som Besvarelse af Universitetets Prisopgave; den belønnedes med Guldmedaillen og en sjælden rosende Bedømmelse*). Det var næppe nogen Tilfældighed, at han gav sig til at skrive om Stuart Mill; naar man læser Winsløws Skildring af Mill i Indledningen vil man forstaa Slægtskabet: Den samme Retlinethed, den samme Sandheds- og Retfærdighedstrang, Kundskabstørsten, Virke-

*) Bedømmelsen staar i Universitetets Indbydelsesskrift April 1905.

trangen og inderst inde den dybe Menneskekærlighed, der ønsker at befri Menneskene for alle hæmmende Baand og Skranker og føre dem frem til i rigeste Grad og Fylde at nyde Livets Skønhed. Derfor elskede han ogsaa de klare rene Linier og Farver i Kunsten og Naturen. Sydens dybe blaa Himmel, en straalende Sol og Antikkens hvide Marmorstatuer var for ham Udtryk for den højeste Skønhed. Den Skønhed, andre finder i Særhed eller Mystik, havde han ingen Sans for.

Men alt dette voldsomme Arbejde — Seniorvirksomhed og Prisaafhandling, nyt Studium og ivrig Læsning af Litteratur ved Siden af — alt dette paa een Gang blev ham for meget. Han blev angrebet af en haardnakket Neurasteni, som et halvt Aars Sanatorieophold kun i nogen Grad fik Bugt med. Selv efter at han var kommet hjem, tillod den knugende Træthed ham kun at arbejde for halv Kraft, og undertiden kunde han Uger igenem intet bestille. Han levede ganske stille og regelmæssigt, omgikkes kun faa Venner, og foruden Studiet dyrkede han kun sin Yndlingsforfatter, Anatole France. Under jævnt tiltagende Bedring fik han sig arbejdet gennem Studiet (med Arbejderspørgsmaal til Speciale), og i Januar 1908 tog han nationaløkonomisk Eksamen med en usædvanlig god Karakter. Faa Dage efter rejste han til Tunis for at faa sine syge Nerver bragt helt i Orden. Og det lykkedes ganske overraskende. Paa hans Breve mærkede man, hvorledes Varmen og Lyset og Hvilen dernede gjorde ham friskere og gladere. I Karthago havde han det Held en Dag i Jorden at opdage et Par meget store Mosaikker, og efterat en lille Arbejdsstyrke var stillet til hans Raadighed, kom han selv til at lede Udgravningerne af dem; Mosaikkerne staar nu paa Museet i Tunis. Denne lille Begivenhed kvikkede ham stærkt op, og hans gamle Arbejdslyst begyndte at melde sig med fornyet Styrke. Længere hen paa Foraaret, da det blev for varmt dernede, rejste han op til Italien. Paa Vejen fra Sicilien til Neapel blev han angrebet af Tyfus og efter Ankomsten til Neapel indlagt paa Hospitalet. Han laa i fem Uger omhyggeligt plejet af sin Moder, der var rejst derned; i al den Tid led han stærkt, men var dog stadig den samme som altid

og troede selv saa sikkert paa, at han skulde blive rask igen. Men tilsidst udtømtes hans Kræfter, og han døde den 18. Juni 1908.

Med Christian Winsløw gik et ejendommeligt Menneske bort — ejendommeligt ved at en sjælden dyb Følelse for Retfærdighed harmonisk forbandt sig med en klar Tanke, der stadigt pegede ud mod Handling. Hvad hans Forældre og Venner har mistet, ved kun de selv. Ingen ved, hvad dansk Videnskab og Kultur har tabt i ham. Han var ikke alene blevet af dem, der var naaet frem til en Lærerplads ved Universitetet for at dyrke sin Videnskab i Stilhed. Hans Maal stiledede endnu højere, og hans Evner gav ham Ret dertil — Retten til at være blandt dem, der staar forrest i Kampen for Menneskenes Fremskridt. (Portræt Side 67).

(Aftrykt efter „Stuart Mill's Etik“, Kbh. 1909.)

WULFF, VIGGO, f. 21. Oktober 1881. Søn af Forlagsboghandler I. L. Wulff og Emma Knudsen. Juridisk Kandidat 1905—06. Overretssagfører 1910. Løjtnant af Reserven 1912. (Portræt Side 67).

(„Metropolitanerbogen . . .“.)

ROSKILDE KATEDRALSKOLE

Bay
Frigast-Hansen
Hansen, H. A. V.

Bolt-Jørgensen
Koefoed
Marcussen

Rager
Rosieff
Thomsen

BAY, CHRISTIAN QVISTGAARD, er født 22. Juni 1881.
Er Ingeniør og bor i København.

FRIGAST-HANSEN, EJNAR, f. 15. November 1881, Søn af
afdøde Kantor O. Hansen og Hustru Frederikke f. Frigast,
Frederikssund, gik i Frederikssund Borgerskole, hvorfra han
efter privat Forberedelse kom ind i Roskilde Katedralskoles
2. Latinklasse. Han boede i Skoletiden i Frk. Kraghs bekendte
Pensionat, indtil han i Sommeren 1900 blev sproglig Student.
Studerede Jura og tog i 1906 juridisk Embedsexamen med Laud.
Efter en kortere Tid at have været Volontør paa Herredskon-
toret i Frederikssund ansattes han 1. September 1906 i Direk-
toratet for Københavns Skattevæsen, hvor han 1. April 1916 ud-
nævntes til Fuldmægtig, 1. April 1919 til Kontorchef og 1. Ok-
tober 1924 til Vicedirektør. — Aftjente i 1907 sin Værnepligt
som Fæstningsartillerist og var indkaldt til Sikringsstyrken i
1914 og 15. Er Formand for Udvalget til Nævningegrundlistens
Affattelse i Københavns 12. Kreds.

Blev i 1909 gift med Bertha f. Smith, Datter af fhv. Købmand
O. Smith, Faaborg. Har 3 Børn.

1) L. B. Bolt-Jørgensen.

2) Axel Hind.

3) Ingvald Kieler.

HANSEN, HANS AAGE VILHELM, er født 7. Oktober 1881 og har været Kaptajn i Hæren. Er nu Landmand og bor paa Hellestrup ved Sorø.

BOLT-JØRGENSEN, LAURITS BOLT, f. den 6. Marts 1882 i Roskilde. Student fra Katedralskolen Juli 1900. Ingeniørofficer (Premierløjtnant 1903, u. f. Nr. 1908, Besøg i U. S. A. Chef for 7. Ingeniørkompagni August 1914, Kaptajn Maj 1915, Afsked Februar 1918), Forretningsmand 1917 til 1921 (Ophold bl. a. i U. S. A. og paa Balkan), udenrigsministeriel Tjenestemand fra 1921 (Fuldmægtig 1921, Legationssekretær Helsingfors 1921—22, Chef for den politisk-handelspolitiske Afdelings politiske (1.) Kontor fra 1922 til Dato), Ridder af Dannebrog September 1923. (Portræt Side 73).

KOEFOD, HANS JACOB (Købmand Jacob Salomon K. og Dorthea Charlotte Emilie Petersen), født 9. December 1882. Juridisk Kandidat Februar 1907 og en Uge senere By- og Herredsfuldmægtig i Skive. Fra December 1917 til Juni 1919 Fuldmægtig ved Tyrsting-Vrads Herreder. Er nu Overretssagfører i Vejle.

Gift 1908 med Inga Nielsdatter Bay. (,,Juridisk Stat. 1923“.)

MARCUSSEN, KAI, er født 8. December 1880. Er Procurist og bor i Roskilde.

RAGER, HANS PETER ANDERS, født 31. December 1881 paa Wilhelmslyst ved Holbæk, Søn af Proprietær Olaf R. og Bodil Andersen. Medicinsk Eksamen Vinteren 1908. Skibslæge i Ø. K. Reservelæge i Skive fra November 1908 til April 1910. Forskellig medicinsk Uddannelse. Reservelæge i Randers Oktober 1911 til Marts 1913. Reservelæge i Hæren Juni 1914. Praksis paa Frederiksberg Maj 1914. Juli 1918 Overlæge i Slagelse.

Gift 6. Juli 1914 med Margrethe Dorthea Marie Juhl, f. 17. Januar 1888 i Randers. (,,Den danske Lægestand“.)

ROSLEFF, MAGNUS, født i Skive 23. December 1881, Søn af Kreaturhandler Jens Kristian R. og Mette Johansen. Medicinsk Eksamen Sommeren 1908. Reservelæge ved Svendborg Sygehus 1908, Praksis i Stoholm Oktober s. A. Reserve-læge i Hæren November 1915.

Gift 26. Juli 1905 i Viborg med Anna Marie Kristine Petersen, født 31. Oktober 1882 i Roskilde. Jernbanelæge April 1923. Siden December 1924 praktiserende i Viborg.

(„Den danske Lægestand“.)

THOMSEN, VIGGO BRUMMER (Postmester Søren Th. og Thora Emilie Axelline Schlegel), født i Odense 1. Maj 1883. Student fra Roskilde Katedralskole 1900. Juridisk Kandidat Juni 1909, straks derefter By- og Birkefuldmægtig i Vordingborg. Oktober 1910 Amtsfuldmægtig paa Bornholm. Juni 1912 Assistent i Justitsministeriet. Marts 1915 kst. Auditor. November 1918 kst. Assessor i Kriminal- og Politiretten. 21. Juli 1919 Statsadvokat for Østre Landsretskreds, 3. Statsadvokatur.

Gift i 1917 med Olga Charlotta Nilsson. („Juridisk Stat. 1923“.)

FREDERIKSBORG LÆRDE SKOLE

Christiansen
Hind (tidl. Jensen)

Kieler
Nielsen

CHRISTIANSEN, CHRISTIAN FREDERIK VALDEMAR, født 15. Juli 1882 i Frederiksborg, Søn af Parcellist Lars C. og Oline Marie Rasmussen. Medicinsk Eksamen Sommeren 1907. Kandidattjeneste forskellige Steder. Reservelæge i Søværnet April 1908—August 1910. Praksis i Dronninglund December 1910—September 1912, og derefter i Skaarup.

Gift 27. December 1910 i København med Frederikke Emma Christine Schacht, født 30. November 1889 i Randers.

(„Den danske Lægestand“.)

HIND, AXEL. Cand. jur. Februar 1906, Sagfører-, Byfoged-, Herreds-, Birke- og Dommerfuldmægtig til 1920, derefter Dommer i Nørre-Rangstrup og Hviding Herreder, Toftlund. Gift 1909 med Jenny Franck, Datter af Fabrikør ved den militære Klædefabrik i Usserød, G. Frank.

Dette er de ydre Data; de betegner en noget snirklet Løbane, der via Horsens, Randers, Helsingør, Aarhus, Nørresundby og Aalborg har mættet mig saa rigeligt med Indtryk af Byernes Mennesker og Forhold, at Springet i 1920 „tilbage til Naturen“ syntes mig paakrævet til Opnaelse af den for Statsregnskaber og sjælelig Harmoni i lige Grad nødvendige Balance.

1) Carl E. Nielsen.

2) Niels Vilh. Boeg.

3) Holger S. Dahl.

Altsaa sidder jeg siden da som Dommer i en sønderjydske Landkreds og dyrker — efter en noget brydsom Overgangsperiode — en Idyl, der føles revolutionært fornyende; efter det klassiske Forbillede planter jeg — om ikke Kaal — saa Roser i overdaadig Fylde og nyder med Sanser, der er skærpede ved Mod-sætninger, den friskende Oprindelig, der særtegner Menne-sker og Forhold inden for den sønderjydske Landbefolkning.

Hvormed det endvidere turde harmonere smukt, at jeg tillige er beskikket til Formand for Haderslev Amts staaende Voldgifts-domstol i Husdyrtrætter! (Portræt Side 73).

KIELER, INGVALD, Redaktør og Forfatter, født 19. Juni 1881 i Frederiksborg som Søn af Overlærer V. Kieler og Forfatterinden Fru Laura Kieler, født Petersen v. Fyren. Har stærke Indtryk fra Barndomshjemmet med dets Rykind af saa mange af Datidens betydelige Mænd og Kvinder, danske som norske. Døbt og konfirmeret i Frederiksborg Slotskirke af henholdsvis Hostrup og Pastor Paludan-Müller. Slottet og dets nationalhistoriske Museum har ligeledes givet stærke Barndoms-indtryk og været med til at forme senere Virke. Middelmaadig Skoleelev, der kun udmærkede sig i dansk Stil. Student fra Frederiksborg lærde Skole (Rektor Iversen) af Holdet 1900; et smukt lige Tal, men dog ikke betydende nogen lige Vej for mig; studerede nogle Aar Jura, trods mest Lyst til Nationaløkonomi. Tog Filosofikum 1901 (Høffding). Var fra 1905—10 nationalpolitisk Hovedmedarbejder ved „Vort Land“ (Red. Frederik Hansen); Korrespondent til „Dybbølposten“ (Redaktør Svensson), „Jyllandsposten“ m. fl. Fra 1910—15 Redaktør, senere ogsaa Udgiver af det illustrerede, nationale Ugeblad „Fædrelandet“, og lejlighedsvis Bidragyder til Hovedstadsbladene „Nationaltidende“, „København“, „Hovedstaden“.

Bosatte mig 1918 efter Tysklands Sammenbrud i Sønderjylland, købte det tyske „Lügumkloster Zeitung“ og udgav 1919—21 „Løgumkloster Avis“, fra 1920—21 tillige „Tønder Amts Avis“, var desuden fra 1919 Hovedkorrespondent til „Danskeren“ („Haderslev Stiftstidende“) og 1923 Medarbejder ved „Den

konservative Generalkorrespondance“. Aabnede 1918 og 1919 den første danske Boghandel i Løgumkloster og Tønder (senere overtaget af min Søster Frk. Valborg Kieler).

1923 udgav jeg paa „Den ny Tid“s Forlag: Grænsespørgmaalet i to Tempi (De historiske Perioders Omvekslingslov; et Forsøg paa national Fremtidsorientering) og 1924 paa Kielers Boghandels Forlag (med Støtte fra Nationalfonden for Konservatismen i Danmark) 1ste Bind af „Førende konservative og nationale Skikkelser i Perioden 1864—1894“. Begyndte samme Aar en Foredragsrejse om „Dansk Verdenserobring og Exportindustri“ (med Støtte fra Alexander Foss' Industrifond).

Gift 1921 med Johanne Schach, Rejsby (Sønderjylland).

Næst selvfølgelig min Mor, hvis nationale Interesser og Tilbøjelighed til penneførende Virksomhed, jeg har taget i Arv, skylder jeg specielt Redaktørerne Frederik Hansen og Svensson baade forstaaende og trofast Vaabenbroderskab og Stød til videre Udvikling. Saavidt jeg kan se, hører Studenterholdet 1900 en afgjort Overgangstid til; nogle — maaske de fleste — med stærkest Paavirkning fra den foregaaende Tids aandelige Atmosfære, andre derimod — som jeg — med stærkest Paavirkning fra de ny og paa alle Punkter kontrære Synsmaader, der i Litteratur, Filosofi og senere Politik brød frem i Aarene omkring og efter Aarhundredskiftet. (Portræt Side 73).

NIELSEN, CARL EDVARD, f. d. 19. September 1882 i Hillerød, Søn af Amtssygehuslæge Rasmus Thorvald Nielsen og Hustru Johanne Jacobine f. Hanson. 1900 Student fra Frederiksborg lærde Skole; 27. Februar 1906 cand. jur., 6. Maj 1909 Overretssagfører, 1910—18 Assistent i Justitsministeriet, 1912—17 Sekretær i Overværgeraadet, 1915—18 Sekretær i Lenskontoret, August 1918 Assessor i Københavns Kriminal- og Politiret, 1. Oktober 1919 Dommer i Københavns Politiret. 1918—23 Medlem af Bestyrelsen for Københavns Fængselselskab. 1920—21 Suppleant for Formanden for de københavnske Værgeraads 9. Kreds, 1921—22 Formand for samme. (Portræt Side 76).

SORØ AKADEMI

Bistrup	Kabell	Møller, J., Wolfgang	Rasmussen
Boeg	Kjørboe, E. A.	— S. Hilding	Stürup
Bronée	— N. A.	Olsen, Elieser	Sanding (tidl. Sørensen)
Dahl	Mangor	Damkier Petersen	Thayssen
Fiedler	Michelsen	Berthing (tidl. Petersen)	

BISTRUP, CARL. „Mine Data er følgende: Student 1900. Forstcandidat 1906. Forskellig forstlig Virksomhed fra 1906—10. 1910 Skovrider paa Baroniet Zeuthen (Tølløse). Fra 1922 tillige Skovrider paa Torbenfeldt med Bolig pr. Mørkøv. Ugift.“

BOEG, NIELS VILHELM. Født 2. December 1881 i Nykøbing M. Søn af fhv. Landfysikus, Dr. med. Boeg og Hustru, f. Heckel. Barndoms minderne navnlig knyttet til Færøernes egenartede Natur, 1890—96. Mindes med Taknemmelighed Forældrenes Paavirkning. Kom 1896 paa Sorø Akademi, hvorfra de bedste Minder. Som Student 1900 stærkt Udbytte af Professor Høffdings Forelæsninger. Deltog kun de to første Aar i Studenterlivet, gik derefter udelukkende op i det juridiske Studium, der interesserede meget. Juridisk Embedseksamen Februar 1906. Efter kort Militærtjeneste Udenlandsrejse paa det Liebeske Rejsestipendium. Juridisk Manuduktør i 10 Aar til 1916, den meste Tid i meget betydeligt Omfang. Protokolfører ved juridisk Embedseksamen. Ansattes 1907 i Justitsministeriet, var en Tid tillige Assistent i Universitetskvæsturen og beskæf-

1) Nicolai A. Kjørboe.

2) J. Wolfgang Møller.

3) J. E. Damkier Petersen.

tiget som Sagførerfuldmægtig. Fra Verdenskrigens Udbrud til Juni 1917 Chef for Justitsministeriets Udførselskontor, der med sit rigt pulserende Liv muligt har frembudt det hidtil mest tilfredsstillende Arbejde. Fra 1917 til Slutningen af 1918 Commercial adviser ved den danske Legation i Washington og Leder af dennes Handelsafdeling. Fra 1919 beskæftiget med Dommervirksomhed, først i den kgl. Landsover- samt Hof- og Stadsret, dernæst i Københavns Byret og fra 1921 som dansk Medlem af de blandede Domstole i Ægypten. Den sidste Virksomhed har givet rig Belæring og stort aandeligt Udbytte.

Har arbejdet stærkt for at bevare Forbindelsen mellem danske i Udlandet og Hjemlandet; var i 1919 med til at skabe Foreningen „Dansk Samvirke“ og dennes Formand til 1922. Medstifter og stadigt Formand for Nationalt Hjælpefond for danske i Udlandet.

Medudgiver af Kongeriget Danmarks Love og Udgiver af Til-lægsbind til Dansk Lovleksikon.

8. Januar 1909 gift med Clara Skovgaard. To Børn, Poul og Agnete. R. af Dbg., Dbmd., N. St. O., S. N.

Adresse: Tribunal Mixte, Le Caire, Egypte. (Portr. S. 76).

BRONÉE, ULRICH SOPHUS, født 17. Januar 1882, siges at have været vidt omkring i en Række Aar, og at han nu bor paa Nøbbølle Mølle paa Møn.

DAHL, HOLGER S., Direktør; f. 3. November 1882 i Jægersborg; Søn af Grosserer N. S. Dahl (død 1916) og Hustru f. Lassenius Kramp (død 1917); gift (5. Juli 1907) med Rita D., f. 5. Juni 1886 i Frederiksværk, Datter af Fabrikejer Louis Heegaard (død 1914) og Hustru Caroline f. Hagerup. Student (Sorø) 1900; stud. polyt. 1900—03; i Handelslære 1903—05; aut. Gas- og Vandmester 1906; Medindehaver af Frederiksværk Savværk og Trælasthandel og af Frederiksværk Maskinforretning 1906—18; aut. elektr. Installatør 1907; Prokurist i Firma Anker Heegaard 1914; Direktør i Akts. L. Lange & Co., Svendborg, og i Akts. Anker Heegaard 1918. Formand for For-

BLAD II

*Viborg
Katedralskole*

*Aalborg
Katedralskole*

eningen for Leverandører af Bygningsstøbegods fra 1921; Formand i Bestyrelsen for Akts. Blaagaards Lerbrænderi fra 1917; Medlem af Bestyrelsen for Jern-, Metal- og Kortevarebranchens Kreditorforening fra 1918 og for Foreningen af københavnske Jern- og Kortevare-Grossister fra 1918.

Adresse: C. L. Ibsens Vej 6, Gjentofte. (Portræt Side 76)

FIEDLER, ERIK SPORON, født 19. April 1881 i Skelskør. Søn af Læge Otto F. og Hylleborg Olavia Blixenkroner Gunnersen Harboe. Medicinsk Eksamen Sommeren 1908. Kandidattjeneste forskellige Steder. Reservelæge ved Garnisons Sygehus Januar—Juni 1910. Læge i Quatrina paa Vancouver Juli 10—Juni 11. Jernbanelæge i Duncan 12. Medicinsk Eksamen i Victoria B. C. Kanada 1912. Praksis i Vancouver B. C. August 1912. Kanadisk og britisk Borgerret 1915. Med kanadisk Ambulance til Krigsskuepladsen i Europa September 1915. Siden November 1918 Læge i Hjørring. („Den danske Lægestand“.)

KABELL, HENRY, født 21. November 1881 i Silkeborg. Søn af Stationsforstander Kaptajn E. F. Kabell og Hustru M. K. Pedersen. Blev i 1900 indskrevet som Eksaminand ved den polytekniske Læreanstalt og studerede ved denne 5 Semestre indtil Efteraarshalvaaret 1902, men indstillede sig ikke til nogen Eksamen.

Nuværende Adr. er: Cementfabrikken, Hillerød.

KIØRBOE, ERNST AUGUST, født i Refsnæs 11. Februar 1883. Studerede Fransk, Engelsk og Latin. Regentid: Foraar 1905—Efteraar 1907. Cand. mag. 1908. Lærer 1908—11 i København, 1911—13 i New-York, 1914—18 i København, 1918—20 i Kolding. Fra 1920 i Tønder, er Lektor.

(„Regensianerbogen“.)

KIØRBOE, NICOLAI AUGUST, Statsadvokat, født 14. Marts 1882 i Odense, Søn af Forpagter Kiørboe og Hustru Anna, født Landkilde, gift 3. April 1920 med Violinistinden Marie-Louise, født Schiøler, Datter af Kaptajn Schiøler. Student

Studenterne fra Aar 1900 -- VI

(Sorø) 1900. Medstifter af og Medlem af Bestyrelsen for „Studerterforeningens Radikale“ og „Juridisk Discussionsklub“, Medlem af „Studerterforeningens Seniorat“ i 1904 og Klokker paa Regensen fra September 1905 til Januar 1906, cand. jur. Januar 1906, Studieophold i Christiania og Stockholm fra Februar til Juni 1906, Herredsfuldmægtig i Middelfart fra Juni 1906 til Maj 1907, Sagførerfuldmægtig i Randers fra Maj 1907 til Marts 1909, Byfogedfuldmægtig i Aarhus fra Marts 1909 til September 1918, kst. Kriminalretsassessor fra September 1918 til Oktober 1919, Statsadvokat for Nordjylland siden 1. Oktober 1919. (Portræt Side 79).

MANGOR, ERIK (Herredsfoged Johan Hermann Georg M. og Elise Rohde), født i København 13. Februar 1883, Student 1900 Sorø. Juridisk Kandidat Februar 1907, straks herefter Fuldmægtig ved Odense Herred. Maj 1912 Assistent i Skattedepartementet, April 1919 Fuldmægtig.

Gift 1914 med Olga Thomsen.

(„Juridisk Stat. 1923“ .)

MICHELSEN, MARCUS KRISTIAN VILHELM. Født 7. August 1882 i Sorø. Søn af Overlærer A. P. V. Michelsen og M. M. E. f. Blicher. 1900 Student (s.). 1902 cand. phil. og Adgangseksamen til den polytekniske Lærestalt. 1908 Polyteknisk Lærestalts Afgangseksamen for Bygningsingeniører. Februar 1908—December 1911 Ingeniør hos Ingeniørfirmaet Brøchner-Larsen & Krogh ved Baneanlæg i Sverige. Marts 1912 — Januar 1921 og Marts 1922 — Ingeniør i Ostindien i den hollandske Regerings Tjeneste.

(Velvilligst meddelt af Fuldmægtig cand. polyt. Jespersen.)

MØLLER, JOHAN WOLFFGANG, f. 9. Marts 1882 i Birke pr. Viby. Kom fra Frederiksberg Latin- og Realskole til Sorø Akademi i 1896, Student herfra af sproglig-historisk Retning. Stud. mag., Filosofikum 1901. Adgangseksamen til Officerskolen 1902, derefter Rekrut ved 28. Infanteribataillon i Aarhus. Officerskolens næstældste Klasse 1902—04, Premierløjtnant i Artilleriet 1. Oktober 1907. Officerskolens ældste Klasses

Artilleriafdeling 1905—08. Har væsentlig gjort Tjeneste ved det nu ophævede Fæstningsartilleri, desuden ved forskellige Afdelinger af Hærens tekniske Korps samt ved Kystartilleriet og Feltartilleriet. For Tiden Chef for 2. Artilleriafdelings 3. Batteri i Kjøbenhavn.

Gift 1915. (Portræt Side 79).

MØLLER, SVEN HILDING MATHIAS CHRISTOFFER, født 1. April 1882. Død.

OLSEN, ELIESER CLEMENT MARTIN, f. 1. April 1879 er Købmand i Klaksvig paa Færøerne.

DAMKIER PETERSEN, JENS EMIL, f. d. 22. Juni 1880 i Aarhus som Søn af Arkitekt Sophus Petersen og Hustru, f. Gyrithe Damkier. Blev i 1892 optaget i Forberedelsesklassen og var Alumne paa Akademiet i 7 Aar — fra 1893—1900. Var derefter et Aar i Lære hos Skibsmæglerfirmaet Petersen, Møller & Hoppe og tog samme Aar Filosofikum. Fra 1901—03 ansat i Rederifirmaer i West Hartlepool og i 1904 og 1905 hos Skibsmæglerne Gläfcke & Hennings i Hamborg. Kom i 1906 efter aftjent Værnepligt til Firmaet Carl v. d. Hude i Aarhus og erholdt i 1911 selv Bestalling som edsvoren Mægler i Kolding. Er Næstformand i „Provinsmæglerforeningen“, Medlem af Bestyrelsen for „Dansk Sejlskibsrederiforening“ og Lloyd's Agent samt korresponderende Reder for „Kolding Fjorddampskibsselskab“. Er for nylig blevet tysk Konsul. (Portræt Side 79).

BERTHING, THORVALD E. K. M., født i Hornslet den 19. Juni 1881 som Søn af Murermester H. H. Petersen og Hustru Marine f. Jepsen; gik i Landbyskole i Hornslet til 1895, derefter i Viborg Katedralskole til 1896 og i Sorø Akademis Skole til 1900. — Tog derefter fat paa det teologiske Studium og erholdt i 1901 „Hebraicum“ — med „egregie“; blev ved Professorerne Scharlings, P. Madsens og Schat-Petersens Forelæsninger kureret for enhver teologisk Tilbøjelighed og ved Omgang

VI*

med forskellige kirkelige Kredse for enhver Lyst til gejstlig Virksomhed; gik derfor ved Nytaar 1902 over til Juraen og tog efter 4½ Aars Forløb juridisk Embedseksamen — den 19. Juni 1906 (paa 25 Aars Fødselsdagen). Efter gennem et halvt Aars Virksomhed som Sagførerfuldmægtig at have sat Interessen for Sagførergerningen over Styr, fik jeg d. 1. Maj 1907 Ansættelse som By- og Herredsfuldmægtig i Middelfart samt Sekretær ved Middelfart Byraad og dettes forskellige Udvalg. Forblev der til 1. April 1913, hvorefter jeg indtil 1. Oktober 1919 var Byfogedfuldmægtig (de to sidste Aar 1. Fuldmægtig) i Vejle. Derefter 1. Politiasessor i København til 22. April 1920, da jeg udnævntes til Statsadvokat for Viborg, Thisted og Ringkøbing Amter, hvortil senere er lagt en Del af Aarhus Amt. Tiltraadte dog først Embedet i September 1920, idet jeg i den mellemliggende Tid var konstitueret som Statsadvokat i Sønderjylland med det særlige Hverv at afvikle de ved de tidligere tyske Myndigheder henstaaende — ca. 600 — kriminelle Sager.

Den 19. Oktober 1907: Bevilling til at føre Slægtnavnet Berthing; den 12. Juli 1907 forlovet og den 3. November 1910 gift med Louise Christensen, Datter af Bryggeriforvalter M. Christensen og Hustru Louise f. Jepsen.

Bopæl og Embedskontor: Viborg. (Portræt Side 85).

RASMUSSEN, JOHANNES OLAF, f. 8. December 1881 i Daugbjerg Præstegaard. Søn af Sognepræst Th. Rasmussen og Hustru Camilla f. Bagger. Student fra Sorø. Første Aar efter Examen paa Kontor. Begyndte at studere Teologi i 1901 og flyttede samtidig ind i K. F. U. M.s Pensionat og dermed var et Baand knyttet, som bestandig er blevet stærkere. Skal man nemlig nævne, hvad der er blevet Johs. R.s Livskald, saa er det dette, at drage Mennesker til Kristus ganske særligt ved at benytte det kristne Kammeratskab og Venskab, og det er ikke faa Mænd, som gennem denne Venskabets Tjeneste har faaet Hjælp til at leve et lykkeligt og smukt Liv. Blev cand. teol. Jan. 1907. Efter at have været Soldat var han Sekretær i K. F. U. M. indtil 1. November 1909 og derefter i Kristeligt Studenterforbund. Tid-

ligt modnedes den Beslutning at drage ud paa Missionsmarken, og det var en naturlig Følge af hans nøje Tilknytning til K. F. U. M. og Studenterbevægelsen, at han blev K. F. U. M.s Udsending blandt Ungdommen i Kina. Johs. R. var med til Verdensmissionskonferencen i Edinburgh i 1910 som en af dens begejstrede Deltagere og rejste i Maj 1911 til Kina for paa Sprogskolen i Peking at uddanne sig til sin fremtidige Gerning som K. F. U. M. Sekretær. Han naaede lige at komme ud til Revolutionen og fik der en betydningsfuld Oplevelse sammen med det Folk, han var gaaet ud for at tjene. Efter endt Sprogstudium og et halvt Aars Vikartjeneste i Kirin K. F. U. M. kom Johs. R. til Mukden, hvor han skulde være med til at starte K. F. U. M. Der har hans Tjeneste været hidtil, og han har i nært Samarbejde med kinesiske og udenlandske Kolleger faaet Lykke til at grundlægge et Foreningsarbejde, som allerede har været til megen Velsignelse. Det er blevet sagt af John Mott, den Mand, som kender Forholdene derude bedre end de fleste, at Johs. R. har faaet en ualmindelig Position iblandt de ledende Mænd i Manchuriet, ikke mindst paa Grund af det Hungersnødarbejde, som han flere Gange har været med i og tildels Leder af, og det nævnes her, fordi det saa fuldstændig falder sammen med det, som var hans Ungdoms begejstrede Maal, at hjælpe Mennesker, at vise dem noget af Kristi Sind, at øve Venskabstjeneste naarsomhelst og hvorsomhelst. Regeringen har for dette Arbejde hædret Johs. R. med en høj kinesisk Orden. To af de Mænd, som har haft mest Indflydelse paa ham, er Ricard og Missionær Johs. Johnson.

1) T. E. K. M. Berthing.

2) Ove Thaysen.

3) H. Gram Beckmann.

Johs. R., der nu er Generalsekretær i Mukden, blev i 1922 gift med Ellen Plum, Datter af Grosserer Thorv. Plum, Forstanderinde for Blindeskolen i Mukden, som siden 1912 har været Missionær i Kina.

(Meddelt af Kontorchef Th. Rasmussen.)

STÜRUP, JØRGEN HENNING VALCKENDORF, født i Svendborg d. 22. November 1880. Søn af Prokurator Johannes Philip Christian Stürup og Hustru Alexandra Krüger. Student 1900 fra Sorø Akademi. Cand. med. og chir. 1908 Januar, laud. Amanuensis et Aar, derefter Hospitalsuddannelse i Provinsen og København, kun afbrudt af en 3 Maaneders Rejse til Serbien i 1911. Overlæge ved Amtssygehuset i Lemvig 1915.

Gift 1917 med Ellen Brandrup Dünweber, D. af Fabrikant Louis D. og Hustru, København.

(Meddelt af Expeditionssekretær Th. Rasmussen.)

SANDING, JOHANNES THORVALD. Født 20. November 1880 som Søn af Lærer Kr. Sørensen, Frøslev pr. Storehedinge. Præliminæreksamen 1897 fra Storehedinge Borger- og Realskole. Tillægsprøve i Latin og Fransk Sorø 1898. Student (mat.-nat.) Sorø 1900, cand. phil. 1901. Første Del af Polyteknisk Lærestalts Eksamen for Bygningsingeniører 1903. Navneforandring 1904. — Overgaaet i Handelsvirksomhed 1908.

Samme Aar gift med Augusta Margaretha Nilsson. To Børn, født 1908 og 1910.

THAYSSSEN, OVE. Jeg blev født i Sorø Akademis Gartnerbolig 6. Februar 1882 og tog efter en lykkelig Barndoms- og Ungdomstid Studentereksamen fra den gamle Skole, hvis smukke Uniform jeg med nogen Vemod lagde bort. I mit Rusår led jeg græseligt af Weltschmerz, men det friske, fornøjelige Friluftsliv og Kammeratskab i Akademisk Skyttekorps holdt mig oppe, og da jeg fra 3. stud. Klasse var fast bestemt på at blive Lærer, tog jeg Tjeneste hos Alma Mater for 8 År efter at blive cand. mag. i Engelsk, Historie og Latin. Da jeg vilde klare mig selv, fik jeg Timer på Schneekloths Skole i Oktober

1902 (75 Øre i Timen, senere 1 Kr.) og har siden fået dem så kær, at jeg håber, min Lektortid (fra 1. December 1923) bliver Fortiden lig i Tilfredshed og Arbejdsglæde: Drengene er et herligt Folkefærd! 1. August 1924 Skoleinspektør ved Svanholms Gymnasium. Da jeg 1904 fik Kommunitetet og samme År Regensen, var jeg trods Mørkekammeret 3. Gang 11 (senere I, 5 og endelig som „den sidste Porthund“ i Provstens Portværelser) på den grønne „Lindegren“ og deltog med Liv og Lyst og Sang i den glade Verden og Færden derinde, hvor Vækkerforeningen Pip sejrede ved Valgene af Embedsmænd, og hvor jeg som sådan fik „Provstæde“. Da jeg måtte rykke ud af mine to Portværelser i December 1906 på Grund af Regensens Ombygning, førte jeg en forholdsvis rodløs Pensionatstilværelse, indtil jeg i 1909 giftede mig, naturligvis med Verdens dejligste og dygtigste Pige og mit Hjem „Søjle og Smykke“, Harriet Kjelgaard Nielsen, kendt og anerkendt af mig, fra hun var 3 Dage gammel. Vi har to Børn, en Dreng på 14 og en Pige på 12 og har endnu fået det til at „gå rundt“. Gode Venner, som man siger „for Livet“, fandt jeg mange Steder, måske især i A. S., Regensen og Skolen, og det gamle Feltråb „frisk, from und fröhlich“ kan stå som en Slags Løsen over min Omgangskreds' Studentertid og Studenterleben. (Portræt Side 85).

NYKØBING KATEDRALSKOLE

Bechmann
Berthelsen

Bondesen
Christensen

Friis
Hartmann

BECKMANN, HANS GRAM, Søn af J. Beckmann og Hustru f. Mathiassen. Præstesøn (af Præstslægt gennem Generationer), Landsbybarn, f. 29. Juni 1883 i Vindeby paa Lolland. Opvoxet mellem Piletræer, Kirketaarne og Hvedemarker og især Lollands uforlignelige Haver, i en Atmosfære af immaterielle Interesser. Undervist af Forældrene i Hjemmet til fyldte 14 Aar, siden i Nykøbing F. Katedralskole (Rektor Fraas betød meget for mig), Student i det af Idealer forladte Aar, Medlem af Studenterforeningen uden Betydning. Studerede Jura i Mangel af at due til andet, manuduceret en kort Tid af den eminent dygtige Jurist, fhv. Overformynder M. P. Friis. Cand. phil. 1901, cand. juris. 1905 (ny Examensordning). Stærkt interesseret i Sprog og Litteratur, særlig Fransk og Italiensk, foretog en Del Smaarejser. Fuldmægtig i 1905 hos Overretssagfører Emil Levy, siden hos Overretsprokurator Casse. Gift 1906 med Margrete Arenfeldt Reedtz (Kusine). To Døtre. I 1907 surnummer Assistent i Justitsministeriet, fast ansat 1911. Stort, men interessant og lærerigt Arbejde. I 1910 Sekretær i den interskandinaviske Familieretskommission, Medlem 1919, Stilling som gav et rigt Udbytte i Belæring, Erfaring og Venskab med begavede Personligheder; om det udførte Arbejde maa andre

1) Holger Berthelsen.

2) Julius Hartmann.

3) Johan C. Balslev.

dømme. Kriminalretsassessor 1916, overgik i 1919 i Københavns Byret. I 1922 Medlem for Danmark af de blandede Domstole i Ægypten. R. Dbg. og S. N. Har altid foretrukket Vers for Prosa og Kvinder for Mænd. (Portræt Side 85).

Mansourah, 22. April 1924.

BERTHELSEN, HOLGER, Ingeniør, cand. polyt. Født d. 23. December 1882 paa Binnitze ved Maribo som Søn af Justitsraad, Proprietær A. S. van der Aa Berthelsen og Hustru Noline Margrethe f. Bonnesen. Undervistes i Hjemmet af Lærerinde til 1894, da jeg kom i Nykøbing Katedralskole, hvorfra jeg blev Student Aar 1900 med sproglig-historisk Artium. Tog Adgangseksamen til Polyteknisk Lærestalt og Filosofikum i Sommeren 1901 og blev polyteknisk Kandidat som Bygningsingeniør i Januar 1911. Ansattes d. 1. April s. A. i A/S Dansk Beton-Bjælke Co., som i 1916 overgik til A/S Danalith (Entrepreneurfirma i Jernbeton).

Viedes d. 4. November 1911 i Maribo Domkirke til Valborg Margrethe Larsen af Maribo. (Portræt Side 88).

BONDESEN, JOHAN HENRIK TAUBER (Sognepræst Eskild B. og Mathilde Frederikke Steffensen), født i Ribe 4. Januar 1882. Student 1900 fra Nykøbing. Juridisk Kandidat Juni 1906. Februar 1907 By- og Herredsfuldmægtig i Sæby, December 1907 By- og Herredsfuldmægtig i Stubbekøbing og Oktober 1919 Dommerfuldmægtig sammesteds, og 1919—21 tilføjede Borgmester. September 1922 Politimester i Sakskøbing.

Gift 1911 med Gerda Bertelsen.

(„Juridisk Stat. 1923“.)

CHRISTENSEN, JAKOB KRISTEN VILLIAM AXEL, er født 22. Januar 1881 og er Ingeniør i København.

FRIIS, OTTO CARL (Forpagter Hans F. og Petra Sofie Sørensen), født 21. Marts 1881, Student 1900 fra Nykøbing. Juridisk Kandidat Februar 1907. Marts 1907 Godsfuldmægtig paa Hardenberg. Marts 1910 Fuldmægtig ved Lollands Nørre-

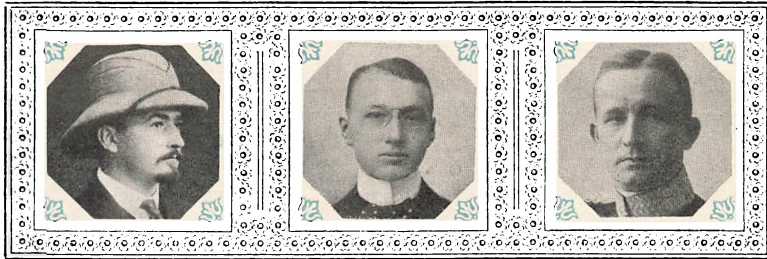
herred. Oktober 1919 Dommerfuldmægtig i Præstø. Gift 1911 med Ellen Poulina Henriette Kromphardt.

(„Juridisk Stat. 1923“.)

HARTMANN, JULIUS. Jeg er født i Holeby paa Lolland 11. November 1881, som Søn af Mejeriejer Carl Hartmann og Hustru Kristine H., født Mackeprang. Min Fader døde, da jeg var knap 11 Aar. Efter et Par Aars Skolegang i Kjøbenhavn flyttede jeg med min Moder til Nykøbing F., ved hvis Katedralskole jeg tog Præliminæreksamen 1898 og Artium 1900. Jeg var et halvt Aar Polytekniker og gav mig derefter til at studere Fysik. Jeg tog Magisterkonferens i dette Fag i 1906 og — som den første — den nyoprettede tekniske Doktorgrad i Aaret 1918. Assistent ved den polytekniske Læreanstalt var jeg bleven i 1903, Docent 1914. I de første Aar efter min Ansættelse ved Læreanstalten var jeg optaget af pædagogiske Problemer. Særlig interesserede jeg mig for den Opgave, at gøre den videnskabelige Maaling til Genstand for systematisk Undervisning. Mit Arbejde paa dette Omraade resulterede i min Bog „Almindelig Maaleteknik“. Senere har jeg væsentligst arbejdet paa den praktiske Udformning af den saakaldte „Straalebølgeensretter“, hvis Princip jeg opfandt allerede i 1907. Til det sidste Arbejde har naturligt føjet sig forskellige Undersøgelser af hydrodynamisk og elektrisk Art. Stor Betydning for min videnskabelige Udvikling tilskriver jeg tidlige Rejser til England og Amerika, Lande hvortil jeg føler mig i høj Grad knyttet.

Jeg blev i 1909 gift med Margrethe Wentzel, med hvem jeg har en Datter, Grethe Benedicte H. f. 1910. (Portræt Side 88).

ODENSE KATEDRALSKOLE

Balslev	Jensen	Krarp	Poulsen
Bolvig	Jessen	Madsen	Schouw
Brandt, E. V.	Jørgensen	Møller, J. C. N.	Trojel
Brandt, N. H. H.	Kaas	Møller, P. O.	Valeur
Ekdal	Karstens	Pedersen	Wulff

BALSLEV, JOHAN CHRISTIAN, født 12. Marts 1882 i Haarslev paa Fyen, Søn af nu afdøde Provst L. N. V. Balslev og Hustru Ingeborg Dorph. Student Odense, cand. theol. Januar 1907. Blev i Oktober s. A. beskikket til Kantor ved Skive Kirke, Januar 1912 tillige ordineret Medhjælper for Sognepræst Bahnson i Skive, 1915 residerende Kapellan Thisted og Sognepræst Skinnerup, 1917 Kaldskapellan Skive, 1918 Sognepræst Egense ved Svendborg, 1923 Sognepræst Vor Frue Kirke Aarhus. I 1907 gift med Elisabeth Lehrmann, to Sønner og to Døtre. (Portræt Side 88).

BOLVIG, AXEL (Distriktslæge Hans Christian August B. og Anne Sophie Mynster), født i Bogense 30. Maj 1882. Juridisk Kandidat Februar 1907. Juli 1907 By- og Herredsfuldmægtig i Esbjerg, April 1911 Fuldmægtig ved Børglum Herred, Oktober 1919 Dommerfuldmægtig i Hjørring.

Gift 1913 med Helene Jespersen.

(„Juridisk Stat. 1923“.)

BRANDT, ERNST VILHELM. Trods mine Hyl og min Protest tvang man mig med Vold den 3. Juli 1880 ind i denne

1) N. H. H. Brandt.

2) Aage Ørum Ekdal.

3) Halvor Jensen.

Verden. Man bandt mig i et Svøb, saa jeg kunde røre hverken Hænder eller Fødder. Den 18. August samme Aar ligeledes under min Protest og Vrælen gjorde man mig til Kristen. Fem Aar gammel blev jeg sendt i Skole, hvor man søgte ikke at lære mig at iagttage og tænke, men at proppe mig med den hvide Races Fordomme. Da jeg var 20 Aar, gav Maleren Tycho Jessen mig min første Undervisning i Tegning. Foraaret 1906 debuterede jeg paa Charlottenborg med et Portræt. Aaret efter tog jeg Afgang som Maler fra Akademiet og gik paa Studierejse til Paris. 1917 blev jeg udvist af Tunisie, sad arresteret i Marseille, var i Danmark et Par Aar. Siden 1920 har jeg boet i Tunisie og haaber nu at kunne leve i Ro, fjernt fra den evropæiske Civilisations Hæsligheder indtil den Dag, jeg ved Allahs Villie atter glider hen i Intethedens Lyksalighed.

Sidi bon Saïd, 23. Juni 1924.

BRANDT, NIELS HJANS HJALMAR. Student 1900 Odense Katedralskole, cand. phil. 1901, cand. polyt. Maskiningeniør 1907. Efter en kortvarig Ansættelse hos Firmaet Nyboe & Nissen, rejste jeg i 1907 til Buenos Aires, hvor jeg efter at have deltaget et Par Aar i Opmålinger og Jernbanekonstruktioner henholdsvis i Uruguay og Argentina, tog fast Ansættelse ved de argentinske Statsbaner 15. December 1909 til 14. Februar 1913: Ingeniør ved Ombygningen af Cordoba Nordvest-Banen. 15. Februar 1913 til 31. Juli 1913: Ingeniør-Inspektør ved samme. 1. August 1913 til 20. August 1918 Afdelings-Chefingeniør ved C. N. A. Banen. I August 1918 søgte og fik jeg min Afsked for støttet af engelsk Kapital at drive Skovhugstvirksomhed for egen Regning. Denne Virksomhed drev jeg med godt Udbytte, indtil jeg af Familiegrunde rejste hjem i 1920, hvor jeg fra 1. Januar 1921 fik fast Ansættelse ved Direktoratet for Arbejds- og Fabriktilsynet.

Jeg blev den 2. December 1909 i Montevideo gift med Anna Cathrine Gimbel fra Middelfart, født 16. November 1884, død 22. November 1922. En Datter: Ellen B. er født i Cordoba, Argentina, 17. April 1916. (Portræt Side 91).

EKDAL, AAGE ØRUM, født den 3. Juli 1882 i København, Søn af Oberstløjtnant N. M. Ekdal og Hustru Olga født Ørum. Jeg gik i Borgerdydskolen i Stockholmsgade fra mit 7. Aar, fra 1889, til det 16. Aar, da jeg i 1898 kom til Odense. Jeg hører saaledes paa en Maade ogsaa hjemme blandt Holdet fra Borgerdydskolen, med hvem jeg har tilbragt alle Barndoms-aarene paa Skolebænken. Og mange herlige Minder derfra har jeg da ogsaa. Det var i Professor J. L. Heibergs og Dr. phil. Tuxens Bestyrelstid, og der var mange dygtige Lærere. Men vi Drengesaa jo mere paa det „grinagtige“. Der var „Sylov“, som kom farende som et Lyn paa sin Inspektion rundt i Klasserne (ligesom „Sylovkommissionen“), der var „Flodhesten“, som holdt Orden paa Legepladsen, bred og stor, og gamle døde Friis, som holdt timelange Foredrag om Historie, og kun nødig lod Eleven faa Ordet. Navnlig mindes jeg ogsaa „Sylov“s glimrende Metode i Latin; han var i ustandselig Aktivitet med hele Klassen. Naar den Elev, der var „oppe“, gik i Staa, udbrød „Sylov“: „Hvad mener N. N. ? Naa, han mener ingenting — han sover“, „Hvad mener M. M. ? Naa han mener heller ingenting, han sover ligeledes!“ og saaledes videre, indtil en enkelt rapt kunde besvare Spørgsmaalet. Paa den Maade holdt han os alle i Aande og vakte vor levende Interesse for dette „døde“ Sprog.

Jeg kom derefter til Odense Katedralskole i 1898—1900. De nye Forhold forbavsede og forvirrede mig straks noget, men det varede ikke længe, inden jeg fandt mig til rette, og opdagede, at her var baade gode Kammerater og morsomme Lærere. Jeg husker — som Kuriosum —, at det vakte Beundring, at jeg optraadte med „rund, stiv Hat“, det var ganske uhørt derovre. I Skoleforeningen „Mimer“ udvikledes Kammeratskabet nærmere, og „Forsvarssagen“, „Kvindernes Emancipation“ o. lign. interessante Problemer blev grundigt debatterede.

I min Studentertid var jeg en Tid Medlem af Bestyrelsen for „Studenteforeningens konservative Vælgerforening“, og Medlem af „Akademisk Skyttekorps“, og deltog som Sektionsfører i den første Jyllandstur fra Fredericia til Aarhus i 1903. — Sikkert en uforglemmelig Tur for alle Deltagere.

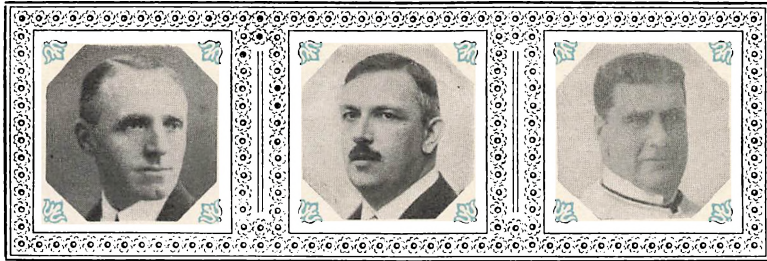
I 1908 (den 23. Juni) tog jeg juridisk Embedseksamen og blev 8 Dage efter, den 1. Juli, Sagførerfuldmægtig i Aarhus, senere, d. 1. Marts 1909, i Horsens, indtil jeg d. 1. September 1910 fik Ansættelse som Volontør, og d. 1. Januar 1912 som Assistent i Finansministeriets 1. Revisionsdepartement. Den 1. August 1917 blev jeg tillige Assistent i Københavns Kriminal- og Politiret, og ved Retsplejelovens Ikrafttræden den 1. Oktober 1919 Sekretær ved Københavns Byret, hvor jeg f. T. gør Tjeneste ved 8. Afdeling, der behandler Straffesager. (Portræt Side 91).

JENSEN, VALDEMAR, er født 12. Februar 1882. Var fremragende Medlem af A. S. Er Sekretær i Jernindustrien, Nørrevoldgade 30, København.

JESSEN, HALVOR. Født 15. Oktober 1881. Søn af Lærer N. J. J., Tommerup, og Hustru Marie Sofie Frederikke født Strandbygaard. Student fra Odense Katedralskole 1900. Akademisk Skytte 1900—01. Officerselev paa Frederiksberg Slot 1901—03. Premierløjtnant 1. Oktober 1903 ved 5. Bataillon. Gennemgaaet Officerskolens Generalstabsklasse 1909—11. 15. Oktober 1911 ansat i Krigsministeriet (Premierløjtnant af Generalstaben). 28. April 1914 Kaptajn af Fodfolket (til Tjeneste i Krigsministeriet). 15. Maj 1916—2. April 1918 Kompagnichef ved 7. Regiment. Fra 3. April 1918 til Tjeneste i Krigsministeriet. Fra 7. August 1921 Chef for Krigsministeriets Mobiliseringskontor (Kaptajn af Generalstaben). Fra 1919 Chef for „Kongens Livjægerkorps“. Dekorationer: Ridder af Dannebrog og 3 udenlandske Ordner.

Gift 5. Juli 1908 med Dorothea født Friis. Fire Børn: Ulf, født 1909, Gerda født 1914, Gyrithe, født 1915, og Palle, født 1920. (Portræt Side 91).

JØRGENSEN, AXEL M. Mine Oplevelser er følgende: 7. Februar 1881 født i Hundstrup paa Fyn. 1894 optaget paa Odense Latinskole. 1900 Student. 1901 cand. phil. 1906 cand. polyt. 1906 ansat hos Fabrikant Anders A. Pindstofte, Kø-

benhavn. 1924 Direktør for Anders A. Pindstoftes Maskinfabrik A/S.

1916 gift med Else Marie Nissen, Datter af fhv. Købmand C. G. Nissen, Vejle. (Portræt Side 95).

KAAS, EDUARD CHRISTIAN CARL HEERDEGEN, født den 18. Januar 1882 i Slagelse. Student 1900 Odense Katedralskole. Cand. jur. Februar 1906. Fra 15. Maj 1906 til 15. August 1907 Sagførerfuldmægtig i Bjerre. Fra 15. August 1907—1. Oktober 1919 By- og Herredsfuldmægtig i Lemvig. Fra 1. Oktober 1919—15. Maj 1921 Dommerfuldmægtig sammesteds. 15. Maj 1921 Politimester i Ning og Hads Herreder med Bopæl i Odder. I en Aarrække Medlem af Bestyrelsen for den konservative Vælgerforening for Lemvigkredsen, tilsidst Formand. Formand for A/S Lemvig Avis. Medlem af Bestyrelsen for Industri- og Haandværkerforeningen i Lemvig.

Gift 1913 med Valborg Warmdahl. (Portræt Side 95).

KARSTENS, CHARLES, født 31. Marts 1881, er Bogholder i Odense. Gift med Axelda Frederiksen.

KRARUP, CHR. TH. VALDEMAR, er født i Odense 12. Maj 1881. Søn af Justitsraad, Overretssagfører Eli Krarup og Hustru Andrea Margrethe Møller, som begge døde i 1908. Student 1900, studerede Jura og var desuden Medlem af Akademisk Skytteforening med saa stor Iver, at han i Sommeren 1901

1) Axel M. Jørgensen.

2) E. C. C. Heerdegen Kaas.

3) J. C. N. Møller.

blev Overskytte Nr. 1. Tog s. A. Filosofikum og blev juridisk Kandidat 12. Februar 1907.

Gift 8. September 1908 med Laura Gad. Overretssagfører i Odense 1913. Er Godsforvalter for tre store Godser paa Fyen, i Bestyrelsen for adskillige Foreninger og lign. R. af Dbg.

(„Juridisk Stat.“.)

Nærmere Oplysninger i „Kraak's Blaa Bog“ og „Stamtavle over Efterkommerne af Christian Krarup til Debjerglund 1915“.

MADSEN, MADP PEDER (Gaardejer Steffen M. og Rasmine Kirstine Nielsen), født 16. Juli 1881. Juridisk Kandidat Februar 1907. Maj 1907 Fuldmægtig ved Bregentved-Gisselfeld Birk. Maj 1910 By- og Herredsfuldmægtig i Ringsted. Januar 1912 Fuldmægtig ved Odense Herred. Oktober 1919 Dommerfuldmægtig i Odense. Ugift.

(„Juridisk Stat. 1923“.)

MØLLER, JOHANNES CARL NIELS, f. 25. Maj 1881 i Odense, Søn af daværende praktiserende Læge, senere Overlæge og Professor P. K. Møller. Med. Kandidat Januar 1908. Vikar. Værnepligtig Underlæge til Søs Maj—Oktober 1908. Fødselsstiftelsen December 1908. Atter Vikar. Middelfart Sindssygehospital Juni 1909—Februar 10. Turnuscandidat Februar 1910—Februar 11 (Odense Sygehus). Specialturnus IV. og VI. Afdeling Februar—August 1911. Atter Kandidat i Odense August 1911—Juli 12. Reservelæge ved Odense Sygehus med. Afdeling Juli 1912—Juni 13. Praktiserer i Aarup fra 1. Juni 1913. Sygehuslæge i Aarup 24. Marts 1914.

Gift 1) 20. Juli 1913 med Margrethe Gabrielle Tobiesen, f. i Flemløse Præstegaard 6. December 1884, Datter af Provst L. Tobiesen og Hustru Marie Acton Bøgh. Skilt.

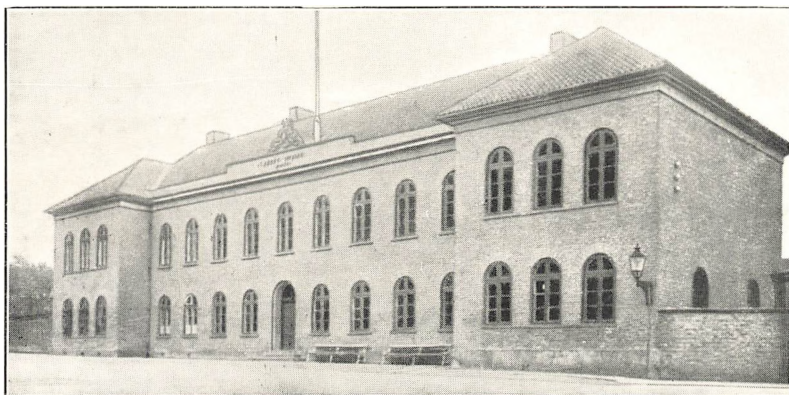
2) 24. November 1923 i Nykøbing F. med Rosa Salomon, f. 4. April 1887 i Høver, Datter af afdøde Apotheker S. V. Salomon, senere i Aarup, og Hustru Johanne Nathansen samt Enke efter Trafikassistent Vilhelm Jensen, død 25. Oktober 1920. Navneforandring Januar 1921. (Portræt Side 95).

*Aarhus
Katedralskole*

*Ribe
Katedralskole*

*Roskilde
Katedralskole*

MØLLER, POUL O., Læge, Svindinge, Fyen. Født i Otterup, Fyen, 29. September 1882; Søn af Læge N. Georg Møller. Student 1900 fra Odense Katedralskole. Med. Eksamen Sommeren 1908 haud. I. Kandidat ved Blegdamshospitalet Januar—Marts 1909, ved alm. Hospital April—Juni 1909 og November 1909—Marts 1910. Kandidat ved Diakonissstiftelsen April 10.—Marts 1911. Overtog Faderens Praksis ved dennes Død i Efteraaret 1911. Flyttede fra Otterup i Februar 1917. I de følgende Aar dels Vikar rundt omkring i Danmark, dels Skibslæge i to Aar; November 1918—Januar 19 ansat under britisk røde Kors ved Transporten af Krigsfanger fra Tyskland til England. Nedsat i Svindinge, Fyen, September 1913. Ugift. (Portræt Side 97).

PEDERSEN, P. J. Efter en lykkelig Barndom i et velsignet Hjem frekventerede jeg Odense Katedralskole og blev Student, 22 Aar gammel. I mit første Studenteraar var jeg Medlem af „Akademisk Skyttekorps“, ligesom jeg deltog stærkt i Studenterforeningens Møder. Men allerede i andet Studieaar blev jeg Pacifist af Overbevisning og meldte mig til Arbejde for Anti-alkoholbevægelsen. Fredstanken og Afholdssagen er jeg siden bleven tro og har slaaet mangt et Slag for dem i Tale og Skrift. Mit Studium — Theologi — gik jeg op i med Interesse og skylder alle mine Professorer Tak, især dog afdøde Biskop Madsen og Dr. teol. J. C. Jacobsen, der baade da og senere har klaret mangt et Tvivlsproblem for mig.

1) Poul O. Møller.

2) P. J. Pedersen.

3) Poul M. Poulsen.

I 1907 blev jeg Kandidat og Aaret efter Kateket ved St. Andreas Kirke i København efter i syv Aar at have været Forstander for Bethedas Søndagsskole. Aldrig vil jeg glemme min kære Sognepræsts, Pastor J. Steens, Trofasthed, som har fulgt mig til denne Dag. I min Katekettid var jeg Lærer ved forskellige Skoler. 1913 rejste jeg til von Bodelschwings Anstalter i Tyskland for et Aars Tid at lære Diakoni, blev syg og tog til Sverrig for at rekreeres. 1915—18 var jeg Bestyrer for Hvalsø Real-skole. Derpaa var jeg i 14 Maaneder konst. Sognepræst for Soderup-Kr. Eskildstrup i Sjællands Stift. Fra 1920—23 var jeg Sognepræst for Herslev-Gevninge Menigheder i Roskilde Stift, men nedlagde saa efter en Operation mit Embede og flyttede til København. Og „Fremtiden? Ja, den staar jo i Vorherres Haand“, som Jonas Lie siger.

Af litterært har jeg udover en Del Prædikener og Artikler til forskellige Dagblade kun sendt nogle Digte til Ugeblade. — Al Tid har jeg bestræbt mig for at holde mig uden for Partiuvæsen i Religion og Politik.

Min Hustru er Gudrun Jørgensen, Datter af Proprietær J., Valby. (Portræt Side 97).

POULSEN, POUL MIKAEL. Jeg er født i Roust, Vestjylland, 7. September 1880, Student fra Odense 1900, cand. jur. Februar 1906, Overretssagfører i København fra Maj 1909. Gift 1909 med Jenny Ottosen.

Jeg deltog baade i Alvor og Glæde i Studenterlivet, navnlig i Studentersamfundet og som Beboer paa Regensen — deltog i Problemernes højst nødvendige Drøftelse det førstnævnte Sted og sang med efter Evne det sidstnævnte Sted. *Nu* er jeg blot klar over, at Studenterlivet — uanset *hvor* man drøftede Problemer og sang med — var altfor skønt, til at det kunde vare ved; thi ogsaa dengang skulde man naa til at leve rigtigt og ikke bare have det godt. (Portræt Side 97).

SCHOUW, JOACHIM FREDERIK, født 30. Marts paa Østrø i Halland, Søn af Forstkandidat, Løjtnant Titus Fre-

derik S. og Adelaida Pauline Elise von Schindel. Ved Jernbanselskab i Argentina 1903—05. Medicinsk Eksamen Vinteren 1910. Reservelæge ved Silkeborg Sanatorium Februar—August 1910. Off. van Gezondheid II, i September 1910. Gjorde Tjeneste to Aar paa Borneo, siden paa Java (Soemedang).

Gift 7. November 1908 i Nøddebo med Johanne Elisabeth Pabst, født 23. Juni 1885 i Randers.

(„Den danske Lægestand“.)

TROJEL, AAGE VALDEMAR, Søn af Sognepræst Christian Theodor T. og Anna Henriette Mackeprang. Født i Ørre Præstegaard 25. Februar 1881, Student 1900 fra Odense Katedralskole med 2. Karakter; naar jeg tænker paa Skolen og dens Lærekræfter, er der to Navne, som Mindet særlig dvæler ved: gamle Rektor Petersen, en af de sidste Repræsentanter for den gamle, klassiske Madvigskole; han var tilsyneladende kold og ordknap, men vi — „Grækerne“ — saa alligevel op til ham; hans store Aandsdannelse, hans fuldtud noble, altid korrekte Optræden og strengt retfærdige Personlighed, som ikke kendte til at gøre Forskel paa Eleverne, kunde ikke andet end indgyde os Respekt og Ærbødighed; den anden, Rektors fuldstændige Modsætning, Adjunkt Gredsted, der næsten lige saa meget var vor Kammerat, ja næsten vor Ven, som han var vor Lærer; han forstod i sjælden Grad os Unge, og han havde Evnen til at gaa ind i vor Tankegang og forstaa vor Udvikling fra Skoledreng til Gymnasiast.

Allerede i min Skoletid havde jeg haft en utrolig Evne til at huske Tal og Datoer og havde derfor allerede, inden jeg blev Student, bestemt mig til at studere Statistik; først senere under Studiet af Nationaløkonomi og Statistik opdagede jeg, at den ovenanførte Evne intet specielt har at gøre med dette Studium.

Sommeren 1901 blev jeg cand. phil. hos Kroman; det er sikkert gaet de fleste „Tilhørere“ ligesom mig, at de intet Udbytte havde af de filosofiske Studier, der ligger heri ingen Bebrejdelse mod Kroman, men mod den Form, hvorunder den filosofiske Propædeutikundervisning skete paa det Tidspunkt.

VII*

Til det statsvidenskabelige Fakultet var i mine Studieaar knyttet to hver paa sin Vis fortrinlige Universitetslærere: Professorerne William Scharling og Harald Westergaard; medens de fleste af mine samtidige ved Fakultetet vil være enige i at betegne Prof. Westergaard som anført, ved jeg derimod, at det kun er et Faatal, der vil tiltræde Betragtningen hvad Prof. Scharling angaar; jeg kan ikke tænke mig andet end, at Grunden hertil for en stor Del maa ligge i politisk Animositet og Mangel paa objektiv Forstaaelse og Vurdering af Prof. Scharlings store Grundighed, omhyggelige Universitetsarbejde og solide, gennearbejdede Værker og Lærebøger, af hvilke der paa det Tidspunkt kun forelaa et Minimum fra danske Universitetslærere, hvorfor der var dobbelt Grund til at være glade ved den udmærkede Støtte, Scharlings Lærebøger frembød ved Gennemgangen af den nationaløkonomiske Videnskab; Professor Westergaard skylder jeg — som saa mange andre — en personlig Tak for al Vejledning og Støtte, som han til enhver Tid var parat til at yde i et Studium, som i hvert Fald paa det Tidspunkt mere end noget andet kunde drives paa fri Haand, hvorved imidlertid de konkrete Eksamensfordringer let kunde forflygtiges. Den 7. Juni 1905 blev jeg cand. mag. i Statsvidenskab med Laudabilis. Resultatet af mine to omtalte Eksaminer giver mig Anledning til at fremkomme med den Betragtning, at Eksamensresultatet i mange Tilfælde, naar man da ikke hører til dem, som overhovedet ikke kender „Huller“, beror paa Held og Uheld; til Studentereksamen var jeg i flere Fag meget uheldig og Spørgsmaalene faldt saa at sige i hvert Fag i „Huller“, til statistisk-økonomisk Eksamen var jeg derimod afgjort heldig og kom til mundtlig i to Fag endda op i Spørgsmaal, som jeg havde forberedt mig paa samme Morgen.

Efter at være bleven Kandidat skrev jeg ikke mindre end 14 Ansøgninger til forskellige Ministerier, Statsinstitutioner og andre offentlige Institutioner. De fleste af disse Steder hjemsøgte jeg derefter som Supplikant; den venligste Modtagelse fik jeg i Generaldirektoratet for Postvæsenet hos Generaldirektør Kiørboe. Det blev da ogsaa der, jeg havnede efter at have vaklet imel-

lem dette, Rigsarkivet og Direktoratet for Københavns Skattevæsen, hvorfra jeg ogsaa havde Tilbud. 1. Oktober 1905 traadte jeg da ind i Postvæsenet som Volontør paa Odense Postkontor, 1. April 1906 blev jeg Assistent i Generaldirektoratet for Postvæsenet, 1. Februar 1915 Fuldmægtig sammesteds. 1. April 1918 Ekspeditionssekretær sammesteds, 1. August 1920 Fuldmægtig i 1. Overpostinspektorat, København, 1. Februar 1922 Postinspektør i 2. Overpostinspektorat, Odense, 1. Oktober 1924 Postinspektør ved Københavns Overpostmesterembede. I en Række af Aar var jeg Lærer og Examinator i Faget „Det internationale Postvæsen“ ved Statens Postkursus og Fagprøver.

Jeg er ugift og betragter det som noget af et Tilfælde; iøvrigt vil det vel for mange Mennesker være et Tilfælde, om de kommer til at tilhøre Ægtestanden eller den ugifte Stand; hvis nogen vil spørge mig, om jeg hellere vilde have tilhørt den første, vil jeg svare: Gift Dig, Gift Dig ikke, begge Ting fortryder Du! Det er min Mening om dette Problem! (Portræt Side 103).

VALEUR, KNUD. Jeg skal gerne give Dem nogle faa Oplysninger om hans korte Levetid, som muligt kunde have Interesse. Han blev født i Guldager ved Varde, hvor jeg dengang var Præst, 13. Februar 1882. Da jeg paa den Tid havde to ældre Sønner, som studerede, maatte han mod sin Villie i nogle Aar nøjes med den Undervisning, jeg selv og en Lærerinde kunde give ham, indtil han kunde blive optaget i Latinskolen i Fredericia. Efter at jeg i 1897 var bleven kaldet fra mit Embede paa Ærø, Tranderup, fik jeg ham overført til Latinskolen i Odense, hvor han til sin egen store Sorg kun opnaaede 2. Karakter til Studenterexamen, skønt han baade var flittig og vel begavet, men han fik nogen Oprejsning til Philosophicum, hvor han fik Udmærkelse. Han begyndte saa at studere Jura og havde en Tid forhenværende Minister Rytter til Manuduktør, som forstod at vække Interesse for Studiet. Der udviklede sig i disse Aar en vis poetisk Aand hos ham, saa han f. Ex. kunde skrive ret fornøjelige Smaasange, ligesom han viste sig i Besiddelse af en vis Vel-talenhed, saa vi begyndte at drømme om, at han muligt i sin Tid

kunde blive en god Advokat. Det skulde nu ikke være saaledes. I Julen 1903 var han hjemme og noget medtaget, men dog ikke mere end, at han efter endt Ferie vendte tilbage til København. Det viste sig imidlertid, at det var en begyndende Tyfus, hvorfor han blev indlagt paa Frederiksberg Hospital, hvor han døde 28. Januar 1904 og begravedes 4. Februar paa Paarup Kirkegaard, hvor han hviler ved Siden af en senere afdød Søster.

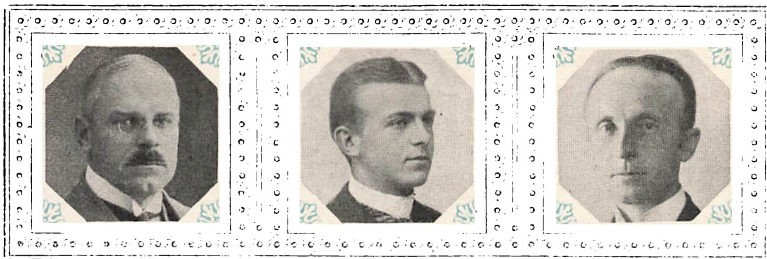
Han var et forhaabningsfuldt ungt Menneske, og naturligvis syntes vi Forældre, at det var den bedste af vor Flok, som blev taget bort. Men Herrens Veje ogsaa med ham maa jo være de bedste. (Portræt Side 103). *(Meddelt af Provst Valeur, tidl. i Paarup.)*

WULFF, PETER VILHELM. Født 31. Januar 1882 i Stubbekøbing. Søn af Købmand Peter Vilhelm Wulff og Marie Frederikke f. Nielsen. 1900 Student (m.) Odense. 1901 cand. phil. Samme Aar indskrevet som Eksaminand ved Den polytekniske Lærestanstalt. 1908 Polyteknisk Eksamen for Maskiningeniører. 20. April 1908—30. Juni 1910 ansat hos Ingeniør, cand. polyt. M. J. Davidsen, Paris og London. 10. April 1911—20. Decbr. 12 Ingeniør ved Gasmotorenfabrik „Deutz“, Köln-Deutz. 1913—31. December 21 Medindehaver og 1. Januar 1922 Eneindehaver af Reymann & Løvengreen's teknisk-kemiske Fabrikker.

27. December 1911 gift i Maglebrænde Kirke med Olga Margrethe Nyholm, f. 3. Februar 1882 i Maglebrænde, Datter af Godsejer Julius Nikolaj Nyholm, Liselund, Maglebrænde, og Vilhelmine, f. Hastrup.

(Velvilligst meddelt af Fuldmægtig cand. polyt. Jespersen.)

AALBORG KATEDRALSKOLE

Dresler
Knudsen

Møller
Nyborg

Paludan
Schäffer

Zink

DRESLER, LUDVIG GEORG. Den 17. Marts 1881 kom jeg til Verden i „Vimmelskaffet“ i Holbæk med Udsigt til et Mælkeudsalg og en Gris. Jeg husker, at min Barnevogn havde blaa Gardiner, og at mine Forældre talte om noget, der hed „Kapellansteg“ — Embedsmænd var heller ikke den Gang videre vel aflagte! Til fuld Bevidsthed vaagnede jeg først i den gamle Rotterede af en Præstegaard i „Olskarsen“ paa Bornholm. Denne Øs rige og afvekslende Natur i Forbindelse med min Slægts udprægede Natursans gjorde mig tidlig til en ivrig Naturforsker, hvilken Interesse fulgte mig gennem Skoletiden i Frederikshavn og senere i Aalborg. Det er vel i Overensstemmelse med Livets velsignede Mangel paa Logik, at jeg nu er groet godt fast i Verdens grimmeste Egn — eller er der maaske endnu grimmere i Omegnen af Amiens! Efter at være dimitteret fra Aalborg hjemsøgte jeg baade det filosofiske og det matematisk-naturvidenskabelige Fakultet; men i 1914 drog jeg paa Re-creation som Vikar til Realskolen i Brædstrup paa Silkeborg-egnen, og her fik jeg Lyst til Skolegerningen. De fornøjelige Naturhistorietimer, der foregik i Mark og Skov, fangede min Interesse, og samme Aar fik jeg Ansættelse ved Esbjerg Gymnasium og har siden — ogsaa efter Forvandlingen til Esbjerg Stats-skole — forsøgt at bringe Naturen ind i Skolestuen — saavidt

1) Aage Valdemar Trojel.

2) Knud Valeur.

3) Ludvig Georg Dresler.

den hjemlige Statspædagogik tillader det. Ja, her i Esbjerg sidder jeg altsaa som Fysiklærer.

I 1915 ægtede jeg Julie Laura Bundgaard, og med en lignende Begivenhed slutter jo alle pæne Romaner. (Portræt Side 103).

KNUDSEN, KNUD ANTON, er født 27. Oktober 1880. Er Kaptajn i Aalborg.

MØLLER, NIELS AUGUST, født 28. August 1881 i Aalborg. Søn af Grosserer Niels Martin M. og Caroline Dorthea Mathilde Stender. Medicinsk Eksamen Vinteren 1908. Videregaaende Uddannelse forskellige Steder. Praktiserer i Slagelse siden Oktober 1911. Reservelæge i Hæren April 1915. Skolelæge i Slagelse Januar 1919.

Gift 22. August 1915 i Store Fuglede med Karen Margrethe Valborg Søgaard-Larsen, født 16. Januar 1887 i Illebølle.

(„Den danske Lægestand“.)

NYBORG, KRISTIAN HENRIK KASPER, født 11. December 1882 i København. Søn af Kaptajn Jens Peter N. og Vilhelmine Jørgensen. Medicinsk Eksamen Vinteren 1908. Skibslæge i Ø. K. April—Juni 1908. Videregaaende Uddannelse forskellige Steder. I Paris Foraaret 1912. Læge i Lou April 1920 til Juli 1923.

(„Den danske Lægestand“.)

PALUDAN, JULIUS GUSTAV, født 17. Marts 1882 i Aarup i Vendsyssel. Søn af Pastor emer. Otto Frederik P. og Sophie Frederikke Worm. Medicinsk Eksamen Vinteren 1908. Reservelæge ved Skørping Sanatorium Marts 1909—Februar 1910. Reservelæge Hjørring Sygehus Marts—November 1910. Praktiserer i Hjørring December 1910 og i Aarhus siden Juni 1923.

Gift 1. December 1911 i Christiania (som nu hedder Oslo) med Marie-Louise Bull, født dersteds 14. Oktober 1884.

(„Den danske Lægestand“.)

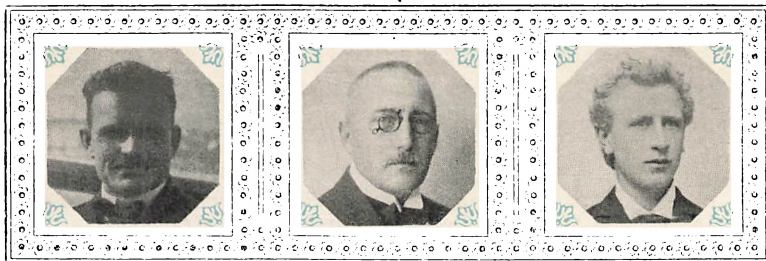
SCHÄFFER, ERIK (Distriktslæge Edvard Christian Vilhelm S. og Marie Kirstine Møller), født i Odder 29. Oktober 1880. Juridisk Kandidat Juni 1907. September 1908 Byfogedfuldmægtig i Kalundborg. Oktober 1910 Byfogedfuldmægtig i

Slagelse. Februar 1912 Sagførerfuldmægtig i København. 1. Oktober 1913—30. September 1916 Politiaassistent og Retsfuldmægtig i Frederikssted samt Overformynder paa St. Croix. 1. Marts 1917 Auditor i Hæren. Ugift. (*„Juridisk Stat. 1923“.*)

ZINCK, JENS CHRISTIAN, er født i Aalborg den 16. Oktober 1882 som Søn af Købmand I. Zinck og Hustru, født Brinkmann. Han blev Student fra Aalborg Katedralskole i Juli 1900. Det følgende Aar tog han Filosoficum, hvorpaa han — efter nogle Maaneder at have studeret ved Polyteknisk Lærestalt — slog ind paa Handelsvejen. Han gennemgik de Brock'ske Handelskolors toaarige Dagskole og fik derefter Ansættelse paa et københavnsk Handelskontor. Senere søgte han videre Uddannelse i Tyskland og U. S. A. Efter to Aars Ophold i Nordamerika vendte han tilbage til Danmark til en Stilling, der bød ham gode Chancer, og snart efter giftede han sig. Hans Hustru — en Kubanerinde Isabel Valdez de Valesco, som han havde lært at kende i Amerika — kunde imidlertid ikke vænne sig til Forholdene her; og i 1910 rejste de da atter til Nordamerika. Her startede de efter nogen Tids Forløb en „Mail Order Business“, d. v. s. en Forretning, der ikke har noget Butikslokale eller Rejsende, men kun skaffer sig Ordres gennem Annoncer. Forretningen omfattede i øvrigt næsten alle mulige Brugsgenstande for det store Publikum. Tilsvarende Forretninger findes vistnok ikke her i Landet, men er ret almindelige i Amerika. Imidlertid blev Zinck angrebet af Lungetuberkulose. En Overgang var han tilsyneladende blevet rask igen; men Sygdommen brød atter ud, og medens hans Hustru førte Forretningen videre, søgte han Helbredelse paa forskellige amerikanske Hospitaler og Sanatorier. I Sommeren 1919 besluttede han sig til at besøge sin Slægt i Danmark endnu en Gang, og efter 4 Maaneders Ophold hos en Søster i Hellerup døde han i hendes Hjem Nytaarsaften 1919. Han ligger begravet i Aalborg.

Zinck vil af sine Kammerater mindes som et velbegavet og pligtopfyldende Menneske, livlig og med mange Interesser og som en paalidelig og trofast Ven.

(*Velvilligst indsendt af Zinck's Fætter, Hr. Kay Dyhr.*)

VIBORG KATEDRALSKOLE

Christiansen
Falkenstjerne

Gamborg
Nielsen

Søndergaard
Lykke

Jürgensen

CHRISTIENSEN, CHRISTIAN MELDGAARD (Lærer Christen C. og Gertrud Andersen), født 31. Marts 1880. Juridisk Kandidat Februar 1907. 1. Februar 1908 ansat i Finansministeriet, siden August 1921 Fuldmægtig. Overretssagf. Maj 1919 (Beskikkelsen deponeret).

Gift i 1913 med Fanny Jacobine Jensen. („Juridisk Stat. 1923“.)

FALKENSTJERNE, VAGN. Cand. mag. Januar 1909. Lærer ved københavnske Skoler; for Øjeblikket Kadetskolen, Østre Borgerdydskole og H. Adlers Fællesskole. Udgiver af Lærebøger i Dansk og Engelsk.

Siden 1918 gift med Mimi Klein og bosat i Villingebæk pr. Dronningemølle.

Havde gerne travlt med alt,
fik kun Kraft af Verdens Salt.

22. Maj 1924. (Portræt Side 106).

GAMBORG, JØRGEN CHRISTIAN, født den 21. Oktober 1877 i Nykøbing Mors, Søn af Sagfører og Sparekasse-direktør Niels Christian Gamborg og Hustru Annette Louise Augusta, født Horstmann. Efter at have taget Præliminær-eksamen fra Realskolen i min Fødeby i Sommeren 1893 blev

1) Vagn Falkenstjerne.

2) J. C. Gamborg.

3) N. Rastrup Søndergaard.

jeg ansat som Kontorist paa Toldkamret dør og var i denne Stilling til Sommeren 1898, da jeg gik ind som Discipel i Viborg Katedralskole, hvorfra jeg blev Student i 1900. Fra 1. Marts 1901 til 1. November 1908 var jeg Assistent i Finansministeriets 2. Revisions-Departement. I Januar 1906 tog jeg statsvidenskabelig Eksamen. Fra 1. November 1908 blev jeg ansat som Assistent i Generaltolddirektoratet og den 19. Juli 1917 blev jeg udnævnt til Toldforvalter i Grenaa.

I Efteraaret 1911 blev jeg gift med Hilma Elisabeth Reuter-dahl, født den 19. Juni 1881 i Malmø, Datter af Drätseikamrør Lars Petter Reuterdahl og Hustru Ebba, født Wåhlin. Vi har en Adoptivsøn, Lars Henrik Gamborg, født den 8. Marts 1922. (Portræt Side 106).

NIELSEN, LAURITS, født 6. September 1881, bor i Buenos Aires.

SØNDERGAARD, NIELS RAASTRUP, er født i Hundborg Sogn ved Thisted 29. September 1880. Faderen ejede en Gaard. Filosofikum 1901. Sygdom afbrød hans akademiske Løbebane i 1902. (Portræt Side 106).

LYKKE, JACOB SØRENSEN (Navneskifte 1905 fra L. S.), f. 27. August 1882 i Hindborg ved Skive, Søn af Gaardejer Jens Lykke og Hustru, Student fra Viborg 1900 (med Udmærkelse), theol. Kandidat 1905 (1.), Lærer ved Elbæk Højskole ved Horsens 1905—11, Forstander for og Ejer af Galtrup Højskole paa Mors 1911—1923. Valgmenighedspræst i Odder 1923. Redaktør af „Hist. Aarvog for Mors“ 1919—23. Har skrevet talrige historiske Artikler og Afhandlinger.

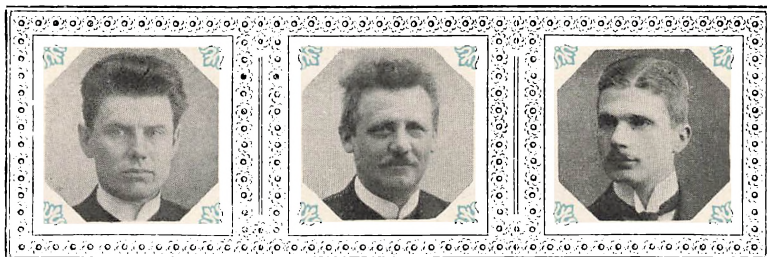
Gift 6. April 1906 med Anna Margrethe f. Sørensen, Datter af afdøde Gaardejer Andreas Sørensen, Hindborg. (Portræt Side 109).

JÜRGENSEN, CHRISTIAN AUGUST, Skoleinspektør, København. Født 16. November 1880 i Øverød, Søn af Køb-

mand Marius Jürgensen (1848—1923) og Hustru Laura, f. Schiøth (1846—1915). Undervistes privat til Studentereksamen af den kendte Pastor Bruun i Levring. Medlem af Studentersangforeningen fra 1900. Delingsfører i „Frivilligt Drenge-Forbund“ 1902 og nærmest følgende Aar. Theologisk Embeds-eksamen Sommeren 1906. Aftjente min Værnepligt ved 1. Ba-taillon 1907 og udnævntes under Sikringsstyrken til Korporal 1915. Ansat ved Københavns Kommuneskole i Tietgensgade 1. April 1908 og ved den kommunale Mellemskole paa Enghave-vej 1. April 1909. Kgl. Translatør i Engelsk 1910. Feriekursus i London Sommeren 1910. Lærer i Engelsk ved de kommunale Aftenskoler og Præliminærkursus 1920—21. Udnævntes 1. Maj 1921 til Inspektør ved den nyopførte Kommuneskole i Alsgade. Sekretær i „Det pædagogiske Selskab“ 1914—22 og Kasserer i „Foreningen til Skolehygiejnens Fremme“ fra 1915. Fra 1922 Medlem af Krist Sogns Menighedsraad og af Bestyrelsen for samme Sogns Menighedsbørnehave.

Gift 20. Oktober 1908 med Camilla Christiane Buchholtz, f. 10. November 1883 i Kjellerup, Datter af Landinspektør H. W. Buchholtz (1849—99) og Hustru Hedevig f. Hansen (f. 1854). (Portræt Side 109).

AARHUS KATEDRALSKOLE

Brasen
Krarup

Levinsen
Nielsen

Eiken, H. F. (tidl. Petersen)
— T. S. (—)

Petersen
Sønder

Thiele
Weis

BBRASEN, CHRISTIAN STUB, født den 4. Februar 1883. Student 1900. Ansat ved Kornkompagniet i Aarhus, hvorfra sendt til Petrograd 1908. Derfra kommen her tilbage under Krigen med sin Hustru Ella, født Bekker fra Riga, gift Aar 1911, og for Tiden anbragt paa Kontoret ved „Elisabetsminde“s Chokoladefabrik i Kjøbenhavn. (Portræt Side 109).

KKRARUP, CHRISTIAN, født i Horsens Præstegaard i Vendsyssel Søndag 22. Maj 1881. Min Fader er fhv. Sognepræst H. C. M. Krarup, min Moder, som døde 1913, var født Hall.

1885 forflyttedes min Fader til Hasle, saa tæt ved Aarhus, at jeg under hele Skoletiden kunde bo hjemme. Efter syv kedsommelige Aar i Skolen blev jeg Student 14. Juli 1900 med en kneben 1. Karakter og fortjente heller ikke mere. I September Maaned købte jeg nogle theologiske Bøger og blev et særdeles ivrigt Medlem af A. S., fra hvilken Forening ligesom fra Akad. Roklub jeg har adskillige gode Minder. Værdifuldere er dog Minderne fra det muntre og rene Liv i Studenterhjemmet, og højest staar Mindet fra Studentermødet paa Leckø 1901.

Nogle Maaneder før Embedseksamen — Juni 1906 — gav Gud mig Vished i min Salighedssag, og nu turde jeg gaa ind til

1) J. Sørensen Lykke.

2) C. A. Jürgensen.

3) C. Stub Brasen.

Præstegerningen. September 1906—Marts 07 var jeg Hjælpe- sekretær i København K. F. U. M., hvilket er den bedste Tid jeg har haft. Soldat i 14 Maaneder, Rekrut, Sekondløjtnantselev, Underkorporal ved Fæstningsartilleriet.

I Juni 1908 gjorde man mig til Sekretær for K. F. U. M. i Horsens, hvilken Plads jeg beklædte med stor Frejdighed og Uforstand et Par Aar.

1910—12 indehavde jeg det tredobbelte Embede som Sekretær i Dansk K. F. U. M. i London, Assistent i Sømandsmissionen og Medhjælper for den danske Præst, Axel Brostrøm, som var meget god imod mig.

I 1913 blev jeg Præst i Sparkjær, og kort efter holdt jeg Bryllup med Ellen Steenberg, hvem Biskop Poulsen i Viborg kaldte en i alle Maader fortræffelig Kone; denne højærværdige Udtalelse er ganske stemmende med Virkeligheden. I Sikringsstyrketiden var jeg indkaldt 4 Gange og ledede alt Orlovsvæsen ved 5. F. K., hvilket fik min Skriver 717 Undén til at hædre mig med Titlen: The first Sea Lord. Ved Nytaarstid 1918 kom vi til Tjustrup-Haldagerlille i en naturskøn Egn, med en velvillig og kristeligt interesseret Befolkning. En lille Dreng gik bort kun 2 Dage gammel, men vi har da heldigvis 3 Dreng og 3 Piger foruden. Jeg har forskellige Biinteresser, har ogsaa skrevet et Par Bøger, men mit højeste Ønske er at være tro i den Gerning, Gud har givet mig. (Portræt Side 113).

LEVINSEN, CARL E. Efter et Aars Studenterliv, som for mig blev en Slags uddybet Fortsættelse af de i Skolen begyndte Discussioner om alt mellem Himmel og Jord, gik jeg ud i „det virkelige Liv“ for at finde Menneskene. Det var min Plan at gennemvandre Jordkloden som Arbejder, studere Arbejdernes Kaar ved Samliv og Samarbejde med dem, at hellige mit Liv til Arbejde for Menneskehedens sociale Fremskridt, som jeg saa og stadig ser i Udviklingen af det broderlige Samarbejde over hele Jorden.

Efter en fornuftig Onkels Raad begyndte jeg at arbejde i Gartnerier her i Landet — og kom aldrig videre. Den praktiske Aar-

sag til, at mine vidtflyvende Ungdomsplaner indsnævredes i jordisk, men ikke i aandeligt Omfang, var, at jeg mødte min egen private Lykke og giftede mig. Jeg er nu Kommunalærer i København og har faaet et praktisk Arbejdsfelt for mine Idealer, som tilfredsstillter mig i høj Grad. De saakaldte nyeuropæiske Skoletanker, som i meget falder sammen med Grundtvigs og Kolds, har min levende Interesse, fordi jeg i dem ser et praktisk Skridt henimod en Forbedring af Menneskenes sociale Moral og et meget betydningsfuldt Forsøg paa at rejse Arbejdsglæden paa Jorden.

Naar jeg slutter med, at min Hustru har skænket mig tre sunde, lovende Børn, har jeg erklæret mig for et saare lykkeligt Menneske og takker Livets Ophav.

NIELSE, MARIUS THEODOR. Jeg er født 28. Januar 1880 og Søn af Boelsmand Anders Peter Nielsen og Hustru Karen Marie i Knagstrup. I mine Aarer flyder kun jydsk Bønders Blod, og i den akademiske Verden er jeg selv en Homo novus. Det var min Kærlighed til Bøger, der drev mig bort fra min Faders Jord, og ikke et Øjeblik har jeg angret, at jeg fulgte denne Kærlighed. I Tyveaarsalderen blev jeg Student fra Aarhus Katedralskole og paabegyndte straks det theologiske Studium, delvis støttet af Enkefru Emilie Holm, der omfattede mig og min senere Gerning med inderlig Omhu. Trods fattige Kaar i mit Hjem læste jeg saaledes under gode Forhold, som steg til Velvære i de sidste to Studieaar, som jeg tilbragte paa Regensen. Ved Siden af mine Studier arbejdede jeg ivrigt i Søndagsskolen og deltog i det kristelige Studentertiliv, fra hvilket jeg har nogle af mit Livs skønneste Minder.

Efter endt Eksamen i 1906 blev jeg Hjælpepræst paa Vridsløselille Straffeanstalt, hvor jeg, der forøvrigt allerede da havde været Medlem af den kristelige Afholdsforening „Det blaa Kors“ i flere Aar, fik set saa meget af Drikkeriets Forbandelser, at jeg forstod, at Gud havde en Gerning til mig i Ædruelighedsarbejdet. Dette Indtryk blev ikke mindre, da jeg i 1910 forflyttedes til Apostelkirken i Saxogade, hvor Elendigheden raabte til Him-

len. Med Mund og Pen har jeg derfor Gang paa Gang taget Del i Afholdsarbejdet stadig inden for det Blaa Kors's Rammer, til hvis Hovedbestyrelse jeg siden 1916 stedse har hørt.

I Aaret 1918 forflyttedes jeg til mit nuværende Embede som Sognepræst ved Kapernaumskirken. Om min Præstegerning skal jeg forøvrigt kun anføre, at den er holdt inden for den sædvanlige Ramme af Kirkefondsarbejdet her i Kjøbenhavn. Foruden en Række Artikler i forskellige Blade har jeg forfattet nogle Smaapjecer og desuden: „Biblen og Alkoholspørgsmaalet“, „Oldkirkens ældste Forkyndelse“, „Ansgar, hans Tid og Værk“, samt sammen med Dr. phil. Axel Garboe: „Alkoholspørgsmaalet“.

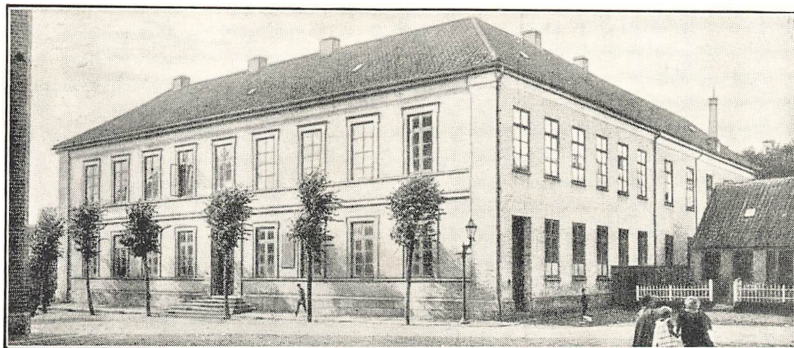
Min Hustrus Navn er Julie Marie f. Westergaard; vi glæder os over 4 raske Børn, der liver op i vort lykkelige Hjem.

EIKEN, HJALMAR FREDERIK (tidl. Petersen), født 11. April 1883 i Pillemark paa Samsø, Søn af Lærer Jens Peter Petersen og Kirsten Margrethe Jensen. Studerede først Jura. Medicinsk Eksamen Sommeren 1908. Videregaaende medicinsk Uddannelse forskellige Steder. Assistent ved Seruminstittet Marts 1913. Reservelæge ved Øresundshospitalets Tuberkuloseafdeling Juni 1913. December 1916 Overlæge paa Skørping Sanatorium. Er gift.

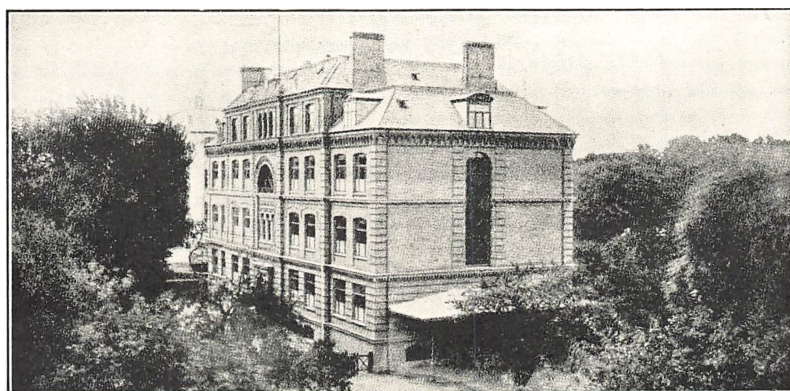
(„Den danske Lægestand“.)

EIKEN, THORVALD SEVERIN. Jeg er født 4. September 1881 paa Samsø, den skønneste Plet i Danmark. Mine Forældre er pens. Førstelærer J. P. Petersen og Hustru Kirsten Margrethe, f. Jensen. Jeg startede min videnskabelige Løbebane med en glansfuld Præliminæreksamen og ved samtidig ligesaa glansfuldt at dumpe ved Tillægsprøven i Latin. Gik derpaa i Aarhus Katedralskole, hvor jeg efter tre Aars Kamp med Latin og Græsk (havde dog den nysproglige Retning existeret dengang!) blev Student Sommeren 1900 (101 Points). Jeg begyndte derefter strax paa Medicinen, i et ikke altfor hæsbælsende Tempo, idet jeg samtidig med Held dyrkede Riffelskydning som akademisk Skytte i mange glade Timer paa Amager, sammen

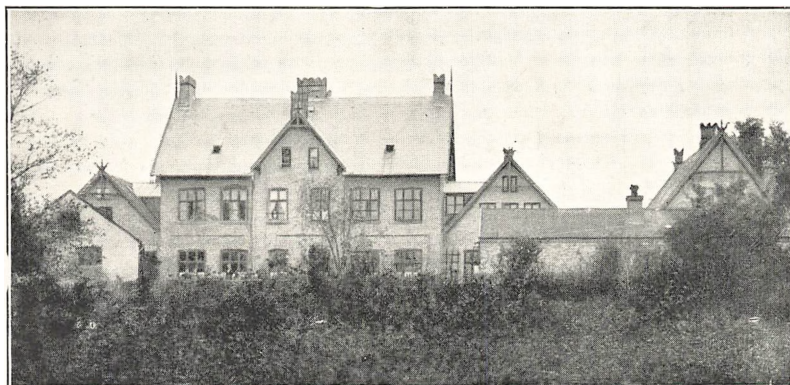
BLAD IV

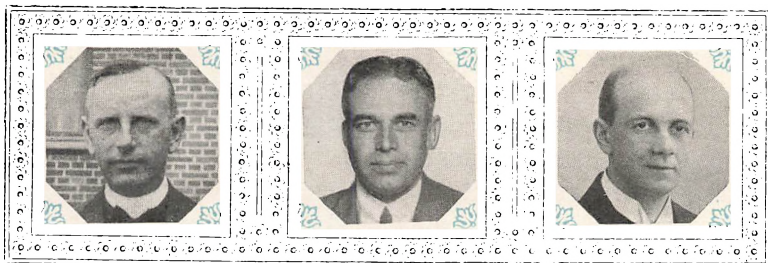
*Kolding Latin
og Realskole*

*Schneekloth's Latin-
og Realskole*

*Birkerød Latin-
og Realskole*

med udmærkede Kammerater (som f. Ex. Udgiveren af dette Værk). Kort efter Forberedelsesexamen (Udm.) flyttede jeg ind paa Regensen, hvor jeg fik et Værelse, hvis Kakkelovn ogsaa skulde opvarme min Kontubernals Hybel; og under disse i hygiejnisk Henseende elendige Forhold blev jeg, medens jeg læste til 1. Del, skarpt pacet af den senere berømte Dermatolog Boas, angrebet af en akut Lungetuberkulose, der nødvendigjorde en brat Afbrydelse af Studiet, som strakte sig over $1\frac{1}{2}$ Aar, før jeg fuldt og varigt restitueret turde tage fat igen. 4 Maaneder derpaa 1. Del (Udm.) og i Januar—Februar 1909 medicinsk Embedsexamen (Gennemsnitskarakter 13,3). Herefter fulgte en lang Uddannelsestid, rige og gode Aar, hvis Detailler kan ses i „Den danske Lægestand“.

Som Speciale valgte jeg hurtigt Kirurgien, som jeg har haft Lejlighed til at dyrke som Kandidat eller Reservelæge hos saa udmærkede Mænd som Prof. Tscherning, Tage-Hansen, Overkirurg Wessel samt først og fremmest Prof. Rovsing, hvis Assistent jeg har været baade paa Privatkliniken og Rigshospitalet i mange Aar. Af stor Betydning for min Uddannelse var min toaarige Virksomhed som Prosektor ved Universitetets patologisk-anatomiske Institut, hvor jeg i et Aar holdt Forelæsninger for Studenterne. Min dominerende Biinteresse har været Røntgenologien, og i omtrent seks Aar har jeg været Leder af Prof. Rovsings Røntgenklinik. Det har da heller ikke manglet paa Opfordringer til at fortsætte ad denne Bane, men jeg blev Kirurgien tro, da jeg søgte og fik Stillingen som Overlæge ved Aal-

1) Christian Krarup.

2) Thorvald S. Eiken.

3) Louis Petersen.

Studenterne fra Aar 1900 — VIII

borg Amtssygehus, hvor jeg dog stadig udmærket kan dyrke Røntgenologien som Biinteresse. I 1917 blev jeg Dr. med. Min Afhandling (De traumatiske Frakturer af Fodrodens Knogler) har siden, til min Glæde, dannet Grundlaget for den tilsvarende Fremstilling i den skandinaviske Lærebog i Kirurgi. Desuden har jeg skrevet en lang Række mindre Afhandlinger om kirurgiske, røntgenologiske og patologisk-anatomiske Emner.

I Februar 1919 giftede jeg mig med Sygeplejerske Frk. Ella Christensen. (Portræt Side 113).

PPETERSEN, LOUIS. Jeg er født den 4. Juni 1882 i Nykøbing F. som Søn af resid. Kapellan Viggo Hjalmar Petersen og Hustru Margrethe Louise f. Hammerich. Da min Fader allerede i 1884 forflyttedes til Ringkøbing, hvor han var Sognepræst i 36 Aar indtil 1920, regner jeg Vestkysten for min Hjemstavn. Fik i 1917 Præliminæreksamen i Ringkøbing og i 1900 Studentereksamen fra Aarhus Katedralskole, hvorfra jeg især med Taknemlighed mindes afdøde Overlærer Engell, der i sin Historieundervisning søgte at lære os at skelne mellem væsentligt og uvæsentligt. Studerede Jura, maaske nærmest fordi der i min Moders Slægt var en Del Jurister.

Mødte den kristelige Ungdomsbevægelse gennem K. F. U. M. i København og kom efter Embedseksamen i Sommeren 1906 i Foreningens Tjeneste som Sekretær indtil 1913, i de første Aar som Medhjælper for daværende Sekretær, cand. theol. Olfert Ricard — det Menneske, som jeg næst efter mine Forældre og min Hustru skylder mest. 1911—13 var jeg tillige Sekretær i „Danmarks kristelige Studenterforbund“.

Tog i 1913 paany fat paa Juraen, som altid har interesseret mig. Blev Fuldmægtig paa Sjællands (nu Københavns) Stiftsøvrigheds Kontor, i 1914 Assistent i Kirkeministeriet, i 1923 Fuldmægtig. Var Sekretær i det kirkelige Udvalg af 1920, der forberedte Sønderjyllands Indlemmelse i den danske Folkekirke. Er saa glad ved mit daglige Arbejde, at jeg ikke ønsker at bytte Stilling med nogen. Ud gav i 1917 „Fred Aamundsén“ — en Skildring af en ung, tidlig afdød medicinsk Student, en af de

mange Venner, jeg fandt indenfor Ungdomsbevægelsen. Har siden 1913 været Medlem af Bestyrelsen for K. F. U. M.s Centralforening i København og er for Tiden Formand.

Blev i 1920 gift med Alma Marie Andreassen. (Portr. S. 113).

SØNDER, IVAR LAURITZ (Regnskabsfører ved Statsbanerne Jens Jensen Sønder og Kirstine Frost), født i Aarhus 24. Marts 1882. Juridisk Kandidat Juni 1907. Sagførerfuldmægtig i København. 24. Juni 1910 cand. polit. 1. Juni 1911 ansat i Ministeriet for offentlige Arbejder, nu Kontorchef. Overretssagfører Februar 1918 (Beskikkelsen er deponeret). Ugift.

(„Juridisk Stat. 1923“ .)

THIELE, NIELS LANGKILDE, Søn af Herredsfoged Frederik Andreas T. og Bertha Emilie Langkilde, er født 10. Juni 1882. Polyteknisk Kandidat. Er Ingeniør hos Hrr. Swansea & Sehested, Soerabara, Java.

WEIS, CHRISTIAN AUGUST, var født i Aarhus Mølle 22. Juli 1881. Han blev i 8—9 Aars Alderen berøvet sin bedste Legekammerat og livlige Følgesvend, sin ældre Broder, og efter den Tid, var han en stille, lidt indesluttet Dreng, der næsten helst gik alene sine egne Veje. Efter Studentereksamen gik han et Aar som Smedelærling paa Statsbanernes Værksted, hvor jeg tør sige, at han var meget afholdt. Saa kom han paa Polyteknisk Lærestanstalt, hvor han efter de reglementerede to Aar tog sin første Eksamen med 1. Karakter.

Vi syntes, han i de Aar udvikledes saa godt og smukt og blev livlig og interesseret i mangt og meget. Han var saa glad ved Livet og ved sit Arbejde, og vi hans Forældre haabede, at han, hvis han havde faaet Lov til at leve, vilde blevet til Gavn og Glæde paa Jorden. Han døde 11. Marts 1904. (Portr. S. 116).

Ovenstaaende er meddelt af Enkefru Weis til „Mindeskrift om I. stud. Kl. 1893—94 i Aarhus Katedralskole“ og hertil skal kun tilføjes, at den, der ligesom undertegnede har kendt Christian Weis, næppe nogensinde vil glemme ham.

Chr. Krarup.

RIBE KATEDRALSKOLE

Andersen
Bech
Clausen
Friis

Hage
Hjortvad (tidl. Jensen)
Holm
Jepsen

Jørgensen
Lund
Marke
Nutzhorn

Palludan
Petersen
Vedel

ANDERSEN, ANDERS PETER, f. 16. Juli 1881 paa Firing i Brørup Sogn, Søn af Gaard- og Teglværksejer Hans Peder Andersen og Hustru Maren Pedersen Aschow. Student Ribe 1900, cand. theol. 1910 (non). Sognepræst Blaaahøj-Filskov 23. Juli 1912, død 25. April 1920.

Gift 23. September 1912 i Magleby-Stevns med Marie Henriette Boertmann Mohr Voss, f. 7. Juli 1880 i Haslev, død 24. December 1919 i Blaaahøj, Datter af Mejeriejer Johan Henrik Voss og Hustru Gertrud Kirstine Andersen.

(Velvilligst meddelt af Pastor Paul Nedergaard.)

BECH, MARIUS NIELSEN, født 17. November 1881. Theologisk Kandidat Juni 1906. Realskolebestyrer i Ullerslev. 1924 Sognepræst i Solbjerg-Sundby. („Kirk. Aarboeg 1923“.)

*Si Deus sapientia est,
verus studiosus amator Dei sit necesse est.*

Commilitones academici et academicæ!

REDACTOR honoratissimus hujus libri studiosorum et studiosarum anni MCM ab me petivit nonnulla data vitæ, quæ mihi liceat — more academico — Latine exponere.

1) Christian A. Weis.

2) C. P. Clausen.

3) Georg Jepsen.

In Laalandia die XXIV m. Sept. a. 1877 natus sum. Examen artium e scola Ripensi a. 1900 absolvi, eodemque anno relatus sum in album civium academicorum et academicarum Universitatis Hauniensis, ubi prælectionum philosophicarum Hoeffdingii particeps eram et ceterum Theologiæ operam dabam, cujus scientiæ candidatus æstate a. 1907 factus sum.

Deinde seminarium pastorale Hauniense frequentabam, eodemque tempore magister disciplinarum scholasticarum eram.

Postea in Germaniam profectus sum, ut in studia theologica et philosophico incumberem.

Itinere extero paracto, tentaminibus catecheticis et homileticis absolutis, exeunte anno MCMIX, initiatus sacris per episcopum Odininsem, coadjutor sacerdotalis pastoris aulici Fredensborgensis, Kissmeyer, nominatus sum.

Hic aliquot annos munere ecclesiastico occupatus a. 1912 parochus insulæ Lyoeensis apud Faaborgiam, ubi adhuc fui, apellatus sum.

Matrimonio conjunctus sum cum Sophia Christina, filia Lindii, possessoris fabriliis Hauniensis.

Scholam Ripensem et Universitatem Hauniensem maximo cum gaudio recordor. Studia enim classica, theologica, philosophica historicaque ad sacerdotes erudiendos litteris et artibus plurimi facio. Libenter concedo, pastoribus laïcis, nonnullis singulis exceptis, me non favere.

Sodales academici et academicæ anni MCM! Diu est, ex quo scholam doctissimam Latinam et almam matrem Hauniensem frequentabamus. Multi anni consumpti sunt. Multis rebus sive secundis sive adversis, affecti sumus. Experientias diversas fecimus. Mihi quidem fides christiana fundamentum hujus vitæ futuræque fiebat, idemque vobis, commilitones, sit velim.

Licet igitur rationibus, officiis atque muneribus vitæ inter nos magnopere differamus, attamen spero nos omnes, amore cognitionis veritatis adductos(as), ut decet cives academicos et academicas, progressos(as) et semper progressuros(as) esse in virtute atque sapientia, coelestem lucem aspicientes, memores illius: bonum facientes ne deficiamus, tempore enim suo metemus, non deficientes.

Sodales academici et academicæ a. 1900! Ut in munere quotidiano fungendo valeatis, ex animo opto, et vobis salutem optimam dico.

Scribendam ex insula Lyoeensi apud Faaborgiam.

Postridie Nonas Augustas anni salutis MCMXXIV.

(Portræt Side 116).

C. P. Clausen.

FRIIS, VALDEMAR, er født i Ribe 5. December 1881. Boede paa Regensen Foraar 1904—Foraar 06. Aftjente sin Værnepligt ved Livgarden Maj 1908—Oktbr. 09. Havde inden sin juridiske Embedseksamen i Sommeren 1908 begyndt at fungere som Auktionarius i Henhold til Konstitutioner fra den Kgl. Landsover- samt Hof- og Stadsret. Senere overgaaet til praktisk Virksomhed.

(„Regensianerbogen“.)

HAGE, ALFRED, er født 5. Oktober 1878. Bor i Plainfield, New Jersey, U. S. A.

HJORTVAD, NIELS (tidl. Jensen), født 5. Februar 1882 i Hjortvad i Nordslesvig, Søn af Hestehandler Jens Jensen og Mathilde Thau. Medicinsk Eksamen Sommeren 1908. Kandidattjeneste forskellige Steder. Praktiserede i Brande 1910, i Ølgod 1911, i Græsted 1918, Formand for Sundhedskommissionen, nu i Kolding. Reservelæge i Hæren Maj 1915.

Gift 31. Marts 1910 i København med Astrid Birgitte Marie Margrethe Kaas-Rasmussen, født i København 26. Marts 1887.

(„Den danske Lægestand“ og „Regensianerbogen“.)

HHOLM, HANS MAGNUS JØRGENSEN, er født 19. Januar 1881. Theologisk Eksamen Januar 1906. Gymnasielærer i Esbjerg 1906. Resid. Kapellan i Kattrup 1912. Sognepræst i Lundum 1918, forflyttet til Finderup 1922. („Kirkelig Aarbog 1923“.)

JEPSEN, GEORG. Født i Nørre Bork den 5. Maj 1879. Søn af Landmand — fhv. Købmand Jens Jepsen og Ingeborg J. f. Sørensen. I Ribe Katedralskole 1894 (15 Aar gammel). Stu-

dent 1900 (21 Aar gammel). I Skoletiden stærkt optaget af alt andet end Bøgerne, hvorfor en velfortjent 3. Karakter. Studerede Teologi et Aar, gik saa over til Medicin. Hele Tiden store økonomiske Besværligheder og stor Gæld inden Afslutningen i Vinteren 1909 (haud. I). Nedsættelse i Nørre Nebel April 1909, gift i Maj samme Aar med Thyra Hansen, København, død 1915. 1916 gift med Esther Loumann, Sporup. I Ægteskaberne henholdsvis 2 og 4 Børn. Altid haft en god og vist ret ufortjent Praxis. Forlængst betalt min Studiegæld.

Til sidst: Fandt Fred i Troen paa Jesus som min personlige Herre og Frelser 1922. *Først da begyndte Livet.* (Joh. 17, 3.). (Portræt Side 116).

JØRGENSEN, P. P., Dr. phil., er født 17. Februar 1883 i Aastrup (Ribegnen) som Søn af daværende Ejer af Terplinggaard J. P. Jørgensen (Sønderjyde, senere bosat i Ribe og Viborg), Student fra Ribe Katedralskole 1900, cand. theol. 1906, siden 1918 Adjunkt ved Helsingør højere Almenskole. 1905 Medstifter af Ny teologisk Forening. Deltog som Student i Professor Kr. Erslevs historiske Laboratorieøvelser; 1906—08 juridiske og socialøkonomiske Studier. 1906—14 Medarbejder ved forskellige Dagblade og Tidsskrifter. Siden 1906 Medarbejder ved „Theologische Jahresbericht“s historiske Afdeling; skandinavisk Hovedmedarbejder ved Leksikonnet „Die Religion in Geschichte und Gegenwart“. 1908—18 „privatiserende“ i Ribe og Viborg, væsentlig beskæftiget med videnskabelige Studier, især vedrørende dansk Aandslivs Historie i 19. Aarhundrede. En Frugt af disse Studier er den i December 1908 af det filosofiske Fakultet antagne Doktordisputats: „H. P. Kofoed-Hansen (Jean Pierre) med særligt Henblik til Søren Kierkegaard. Bidrag til Belysning af aandskulturelle Strømninger i det 19. Aarhundredes Danmark.“

Bogen spænder over en Flerhed af aandskulturelle Felter: Æstetik, Filosofi, Religion, Sociologi. Den har til Hovedperson en Forfatter, hvis Produktion paa sjælden fyldig Maade afspejler en Række Strømninger i et interessant Tidsrums aandskultu-

relle Udvikling. Hovedopmærksomheden er henvendt paa de Strømninger, som peger tilbage til Søren Kirkegaard.

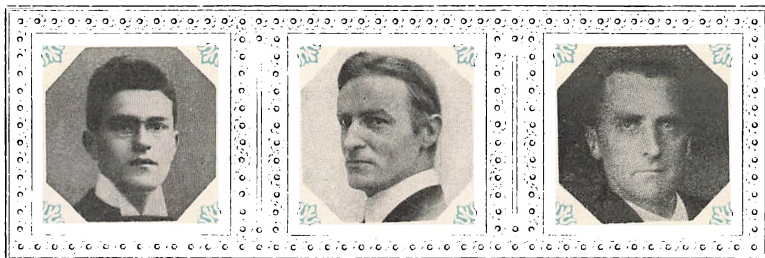
Iøvrigt tager Bogen i vistnok usædvanlig stor Udstrækning Hensyn til „Biomstændigheder“, disse Faktorer, som for en overfladisk Betragtning kan synes uvæsentlige og lidet sigende, men som dog faktisk ofte betinger en alt andet end betydningsløs Nuancering af Totalbilledets Tone. Læst i Hast er Bogen ikke —; den henvender sig til Læsere, som har Tid og Taalmodighed til at følge en mangesidig Undersøgelses ofte bugtede Løb. Til Gengæld kræves der til Forstaaelsen af den aldeles ikke større Specialviden.

Dagspressen, især Provinspressen, er benyttet som Kilde i vistnok større Udstrækning end ellers almindeligt i Doktor-disputatser.

Som Adjunkt i Helsingør gjorde Dr. Jørgensen sig ved sit livligt vindende Væsen snart respekteret og afholdt saa vel af Kolleger som af Eleverne, hvad han fik end yderligere stadfæstet efter Disputatsen ved den storartede Hædning og Opmærksomhed, der her blev vist ham. Som Lærer stillede han til daglig store Krav til sine Elever som til sig selv, men ved Eksamen kom Belønningen, thi da var han fuldtud paa sine Elevers Side. Han kunde glæde sig som et Barn, naar han havde ført sine Elever op til glimrende Resultater.

Udadtil besad Dr. J. en udstrakt Menneskekendskab, han gennemskuede hurtigt de Mennesker, han kom i nærmere Berøring med, og navnlig hvor han fandt Forlorenhed indsvøbt i gudelig Fromhedsmaske, sparede han sig ingen Ulejlighed for at faa Masken revet af — dette gjaldt i Særdeleshed de højere Samfundslag. Han hadede Snobberi under enhver Form og priste sin Lykke, at han gennem Aarene — som en fri Mand — kunde, som han selv udtrykte det: sætte sin Hat, som han vilde. Men en egen tiltrækkende Maade havde han ogsaa paa at række den forurettede og svage en hjælpende Haand. Han havde altid et Haandtryk, et venligt Ord eller et forstaaende Smil tilovers til selv den mindste, han mødte paa sin Vej.

I udpræget Grad var han et Hjemmets Menneske. Lige fra de

ganske unge Aar forstod han at værdsætte sit Hjem som faa. Og senere, da han udarbejdede sit store videnskabelige Værk, var Søkendehjemmet „Villa Ripensis“ i Viborg ham uvurderligt. Her boede han de 6 Aar fra 1912—18, da Doktordisputatsen blev til. Disse Aar betegner et lykkeligt Afsnit af Søkendefirkløverets Liv; thi hos sine Søstre fandt han Forstaaelse for sit Arbejde, og med dem delte han alt — vist et ret enestaaende Søkendeforhold. Man vil derfor nok forstaa, at hans yngste Søsters Død under den spanske Periode i 1920, ca. 1 Maaned før Disputatsdagen den 16. Marts, gav ham et Knæk, han ikke forvandt. Allerede 5 Maaneder senere fulgte han sin Søster. I Begyndelsen af Sommerferien foretog Dr. J. sammen med en Søster — fra Viborg — en lille Rejse rundt i forskellige Byer i Jylland. Fra Haderslev, hvor han besaa Kofoed-Hansens gamle Kirke, gik Turen til Ribe, hvorfra han med begge sine Søstre vilde vende tilbage til Viborg — og saa efter Sommerferien overtage et Adjunktembede ved Viborg Katedralskole. Men allerede ved Ankomsten til Ribe var den Lungebetændelse begyndt, der i Løbet af to Dage medførte Døden, 15. Juli 1920.

Dog, Døden kom ikke Dr. J. uventet, han ønskede ikke at blive gammel, men faa Lov til at gaa bort midt i Arbejdet.

Allerede ved Moderens Død i 1906 havde Døden for ham mistet sin Brod, som han selv udtrykte det: siden den bedste af alle Kvinder var gaet den igennem. Og de vidunderlige Breve, han skrev efter Søsterens Død, viser tydeligt, at han var rejsefærdig. En tilsyneladende glimrende Fremtidsbane hernede fri-

1) P. P. Jørgensen.

2) Axel Valdbuhm Marke.

3) H. F. F. A. Nutzhorn.

stede ham end ikke. Endog under Feberfantasierne de sidste Timer, han levede, betonedede han, at han var færdig, skulde han ønske sig at leve længere, var det, som han selv sagde, for sine Søstres Skyld; thi af dem vidste han, han vilde blive savnet.

Han havde sat som Motto for sit Liv:

I Oprigtighed og Sandhed.

(Portræt Side 121).

LUND, HANS NIELSEN THØGERSEN, født 26. August 1878 i Steens ved Ribe. Søn af Gaardmand Niels Peter T. Lund og Hansine Hansen. Medicinsk Eksamen Sommeren 1911. Praktiserede i Brande December 1911—Marts 1912, i Borris April 1912, August 1913 i Sønderho og siden Juli 1916 i Faaborg ved Varde.

(„Den danske Lægestand“.)

MARKE, AXEL VALDBUHM. Jeg er født den 3. April 1883 i Varde, hvor min Far var Lærer og Forstander for den tekniske Skole. Næsten hele min Skolegang foregik derfor i Varde, idet jeg tog Præliminæreksamen ved Realskolen (1898) og kun var to Aar i Ribe. Som Student var jeg Medlem af Studenterhjemmet. Efterhaanden tog jeg saa forskellige Eksaminer: Filosofikum 1903, Eksamen for Folkeskolelærere 1904—05 og endelig Magistergraden med Fysik som Hovedfag i 1910, og blev derefter Assistent ved den polytekniske Lærestalts fysiske Laboratorium, hvor jeg fungerede, til jeg i 1921 blev Docent i Fysik ved Lærestalten. I flere af mine Studenteraar og ogsaa i det nærmest følgende Tidsrum assisterede jeg nuværende Professor P. O. Pedersen ved hans videnskabelige Arbejder. I Vuggegave har jeg faaet stor Interesse for og — det tror jeg da — ogsaa Anlæg for Undervisning, og ved Siden af min Embedsgering har jeg stadig undervist: som Assistent gav jeg Manuduktion, og senere blev jeg Lærer for Officerskolens ældste Klasse og ved N. Zahles Seminarium, begge Steder i Fysik. I 1914 studerede jeg Magnetisme i Zürich. Foruden adskillige Tidsskrifter har jeg udgivet „De magnetiske Egenskaber

ved Jern og Staal“ (1918) og „Lærebog i Optik for Officer-skolens Specialklasse“ (1924).

I 1911 blev jeg gift med Sigfride Borch, Datter af Professor ved den polytekniske Læreanstalt S. C. Borch. (Portr. S. 121).

NUTZHORN, HENNING FREDERIK FEILBERG ANDERSEN. Min Daabsattest udviser at jeg er født den 22. Januar 1878, Søn af Professor H. Nutzhorn, Elmely pr. Vejen, og Hustru Ane Johanne, født Bertelsen. Efter at være bleven konfirmeret, kom jeg i Handelslære i Silkeborg, men opgav hurtig dette, da jeg fik Lyst til at gaa den studerende Vej. 1896 kom jeg i Ribe Katedralskole, hvorfra jeg blev Student 1900. Filosofikum 1901. Studerede Mathematik, herunder Forsikringsmatematik, ved Universitetet. Assistent i Nordisk Livsforsikring 1. Januar 1911. Deltog i Efteraaret 1913 i et Forsikringskursus i Berlin. Vedvarende ansat i Nordisk Livsforsikrings-Aktieselskab af 1897. Jeg er ugift. (Portræt Side 121).

PALLUDAN, FREDERIK EMIL, er født 29. Juni 1881, tog Filosofikum og bosatte sig i Varde.

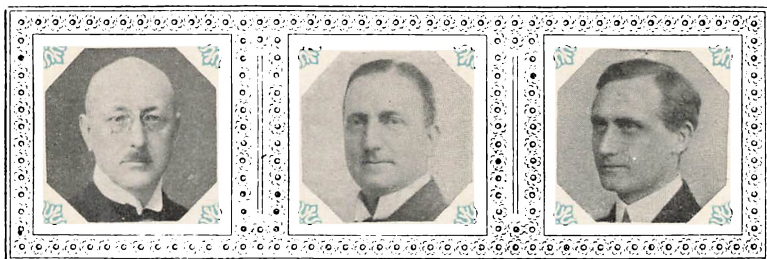
PPETERSEN, OSVALD (Arrestforvarer Anders P. og Sophie Mastrup), født i Egholt 4. August 1882. Juridisk Kandidat Juni 1906. Fuldmægtig ved Ribe Amt, 1908 Sagførerfuldmægtig i København. Februar 1909 By- og Herredsfuldmægtig i Nykøbing M. 1919 Politimester i Varde Købstad m. m.

Gift 1911 med Helene Wenzell. (Portræt Side 124).

(„Juridisk Stat. 1923“.)

VEDEL, PEDER AABYE, født 29. August 1880, er cand. phil. og bor i Kavslunde paa Fyen.

HORSENS LÆRDE SKOLE

Lützow-Georgsen
(tidl. Georgsen)
Dam (tidl. Jensen)

Konradsen
Lassen
Madsen

Mikkelsen
Møller
Nielsen

LÜTZOW-GEORGSSEN, FREDERIK CHRISTIAN. Født 26. September 1881. Journalist i København.

DAM, NIELS ALBERT (tid. Jensen), født 19. Oktober 1880. Forfatter. Bor i Kjellerup. „Anser dette, at jeg i sin Tid „tog Studentereksamen“ for den mindst betydende Begivenhed i mit Liv“.

KONRADSEN, AKSEL GLUD, født 26. November 1880. Søn af Sognepræst Konradsen. Døde ganske ung.

LASSEN, FRANTS OTTO. — UT DISCAT JUVENTUS SAPERE ET FARI stod der paa den lærde Skole i Horsens. At tænke og at tale — det er muligt, at vi i nogen Grad lærte det. Derimod maa det have været mindre bevendt med at lære at skrive; ialt Fald finder jeg det vanskeligt i faa Ord at give et Omrids af mit Liv, naar det da ikke skal indskrænke sig til tørre Oplysninger og Data, som enhver kan læse i „Den Danske Lægestand“.

Født paa Fanø 1881. Et udmærket Barndomshjem i Horsens, hvor min Fader var Distriktslæge. Maatte ikke gerne blive

1) Oswald Petersen.

2) Frants Otto Lassen.

3) Georg C. Nielsen.

Læge, men valgte dog uden Tøven dette det bedste af alle Studier. Kandidat Januar 1907. Vaagnede først nu til Liv. Dog daterer jeg mit egentlige Liv fra den 18. Maj 1909, da jeg blev gift med Elisabeth Gad, der lige fra min Barndom havde været bestemt for mig — af mig — og hende . . .

Kandidattjeneste. Turnuskandidat. Reservelæge paa St. Josephs Hospital i Aarhus til 1913. Specialstudium i Tuberkulose. Overlæge paa St. Josephs Hospital 1913. Nu Overlæge ved Aarhus Kommunehospitals Tuberkuloseafd. I mange Aar Formand for Dansk røde Kors, Aarhus Afdeling. Medlem af D. R. K.s Hovedbestyrelse. I mange Aar Værgeraadsmember. Medlem af Julemærkekomitéen. Formand for Lægeforeningen for Aarhus og Omegn. — Ja, hvad kan man ikke bruges til? Bedst er dog Eens egentlige Gerning — og allerbedst Eens Hjem. Forøvrigt sætter jeg Pris paa Bil og Bøger og Børn — mest mine egne fire — og et Sommerhus, der hedder Bo, og som ligger ved Bugten; der er kun én ordentlig Bugt her i Landet — Aarhusbugten. (Portræt Side 124).

MADSEN, IVAR KRISTIAN, født 18. August 1878 i Hylke, Søn af Husmand Hans Iver M. og Karen Andersen. Theologisk Kandidat Januar 1908. „Marts—August studerede jeg nytestamentlig Exegese ved Universiteterne i Marburg og Göttingen, hvilke Studier jeg fortsatte privat hos mine Forældre i Hylke“. Personel Kapellan i Thorsager November 1908. Residerende Kapellan paa Holmsland Klit 1910—13, Sognepræst i Grædstrup 1913—22, siden i Rorup.

Gift 24. Februar 1907 i Hylke med Fanny Nikoline Christine Hansen, født 17. Juli 1883 paa Christiansø.

(„Danmarks Præstehistorie“ og „Kirk. Aarbog“.)

MIKKELSEN, HARALD MAGNUS ERHARD (Gaardejer Peter M. og Christine Pedersen), født i Braae 8. Januar 1883. Juridisk Kandidat Februar 1906. Juni 1909 Sagfører i Nyborg og fra Oktober 1911 i Horsens, Overretssagfører i Juli 1912.

Gift 1915 med Inger Marie Hadersen. („Juridisk Stat. 1923“.)

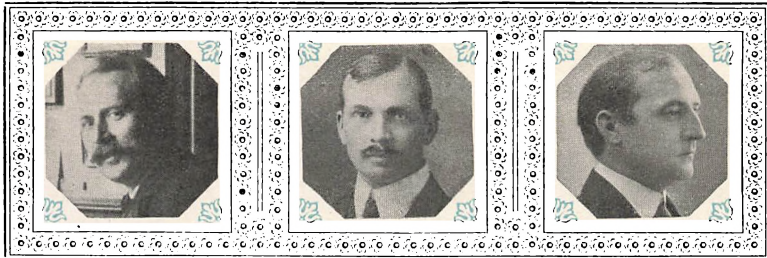
MØLLER, PETER CHRISTIAN BØRGE, født 26. Januar 1882 i Horsens. Søn af Urmager Nicolaj Nissen M. og Maren Melgaard. Medicinsk Eksamen Vinteren 1907. Reserve-læge i Søværnet Marts 1907—Marts 1908. Konst. Sygehuslæge i Varde August 1909, konst. Distriktslæge i Esbjerg September 1909. Konst. Overlæge ved Horsens Komm. Hospital. August—September 1911. Praktiseret i Vejen Oktober 1909

Gift 12. November 1911 i Gilleleje med Agnes von Motz, født 24. Oktober 1889 i København. (*„Den danske Lægestand“*.)

NIELSEN, GEORG CHRISTIAN. Født den 3. September 1882 i Oens By, Ølsted Sogn pr. Horsens. Søn af Kom-munelærer J. P. Nielsen og Hustru Maren Skjoldager Nielsen. Student fra Horsens lærde Skole. Filosofikum 1901. Polytek-nisk Kandidat (Bygningsingeniør) 1906. Aftjent Værnepligt ved Fæstningsartilleriet 1906—07. Udnævnt til Sekondløjtnant 1908. Ingeniør under Københavns Vej- og Kloakanlæg 1907—13. Samtidig Reservebrandinspektør ved Københavns Brandvæsen 1910—13. Selvstændig Virksomhed som raadgivende Ingeniør 1914—1920; indtil 1918 sammen med Ingeniør, Kaptajn Viggo Lunn. Ansat som Ingeniør i A/S Dansk-Engelsk Benzin og Pe-troleums Co., der 1. Januar 1921 overtog mit Ingeniørkontor.

Viet i Horsens Klosterkirke den 21. November 1916 til Marie Kirstine Helms, Datter af Apoteker A. Helms, Horsens. (Por-træt Side 124).

RANDERS LÆRDE SKOLE

Bay
Bekker

Blichfeldt
Christensen, G.E.

Christensen, H.B.
Fischer-Nielsen

BAY, HANS NIELSEN (Læge Niels Hansen B. og Anna Gøtzsche), født i Randers 24. September 1882. Juridisk Kandidat Februar 1907. April 1913 Overretssagfører i Randers, fra Juli 1916 i Kjellerup, fra Juli 1918 i Bjerringbro, derefter Dommerfuldmægtig i Haderslev (siges at være Overretssagfører i Vejle).

Gift 1909 med Margrethe Dortha Marie Juul (Skilsmisse 1914). Gift 2. Gang i 1918 med Inger Christiansen.

(„Juridisk Stat. 1923“.)

BEKKER, BERTHEL ADOLF AXEL, født 4. Juli 1880 i Aabenraa. Søn af Advokat Carl Henrik B. og Maria Margarethe Bruhn. Medicinsk Eksamen Sommeren 1908. Praktiseret i Uldum Juli 1909. Jernbanelæge. Formand i Sundhedskommissionen 1913.

Gift 1. Juli 1909 i Holbæk med Johanne Charlotte Rager, født i Holbæk 7. August 1885.

(„Den danske Lægestand“.)

BLICHFELDT, NICOLAJ. Omtrent $1\frac{1}{2}$ Mil nord for Randers ligger den lille Landsby Spentrup, hvis Navn er kendt af mange, fordi Digteren og Præsten St. Kirker levede der i 23 Aar, og fordi hans Gravhøj findes paa Kirkegaarden der. Ved

1) Nicolaj Blichfeldt.

2) H. Blaaehøj Christensen.

3) Fischer-Nielsen.

Kirkebakkens Fod ligger Spentrup Skole — gammel og ærværdig som det sig hør og bør for en Bygning, der i sig gemmer Rester af en kongelig Bygmesters Værk — én af Frederik IV's Rytterskoler er det, rejst i Aaret 1721, og i Spentrup Skole er der mere tilbage fra svunden Storhed end den kendte Plade med Kongens Indskrift; alentykke Mure faar én til at sande, at Kongen har gjort, hvad han kunde, for at det maatte ske, som han ber om:

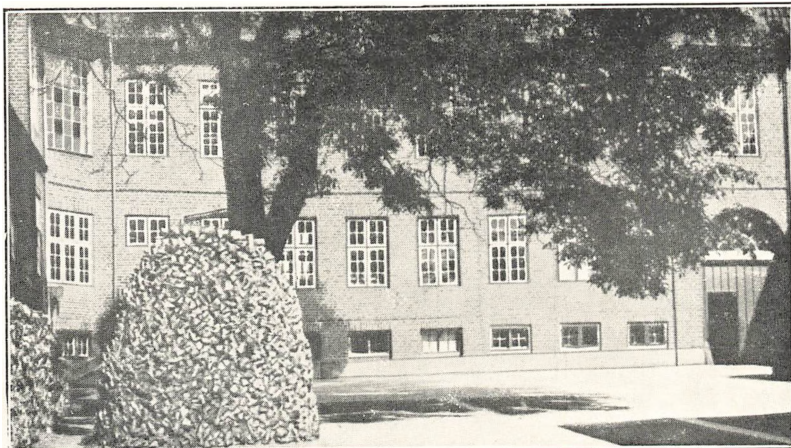
„Lad denne min Fundatz
bestaa til Verdens Ende.“

I den Skole er jeg født, og der levede jeg lykkelige Barndoms- og Ungdomsaar indenfor Skolestuens og Hjemmets Vægge. Efter 6 Aars Skolegang i Randers lærde Skole fulgte andre 6 Aar ved Universitetet, derpaa atter 6 Aar i Skolens Tjeneste bl. a. paa Jægerspris Stiftelse i det vidunderlig skønne Horns Herred. Saa kom endelig Tiden, da jeg dristede mig til at gaa ind i en Præstegerning; den første faldt i Vendsyssel, helt ud mod det aabne Hav; der byggede min Hustru — Karen Helene Lerche — og jeg vort første Hjem i den gamle skrøbelige Præstegaard i Rubjerg, men derfra maatte vi drage ved Genforeningstiden, for da blev det vor Lod at tage en Gerning op i det nye Land. Allerede i Høst 1920 drog vi fra den storslaaede Egn ved Klit og Hav til den smilende og frodige Idyl paa Øen Als — til Oksbøl, nær Nordborg — til nye Mennesker og helt nye Arbejdsvilkaar.

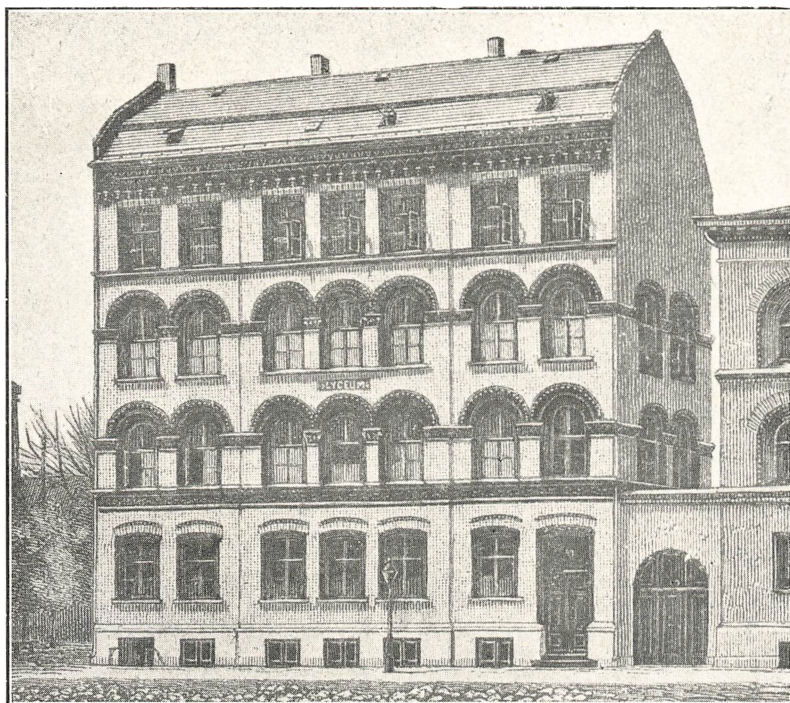
Lykkeligt er det at kunne sige — ogsaa naar man ser fremad: „Hidtil har Herren hjulpet“. (Portræt Side 127).

CHRISTENSEN, GOTTLIEB EHRENREICH, født 7. April 1878; siges at være Læge i Mejlbj ved Randers; men findes ikke i „Den danske Lægestand“.

CHRISTENSEN, HAAKON BLAAHØJ, er født i Blaaehøj Præstegaard i Sønderomme Sogn 18. Juli 1882. Studerede til Artium i Randers Skole og blev Student 1900 med første Karakter, det har han til *alle* sine Eksaminer. Han valgte at blive

Nykøbing
Katedraskole

Latin- og Real-
skolen Lyceum

Mediciner og arbejdede flittigt, men var dog i sin Tid noget optaget af Sport (Ridning, Roning o. s. v.). Efter at være bleven cand. med. og chir. droges han tidligt til Udlandet og rejste kort efter sin Eksamen over Konstantinopel til Lilleasien og praktiserede, hvor han færdedes. Han maatte paany underkaste sig Eksamen i Konstantinopel. Efter et Aars Tid drog han hjem og tog sin „turnus“ og forberedte sig til at blive Øjenlæge, han var saaledes Reservelæge paa Rigshospitalet ved Øjenafdelingen. Han rejste til China (Shanghaj), men taalte daarligt Klimaet. Derfra rejste ham til Canada (New-Westminster) og fik ogsaa her god Praxis. Han maatte atter paa engelsk underkaste sig en ret svær Eksamen. Sidste Gang var han hjemme i Julen 1915 og Nytaar 1916. Længsel efter sit Hjem drog ham hjem. Han rejste igen i Begyndelsen af Januar 1916 og døde 27. Februar 1916 (Hjærteonde), han var den Gang med sin Forlovede i Los Angelos i Californien. (Portræt Side 127).

FISCHER-NIELSEN. Efter at jeg i 1½ Aar havde studeret Teologi og afsluttet med Hebraicum, slog jeg om til Medicinen og tog Embedseksamen i Vinteren 1908; efter forskellig Hospitals- og praktisk Uddannelse, bl. a. med et Aars Ophold i det betagende Grønland, nedsatte jeg mig Juni 1914 i det mindre betagende Brønshøj.

Gift 1915 med Ellen Margarith Poulsen af København. (Portræt Side 127).

RØNNE LÆRDE SKOLE

Andersen, Henriette	Eilertsen	Kofoed	Skovmand, Alfhild
Dam	Hansen	Møller	Sonne
Djurhuus	Jensen-Hein	Rønne	Tryde

ANDERSEN, HENRIETTE, Student fra Rønne 1900 (Datter af Lektor Andersen i Rønne). Privatlærerinde til 1903. Kommunalærerinde i Rønne til 1906.

Gift 1907 med Birkefuldmægtig i Skagen M. Caspersen, nu Politimester i Grenaa.

DAM, HANS NICOLAI ESBERSEN, f. 12. Januar 1882, Søn af Bagerm. D. i Svaneke, Student 1900 fra Rønne lærde Skole, cand. phil. 1901. Af den „min Uddannelse beko- stende“ bestemt til Ingeniør med Udsigt til Virkefelt i Chile tog jeg, forøvrigt med baade Glæde og Udbytte, Del i Studierne ved den polytekniske Lærestanstalt i København; men et Par Aar efter, at jeg havde bestaaet 1. Del af Ingeniøreksamen, fulgte jeg min Lyst til Lærergerning og brød af for som cand. math. at søge mig en Stilling som Lærer i Matematik ved Privatskolen. Var først et Par Aar Lærer ved et Kursus i Oxbøl i Vestjylland, kom derefter i 1909 til Kirkegaards Realskole i Aarhus og i 1913 som Bestyrer til Børkop Realskole, af hvilken jeg blev Ejer i 1919. Har siden 1911 været benyttet som Censor ved Real- og Præliminæreksamen, hovedsagelig i Matematik.

Indtraadte 1909 i Ægtestanden med Maria Margrethe Juul, f. Frost, Datter af Strandkontrollør F. i Vejers, og har ikke for-

1) H. N. Esbersen Dam.

2) J. H. O. Djurhuus.

3) Georg C. Hansen.

trudt det, tværtimod har det været et af de — rigtignok ubevidst — klogeste Skridt, jeg nogensinde har foretaget. Hvorvidt den Vej, jeg valgte at slaa ind paa, var den rigtige, er det ikke min Sag at afgøre; eet ved jeg: en Vej til Millionen har det ikke været; men da jeg aldrig har været noget Forretnings- eller Finansgeni og heller aldrig har været besjælet af Higen efter at lægge til Side, har jeg da den Tilfredsstillelse, at der i hvert Fald ikke i alle Retninger har været noget Misforhold mellem Evne og Tilbøjelighed. (Portræt Side 130).

DJURHUUS, JENS HENDRIK OLIVER. Født i Thorshavn 26. Februar 1881. Student fra Rønne lærde Skole Sommeren 1900 (103 Points). Juridisk Student fra 1904 til Efteraarssesemestret 1910—11, da jeg blev juridisk Kandidat. Sagførerfuldmægtig i København og Provinsen. Overretssagfører fra 1915. Praktiserede i Thorshavn fra 1915—16, rejste derefter til København og fik Ansættelse som Assistent i Københavns Kriminal- og Politiret. Rejste derefter til Sønderjylland, hvor jeg i $\frac{3}{4}$ Aar praktiserede i Sønderborg, vendte derefter tilbage til Thorshavn, hvor jeg f. T. praktiserer.

Jeg indgik Ægteskab i 1904 og har en Datter der f. T. studerer Medicin i København.

Medens jeg ingen Illusioner gør mig m. H. t. Lysstyrken af min juridiske Stjerne, er der enkelte — dog ikke i Danmark, hvor Kendskabet til og Forstaaelsen af færøske Forhold er yderst ringe, og hvis Embedsmænd heroppe gennemgaaende ikke kan betragtes som Bærere af dansk Kultur og Intelligens — der mener, at de kommende færøske Generationer vil laurbærkranse mig for min Digtsamling: Yrkingar, der er udkommet i 2 Udgaver, udgivne af den færøske Studenterforening i København, hvoraf jeg sammen med Færingen Landsdommer Chr. Bærentsen er Æresmedlem. (Portræt Side 130).

EILERTSEN, NIELS JULIUS, født 12. December 1882 i Rønne. Søn af Forstander Niels Frederik E. og Johanne Christine Lorentzen. Medicinsk Eksamen Vinteren 1910. Re-

IX*

servelæge i Ribe i 5 Maaneder. Konst. Distriktslæge i Holsteinborg, Grønland April 1911—Juli 12. Praktiseret i Klemensker Oktober 1912—April 14. Vikarierende Kommunalæge paa Femø Oktober 1915—17, Sønderho 1918—1. Januar 1923.

Gift 30. Marts 1911 med Ingeborg Julie Sonne.

(„Den danske Lægestand“ og „Regensianerbogen“.)

HANSEN, GEORG CHRISTIAN, f. den 15. August 1882 paa Smedegaard i Østermarie Sogn, Bornholm. Søn af Gaardejer Niels Jørgen Hansen og Hustru Petra, f. Pedersen. Gik i Skole paa Landet indtil mit 12. Aar, hvor jeg kom til Nexø Realskole, hvorfra jeg tog Præliminæreksamen 1898. Kom derefter til Rønne lærde Skole, hvor jeg for at kunne blive „Student“ hver Eftermiddag efter endt Skoletid i 5. Klasse mødte hos daværende Adjunkt (nu Rektor) Koefoed og blev proppet med Latin, saaledes at jeg bestod Extraprøve i dette Sprog i Sommeren 1899. I Sommeren 1900 blev jeg derefter Student i matematisk-naturvidenskabelig Retning.

Da mine Evner og Interesser gik i Retning af Matematik og Regning, paabegyndte jeg Studiet paa Polyteknisk Lærestalt, hvorfra jeg tog afsluttende Eksamen som cand. polyt. (Bygningsingeniør) Januar 1906. Filosofikum hos Professor Kroman 1901. Regensianer fra Foraaret 1904 til Foraaret 1906. Det var oprindeligt min Mening at tage min Eksamen Januar 1905, men da jeg gjerne vilde blive boende paa Regensen de to Aar, der var tildelt mig, udsatte jeg Eksamen og fik gennem Professor Teller, som dengang var Medlem af Gjentofte Sogneraad, Ansættelse ved Gjentofte Kommune fra 1. Januar 1905.

Baade det fortsatte Ophold paa Regensen og Ansættelsen ved Gjentofte Kommune havde jeg kun al mulig Grund til at være glad for; skønt Kombinationen vel nok bevirkede, at Eksamensresultatet i Januar 1906 ikke blev saa godt, som det egentlig burde. Ansættelsen i Gjentofte Kommune fik afgørende Betydning for min videre Livsskæbne, idet jeg siden har været ansat her; min nuværende Stilling er Afdelingsingeniør og Souschef ved Kommunens tekniske Forvaltning. Fra 1. Januar 1913 har jeg

endvidere været Sekretær ved Gjentofte Kommunes Sundhedskommission.

I Aarene 1911 og 1912 foretog jeg i mine Sommerferier Studierejser (K. A. Larsens Legat) til henholdsvis Tyskland, England og Skotland. Foruden min kommunale Virksomhed har jeg givet mig en Del af med raadgivende Ingeniørvirksomhed udenfor Gjentofte Kommune.

Gift den 16. April 1919 med Anna, f. Callesen. (Portr. S. 130).

JENSEN-HEIN, OVE, f. i Sønder Vissing Præstegaard d. 29. Maj 1882, Søn af Provst A. Jensen og Hustru Anna, f. Hein. (Navneforandring til J.-H. 1899). Polyteknisk Kandidat (Bygningsingeniør) Januar 1906. Rejste den 5. Februar 1907 til Canada; opholdt sig først i Montreal, beskæftiget med Brobygning for Canadian Pacific Railway Comp. Senere i Vancouver beskæftiget med Tunnelboring, Dæmningsbygning og Vandstandsregulering. Derefter atter i Montreal, ledede under Krigen en Ammunitionsfabrik. Bor nu i Windsor (Adr. 32 Sandwich Street). Beskæftiget med Villabygning, er Byens „Mayor“.

Gift 21. Januar 1912 i Vancouver med Quennie Colthorst, Børn Daphne, f. 24. December 1913, Mary, f. Oktober 1915.

KOFOED, OVE BRANDT. Født 4. Juni 1883 i Rønne. Søn af Landinspektør H. M. Kofoed; Student fra Rønne. Medlem af Studentersamfundet. Cand. jur. 1907. Cand. polit. 1910. Assistent i Statens statistiske Bureau 1907. Fuldmægtig i Det statistiske Departement 1917; Kontorchef 1923; Beregner i Haand i Haand siden 1910. Sekretær i Ministerialforeningen fra 1914. Medlem af den danske Styrelse for Nordisk administrativt Forbund fra 1917 og af Ædruelighedskommissionen fra 1923. I 1924 tillige ansat under Statsbrandforsikringsfonden. (Portræt Side 135).

MØLLER, OTTO, er født den 19. Februar 1882 som yngste Søn af Gaardejer N. H. Møller i Bodilsker paa Bornholm. Almueskole, Realskole, Latinskole. Spr.-hist. Artium fra

Rønne med 100 Points. Mit Maal havde lige fra min Barndom været at blive Lærer. Tog straks fat paa Studiet med Historie, Dansk og Tysk som Fag; af Universitetslærerne mindes jeg, som vistnok de fleste af mine samtidige, ganske særlig Prof. Erslev, hvis tankevækkende Undervisning stod — og staar — for mig som det mønsterværdige. Men det varede ikke længe, inden Kammeratlivet tog alt for meget af Tiden, og bedre blev det ikke, da jeg i Efteraaret 1903 kom ind paa Regensen. Uagtet det naturligvis kom til at svie til mig senere, mindes jeg dog de 2½ Aar, jeg boede der, som et af de bedste Afsnit i mit Liv. Efter 1. Del af Eksamen maatte jeg af økonomiske Grunde bryde af og fik Ansættelse ved Marselisborg Kostskole. Her lagde imidlertid Kostskolelivet Beslag paa al min Tid, saa det var et Held for mig, at jeg paa Grund af Indskrænkning af Klasseantallet kom tilbage til København, hvor jeg efter et Sommerferiekursus fik Timer i Sløjd ved Slomanns Skole; næste Aar tillige Timer ved Sundby højere Almenskole. I disse Aar sled jeg; særlig efter at jeg i December 1908 giftede mig med Thora Christensen, Datter af Maler C., Aahøjrup, følte jeg Forpligtelsen til at drive det til mere end cand. phil. Resultatet blev da ogsaa Eksamen i 1910, ganske vist ikke synderlig straalende. Paa Grund af den stadige Nedlæggelse af Skoler blev Stillingen efterhaanden uholdbar, og i 1913 søgte og fik jeg Ansættelse ved Nykøbing Katedralskole. De sidste Aar i København formørkedes ved min Hustrus langvarige, svære Sygdom, der i Marts 1913 endte med Døden.

Det varede kun kort, inden jeg — mod Forventning — fandt mig godt tilpas med Provinsforholdene. Skolearbejdet kan være slidsomt nok og har jo ikke altid været synderlig paaskønnet fra Statens Side, men paa den anden Side maa jeg give en af mine Kolleger Ret, naar han siger: Vi har et Privilegium deri, at vi faar Lov til at arbejde med en Del af de mest opvakte blandt Landets Ungdom just i deres Gærings- og Grotid.

I 1923 blev jeg udnævnt til Lektor ved Skolen og har siden 1918 virket som Inspektør, indtil jeg i Februar d. A. overtog Hvervet som Skolens Regnskabsfører.

Gift 2. Gang 1915 med Anna Marie Clausen, Datter af Lærer C., Fuglsbølle. 4 Børn, 3 Dreng og en lille Pige.

RØNNE, OVE, født i Rønne den 23. Maj 1883, Søn af Bankdirektør N. Rønne og Hustru Georgine Rønne, f. Rønne. Efter Sommerferien 1900 fik jeg Ansættelse som Kontorfuldmægtig hos Sagfører Janus Olsen i Rønne og blev hos ham til Maj 1902, da jeg blev ansat i Østifternes Kreditforening. I Foråret 1903 erhvervede jeg Ret til at kalde mig cand. phil. Da min Ærgerrighed ikke var tilfredsstillet herved, og da Udsigterne til at blive Chef for et af Kreditforeningens Kontorer syntes — med et mildt Udtryk — noget lange, og endelig da jeg længe havde haft Lyst til at studere Jus, begyndte jeg i Efteråret 1905 paa dette Studium, og i Januar 1910 lykkedes det mig at bestaa Embedseksamen med laud; Resultatet bør sandsynligvis tilskrives den Omstændighed, at jeg i Juli 1909 havde indgaaet Ægteskab med Ingrid Meyn, Datter af Læge H. Meyn, Nyrup. Efter i Aarens Løb at have gjort Tjeneste i de fleste af Kreditforeningens Kontorer, blev jeg i April 1924 udnævnt til Kontorchef. (Portræt Side 135).

SKOVMAND, ALFHILD. Født 23. Oktober 1877 paa den skønneste af alle Øer, Bornholm. Opdraget paa Landet uden Skolegang efter Principer, der nu vilde blive betegnede som montessoriske. Nød under hele min Opvækst ingensomhelst systematisk Undervisning, og det skønt min Fader var

1) Ove Brandt Kofoed.

2) Ove Rønne.

3) Alfhild Skovmand.

Lærer. Der foreligger et skriftligt Dokument fra min Haand i mit 9. Aar, hvoraf det ses, at jeg allerede da har besluttet mig til at blive Læge „naar jeg blev stor“. Af senere Dagbøger fremgaar det, at dette Maal er forladt, og at jeg i 14-aarsalderen har været fast bestemt paa at blive Stjerne paa en af Kunstens Himle — lige meget hvilken. Efter at være kommet til Skelsaar og Alder og bedre Selverkendelse ændredes mine Fremtidsplaner til Fordel for Lærerindevirksomhed, og i dette Øjemed fik jeg ved en ældre Venindes Hjælp taget Præliminæreksamen, den sværeste Eksamen, jeg har gennemgaaet. Men da der derefter bødtes mig Lejlighed til at læse videre, blev ogsaa Lærerindeplanen opgivet, og min første Bestemmelse tro begyndte jeg efter at være dimitteret som Student fra „Rønne lærde Skole“ og overflyttet til Universitetet at studere Medicin. Fik Embeds-eksamen 1908 og var derefter Reservelæge ved Krabbesholm Sanatorium, dernæst Kandidat ved Øresunds- og Sct. Josephs Hospitaler i København, ved Sindssygeanstalten i Middelfart og en Tid Assistent hos Professor Jens Schou i København, indtil jeg i 1910 nedsatte mig som praktiserende Læge paa Landet i Gjørlev paa Sjælland, flyttede derfra 1915 til Aarhus, hvor jeg dels praktiserede, dels uddannede mig i Øre-Næse-Halsspecialitet. I Foraaret 1920, da Sønderjyllands Genforening med Moderlandet stod sin Virkeliggørelse nær, rykkede jeg med de første Pionerer nordfra ind i det genvundne Land og nedsatte mig i Haderslev.

Min Flytten fra Sted til Sted har ikke været foraarsaget af Misfornøjelse med Stedet eller Menneskene, hvor jeg har boet, men af en Art Trang til Fornyelse. Paa Videnskabens Tempelmure har jeg ikke lagt den mindste Sten. Men jeg har været glad ved min beskedne Gerning som Læge og godt fornøjet med mine Patienter overalt, hvor jeg har været. Om disse har været det i samme Grad med mig, skal jeg ikke kunne sige. (Portr. S. 135).

SONNE, CARL OLAF, er født 16. April 1882 i Allinge. Søn af Købmand Olaf Mathias Kofoed Sonne og Andrea Juliane f. Kure. Student fra Rønne lærde Skole. Boede som Student i

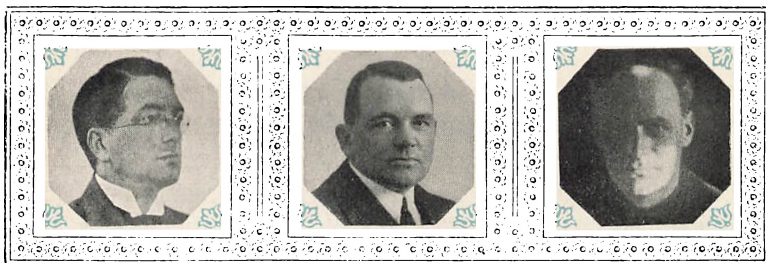
4 Aar paa Regensen. Medicinsk Eksamen Januar 1907. Har derefter bl. a. haft følgende Stillinger: Assistent ved Finsens Lysinstitut 1907—09, Kandidat ved kgl. Frederiks Hospital 1909—10, Assistent ved Seruminstitutet 1910—13, Reservelæge ved Rigshospitalets med. Afd. A 1913—17. Dr. med. (Gifffarlige Dysenteribaciller) 1914. Er nu Laboratorieførstander ved Finsens med. Lysinstitut (1918) og Chef for Rigshospitalets med. Poliklinik (1924), desuden Censorsuppleant ved med. Embeds-eksamen (1918), Redaktør af Hospitalstidende (1918) og Suppleant ved Invalideforsikringsretten (1924). Deltog i Konkurrencen angaaende Besættelsen af Professoratet i intern. Medicin 1923; trods talrige Lægers Protest og megen Avissskrivning fra disse Lægers Side opnaede jeg ikke Stillingen.

Gift den 3. Oktober 1909 med Marie Johanne f. Petersen, Datter af Konsul P. Petersen, Svaneke. (Portræt Side 138).

TRYDE, JOHAN FREDERIK, er født 14. Marts 1882. Faderen var Overlærer Tryde i Rønne, R., nu afskediget. Mediciner, paa Regensen Foraar 1904 til Foraar 07; tog ikke Embeds-eksamen.

(„Regensianerbogen“.)

HERLUFSHOLM LÆRDE SKOLE

Anthon
Carstens
Carøe

Crome
Engel
Fabricius

Franck
Ipsen
Lindholm

Tauson
Weber

ANTHON, JULIUS FREDERIK HARALD, var Mathematiker, født 27. Juli 1881 i Bøgeskov, Holtug Sogn, Søn af Skovrider paa Gjorslev Lewis Harald Anthon og Ingeborg, født Conradsen. 1900—01 stud. polyt. ved polyteknisk Læreanstalt, 1901 Forststudent, Marts 1906 absolveret den theoretiske Del af Forstexamen ved den kgl. Veterinær- og Landbohøjskole. Afrejst til Siam — død.

CARSTENS, AXEL. Jeg blev født i Odense d. 23. September 1882, og i mine første Leveaar fulgte jeg min Fader, der var Premierløjtnant i Dragonerne, gennem forskellige Garnisoner for i den skolepligtige Alder atter at havne i Odense, hvor jeg blev sat i Forberedelsesskole hos Frk. Hejn. Efter at have gennemgaaet dennes 6 Klasser, søgte jeg og fandt i 1894 Optagelse paa Herlufsholm i dennes 1. Klasse. Min Gang gennem Skolen var uden særlige Forhindringer, selvom jeg mindes forskellige Ubehageligheder paa Grund af manglende Flid, og i Juli 1900 fik jeg saa Studentereksamen med et nogenlunde pænt Resultat. Der var dog intet at give væk. Min Fader var allerede i 1895 efter lang Tids Sygdom afgaaet ved Døden, og da det var umuligt at skaffe de nødvendige Midler til et videre Studium, maatte jeg se mig om efter en Stilling i det praktiske Liv.

1) Carl Olaf Sonne.

2) Axel Carstens.

3) Johannes Carøe.

Min Opmærksomhed blev henledet paa Det Store Nordiske Telegraf-Selskab, i hvilket en Ansættelse betød Opfyldelsen af et varmt Ønske om at se mig om i Verden, og efter i Efteraaret 1900 at have lært en Smule Telegrafi, ansøgte jeg om Ansættelse, som opnaaedes hurtigere end forventet. Allerede den 1. Januar 1901 blev jeg sendt til Fredericia for yderligere Uddannelse, og den 28. Marts ansattes jeg paa Prøve i Selskabet i Newcastle. I September samme Aar forflyttedes jeg til London, hvor jeg hurtigt blev ansat som Assistent paa Driftsbestyrerkontoret. Den 1. Maj 1902 opnaaede jeg fast Ansættelse i Selskabets Tjeneste. Min Karriere indenfor Selskabet frembyder i og for sig intet bemærkelsesværdigt. Ungdommeligt Overmod og Letsind forarsagede, at jeg i 1906 blev forflyttet fra London og efter et kortere Ophold i Göteborg blev jeg ansat paa den netop da aabnede nye Station i Seydisfjord paa Island. Herfra forflyttedes jeg i Efteraaret 1908 til Petrograd, hvor jeg i det væsentlige siden har forrettet Tjeneste. De fortvivlede Forhold i Rusland medførte imidlertid i de sidste Maaneder af 1918, at Selskabet trak alt Personale bort fra Petrograd, og efter en kort Uvirksomhedsperiode i Danmark udnævntes jeg i Oktober 1919 til Forstander for Selskabets Telegrafskole i Kjøbenhavn og den 1. Maj 1920 til Overtelegrafist. Da Selskabet i Slutningen af 1921 atter kunde genoptage sin Virksomhed i Rusland, modtog jeg Selskabets ærefulde Tilbud om at blive Bestyrer af Stationen i Petrograd, hvortil jeg ankom den 1. December 1921. Den 1. Maj 1922 udnævntes jeg til Stationsbestyrer, hvilken Stilling jeg i Øjeblikket indehaver. I Aarene 1915—18 var jeg Medlem af Forretningsudvalget for Det Store Nordiske Telegraf-Selskabs Funktionærforening og Redaktør af Foreningens Medlemsblad „Kablet“.

Den 16. August 1918 giftede jeg mig i Petrograd med Wilhelmine Pauline Treumann, født i Reval den 30. September 1882. (Portræt Side 138).

CARØE, JOHANNES. Født Sønderho, Fanø 1881, 6. Februar. Forældre: Sognepræst Martin Frederik Kristian Carøe og Hustru Anna Susanne Sophie Münster. Herlufsholm

1893. Student derfra 1900. Cand. theol. (i Tübingen Sommersemestret 1905). Fæstningskonstabel Sommeren 1907. Huslærer Ingelsted, Småland 1907. Udlandet 1911 (Italien, Heidelberg Sommersemestret, Frankrig, Belgien, Holland). Cand. mag. (Tysk) 1914. Huslærer Lerchenborg 1914. Præsteviet midlertidig Medhjælper Tim-Madum 1919. Sognepræst Thorsted-Hover 1920. Lykkelig. (Portræt Side 138).

CROME, WOLFGANG, født 3. Juni 1881. Ved at overanstrengte sig ved Eksamenslæsning (1. Del af juridisk Embedseksamen), fik han en Nerverelidelse, som han lider af endnu.

ENGEL, JØRGEN ADOLF GEORG, f. 3. Januar 1882 paa Madeskovgaard, Nakskov, Søn af Gaardejer F. G. Dyssel Engel. Gik i Realskolen i Nakskov indtil Optagelsen paa Herlufsholm 1894, hvorfra dimitteredes som Student (1. Karakter) 1900. Uden Lyst til noget Specialstudium og Studering i al Almindelighed tilbragtes Rusaaret i København, hvorefter Vejen gik til Landbruget, der fra tidligst Ungdom havde al Interesse, og Aarene 1901—07 tilbragtes ved praktisk Landvæsen paa forskellige lollandske Gaarde, idet dog ogsaa Militærtjeneste med Gennemgang af Sekondløjtnantskolen paa Kronborg bragtes til Side i disse Aar. 1907 til Landbohøjskolen, hvorfra Afgang 1909 som Landbrugskandidat (1. Karakter). Var derefter 1909—12 ved samme Lærestalt Assistent i de landøkonomiske Fag. Efter et Aars Konsulent-Virksomhed i Københavns Amts Landboforeninger gik Vejen atter til Lolland. Her Konsulent i Planteavl for de samvirkende lolland-falsterske Landboforeninger 1913—18. Derefter atter til det praktiske Landbrug som Inspektør og Forsøgsleder af Forsøgs- og Fremavlsgaarden „Holtegaard“ ved Maribo.

Har siden 1918 siddet inde med forskellige Tillidshverv indenfor det lolland-falsterske Landbrug, saaledes 1919—23 Formand for Østlollands Landboforening, Bestyrelsesmedlem af de samvirkende lolland-falsterske Landboforeninger og de samvirkende danske Landboforeninger m. fl., og endelig 1923 Inspektør for Østifternes Land-Hypothekforening for Lolland.

Viet 6. December 1913 til Helga Rasmussen, Datter af Stats-
tyreskuekommissær, Gaardejer C. Rasmussen, Borreseje pr.
Ryde. Adresse: Holtegaard pr. Maribo. (Portræt Side 141).

FABRICIUS, CHRISTIAN (Forpagter Lars Frederik Vil-
helm F. og Anna Rasmine Marie Thiset), født paa Sø-
holm 18. September 1882. Juridisk Kandidat Februar 1906. I 3
Aar Fuldmægtig ved Viborg Stiftamt og fra Nytaar 1909 Fuld-
mægtig ved Middelsom-Sønderlyng Herreder. November 1911
Byfogedfuldmægtig i Viborg. Oktober 1919 Dommerfuldmægtig
sammesteds. December 1922 Politimester i Kalundborg Købstad
m. v. efter først at have været konstitueret.

Gift 1912 med Nina Elsøe Hansen.

(„Juridisk Stat. 1923“.)

FFRANCK, JEAN WILIAN. Født 7. Maj 1882. Artium fra
Herlufsholm 1900. Efter nogle Aars Studier med Skole-
embedsexamen som Maal og efter et Cursus paa Købmands-
skolen indtraadt 1906 i Kjøbenhavns Grundejersbank. 1910 i Kjø-
benhavns Laane- og Diskontobank. 1913 i Revisionsbanken i
Kjøbenhavn for derefter i 1914 at paatage sig Dannelsen og Le-
delsen af Den danske Andelsbank. Chef for denne indtil 1921.

Gift med Caja, født Bloch. 4 Børn. (Portræt Side 141).

IPSEN, PERCY HARALD. Født 11. Oktober 1880 i Grand
Island, Nebraska, U. S. A. Søn af Apoteker Kristian Ipsen
og Annie, f. Plunckel. 1900 Student (m.), Herlufsholm, og ind-

1) J. A. G. Engel.

2) Jean Wilian Franck.

3) Ove Lindholm.

skrevet som Eksaminand ved Den polytekniske Lærestalt. 1906 polyteknisk Lærestalts Afgangseksamen for Fabrikingeniører. Februar 1906 ansat hos Ingeniørfirmaet F. L. Smidth & Co., København. 7. Maj 1907 rejste til Chile for at bygge en Cementfabrik, hvortil nævnte Firma leverede Maskinerne. Januar 1909—23 teknisk Direktør og December 1914—23 tillige merkantil Direktør for denne Fabrik: Soc. Fábrica de Cemento de „El Melon“, la Calera. August 1913—23 tillige Leder af en Cementvarefabrik. Fra 1923 Ophold i Danmark. 1923 — Medlem af Bestyrelsen og 1924 — administrerende Direktør for det forenede Oliekompagni. Formand eller Næstformand for og Bestyrelsesmedlem af ti forskellige Aktieselskaber i Chile. Medlem af Bestyrelsen for L. C. Brun, C. Olesen, Det forenede Mælkeeksport Co. og Nordisk Film. Formand for „Dansk Galosche- og Gummifabrik“.

31. Marts 1907 gift i Hellerup Kirke med Marie Bodil Bjerum, f. 30. November 1887, Datter af Professor, Dr. med., Øjenlæge Jannik Bjerrum og Anna f. Johansen.

(Velvilligst meddelt af Fuldmægtig Jespersen.)

LINDHOLM, OVE, f. 28. August 1881 i Stubbekøbing, Søn af Bankdirektør H. E. M. Lindholm og Hustru Nicoline f. Petersen. Student fra Herlufsholm. I 6. Klasse diskuteredes selvfølgelig af og til for dem af os, der skulde fortsætte ved Universitetet, Valg af fremtidigt Fakultet, og jeg husker, at et Par af mine Lærere fandt, at jeg passende kunde hellige mig det juridiske Studium. Om jeg har haft Evner og Anlæg i den Retning, har de til Dato været skjulte, og Interessen for Love og Anordninger har ikke hos mig været mere brændende end Nødvendigheden byder.

Jeg valgte det theologiske Studium ikke af Lyst og Kald til gejstlig Virksomhed, det laa mig egentlig dengang fjernt, men fordi jeg mente i dette Studium at kunne faa nogen Hjælp til at orientere mig i de gamle og evigt unge Menneskespørgsmaal: „hvorfra og hvorhen og hvorfor“, som begyndte at trænge sig ind paa mig. Men det gik mig som Manden i Kaalunds Digt, der

„banker paa den vises Dør og gaar forvirret mer end før —“. En gavnlig Modvægt mod Fakultetets theoretiske Behandling af Livsproblemerne fandt jeg i „Studenterbiblioteket“s udmærkede Torsdagsmøder og ikke mindst ved det, der staar for mig som noget af det bedste, jeg oplevede i mine Studenteraar, Deltagelsen i de skandinaviske og danske Studentermøder med kristeligt Program. Cand. theol. blev jeg Sommeren 1906, og var derefter et Par Aar Huslærer og siden Lærer ved de kgl. Døvstummeinstituter i Fredericia og Nyborg, indtil jeg i 1913 gik over i gejstlig Virksomhed som Sognepræst for Blære og Ejdrup Sogne i Himmerland og 1919 forflyttedes til Bogø.

1911 gift med Anna Emilie Valborg Møller, Datter af afdøde Tandlæge E. Møller, Aarhus. (Portræt Side 141).

TAUSON, VILH. Født 14. August 1881 i Gjentofte. Søn af Sognepræst E. Tauson og Hustru, født Schousboe. Student fra Herlufsholm 1900 med 1. Karakter. Studerede først Theologi, derefter Jura. Kandidat Vinteren 1908—09, 1. Karakter. Aftjent Værnepligt som Kystartillerist i 1908 paa Middelgrundsførtet. By- og Herredsfuldmægtig i Skanderborg Marts 1909—August 10. Aspirant ved Stb. 1. August 1910, senere Fuldmægtig og nu Ekspeditionssekretær i Ministeriet for offentlige Arbejder.

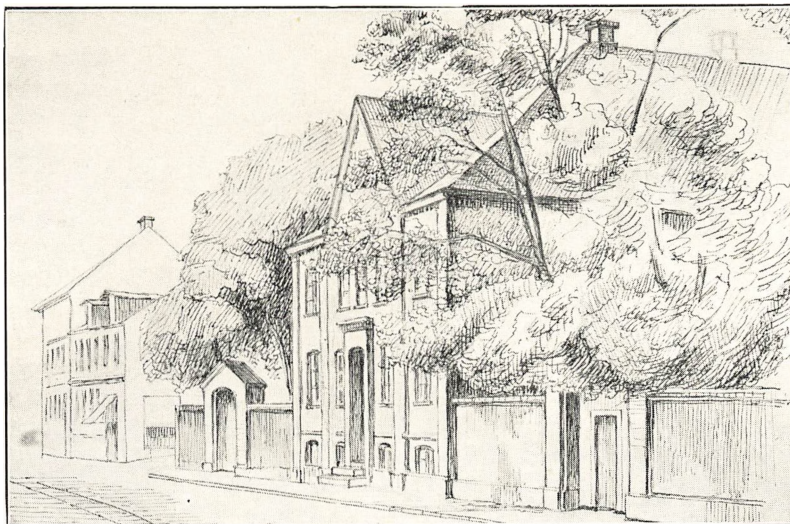
Gift 2. November 1912 med Louise Amalie de Neergaard, Datter af Proprietær Ph. de Neergaard, Mallinggaard ved Skanderborg; i Ægteskabet to Børn, en Søn, Paul, født 15. Februar 1918, og en Datter, Else, født 26. December 1920.

WEBER, EMIL, Søn af Provst M. Weber og Hustru Marie født Faber, blev født i Præstegaarden i Haslev 20. Februar 1882. Han blev Student fra Herlufsholm 1900, cand. jur. 1906. Begge Examinere tog han med 1. Karakter; han havde et klart Hoved og en hurtig Opfattelsesevne. Et Par Aar var han Fuldmægtig i Førsløv, Øster Flakkebjerg Herred. 1909 blev han Assistent paa Sjællands Bispekontor, og denne Gerning, som han satte megen Pris paa, beholdt han indtil sin Død. Samme

Aar blev han Assistent i Skattedepartementet, og 1915 blev han Fuldmægtig.

1913 ægtede han Josey, født Sass. Efter et kort, lykkeligt Ægteskab døde han 5. August 1917. Han efterlod sig en lille Dreng, Jan. En Datter blev født efter hans Død og fik Navnet Birte. (Portræt Side 145).

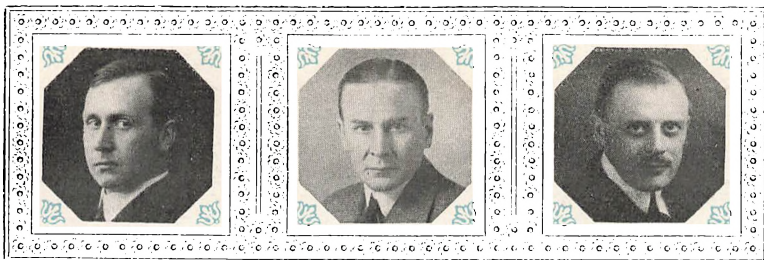

Randers lærde Skole

Stomanns Skole

BORGERDYDSKOLEN I KØBENHAVN

Blædel	Lassen	Guldberg, O. Høegh
Elsmark	Madsen	Haar
Esbensen	Galløe (tidl. Olsen)	Hee
Falkentorp (tidl. Jensen)	Reinvaldt	Klein
Herrild (tidl. Hansen)	Richter	Klenau
Eide (tidl. Jensen)	Seedorf	Oxholm
Kongsted-Jensen	Bang	Thaulow

B LÆDEL, NIC., født 16. April 1882, Søn af Fuldmægtig Johs. Blædel og Hustru, født Langkilde. Begyndte efter Studentereksamen at studere Teologi, men var i de første Aar mest optaget af æstetiske og filosofiske Interesser, deltog ogsaa livligt i Oppositionsbewægelsen indenfor Studenterforeningen. Teologisk Kandidat 1906 og begyndte straks efter Lærervirksomhed ved Københavns Kommuneskoler. Skrev samtidig i „Politiken“ og i forskellige Tidsskrifter om religiøse og kirkepolitiske Spørgsmaal. Begyndte i 1910 sammen med afdøde P. O. Ryberg-Hansen Udgivelsen af „Religionshistoriske Smaaskrifter“ og skrev selv i denne Række „Født af Jomfru Maria“. Efterhaanden førtes han imidlertid mere ind paa moderne Historie og Politik, forlod i 1917 Skolevæsenet og blev Redaktør af „Politiken“s Kronik og udenrigspolitisk Medarbejder ved samme Blad. Siden 1920 er han „Politiken“s udenrigspolitiske Redaktør. Har foretaget en Del politiske Studierejser i Europa.

Gift 1907 med cand. phil. Inger Velschou, Datter af afdøde

1) Emil Weber.

2) Nic. Blædel.

3) H. P. L. G. C. T. Elsmark.

Herredsfoged Velschou og afdøde Hustru P. Hagerup. 5 Børn!
(Portræt Side 145).

ELSMARK, HILMAR PETER LUDVIG GEORG CHY-
TRÆUS THOMSEN. Født 10. Marts 1881 i Nyborg, Søn
af daværende Premierløjtnant, nu pens. Udskrivningschef i Ros-
kilde, Oberstløjtnant J. Elsmark i København. Indtraadte umid-
delbart efter Studentereksamen ved Borgerdydskolen i Køben-
havn i 1900 i Handelslære i Hamborg, kom derfra til Aarhus,
hvor han afsluttede Handelsuddannelsen i en Droge- & Kemi-
kalieforretning en gros. Var derefter i et Par Aar Forretnings-
fører for et Annoncebureau og en kort Tid Forretningsfører
for Annonceafdelingen ved „Aarhus Stiftstidende“. Forlod Vinteren
1905—06 Danmark for tilskyndet af en ældre Ven af Familien,
der var Ingeniør i amerikansk Statstjeneste, at tage til Amerika
og der uddanne sig som Ingeniør. Han arbejdede til at begynde
med for Brigham Youngs Søn, Ingeniøroberst Young, med
Landmaaling og Overrislingsarbejde, senere for Sydpacifik-
banens Afdeling, Oregon Short Line R. R. Co., begge i Salt
Lake City. Da — ved en økonomisk Krise i 1907—08 — alle
Nyanlæg standsede, var han et Aarstid Journalist, men fik der-
efter Ansættelse i Chefingeniørens Kontor ved New York Cen-
tral Railroad Company, hvor han i 5 Aar var beskæftiget ved
Udarbejdelse af Planer til „Grand Central Station“ i New
York. Da Verdenskrigen udbrød, tog han i 1914 tilbage til Dan-
mark, hvor han havde Løfte om Ansættelse i en gros Firmaet
Henningsen & Wolf-Jürgensen, København, i hvilket Firma
han siden har været ansat og beklæder Stillingen som Proku-
rist og Exportchef. I sit i 1906 i Salt Lake City indgaaede Ægte-
skab findes to Tvillingesønner, født 1909 i U. S. A., og en Datter,
født 1918 i København. (Portræt Side 145).

ESBENSEN, KNUD ANDREAS. Efter at være bleven Stu-
dent, kom jeg ind i Studentersamfundet, som jeg efterhaan-
den helt sluttede mig til og hvis Bestyrelse jeg var Medlem af
under Lachmanns Formandskab. Ligeledes var jeg Medlem af

Roklubben og min trivelige Person i de knappe Klæder har ofte vakt Jubel paa Langelinie. 1909 Februar blev jeg Kandidat, vikarierede først fire Maaneder paa Fur, kom derefter paa Fødselsstiftelsen, hvor jeg blev surnummerær Kandidat ét halvt Aar. Sejlede saa et Aar med S/S Oscar II, en fornøjelig Tid. Derefter atter Stiftelse og Turnus St. Josefs Hospital — Øresundshospital, blev der til Foraar 1912. Derefter paa Københavns Amtssygehus Februar til Oktober 1912. Oktober 1912—Oktober 13 Aarskandidat Rigshosp. Fødeafdeling B., skrev her „Hypofyseextract i Fødselhjælpen“, Ugeskrift for Læger. April 1914. Oktober 1913—31. December 14 Kandidat Almindelig Hospital. 1. Januar—30. Juni 1915 Kandidat Rigshospitalets Børneafdeling. Saa rejste jeg til Wien og var fra August 1915 til Oktober 16 Assistent hos Direktør Fleischmann ved Rotschildhospitalets Gynækologiske Afdeling. Efter et kort Studieophold paa Reichsanstalt für Säuglingsfürsorge overtog jeg Ledelsen af Børne- og Kvinde (Mødre)-forsørgelsen i en Krigsfangelejr, Niederalm Grödig v. Salzburg. Der var interneret 12,000 Rusere, Mænd, Kvinder og Børn, der var megen Sygdom mellem dem, og da jeg kom meget faa sanitære Indretninger. Jeg havde den Glæde at faa bygget en pæn lille Fødselsafdeling og et Børnehospital til 60—70 Patienter og at faa Dødeligheden, navnlig Børnedødeligheden langt ned. Men efter Brest-Litowsk Freden blev der Uro i Lejren og i Løbet af Juli Maaned sendtes de internerede hjem til endnu ødelagte Egne, ofte ikke engang helt hjem og siden er Borgerkrigen gaaet to Gange over de ulykkelige Byer ved Luck. August 1918 kom jeg til Wiltkowitz Bjergværk og Jernværksby i Mähren ved det Ostsame Kärwinske Kulgebet. Var Læge ved Kvindeafdelingen af Werkhospital og Læge ved den store Arbejdsygekarré der. Imidlertid kom Freden. Lægerne vendte hjem og jeg selv vendte hjem sidst i Marts 1919, vikarierede en Maanedstid og tog saa til Durup, hvor Læge Thygesen var død, og har været her siden.

To Gange gift, første Gang 1908 med Ida Kramer, skilt 1912, anden Gang i Wien 1916 med Margarethe Katarina Prøll, Datter af Eisenbahnbeamter Karl P.

x*

FALKENTORP, STEFFEN, født i København 23. Oktober 1882. Søn af Etatsraad, Bygningsinspektør Albert Jensen og Caroline Nebelong. Studerede Farmaci 1902—03. Medicinsk Eksamen Vinteren 1910. Kandidattjeneste forskellige Steder, bl. a. ved Oringe Sindssygehospital, og blev Reservelæge der Juni 1914. Reservelæge ved Ebberødgaard Aandssvageanstalt April 1916. Død 13. Maj 1924.

Gift 6. Maj 1913 i København med Vera Birch-Petersen, f. 30. August 1893.

(„Den danske Lægestand“.)

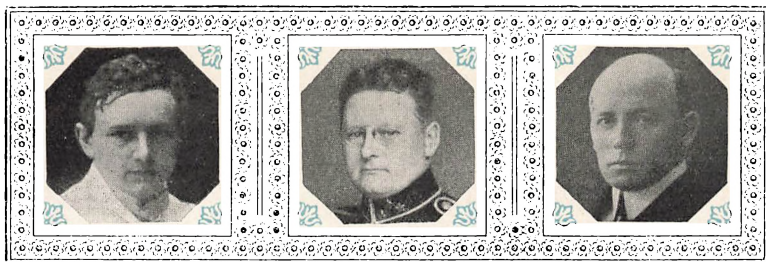
HERRILD, KAI EDVARD (Navneforandring fra Hansen 1901), f. 3. Marts 1882, Søn af Oberstløjtnant Peter Hansen og Hustru Clara, f. Mohr. Student fra Borgerdydskolen Østerbro 1900. Fuldentte efter nogen Tids Afbrydelse paa Grund af en Sindslidelse sin medicinske Embedseksamen 1908 med første Karakter.

Gift 1910 med Fru Elisabeth Ulrich. Nedsatte sig s. A. som praktiserende Læge først paa Østerbro i København, senere i Skødstrup ved Aarhus, men paa Grund af Sygdom maatte han i 1913 opgive sin Virksomhed. Død s. A. (6. December), (Portræt Side 149).

(Meddelt af Professor A. Mentz.)

EIDE, VALDEMAR ALFRED LAURENTIUS. Født den 4. Januar 1881 i København. Søn af Overretssagfører Hans Jensen og Hustru Emilie Alvilda f. Saul. Studentereksamen 6. Juli 1900 i Borgerdydskolen i København. Juridisk Embedsexamen 4. Februar 1908, laudabilis. Byfoged- og Herredsfuld- mægtig i Bogense 1. September 1908—1. September 09, i Ny- borg 1. September 1909—1. September 10 og derefter i Silke- borg til 1. Marts 1917. Auditør i det for Hæren og Flaaden fælles Auditørcorps fra 1. Marts 1917; fra 23. April 1923 fungerende Dommer i Københavns Byrets 6. Afdeling for Straffesager.

Gift 1. Juledag 1910 med Frøken Astrid Krüger, Kristiania. (Portræt Side 149).

KONGSTED-JENSEN, LUDVIG OLAF VILHELM, født 31. Oktober 1882 i København, Søn af Vinhandler Anders Peter Jensen og Louise Dorothea Kongsted. Medicinsk Eksamen Vinteren 1908. Reservelæge i Hæren April 1908—Marts 09. Off. van Gezondheid i hollandsk-indisk Tjeneste Juli 1909—Juni 13. Studerede Tropesygdomme i Batavia 1913. Militærlæge forskellige Steder. Praksis i Batavia Juni 1913—April 14. Senere i Roden, Saleh loan, er nu i Weltevreden. Afsked som ulønnet Konsul i Batavia Marts 1922.

Gift 14. Juni 1909 i København med Hedevig Agnete Andersen, f. 15. April 1885.

(„Den danske Lægestand“ .)

LASSEN, PAUL. Jeg er født den 8. September 1881 i København, som Søn af Grosserer Harald Lassen og Hustru Bertha Margrethe, født Goll. Jeg kom i 1888 i Krebs Skole og, da denne var gennemgaaet, i Borgerdydskolen i Kjøbenhavn. Det var under Prof. Heibergs og senere Dr. Tuxens Ledelse at Skolen dengang var, og det var da ogsaa medens Dr. Tuxen var Bestyrer, at jeg i 1900 absolverede min Studentereksamen.

Et Par Aar før denne havde min Fader, som hidtil havde været Leder af Hattefirmaet I. Levy & Co. i Kjøbenhavn, købt sig sin egen Forretning: O. Oehlenschlägers Eftr., Broderier en gros og Fabrikation af Broderier og Broderimaterialer, og da jeg nu var bleven Student, blev det aftalt, at jeg, samtidig med at jeg læste til Filosofikum, skulde være i Forretningen for at forsøge at sætte mig ind i denne.

1) Kai E. Herrild.

2) Valdemar A. L. Eide.

3) Paul Lassen.

Resultatet blev da ogsaa, at jeg, efter at jeg i Sommeren 1901 havde taget Filosofikum, forlod Studierne og rejste udenlands. Først gik Rejsen til Tyskland, hvor jeg i Freiburg i Breigau blev uddannet i et Silkespinderi, men helt kunde jeg dog ikke lægge Studierne paa Hylden, ti under mine Ophold i Heidelberg besøgte jeg flittigt Universitetet der, og hørte især Forelæsningerne i Historie. Imidlertid, jeg havde jo lovet at blive Forretningsmand og maatte derfor snart definitivt opgive Studierne for derefter at rejse til Italien og senere England.

Ved min Hjemkomst til Danmark blev jeg Medarbejder i min Faders Firma og rejste meget i de første Aar; jeg pløjede Danmark igennem, rejste i Sverrig fra Lapmarken til Ystad og lærte derved dette skønne Land at kende og beundre.

Samtidig maatte jeg, snart alene, snart sammen med min Fader gøre Rejser i Tyskland og en Del andre Lande. Ved min Faders Død i 1911 ophørte naturligvis en Del af denne aktive Rejsevirkosomhed. Dog maatte jeg under Krigen talrige Gange pløje Nordsøen og besøge vore Filialer i England og Frankrig, ligesom jeg under Krigen foretog en meget interessant Tur til Rusland. Ved Krigens Slutning maatte jeg til Amerika ogsaa for min Forretning, og den Dag idag er min Tid ofte optaget af Rejser til mange Lande.

Jeg har været gift to Gange, første Gang med Frk. Laura Lautrup, Datter af Overdirektør for Københavns Sporveje L., anden Gang med Frk. Vibbe Nielsen, Datter af Kancelliraad, Godsforvalter Nielsen, og har to Børn, en Dreng og en Pige, samt en Steddatter.

Jeg er nu Indehaver af Firmaet O. Oehlenschlägers Eftr. i København. (Portræt Side 149).

MADSEN, OLAF. Født 16. Oktober 1878 i Faaborg, Søn af Købmand Anders Sudergaard Madsen og Hustru Anne Cathrine Dorothea Poulsen. Oplevede i 16-Aars Alderen et religiøst Gennembrud, følte samtidig Kald til Præstegerningen. Student fra Borgerdydskolen i København 1900, theologisk Kandidat Januar 1907, personel Kapellan hos Sognepræsten til

Stenmagle-Stenlille December 1907. Kaldskapellan for Korsør-Taarnborg Oktober 1910.

Viet 10. Januar 1911 til Elisabeth Cecelia Laurina Clausen af Blekinge. Sognepræst til Sdr. Felding August 1915, Sognepræst til Rødning-Krejbjerg September 1920.

GALLØE, OLAF (Navneforandring fra Olsen), er født 1881 i København. Min Fader er fhv. Protokolfører i Kriminalretten J. O. Galløe; min afdøde Moder var født Flentje, af hollandsk Familie. Jeg gik i min Barndom i „Borgerdydskolen“ i København, blev Student 1900, fik Universitetets Guldmedaille 1906 og tog Magisterkonferensen i 1907. I mine Studieaar beskæftigede jeg mig i Begyndelsen mest med Fanerogamer, senere kom jeg ind paa Likenstudierne, som i Aarenes Løb er blevet mit Speciale, og hvor der i meget høj Grad trænges til Undersøgelser af biologisk og økologisk Art.

Paa Studiernes Vegne har jeg rejst en Del navnlig i arktisk og subarktisk Nordeuropa. Jeg er for Tiden sysselsat med Islands Likenvegetation. Naar dette Arbejde er færdigt, haaber jeg kunne tage alvorlig fat paa indgaaende Studier af Danmarks Likener i biologisk Henseende — som en Fortsættelse af deres Økologi, som jeg allerede har bearbejdet. Desuden venter jeg at kunne fortsætte mine Studier over almindelig Liken-Økologi, hvor overordentlig meget venter paa Undersøgelse. I adskillige Aar har jeg undervist i Borgerdydskolen paa Østerbro (siden 1904).

(Selvbiografi i „Univ. Festskrift 1914“ .)

REINVALDT, POUL, født 1882, Søn af Skibsfører R. I Borgerdydskolen fra 1888, hvor jeg bedst husker Latinlæreren, afdøde Forstander P. Elmquist. Hans nidkære, nymodens „Klasseundervisning“ vandt ikke min Paaskønnelse, og det var først senere som Lærer ved hans Skole, at jeg lærte at værdsætte hans uegennyttige Personlighed. 1897 trængte den kristne Ungdomsbevægelse ind i Skolen, og jeg kom med i K. F. U. M.s første Hold Latinere, som i særlig Grad prægedes af Olf. Ricard. Allerede i Skoletiden havde jeg valgt at blive Lærer, Verner

Dahlerups inspirerende Timer i dansk Litteraturhistorie bidrog hertil. Efter tre besværlige Begynderaar i København tog jeg Plads ved Hass's Kostskole, Stenhus, giftede mig 1912 med Louise Gautier og tilbragte nogle udbytterige Aar paa Landet.

Trods gode Arbejdsvilkaar fandt jeg ikke blivende Sted dør, forsøgte derfor den tredje Mulighed: Købstaden, og virker siden 1920 som Adjunkt i Vejle. (Portræt Side 153).

RICHTER, JULIUS PETERSEN. Jeg er født i København 5. Juli 1882. Min Faders Slægt stammede fra Berlin, hvorfra min Oldefader indvandrede til København; min Moders Slægt fra Roskildeegnen af gammel Bondeslægt, som der dog ved Forbindelse med Spaniolerne i 1808 kom fremmed Blod i. Jeg gik først i Melchiors Borger- og Realskole paa Nørregade og tog Præliminærexamen der, saa kom jeg over i Borgerdydskolen paa Østerbro og blev Student i 1900. Min Moder var død i Barselseng efter mig, min Fader døde 1899. I Studentertiden deltog jeg i Søndagsskolearbejdet i Trinitatis Sogn og i F. D. F. Efter at være bleven theol. Kandidat i Januar 1906 blev jeg en Tid Lærer paa Børnehjemmet Godhavn ved Tisvilde. I 1907 rejste jeg saa til de Bodelschwingske Anstalter ved Bielefeld. Det var en af mine Kammerater, cand. theol. E. Dreyer, der først gjorde mig opmærksom derpaa, og Dr. theol. A. Th. Jørgensen, min tidligere Manuduktør, der skaffede mig derned. Der var jeg et Aar, og det var interessant for mig at lære Udlandet og fremmede Mennesker at kende. Jeg havde allerede da den Tanke at blive Missionær og søgte ind i Santalmissionen. Da jeg kom hjem i 1908, fik jeg at vide af Provst Blume, at jeg var antaget og efter et Ophold i England rejste jeg ud i Efteraaret 1908 sammen med Fr. Børresen. Derude havde jeg Lejlighed til at passe Skrefsrud under hans sidste Sygdom. Med mine Sprogstudier gik det ikke saa godt, og jeg tænker, at den væsentlige Grund er den, at jeg mangler Øre for Musik, saa jeg ikke kan skelne de finere Lyde fra hinanden. Jeg rejste saa hjem i 1913 og blev i November res. Kapellan i Thirsted-Skørringe-Vejleby paa Lol-land, hvor Pastor Bachevold var Sognepræst. Der havde jeg ret

Lejlighed til at lære det danske Menighedsliv at kende, som det former sig ude i Landet.

Der traf jeg ogsaa Frk. Johanne Nielsen fra Verninge, Fyn, som jeg blev gift med i 1917. I 1918 blev jeg forflyttet til Brejning Sogn ved Ringkøbing, hvor jeg er nu. (Portræt Side 153).

SEEDORFF, OTTO, født 10. November 1882 i Viborg, Søn af afdøde Oberstløjtnant, Direktør i Krigsministeriet Alfred Seedorff og Hustru, født Larsen. Han blev Student fra Borgerdydskolen i Stockholmsgade, studerede Jura, men rejste i 1910, uden at have faaet Eksamen, til Amerika. Han er her gift og boer i New York. Har ingen Børn. Han er velstillet derovre og har været paa Besøg her i København siden.

BANG, CLAUS MARIUS. Født den 21. Juli 1882, eneste Barn af Oberst P. C. Bang og Hustru Caroline Amalie Frederikke født Lorenz. Krohn's Skole fra August 1888 til Juli 1894, derefter Borgerdydskolen fra August 1894 til Juli 1900, hvor jeg tog Studentereksamen i den matematisk-naturvidenskabelige Retning. Begyndte straks paa den Polytekniske Læreanstalt og paa Universitetet, tog Filosoficum 1901, 1. Del 1902, var paa Værksted Sommeren 1902 til 03, og tog 2. Del af Maskiningeniør Eksamen i Januar 1906. Assistent ved det Elektrotekniske Laboratorium, Polyt. Læreanstalt fra 1. Februar 1906 til 31. Januar 08 og fra September 1908 til 31. Januar 1910, afbrudt af min Værnepligt i Sommeren 1908 (Gnisttelegrafist i

1) Poul Reinvaldt.

2) Julius Petersen Richter.

3) Claus M. Bang.

Marinen). Fik to mindre Rejselegater i Foraaret 1910, for hvilke jeg rejste en Del i England og paa Fastlandet i Tiden fra Februar 1910 til Oktober 1911.

Kom til Montreal, Que., Kanada, i Oktober 1911. Tegner og Ingeniør ved The Northern Electric Coy., Montreal, November 1911 til November 12, Ingeniør ved The Cedars Rapids Power Coy., Montreal, fra November 1912 til Maj 13. Paa Besøg i Danmark fra Juni 1913 til Februar 14, hvor jeg rejste tilbage til Montreal. Forskelligt Arbejde i Øst-Kanada til Maj 1915, derefter til December 1918 Ingeniør ved forskellige Ammunitionsfabrikker i Montreal. Fra December 1918 til Oktober 23 Elektroingeniør ved Wayagamack Pulp & Paper Coy., Three Rivers, Que., og fra Oktober 1923 til Dato „Assistant Electrical Engineer“ ved The Newfoundland Power and Paper Coy. Medlem af Dansk Ingeniørforening, Associate member Engineering Institute of Canada, member Corporation Professional Engineers Province of Quebec, Associate member American Institute Electrical Engineers.

Ugift. (Portræt Side 153).

GULDBERG, OVE HØEGH. Gennemgaaet Officersskolens næstældste Klasse 1901—03. Sekondløjtnant i Artilleriet April 1903. Premierløjtnant i Artilleriet Oktober 1903. Tjenstgørende ved 1. Artilleriregiment og Fæstningsartilleriet til Oktober 1905. I Officersskolens ældste Klasse 1905—08. Adjutant ved 3. Artilleribataillon 1909—11. Fra 1911 Adjutant ved Fæstningskommandanten i København. Fra April 1913 til Oktober 1916 ansat i Generalstaben. Fra Oktober 1916 til April 1923 Batailliefichef ved 4. Artilleriafdeling i Ringsted. Kaptajn November 1917. Til Tjeneste i den franske Hær fra November 1919 til Oktober 20. Søgte Afsked med Ventepenge ved den nye Hærlovs Indførelse April 1923. Ansat til Tjeneste ved den danske Legation i Paris fra Juli 1923.

Gift 1. Gang 1912 med Johanne Stang-Johnsen, Datter af Skoledirektør J. i Christiania Stift. 2. Gang med Paula Jacobsen, Datter af Brygger Carl Jacobsen.

HAAR, CARL AAGE WORM, født 9. Januar 1882, er Kunstmaler i København.

HEE, ANDREAS LOSE, født 15. November 1882. Ingen Oplysninger kan gives, fordi Red. ingen har modtaget.

KLEIN, PHILIP LUDVIG, Søn af Hovmester Klein hos Prins Valdemar, født 21. September 1881. Er cand. phil. 1901. Elev af Professorerne Otto Malling og Fr. Hilmer; endvidere uddannet i Berlin og München. Korrepetitør ved Operaen i Stuttgart 1909. Dirigent for Bachforeningen i Frankfurt 1912. 1. Kapelmester ved Operaen i Freiburg 1913. Stifter og musikalsk Leder af Dansk Filharmonisk Selskab i København 1920. Koncertdirektør for Wiener Koncerthausgesellschaft 1923. Har skrevet en lang Række Kompositioner.

Gift 7. Oktober 1903 med Anne-Marie Simon.

KLENAU, POUL AUGUST, født 11. Februar 1883. Søn af Direktør Georg K. og Hustru født Berggreen. Cand. phil. Bor i Rio de Janeiro.

OXHOLM, HERLUF, Søn af afdøde Stabsintendant O. i Helsingør, født 20. December 1882, er cand. polyt., bor i Buenos Aires.

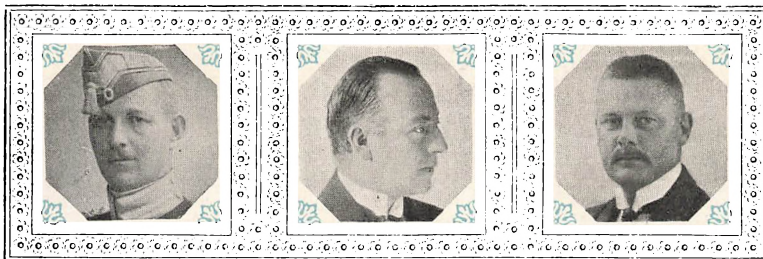
THAULOW, THORKILD. En Biografi om en selv — ja, meget kan der jo ikke fortælles af den Slags, man ønsker Offentligheden indblandet i. Intet er lykkeligere end kun at være sig selv og at være klar af al den provinsbyagtige Nysgerrighed, som altid trives frodigt i smaa Lande. Derfor kun følgende: Jeg er content med Livet, hvad enten det luver op fra den ene eller den anden Side. Smaa Sorger og Bekymringer er til for at overvindes som Hurdler paa Galopbanen, og de store har jeg til Dato været forskaanet for.

Som Student stod min Hu til Soldaterlivet ligesom min Fader, den gamle, brave Veteran Oberstl. S. L. Thaulow. Faderens

Synder nedarves jo paa Børnene — dog fri mig for at se min Dreng vandre samme Vej! Som ung troede jeg at bære Marskalsstaven i mit Tornyster og jeg troede, at hele Folket saa paa vore Soldater som jeg ud fra den Grundsætning, at man altid er rede til at kæmpe for det, man elsker. Begge Dele var ungdommelig Idealitet. Grundsætningen røg overbord i Aarenes militærpolitiske Storme, og Marskalsstaven tabte jeg herunder i Anstregelsen for dog at beholde Fodfæstet. Men enfin — i al Korthed har min Livsbane været følgende: Sekondl. ved 3. Infanteriregiment 23. Marts 1903, Premierløjtnant ved samme Regiment 1. Oktober 1903, forsat til Livgarden 30. Oktober 1908. I 1907—08 gennemgik jeg Skydeskolens almindelige og udvidede Kursus og var i Aarene 1911—14 Chef for Fægtningsskydningsdetachmentet paa Melby Overdrev. Blev Kammerjunker 1909, tog i 1914 Adgangseksamen til Officersskolens Generalstabsklasse (blev ikke oprettet paa Grund af Krigen), blev Kaptajn ved 6. Batl. i Viborg den 18. December 1915 og laa det følgende Aar paa Grænsevagt i Jylland, forsattes i Januar 1917 tilbage til Livgarden og rykkede i Juli 1920 som Chef for 1. Livgardebataillons 2. Komp. til Sønderborg i Anledning af Genforeningsfesten paa Dybbøl. Den 30. Juni 1921 blev jeg R. af D. og i Sommeren 1922 toges Idrætsmærket i Guld.

Jeg blev gift den 22. Juni 1915 med Else Sehestedt Juul, Datter af Kammerherre, Hofjægermester Sehestedt Juul til Ravnholt, og har en Søn paa $7\frac{1}{2}$ Aar. (Portræt Side 157).

BORGERDYDSKOLEN I HELGOLANDSGADE

Brandt
Bøgh
Hafn (tidl. Christensen)
Christiansen
la Cour
Dalhoff
Eller
Goldschmidt

Hansen
Astrid Holm
Jensen
Lund, Adler
Madvig
Moltke
Neve
Nielsen

Nissen
Olsen
Petersen
Post
Simonsen
Sonne
Stahlschmidt
Thomsen

BRANDT, G., Bankdirektør. Født d. 17. Marts 1882. Søn af afdøde Grosserer I. C. Brandt, Christianshavn. Gift med Valborg født Birket. Studentereksamen math. i 1900 fra Borgerdydskolen i Helgolandsgade. Ansat fra 1900 i Kjøbenhavns Laane- og Diskontobank, senere Københavns Diskontobank og Revisionsbank. Efterhaanden i Hovedsædet og Afdelingerne som Assistent, Kasserer, Bogholder. Bestyrer af ovenn. Banks Østre Afdeling 1907—22. Bestyrer af ovenn. Banks Amager-torv Afdeling 1922. Siden Hellerup Handelsbanks Stiftelse 6. December 1922 Direktør for denne. (Portræt Side 157).

BØGH, OLAF THEODOR NICOLAJ SEIDELIN (Profes-sor Nicolaj B. og Anna Regitze Theodora Henriette Lundgren), er født 17. Oktober 1882. Juridisk Kandidat Februar 1907, Sekretær i Generaldirektoratet for Postvæsenet, fra 1. August 1920 Fuldmægtig. („Juridisk Stat. 1923“.)

1) Thorkild Thaulow.

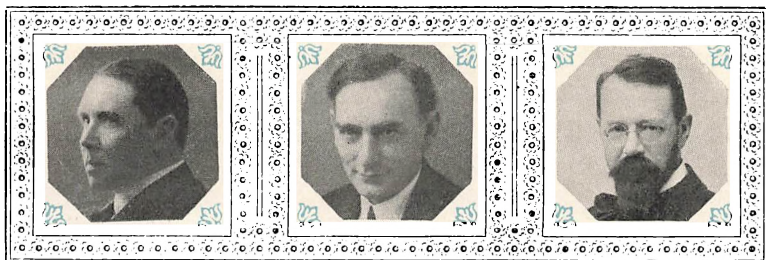
2) G. Brandt.

3) Niels Christensen Hafn.

HAFN, NIELS CHRISTENSEN. Født 12. August 1881 som Søn af Detailhandler O. C. Christensen. Artium 1900, Filosofikum 1901, 1. Del af polyteknisk Eksamen som Fabrikksingeniør 1902, cand. polyt. Bygningsingeniør 1906. Aftjent Værnepligt (Løjtnant) ved Ingeniørregimentets Telegrafbatalion. Navneforandring til Hafn 1907. Ingeniør i Entreprenørforretning (Jernbetonkonstruktioner og Cementstøberi) 1907—1915. Gift 1909 med Ellen Johnna, Datter af Læge John Feilberg, St. Croix. Ansat i Brandforsikringsselskaber (Nordisk Brandforsikring, Danske Phønix) 1915—19. Medstifter af og Sekretær for „Dansk Brandværns-Komité“ 1920, en Komité, der siden med Held har virket med det Formaal at indskrænke de Tab, der forvoldes ved Ildebrande her i Landet — foruden Menneskers og Dyrs Liv ødelægges der aarlig for ca. 50 Millioner Kroner ved Ildebrande her i Landet. (Portræt Side 157).

CHRIANIENSEN, ERIK CHRISTIAN PETER, er født 1. Maj 1882, bor Malmosevej 5, Holte, og interesserer sig absolut ikke for at læse sin egen Biografi i denne Bog.

LA COUR, ALBERT PHILIP BLICHER DORNONVILLE DE (1907 Navneforandring), født 15. August 1881 paa Næsgaard paa Falster; Søn af Forstander Albert Philip la Cour og Hustru Henriette Vilhelmine f. Blicher. Ugift. Cand. phil. 1901; cand. juris. 1906; Marts—Maj 1906 Byfogedfuldmægtig i Nyborg; August 1906 Fuldmægtig paa Bornholms Amt; 1909 Assistent i Ministeriet for Handel og Søfart; 1911 tillige Assistent paa Kontoret for Registrering af Varemærker; Sekretær for adskillige af Ministeriet nedsatte Kommissioner, deriblandt det i 1911 nedsatte Navigationsudvalg; 1913 retskyndig Registratør ved Registrerings- og Skibsmaalings-Bureauet; April 1920 Konstitution, Februar 1921 Udnævnelse til Dommer i Vestre Landsret; bistod i Juni 1920 Handelsministeriet med den administrative Gennemførelse af Loven om Indførelse af dansk Sølovgivning i de sønderjydske Landsdele.

Er Formand for Voldgiftsretten i Sager mellem Læremestre og Lærlinge i Viborg Købstad; Medarbejder for Domssamlingens Vedkommende ved Juridisk Tidsskrift. (Portr. Side 159).

DALHOFF; L. G. Kære Pastor Krarup! Ved en tilfældig Frokost i Odense forleden var Deres „Fætter“ Ovsf. Krarup og jeg enige i vor Beundring af Deres Energi og haabede at den — til Trods for vor komplette Mangel herpaa — vilde slaa til indtil Mindeskriftet var blevet til Virkelighed — for vi vil gerne have eet hver.

Et Foto af mig er der ikke taget i mange Aar — men min fortræffelige Kone truer med at trække mig op til en Fotograf en skønne Dag, naar vi er i Byen sammen, og saa skal De faa et Billede.

Værre er det med at samle Energi til Biografien — for jeg kan vel ikke nøjes med at fortælle, at jeg blev Student i 1900? Derudover kan jeg kun berette, at jeg i alle disse 25 Aar har været Medlem af Akad. Skytteforen. — hvor jeg paa Jyllandsturen 1908 indlagde mig stor Fortjeneste som Brevbærer for nuv. Pastor Krarup i Tjustrup — men ellers ingen. — Min Æra i Studenterforeningen var derimod kort, men glimrende, idet jeg efter faa Ugers Forløb blev ekskluderet af en dertil specielt indrettet ekstraordinær Generalforsamling som værende — selvanden — den første Student uden Latin.

Mine Studieaar paa Pol. Læreanstalt og deres Resultat ønskes forbigaaet i Tavshed og det kan derfor vist kun have Interesse

1) Dornonville de la Cour.

2) L. G. Dalhoff.

3) Edv. Eller.

at anføre, at jeg ernærer mig hæderligt som Ingeniør og Direktør for et teknisk A/S i København og boer i Søllerød Kommune — hvis Borgere har bæret mig med 5—6 Tillidshverv — hvorfor jeg haaber om andre 25 Aar at blive „Dbm.“.

Ved Hjælp af lidt Fantasi og nogle „spærrede“ Typer maa De nu virkelig selv kunne lave en halv Side Biografi — lad mig nu slippe og tag kraftig fat paa Vald. Krarup — han fortjener ikke bedre — han er blevet saa svær med Aarene. De ved vel, at jeg er født 3. April 1882 og at min Fader er Pastor emer. N. E. D. — ham kan De jo fylde mange Linier med — derimod hører det sikkert til Privatlivet, at jeg har en Søn paa 13 Aar — har været Enkemand — og i Fjor blev gift med en Datter af forlængst afdøde Pastor Jespersen (St. Magleby, Møn) og Frue f. Pontopidan. (Portræt Side 159).

ELLER, EDV., er født i Bregninge præstegård paa Sjælland 20. Januar 1882. Himmelhoch jauchzend, zum tode be-
trübt — således var mine studenterår. Gæringen gjorde mig først til mediciner, så til teolog — altid mere radikal. Livsglæde og mismod lå så tæt sammen som flagrende forelskelse og grublen over livets gåder. Havde nogen sagt til mig, at jeg skulde blive præst, havde jeg myrdet ham. En rig tid. Ganske vist: jeg spredte mig; jeg forsømte fagstudiet, men fik måske mest ud af livet på den måde. Derimod gik jeg desværre helt glip af det liv, der rørte sig i Studenterkredsen, Studenterhjemmet og lign. steder. En ældre radikaler, der forstod mig bedre end jeg selv, sagde dog engang efter en samtale: De er ikke radikal rigtig af hjærtet. Han havde ret. Jeg kom efterhaanden tilbage til min tidligste ungdoms mere nærende græsgange. Teologisk kandidat blev jeg januar 1908 efter i de sidste studenteraar at være blevet grundtvigsk påvirket i en fynsk præstegård. Uvillien mod præstestillingen sad mig endnu i kroppen som et levn fra radikale år, og det frelste mig fra at blive præst for tidlig. Jeg blev høj-skolelærer; på Testrup 1908—11 og på Fiskerhøjskolen 1911—15. Et dejligt arbejde. Rødderne fra min radikale fortid var imidlertid skørnet så meget, at jeg ikke havde fornemmelsen af noget

Efterslægtelskabets Skole.

pinligt, men kun af glæde ved 1915 at blive præst for Aal valgmenighed tæt ved Varde. Vel savnede jeg højskolen, men dette var dog bedre. Og det varer endnu. I 1922 blev jeg resid. kapellan i Varde, og her er i flere henseender godt at være. Samtidig er jeg stadig præst for kredsen i Aal. Som formand for egnens ungdomsforeninger og for sammenslutningen af Kirkeligt Samfunds kredse, som journalist — særlig boganmelder — ved et lokalt blad har jeg ikke så lidt at gøre, så jeg har arbejde nok.

I mit sidste studenterår fandt jeg i København min brud Inger Margrethe Posselt. Vi blev gift 1913, og to smådreng voxer nu op i vort lykkelige hjem. —

Vi menige folk så mange forfængelige ungdomsdrømme briste, og skygger faldt ofte nok på vor vej. Værst er det, at jeg altid synes, jeg fik for lidt ud af tiden, der svandt. Men den spore kunde jeg måske ikke undvære. — Det er måske knap så spændende at leve nu som tidligere, men rigere. Det er galt at sidde her og se for meget tilbage. Det er arbejdets tid. Om 25 år kan de, der lever, se tilbage. (Portræt Side 159).

GOLDSCHMIDT, OTTO PETER TRAUOGOTT, født 17. Marts 1882, Søn af Skibsmægler Carl Julius Isack G. og Hustru Olga Catharina Johanna Grüner. Otto Goldschmidt var gift med Sygeplejerske Wilhelmine Frederikke Wesche, og i Ægteskabet var der to Børn. Han døde 29. November 1919. (Portræt Side 163).

„Ingeniøren“ Nr. 1 1920 indeholder følgende Nekrolog: Ingeniør Otto Goldschmidt, som nu er gaaet bort, hørte til dem, der straks efter at have fuldendt deres Studium paa Polyteknisk Lærestanstalt drog ud for at finde større Virkefelt. Sammen med sin Svoger Ingeniør Aage Nielsen drev han gennem mange Aar en Ingeniørforretning i Rusland. Saa kom Krigen og slog Forretningen itu, og Goldschmidt maatte lukke sit Hjem og sende Konen og Børnene hjem til Danmark, medens han selv tog Tjeneste som dansk Gesandtskabs-Delegeret og varetog som saadan østrigske Krigsfangers Interesser, først i Rusland og senere i Sibirien. For disse Krigsfanger udrettede han et stort, besvær-

Studenterne fra Aar 1900 — XI

ligt og samvittighedsfuldt Arbejde — her imellem ogsaa for sønderjydske Krigsfanger, af hvilke han var i Færd med at føre et Hold hjem over Kina og Syd om Indien, da Døden under Englands Kyst saa brat kom til ham.

Otto Goldschmidt var en sjælden retlinet og brav Karakter — en god Kammerat og en prægtig Ven. Han var udmærket begavet, men led undertiden under Anfald af Tungvind, under hvilke han var tilbøjelig til at undervurdere sine Evner. Den haarde Tørn under Krigen — ofte forbundet med Livsfare — har svækket hans Nerver og i Forbindelse med den 3 Maaneders lange Sørøjses tvungne Uvirksomhed brudt hans Modstandskraft mod dette Tungvind, der gjorde Ende paa hans Liv, netop som hans nærmeste glædede sig til igen at se ham efter flere Aars Forløb.

Charlottenlund, den 23. December 1919.

N. Chr. Hafn, M. af Ing. F.

HANSEN, RUDOLPH AUGUST (Trafikchef, Konferensraad Rudolph Theodor H. og Ida Jensen), født i Fredericia 26. November 1882. Cand. polit. Juni 1906. Juni 1907 Aspirant ved Statsbanerne, og 1. Maj 1910 Fuldmægtig sammesteds. Oktober 1916 Kontorchef i D. S. B., først boende i Struer og fra Maj 1922 i København.

Gift 1922 med Doris Johanne Schneekloth.

(„Statsvidenskabelig Stat. 1923“.)

HOLM, ASTRID, Frøken, er Kunstmalerinde og bor i København.

JENSEN, JENS CLEMMENSEN, er født i Juli 1881. Iøvrigt vides intet om ham.

LUND, TH. ADLER, Adjunkt ved Sønderborg Statsskole. Født 13. August 1882. Søn af afdøde Birkedommer Adler Lund, Silkeborg. Ugift. Mit Liv har i de 25 Aar været meget omtumlet. Ofte har jeg været paa Nippet til at gaa til Bunds — men en lykkelig Skæbne og et godt Hjem bar mig stedse over Kriserne, saa jeg til sidst er naaet i en ret sikker Havn — kun med Tab af lidt Anciennitet! I min Studentertid var

jeg ivrigt Medlem af Studentersamfundet og modtog stærke og varige Paavirkninger af radikalt Aandsliv. Socialt blev jeg overbevist Georgist. Nogen Embedseksamen ved Universitetet naaede jeg aldrig at faa. Det blev til forgæves Forsøg paa at tage en Magisterkonferens i Filosofi. Efter i nogen Tid at have for- søgt mig som Journalist, blev jeg — til min egen Overraskelse — Lærer, og tog straks de fulde Konsekvenser, idet jeg i en fremrykket Alder tog paa Vordingborg Seminarium, hvor jeg til- bragte to lykkelige og rolige Aar. Da jeg fra min Ungdom ikke var Medlem af Folkekirken, havde jeg megen Vanskelighed med at faa Plads og flakkede en Del om, var særlig et Par Aar paa Hesselager Kostskole, indtil den socialdemokratiske Kommune Naskov fik mig ansat. Her var jeg da, indtil jeg ved Genfor- eningen blev Adjunkt ved Sønderborg Statsskole. I Aaret 1915 —16 tog jeg Aarskursus i Gymnastik, og mine Hovedfag er Gymnastik og Historie.

Politisk førte Salget af de vestindiske Øer mig bort fra det radikale Venstre, hvis sociale Program jeg dog stadig billiger. Her i det genvundne Land har jeg deltaget en Del i det nationale Ungdomsarbejde. Foruden et Utal af Avisartikler har jeg offent- liggjort to Pjecer: „Strømninger i dansk Politik“ og „Jordrefor- men og Friheden“. (Portræt Side 163).

MADVIG, EINAR. Født d. 8. September 1882 i København. Søn af Apoteker Victor Madvig (1855—1908) og Hustru Clara E. M. f. Jantzen (f. 1859). Cand. phil. 1901. Uddannet

1) O. P. T. Goldschmidt.

2) Th. Adler Lund.

3) Einar Madvig.

paa teknisk Skole. Tømrersvend 1903. Marinesoldat 1904. Tegner hos Arkitekterne Prof. H. B. Storck og G. Tvede. Afgang fra Kunstakademiet 1912. Selvstændig Forretning fra 1916. Forskellige Studierejser til Tyskland, Holland, England, Frankrig og Italien. Arbejder: En Del Villaer i Nordsjælland, bl. a. for Grosserer V. Tegner, Odinshøj, og Kammeradvokat Aagesen ved Farum Sø. Københavns Boldklubs Tennishal i Pilealléen. A/S Salamandras Bygning i Grønningen og Greve Brockenhuus-Schacks Villa i Hellerup (sammen med G. Tvede). Generalkonsul Johan Hansens Musæum og Dampskibsselskabet Dannebrog's Bygning i Amaliegade (sammen med P. Methling). Planlagt Udvidelsen af det kgl. danske Haveselskabs Have 1924 (sammen med Havearkitekt I. P. Andersen). Medlem af Akademisk Arkitektforenings Honorar- og Retsudvalg.

Gift d. 4. Juni 1910 i København med Gerda Rovsing, f. 22. Marts 1884 i Fredensborg. Datter af Jernbanelæge Prof. Asmund Rovsing (1850—1909) og Hustru Julie, f. Dithmer (1856—1909). (Portræt Side 163).

MOLTKE, HELMUTH. Født 12. Januar 1882. Gik først i Krohns Skole og derefter i Borgerdydskolen i Helgolandsgade. Da alle mandlige Medlemmer i min Familie var Officerer, faldt det ganske selvfølgeligt, at jeg— efter at være blevet Student — gav mig til at læse til Adgangseksamen til Officersskolen, men efter faa Maaneders Forløb stod det mig klart, at jeg ikke i Længden vilde føle mig tilfredsstillet ved at gaa Officersvejen, og jeg brød derfor af og gav mig til at studere Polyteknik. Efter at være blevet Kandidat i 1908 havde jeg forskellige midlertidige Ansættelser, indtil jeg i 1912 ret tilfældigt kom ind i Teatervirksomhed. Jeg gav mig derefter til at uddanne mig i moderne Scene-Teknik og Belysning og foretog med dette Formaal 2—3 Udenlandsrejser. I 1913—14 var jeg ansat ved Dagmar-teatret, i 1915—16 ved „Scenisk Samfund“, hvis Scene jeg konstruerede, og endelig ledede jeg i 1917 Ombygningen af „Betty Nansen Teatret“ samt forestod den følgende Saison det tekniske paa dette Teater. Imidlertid var jeg i Foraaret 1917

blevet Direktør for Dansk Guldlistefabrik A/S, og denne Stilling har jeg stadig. Dette har medført, at Teatervirksomheden efterhaanden nærmest er blevet en Fritidsbeskæftigelse for mig, endskønt den stadig er mit Kælebarn. Medvirkende har ogsaa været de urolige Teaterforhold, hvori der — som i alt andet i dette Land — er gaaet Politik, og i denne Videnskab har jeg alle Dage været en Stympet. Jeg har troet, at naar jeg blev spurgt, var det for at høre min Mening, men jeg har gjort den bedrøvelige Erfaring, at Spørgeren næsten altid kun ønsker at faa det Svar, som passer ham, saa faar det gaa med „Sagen“, som det kan. Med denne lille oprørske Sentens vil jeg slutte. (Portr. S. 165).

NEVER, GEORG CHRISTIAN, født 24. Oktober 1882 i København, Søn af Skolebestyrer Georg David Sigismund Neve og Camilla Andrea Petersen. Medicinsk Eksamen Vinteren 1908. Videregaaende Uddannelse indtil April 1915, da han blev 2. Reservelæge ved Sindssygeanstalten ved Middelfart, og i Oktober s. A. Afdelingslæge. Dr. med. November 1914 om „Bidrag til Spørgsmaalet om chroniske Alkoholpsykoser“. Praksis i Odense Februar 1916. Læge ved Københavns Kommunes Hjem „Faarupgaard“ Maj 1919.

Gift 2. Maj 1914 i Kornerup med Ebba Johanne Jacobi, f. 26. April 1891.

(„Den danske Lægestand“.)

NIELSEN, AAGE JENS, født 25. September 1882, er cand. polyt., Medlem af Ingeniørforeningen og bor i København.

1) Helmuth Moltke.

2) Jacob Simonsen.

3) Harding Sonne.

NISSEN, SVEND ASBJØRN, født 4. Februar 1883. Theologisk Kandidat Somren 1906. Ord. Kateket St. Jakobs Kirke, København 1908; kst. Sognepræst Vanløse 1913, Sognepræst i Vrove 1915, i Testrup 1917 og i Hvedstrup 1924.

Gift 28. November 1913 med Karen Kirstine Elisabeth Schmock, født 24. Februar 1890. -

OLTEN, OTTO FR. JACOB, født 19. April 1882, er Kunstmaler og bor i Hellerup.

PPETERSEN, ERNST WESENBERG. Født 19. Juli 1881 paa Sandø, Færøerne, hvor Faderen var Provst. Studerede Theologi, senere Tysk og Historie. Theologisk Kandidat 1906 og cand. mag. 1914. 1920 Certifikat som Radiotelegrafist af 2. Klasse. Kommunelærer i København. Rejste i Troperne 1½ Aar. Fra Februar 1921 Radiotelegrafist paa den danske Damper „Rhodesia“. Død i Madras 23. Maj 1921 af Heðeslag.

(„Regensianerbogen“.)

POST, EDGAR VALDEMAR EMIL (Godsejer Frederik Vilhelm P. og Margrethe Amalie Hansen), født paa Broksø 11. August 1880, Juridisk Kandidat Februar 1909. Marts 1913 Overretssagfører i København. 1. November 1919 Ejer af Hovedgaarden Broksø. Formand for Sjællands Tørvefabrikantforening. — Broksø solgtes i Foraaret 1925.

Gift 1911 med Astrid Amalie Elise Lange, som døde 1918.

(„Juridisk Stat. 1923“.)

SIMONSEN, JACOB. Jeg blev født Gud ved i Grunden af hvad Grund, men nok derom, immer prises Fødselsstunden, naar en Nar til Verden kom (Holger Drachmann). Jeg er rimeligvis bleven modtaget med samme Glæde ved min Fødsel den 7. Juni 1882 paa Købmagergade 14 som alle andre Unger. Jeg har haft en lykkelig Barndom og gik i Skole i von Westens Institut paa Nørregade, derefter i Borgerdydskolen i Helgolandsgade, hvor jeg ikke lærte ret meget, men det har vel nok været min egen Skyld, maaske! Jeg holdt meget af at gaa i Skole, ikke saa meget for Skolens Skyld, som for Kammeraternes.

Johannes Helms holdt jeg meget af. Mit Liv er gledet roligt og lidenskabsløst ad banede Stier, som min kære afdøde Fader, S. H. Simonsen og Moder Emma født Salomon, tilrettelagde med nænsom Haand. Maskiningeniørexamen 1909, Løjtnant i Artilleriet 1909, gift 1910 med Helene Benzon, en Pige 1912, en Dreng 1914 og en Pige 1918. Medindehaver af „I. S. Hahns Enke“, Vexellerer, 1919. Deltager i Kursnoteringen 1919. Gros-serer 1919. I Bestyrelsen for Zoologisk Have, A/S Løven, Alfred Hansens Legat, Fæstningsartilleriforeningen, Fondsbørsforeningen og Selskabet af 7. September 1898 til Støtte for Faderløs Ungdom. Revisor i Selskabet for Naturlærens Udbredelse og H. C. Ørsted Fondet, i Repræsentantskabet for Københavns Brandforsikring.

Dette er mit Synderegister, foreløbig. (Portræt Side 165).

SONNE, HARDING. Var først i 3—4 Aar Elev paa Polyteknisk Lærestanstalt, men drev det end ikke til 1. Del. Valgte i Stedet Militærvejen. Blev 1905 Sekondløjtnant i Fodfolket og 1907 Premierløjtnant i Artilleriet, hvor jeg siden næsten udelukkende har tilhørt 1. Feltartilleriergement i København; 1919 blev jeg Batterichef og Kaptajn. 1913 indgik jeg Jordens lykkeligste og fornøjeligste Ægteskab med Frøken Edel van der Aa Kühle, og samme Aar udnævnte H. M. Kongen mig paa sin Fødselsdag til Kammerjunker.

Ved Siden af min militære Virksomhed, som jeg holder grumme meget af, har jeg syslet en Del med Musikken, særlig som Komponist. Bortset fra utallige utrykte og uopførte Værker, der spænder fra Barnesange over Strygekvartetter og Klaverkoncerter til Operaer (af saadanne har det kgl. Teater hidtil forkastet 3 uden endnu at have opfordret mig til at indstille min Virksomhed paa dette Omraade), har jeg en Del Teatermusik paa Samvittigheden, og jeg har opnaaet at blive opført i London og i Christiania. Som Kuriosum skal jeg anføre, at den første originale Musik til et Filmsdrama skyldes mig. Med størst Glæde tænker jeg imidlertid tilbage paa en stor Kantate ved Veteranstævnet 1914 i det kgl. Teater og Raadhushallen.

Af hjemlige Musikere føler jeg mig staaende mest i Gæld til Fini Henriques og Nicolai Hansen, af fremmede til Verdi og Schumann.

Ved vort 50 Aars Jubilæum haaber jeg at kunne overlade til andre, mange andre, een ved hver af Landets Aviser, at opregne mine musikalske Fortjenester. I Militæret er jeg formentlig længe før den Tid forvandlet til Grænsepolitibetjent. (Portræt Side 165).

STAHLSCHMIDT, GEORG CARL VILHELM. Min Fader var Kontorchef ved Statsbanerne, og hans Fader reformert Præst i Fredericia. Baade paa fædrene og mødrene Side stammede jeg fra Præster, og det laa derfor nær for mig at vælge Teologien som Studium. Januar 1907 blev jeg cand. theol., men følte ikke Lyst og Evne til at være Præst, — i Stedet for valgte jeg Lærergerningen, blev Vikar ved Københavns Kommuneskoler i 1908 og fik faste Timer ved Matthæusgades Skole i 1909, tog i 1919 Faglærereksamen i Engelsk og har siden undervist i Engelsk i Mellemskolen ved samme Skole.

I 1915 blev jeg gift med Jutta Marie Frederikke Winther, der dengang var Kommunelærerinde, men nu er Lærerinde ved Krebs Skole paa Østerbro. Vi har fire Børn.

I 1922 fik jeg Rejsestipendium fra Københavns Kommune og var syv Uger i England paa Kvækerhøjskolen Woodbrook, hvor jeg udvidede mine Sprogkundskaber og atter dyrkede Teologien. (Portræt Side 168).

1) G. C. V. Stahlschmidt.

2) Hugo Thomsen.

3) Johannes Rohde Fog.

THOMSEN, HUGO. Jeg er født i Frederiksberg 22. Juli 1882 som Søn af Inspektør ved den kgl. Porcelainsfabrik Th. Blev Student fra Borgerdydskolen i Helgolandsgade og paa-begyndte straks det medicinske Studium, som allerede længe før Artium havde haft min største Interesse, og det blev mig til stor Glæde, at jeg kunde faa Lov til at fuldende dette Studium. Efter Embedsexamen i 1907—08 og forskellig praktisk Uddannelse nedsatte jeg mig i Vendsyssel (Flauenskjold) som praktiserende Læge, hvor jeg var i godt 3 Aar; men det tilfredsstillende mig ikke, selve Arbejdet faldt noget anderledes ud, end jeg havde tænkt mig, og jeg var hurtig klar over, at dersom jeg vilde videre, maatte jeg snart gøre Forandring. Øjenssygdommene havde baade i Studietiden og senere interesseret mig særlig, Ønsket om at komme rigtig ind i disse højst interessante Lidelser blev saa brændende, at jeg atter tog til København, og i Løbet af de følgende 6 Aar studerede Øjenssygdomme og uddannede mig til Specialist. Samtidig paabegyndte jeg et større Arbejde om Syns-nervernes sygelige Tilstande (Degenerationen af nervus opticus), der i 1921 skaffede mig den medicinske Doktorgrad.

I Oktober 1918 nedsatte jeg mig i Aarhus som Speciallæge i Øjenssygdomme, og har derved faaet en Virksomhed, der har min fulde Interesse, er mig til stor Glæde og Tilfredsstillelse, og som jeg haaber at kunne fortsætte med i adskillige Aar.

I 1909 blev jeg gift med Karen Elise, f. Johansen, og vi har en Datter, Ruth, født 1912. (Portræt Side 168).

SCHNEEKLOTHS SKOLE

Bang
Munch-Christensen
(tidl. Christensen)
Christensen, P.
Christiansen
Fog
Gram
Helsted
Helweg

Ingwersen
Jensen
Kayser
Palitzsch (tidl. Møller)
Grüner-Nielsen, H. H.
(tidl. Nielsen)
Ahlmann-Olsen (tidl. Olsen)
Poulsen
Stokkebye

Hansen
Veget (tidl. Mortensen)
Nielsen, E. E. R.
Nørgaard
Toft
Barfoed
Pedersen
Schmack

BANG, HENRIK VILHELM, er født 11. August 1882. Rektor i Aalborg.

MUNCH-CHRISTENSEN, JENS HOLGER, født 2. April 1882. Har frequenteret Schneekloths Latin- og Realskole, udgik af Skolen som Student 1900 med Udmærkelse (matematisk-naturvidenskabelig Afdeling). Han blev derefter optaget paa Polyteknisk Lærestanstalt, men manglede Midler til at fortsætte Studiet, forlod den og fik Ansættelse i Store Nordiske Telegraf Selskab i 1902. Kom til Newcastle samme Aar, derfra til Göteborg. Overgik i 1904 til Østasien som Kontorassistent i Ingeniøraftdelingen i Shanghai, udnævnt 1912 til Overassistent, 1913 til Underingeniør og Ingeniør i 1917.

(Denne Biografi er affattet af hans Fader i hans Fraværelse.)

CHRIStENSEN, POUL·ADOLF MØLLER, født 8. Januar 1882 i København, Søn af Grosserer Eduard Christensen og Hustru Emmy Alvilda, født Møller. Student Sommer

1) Peder Gram.

2) Charles Ingwersen.

3) Ove Jensen.

1900, Schneekloths Skole. Cand. jur. Sommer 1906. Sagførerfuldmægtig i København fra Sommeren 1906 til September 1909. Assistent i Finansministeriet fra September 1909 til Udgangen af Januar 1920. Erholdt Beskikkelse som Overretssagfører 20. Januar 1917. Fra Februar 1919 etableret som Overretssagfører i København. Kontor Amagertorv 18, privat Bopæl Mynstervej 13.

Indgik 29. Maj 1912 Ægteskab med Gerda Henriques, Datter af Direktør Michael Henriques (A/S Henriques & Løvengreen) og Hustru Julie, født Poulsen.

CHRISTIANSEN, OTTO EMIL LINDSKOV, født 3. November 1881. Theologisk Embedseksamen Juni 1906. Personel Kapellan i Førslev 1909. Kaldskapellan i Vig 1910. Ord. Medhjælper ved Nathanaels Kirke i København 1914, Sognepræst Linaa 1919, nu Sognepræst i Værløse.

(„Kirk. Aarbog“.)

FOG, JOHANNES ROHDE, født 5. Marts 1882 i Øls ved Hobro, Søn af Sognepræst Johannes F. og Agnes Rohde. Student fra Schneekloths Skole. Var først et Par Aar Theolog; gik derpaa over til Medicinen, hvilket flere af mine senere Kolleger dog har karakteriseret som et Fejlgreb. Dyrkede Studenterlivet med stor Interesse, specielt i Studenterforeningen, Studenterhjemmet og Skyttekorpset. Forlod dette sidste, da jeg en Overgang blev radikal og Antimilitarist. Tilbragte tre fortræffelige Aar paa Regensen; var her Indehaver af Finsens Værelse, men ikke af hans Genialitet. Opfrisker ofte i „Regensianersamfundet“ Minderne om Datidens Sorgløshed. Exporteredes derpaa et halvt Aar til Vestindien (som Underlæge i Marinen); foretog undervejs paa Curaçao og Madeira orienterende og grundlæggende Studier over Spirituspaavirkningen af den menneskelige Organisme. Naaede omsider at blive Kandidat (Januar 1910).

Forsøgte mig en Tid som Vikar rundt om i Landet; havde derpaa i godt 10 Aar Ansættelse paa københavnske Hospitaler. Er Specialist i Fødselshjælp. Har til den medicinske Dagpresse

ydet adskillige Bidrag, hvoraf flere dog uden Skade kunde have været uskrevet. Har foretaget de obligate Studierejser samt rejst paa Professionen som Skibslæge (Krigsfangetransporter 1918—19, Amerika 1922). Har som Reservelæge i Hæren studeret Flyvesportens psykiske Reaktioner, dog kun som Passager. Søger Afveksling fra Dagliglivets Trivialitet som assisterende Teaterlæge ved det kgl. Teater.

Havnede i 1921 paa Universitetets retsmedicinske Institut, hvor jeg nu er 1. Assistent samt Lægesekretær ved Retslægeraadet. Gjorde fornylig Forsøg paa at blive Professor i Retsmedicin, hvilket dog ganske mislykkedes.

Findes ikke i den blaa Bog, men er til Gengæld lykkeligt gift (med Præstedatteren Esther Munkebo).

Motto: Semper studiosus! (Portræt Side 168).

GRAM, PEDER, født d. 25. November 1881 i København. Søn af Dr. phil. J. P. Gram — Formand for Forsikringsraadet — og Hustru, f. Sørensen. Student 1900 fra Schneekloths Skole, Filosofikum 1901 (Høffding) og 1903 1. Del af polytek-nisk Eksamen. Afbrød dette Studium for at studere Musik ved Konservatoriet i Leipzig 1904—07. (Komposition hos Prof. Stephan Krehl, Orkesterdirektion: Prof. Arthur Nikisch). Forlod Konservatoriet med Præmie for Komposition. I Dresden 1907 til Begyndelsen af 1908. Tog herefter Ophold i København. Gav egne Orkesterkoncerter i København 1908—13, i Berlin Foraar 1914. Fik det Anckerske Legat 1912. Medlem af Bestyrelsen for Musikpædagogisk Forening 1913—21. Dirigent i „Dansk Koncert-Forening“ fra 1918. Medlem af Bestyrelsen for „Samfundet til Udgivelsen af dansk Musik“ fra 1918. Formand i „Dansk Tonekunstner-Forening“ (1919—25). Formand i „Dansk-finsk Forening“ fra 1922. Kompositioner: Symfoni, Poëme lyrique, Violinkoncert, Introduktion og Fuga for Klaver. Cellosonate, Ouverture „Avalon“ for Sopransolo og Orkester o. s. v. Foruden her i Landet er disse Værker opført bl. a. i Stockholm, Christiania, Helsingfors, Gøteborg, Berlin, Paris, Heidelberg o. fl. Er søgt Lærer i Teori og Komposition. Teore-

tiske Værker: „Musikens Formlære, Grundtræk“, „Altererede Akkorder“ (Aarbog for Musik 1923).

Gift 1911 med Margrethe Christiansen. Udenlandsk Orden: Fi. H. R. 3¹. (Portræt Side 170).

HELSTED, POUL (Kunstmaler, Professor Axel H. og Emilie Augusta Wolff), født i København 16. Januar 1881. Juridisk Kandidat Februar 1906. Sagførerfuldmægtig i København, 1908 Assistent i Kriminal- og Politiretten, August 1915 Protokolfører, 1. Oktober 1919 Fuldmægtig i Københavns Byret.

Gift 1909 med Christel Bull.

(„Juridisk Stat. 1923“.)

HELWEG, JOHANNES SPUR, er født 25. Maj 1881 i Hornborg, hvor Faderen, den i 1914 afdøde Valgmenighedspræst Helweg i Askov, dengang var residerende Kapellan. Studentereksamen 1900. Kantussen 1902, hvorefter Volontørtjeneste de følgende 1½ Aar. Studerede et Par Aar Ornitologi og dyrkede Musik. Maatte i sin Studentertid ernære sig selv, væsentlig ved at massere paa Sygekasseklinikkerne for fysisk Therapi. Medicinsk Embedseksamen 1910. 1910—15 Tjeneste ved forskellige københavnske Hospitaler. August 1915 Chef for Rigshospitalets Massageklinik og April 1916 tillige for Badeklinikken, hvilke to Klinikker da bleve forenede til een under Navnet „Rigshospitalets fysiurgiske Klinik“. 21. Oktober 1920 erhvervedes den medicinske Doktorgrad for en Afhandling: „Ischias, en klinisk Studie“.

Gift 1906 med Anne Fribert, 6 Børn.

(Efter „Univers. Festskrift 1920“.)

INGWERSEN, CHARLES, er født paa Frederiksberg 19. Juni 1882, Søn af Generalkonsul R. Ingwersen og Hustru, født Nyegaard. Studieophold i Paris 1900—01. Indtraadt i Adams Transport Co. 1905. Juridisk Kandidat 1906. Overretssagfører 1909. Ugift. Har 3 udenlandske Ordner, og Krak's blaa Bog omtaler en kvart Side Æres-, Tillids- og andre Hverv. (Portræt Side 170).

JENSEN, OVE. Jeg er født d. 7. Januar 1882 i København af Forældre, fhv. Statskonsulent i Hesteavl J. Jensen og nu afdøde Hustru Johanne. Efter i 5½ Aar at have studeret Jura ved Københavns Universitet, bestod jeg den 24. Februar 1906 den fuldstændige juridiske Embedseksamen med Hovedkarakteren „Laudabilis“ (171 Points). Jeg arbejdede derefter i nogle Maaneder som Volontør paa Københavns Amts nordre Birks Kontor og erholdt den 15. November 1906 Ansættelse som Fuldmægtig paa Aalborg Byfogedkontor, i hvilken Stilling jeg forblev indtil Retsreformens Ikrafttræden den 1. Oktober 1919. Den 13. September 1909 erholdt jeg tillige Ansættelse som Politiasistent i Aalborg og den 1. November 1919 yderligere som Førstefuldmægtig hos Politimesteren i Aalborg m. v., hvilke to Stillinger jeg fremdeles beklæder. Fra 1911 til 1919 har jeg haft fast Konstitution til at beklæde Aalborg Købstads Politiret, og fra 24. Juni til 31. Juli 1920 har jeg paa eget Ansvar været konstitueret som Politimester i Aalborg m. v. Fra 27. September 1909 til 31. December 1922 har jeg fungeret som Suppleant for Formanden for Værgeraadet i Aalborg østre Værgeraadskreds og fra 1. Juni 1921 til 30. Juni 1922 som Formand for Huslejenævnet for Budolfi Sogn i Aalborg. Siden 1. Januar 1910 har jeg været ansat som Sekretær i Aalborg Sundhedskommission og siden 1. August 1919 i Aalborg Brandkommission.

Jeg blev den 14. Februar 1919 i Budolfi Kirke i Aalborg viet til Agathe Rasmussen, Datter af fhv. Lektor ved Aalborg Katedralskole K. Rasmussen. (Portræt Side 170).

KAYSER, HARALD GEORG, f. 9. December 1882, Søn af Pastor Kayser i Kyndby. Theologisk Embedseksamen. Lærer i København. Død.

PALITZSCH, SVEN, f. d. 14. Februar 1882, blev Student fra Schneekloths Skole i Juli 1900. Cand. phil. i 1901 og cand. polyt. Fabrikingeniør med 1. Karakter med Udmærkelse i Januar 1905. Kort efter blev jeg ansat paa Steins analytiske Laboratorium, hvor jeg fortrinsvis udførte Analyser af

Mejeriprodukter. Et Aars Tid senere blev jeg Assistent hos Professor Dr. phil. S. P. L. Sørensen paa Carlsberg Laboratoriets kemiske Afdeling. Mit Arbejde her bestod i videnskabelige Undersøgelser af Brintionkoncentrationen og dens Betydning for kemiske og fysiologiske Processer samt af Enzymer og Æggehvide-stoffer. I 1910 deltog jeg som Hydrograf i den af Dr. phil. Johs. Schmidt ledede Havforskningsekspedition, der først gik til Nord- og Atlanterhavet omkring Færøerne og dernæst gennemkrydsede Middelhavet og naede helt ind i det sorte Hav. Paa denne Fart studerede jeg især Havvandets Brintionkoncentration og Iltindhold. 1915 blev jeg Fellow of the American-Scandinavian Foundation og rejste derfor til de forenede Stater i Nordamerika, hvor jeg studerede paa Harvard University i Nærheden af Boston og her tildels i Samarbejde med Nobelpristageren Prof. Th. Richards udførte nogle Undersøgelser af Opløsningers Sammentrykkelighed. Derefter rejste jeg rundt til de største Universiteter for at tale med Professorerne i fysisk og fysiologisk Kemi og kom derved helt ud til Kalifornien og Oregon. I 1919 blev jeg ansat som Undervisningsassistent ved den danske polytekniske Lærestalts kemiske Laboratorium. I Tidens Løb har jeg saavel i danske som i franske, tyske og amerikanske Tidsskrifter publiceret mere end 15 videnskabelige Afhandlinger, især om Havvandets Brintionkoncentration og om Opløsningers fysisk-kemiske Forhold. Iøvrigt har jeg stadig interesseret mig meget for Danmarks Insekter uden dog at have offentliggjort noget paa dette Omraade. (Portræt Side 175).

1) Sven Palitzsch.

2) H. H. Grüner-Nielsen.

3) Knud Poulsen.

GRÜNER-NIELSEN, HAKON HARALD, f. 24. Juli 1881 paa Frederiksberg. Søn af historisk-topografisk Forfatter, Raadstuearkivar, Dr. phil. Oluf Nielsen (død 1896) og Mathilde N. født Grüner. Cand. mag. 1906, samme Aar Assistent ved „Dansk Folkemindesamling“ (Kgl. Bibliotek), Arkivar sammesteds siden 15. Maj 1915. Har i Tilknytning til denne Stilling udgivet (eller været Medudgiver af) forskellige Arbejder vedrørende dansk Folkedigtning, Folkemusik og Almueliv („Danske Viser 1530—1630“, Slutningen af „Ridderviser“, „Utsyn y. gamal norsk Visdiktning“, „Færøske Melodier til da. Kæmpeviser“, „Vore ældste Folkedanse“, „Folkelig Vals“, „Læsøfolk i gl. Dage“ m. m.). Medlem af „Det danske Sprog- og Litteraturselskab“ siden 1914; Bestyrelsesmedlem af Foreningen „Danmarks Folkeminder“ siden 1917. Desuden Organisteksamen 1913, og siden 1. December 1915 Organist ved Kingokirken, København.

Gift 12. September 1917 med Ellen Keiser-Nielsen. (Portræt Side 175).

AHLMANN-OLSEN, KNUD SOPHUS, født 16. Maj 1882, er maaske identisk med den i Københavns Telefonbog nævnte Direktør A.-O.

POULSEN, KNUD (f. 16. August 1881), Forfatter, Journalist. Født i København. Forældre: Højesteretsassessor Jonas Poulsen og Marie Lemming. Blev Student 1900, cand. phil. 1901, valgte Juraen som Brødstudium, men en spredt æstetisk og litteraturhistorisk Læsning interesserede ham mere. Han foretog forskellige Studierejser og 1907—12 en Rejse Jorden rundt med længere Ophold i Australien og Kalifornien, hvor han var beskæftiget som Guldgraver, Faareklipper, Skov- og Landarbejder og „Jack of all trades“. Senere har han i længere Tid opholdt sig paa Færøerne og i Norge. Medarbejder ved „København“ (1905—20) og ved „Politiken“ fra 1921, især som Kronikør. Som Forfatter debuterede han med „Breve fra det Fjærne“ (1915), der indeholder Skildringer fra den store Rejse,

*Frederiksborg
lærde Skole*

*Odense
Katedralskole*

især fra Australien. Senere har han udgivet en Fortælling „Ungdom“ (1918) og „Breve fra Danmark“ (1922).

Han er usædvanlig fintmærkende overfor Skønheden i alle Dagliglivets kendte Ting, især dog Naturen. Han har Vandrer-sindet, eller maaske snarere: han „slentrer“. Selv i Naturen er han Bymennesket og Æstetikeren, Betragteren, i hvis Sind med dets kraftige Lune og vemodige Ironi alle de gammelkendte Ting faar nyt Liv. Hans Omraade er ikke de store og stærke Følelser, men det fine, en egen skærpet, ligesom sildig Glæde. I de tre smaa Bøger har han givet Udtryk for noget genuint dansk, en særlig dansk-københavnsk Tone.

Gift 1915 med Alvilda Kayser. (Portræt Side 175).

(O. F. i „Dansk biografisk Haandleksikon“.)

STOKKEBYE, ERIK, Forfatter og Lærer, f. 4. September 1882. Søn af Grosserer Stokkebye. Student fra Schneekloths Skole 1900. Cand. phil. 1901. Første Del af polyteknisk Eksamen 1903. Afbrød dette Studium og er nu Lærer ved Nørre Allés Skole. Har udgivet Digte (1912) og Avalon (1916). Har foruden sine pædagogiske og litterære Interesser ivrigt dyrket Musik. Er bl. a. Stifter og Leder af Nørre Allés Skoleorkester. Adskillige af Digtene er sat i Musik bl. a. af Louis Glass, Peder Gram, N. O. Raasted, Viggo Brodersen o. fl. (Bopæl: Skotteruggade 7).

HANSEN, ANDREAS. Smedesøn fra Langskov ved Vejle, født Mortensaften 1874. Ti Aar gammel fik jeg Embede som Hyrdedreng, hvilket Embede — med Stigning i Værdighedsgrad — jeg beholdt i syv Aar. Derpaa blev jeg ikke anset for stærk nok til Smedehaandværket og kom derfor paa Højskole — i tre Vintre, med „forskelligt“ imellem. Saa Soldat 1½ Aar og endelig paa „Døckeriet“, hvorfra jeg i en sen Alder opsteg til Værdigheden som civis academicus.

Min Studentertid var kort og fyndig. Kun to Aar. Men overmaade rig. Gode Aftener i „Foreningen“ og i „Kredsen“, endnu bedre i frit og rigt Samvær med brillante Kammerater af Kunstnere, Studenter, borgerlige og Arbejdere. Og frie Studier ved

Studenterne fra Aar 1900 — XII

Universitetet, hvor jeg særlig mindes Høffding og Vedel med Ærbødighed.

1902—06 Lærer ved Sørslev Højskole paa Fyn, og saa kom jeg herover til Danmarks skønneste Ø, Bornholm, hvor man lever lykkeligere end andre Steder, hvor Naturen er vidunderlig, Befolkningen ypperlig, Sproget smukt og Silden delikat. I 17 Aar var jeg Forstander for Højskolen, vel nok den smukkeste beliggende af alle, og siden — efter min Hustrus Død — Præst i „Bornholms Valgmenighed“ med Bolig i Rønne. Og det er indtil videre utænkeligt, at jeg nogensinde skulde kunne forlade denne fortræffelige Ø. (Portræt Side 180).

VEGEL, NIELS PETER, født 1. November 1877 i Højby i Ods Herred, Søn af Husmand Niels Mortensen og Marie Simonsen. Theologisk Kandidat Januar 1909. Vikar ca. 3 Maaneder paa Børnehjemmet „Ove Hohlenbergs Minde“ i Hellerup Foraar 1909, Timelærer ved Frederiksberg højere Borger- og Realskole Maj 1909—Juli 1911, gav samtidig Manuduktion og Sprogundervisning. Sognepræst i Dejbjerg Juni 1911—12, paa Nyord 1912—18, Resid. Kapellan i Gedser 1918—24. Efter et Aars Sygepermission afskediget paa Grund af Svagelighed.

(„Danmarks Præstehistorie“ og „Kirk. Aarbog“.)

NIELSEN, EDVARD EMIL ROSENSTJERNE, er født 2. Marts 1882. Døde vistnok allerede 1901.

NØRGAARD, ANDERS PEDERSEN. Jeg er født 24. April 1879. Kandidat 1905 i Januar. Var i 1905—07 Lærer paa Vraa Højskole, derefter ordineret Medhjælper i Eltang—Sdr. Vilstrup til 1910, da jeg blev Valgmenighedspræst i Hjarup—Skanderup Valgmenighed, hvorfra jeg 1917 modtog Kaldelse til Vejstrup Valgmenighed, hvor jeg nu er. Min Hustru er Helene født Bohnfeldt, født i Haderslev 23. August 1884. Nogle større skriftlige Bedrifter har jeg ikke paa Samvittigheden, derimod mange Dagblads-, Højskoleblads- og Tidsskriftsartikler. Sønderjyllands Kaar og dets nationale Kamp har jeg taget Del i, saa

vidt mine Kræfter rakte. I adskillige Aar har jeg været Lærer ved den grundtvigske Menighedsskole „Liselund“.

E. C. R. Nielsen kan jeg oplyse om, at han døde et Aars Tid efter, han havde faaet Studentereksamen. Schnack har jeg ikke haft Forbindelse med, siden vi blev Studenter, men han blev, saa vidt vides, Cand. jur. Heller ikke med Toft, der studerede Teologi, men hvis Livsbane jeg intet kender til. Juridisk og theologisk Stat kan maaske lede Dem paa Sporet. (Portr. Side 180).

TOFT, CHR. JOHAN LUDVIG ANDREASEN, er født 10. November 1878. Theologisk Embedseksamen Juni 1909. Er Lærer. („Kirkelig Aarbog“.)

BARFOED, OTTO. Født 3. November 1882 i Kjellerup ved Viborg. Søn af Læge Thomas Herløv B. og Marie Elisabeth Barfoed. Medicinsk Eksamen Vinteren 1908. Reservelæge i Søværnet og Skibslæge Februar 1908—Februar 1910. Nu Læge i Slagelse. („Den danske Lægestand“.)

PEDERSEN, HANS JESSEN. Jeg har egentlig intet at meddele. Mit Liv har formet sig for mig som vel for de fleste. Efter endt Hospitalsuddannelse nedsatte jeg mig som praktiserende Læge her i Esbjerg. Af Interesser udover min Lægegerning har jeg egentlig kun Sport. Jeg har erhvervet Idrætsmærket i Guld. Fra 1911—17 Næstformand for Esbjerg Gymnastikforening. Fra 1919—21 Formand, fra 1921 Næstformand for Esbjerg Idrætsforbund. Fra 1922 Næstformand i Dansk Gymnastikforbund. Fra 1910 Medlem af Bestyrelsen for „Børnenes Vel“ og Læge ved Foreningens Optagelseshjem og Asyl. Under Krigen var jeg Militærlæge det meste af Tiden med fast Bopæl her i Byen.

Jeg blev gift i December 1908 med Emma Laurentze Espe.

SCHNACK, VIGGO (Gaardejer C. P. S. og Maren Lisbeth Larsen), født 2. Februar 1877. Student 1900, privat dimitteret. Juridisk Kandidat 1908. („Juridisk Stat. 1923“.)

XII*

LYCEUM. NØRREBROS LATIN- OG REALSKOLE

Bech
Jørgensen, Utzon
Kalckar
Levison
Magnussen
Mathiesen
Olrik

Paul-Petersen (tidl. Petersen)
Rasmussen
Rindom
Schjervek
Tingleff
Henriksen
Sorterup

Thaulow
Lausen
Lemche
Møller
Olsen

BECH, EMIL, født 18. Marts 1880, blev juridisk Kandidat i 1908. Ansat i Forsikringselskab i Aarhus og Odense. Døde 1920 af Spansk Syge og efterlod sig Enke.

JØRGENSEN, SVEND AAGE UTZON, født 3. Marts 1881, var kun theologisk Student et Par Aars Tid, da han pludselig døde. Han mindes som en flittig Student, og han var ikke helt almindelig.

KALCKAR, MARC, Student fra Nørrebros Latin- og Realskole 1900. Cand. polit. 1906, siden 1908 Fuldmægtig under Frederiksberg Kommune (gift 1908 med Alma, f. Schach Schou, død 1923). Født 29. November 1881. Søn af Boghandler Simon Kalckar og Hustru Olga, f. Oettinger. Født i København L. Købmagergade 64, elsker derfor Kultorget, Landemærket, Hauserplads, Rundetaarn og Regensen. Omplantedes i mit 15. Aar til Frederiksberg, der i mange Aar føltes af mig som Udland. Har gaaet i de fleste københavnske Skoler (v. Westen, de

1) Andreas Hansen.

2) A. Pedersen Nørgaard.

3) Marc. Kalckar.

Brockske Handelsskoler, Mariboers Skole, Lyceum, Nørrebros Latin- og Realskole). Blev ikke smidt ud af nogen af dem og mindes dem alle med Venlighed. Herfra undtages dog de Brockske Handelsskoler, hvor Dr. Vilhelm Andersen og Dr. Moltesen var Lyspunkterne, medens derimod Dr. H. L. Møller var Skolebestyrer. Har aldrig været noget Sted i Verden uden at træffe en Skolekammerat. Student 1900. Strax Medlem af Studentersamfundet, hvor jeg ved Rusgildet bragte Russens Hilsen. Blev ved den Lejlighed klappet anerkendende paa Skulderen af Peter Nansen. Har ikke forfulgt min oratoriske Succes. Begyndte at studere Sprog, gik siden over til Statsvidenskab og blev cand. polit. med en net 1. Karakter 1906. Opgav hurtigt den videnskabelige Vej og gik over til Embedsvirksomhed: Københavns Skattedirektorat 1907, Sekretær hos Kommunaldirektøren paa Frederiksberg 1908. Avancerede relativt hurtigt til de næsthøjeste Stillingen. Var under de vanskelige Aar Leder af de Frederiksbergske Huslejenævns Kontor og gjorde i ca. 4 Aar et slidsomt Arbejde, som man af Frygt for at jeg skulde ødelægge mit Helbred, og min Arbejdskraft derved unddrages Kommunen, efter Henstilling fra Grundejerorganisationerne fritog mig for. Gik derefter atter over i den mindre brydsomme, men overordentlig betydningsfulde Stilling som Fuldmægtig i Kommunens Sekretariat. Har siden ved Omordningen af Udenrigsministeriet søgt Stilling indenfor Diplomatiets, der menes at være mit egentlige Felt, men foreløbig uden Resultat. Anvender den ringe Tid, min kommunale Virksomhed levner mig, til min Virksomhed som Mellemand mellem de store udenlandske Teaterforlag og de skandinaviske Teatre. Har haft den Tilfredsstillelse at skaffe de sidstnævnte ikke faa kunstneriske og økonomiske Successer paa henholdsvis gode og daarlige Stykker. Har selv foretaget adskillige Oversættelser og tvunget Teaterdirektørerne til at benytte dem. Literær Virksomhed iøvrigt: Manufakturhandlerforeningens Jubilæumsskrift (i Samarbejde med Kontorchef N. Hertel Wulff), Kroniker om Huslejelovgivning, Afhandlinger om Pensionsspørgsmaal, Skattemærker etc., et Skuespil: Unge Talenter, opført i Studentersamfundet 1902, hvor det opnaede

en betydelig og fortjent Fiasko. Under et Pseudonym, der rummer Mulighed for Forveksling med betydeligere Lyrikere en Række Digte i forskellige Ugeblade, væsentlig af filosofisk Indhold.

Har ingen Ordner eller andre Udmærkelsestegn, har ikke trods den Sagkundskab, jeg besidder paa adskillige Omraader, siddet i nogen Kommission, vilde gerne før jeg dør vælges til Mark- og Vejfredsmand eller, hvis dette ikke kan realiseres, være Ridder af Æreslegionen. (Portræt Side 180).

LEVISON, EJNAR HERMAN, er født 15. Maj 1880 som Søn af Bogtrykker, cand. phil. Vilhelm F. Levison og Hertha L., født Christensen.

Barndommen og de første Ungdomsaar prægedes af min Faders tidlige Død; jeg var kun 8 Aar gammel. Jeg kom derved i Hjemmet til at spille en Rolle, der i lovlig høj Grad udviklede min Selvstændighedstrang, og min Moders andet Ægteskab med Gyldendalske Boghandels betroede August Larsen gjorde ikke nogen væsentlig Forandring i dette Forhold. Min Stiffader var en fin og nobel Mand, men ejede ikke den Fasthed, der kunde bremse Udviklingen af min Selvstændighed. Da jeg var 18 Aar, blev jeg myndig under Kurator og fik en Indtægt, der svarede til Kaptajnsage. Det er ikke ufarligt for en ung Mand at føle sig uafhængig i en saa tidlig Alder. Det gjorde mig for selvsikker og bevirkede, at jeg ikke lagde Vægt paa at eje mine Medmennekers Sympati. Jeg ansaa det for tilstrækkeligt at gøre det rette. Eftertiden har imidlertid belært mig om det forkerte i denne Opfattelse. Den Mennesket iboende Modsigelseslyst havde ogsaa til Følge, at min Stiffaders ydmyge Sind gjorde mig endnu mere tilbøjelig til at hævde og praktisere de efter min Mening rette Handlinger som tilstrækkeligt Grundlag for Samværet med andre Mennesker. Da min Stiffader naturligvis meget omgikkes Forlæggere og Boghandlere, fik jeg tidlig Lejlighed til at lære disse Medborgeres Syn paa Bogtrykkerstanden at kende. Dette fik en ikke uvæsentlig Betydning for mine Synspunkter og senere Handlinger.

Fægtesporten fangede tidligt min Interesse, idet jeg havde set min Fader tage adskillige Kontra'er paa Huggert med sin gode Ven, nuværende Vicebrandchef A. Friis. Jeg tiggede og bad da ogsaa min Moder saalænge, at jeg fik Lov til at faa private Timer i Fægning, endnu medens jeg gik i Skole. Efter at have taget Artium delte jeg mig mellem den sorte Kunst, Købmandsuddannelse, Fægning og Læsningen til Philosophicum.

Paa Fægtesalen, der lededes af den franske Fægtelærer L. Mahaut, kom jeg i Forbindelse med flere Franskmænd, blandt andet fra den franske Legation i København. Dette udviklede mine Interesser for fransk Kultur og Sprog, og efter at have absolveret Philosophicum rejste jeg til Paris, dels for Uddannelsens Skyld, dels for at komme lidt paa Afstand af en ikke gengældt Kærlighed. Det sidste Forhold skærpede min Vilje til at beherske mig selv paa en for mig afgørende Maade. Jeg bilder mig ind, at det gjorde mig til et Mandfolk. Fra Paris gik Turen over Sydfrankrig, hvor jeg traf min første Kone i et typisk fransk Hjem. Min Svigerfader var Apotheker og dygtig, flittig og nøjsom, som det er hyppigt i Frankrig. Intet Under derfor, at min første Kone besad de samme Egenskaber.

Jeg fortsatte derefter min Uddannelse som Bogtrykker i Leipzig, München og New York.

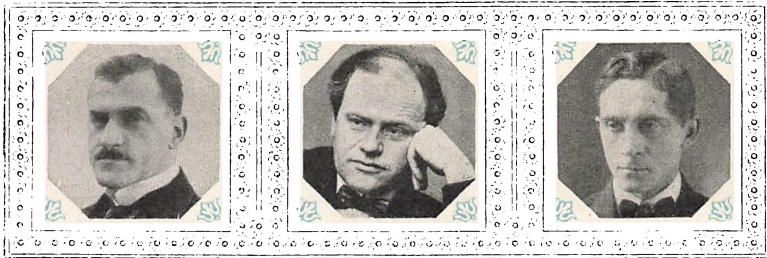
I Aaret 1905 overtog jeg fra Fædrene Bogtrykkerfirmaet J. D. Qvist & Komp. og fik nok at gøre i en Aarrække med at modernisere det gamle Firma. Fægningen var min Rekreation, og jeg havde den Tilfredsstillelse gentagne Gange at vinde saavel Danmarks som Skandinaviens Mesterskab i Fleuret-, Kaarde- og Sabelfægning. I de olympiske Lege har jeg deltaget aktivt 4 Gange, sidst i Paris 1924. Ved Krigens Udbrud 1914 meldte jeg mig under Akademisk Skyttekorps' Fane og gjorde uafbrudt Tjeneste til efter Krigens Ophør. Jeg avancerede til Delingsfører og var glad ved Samværet med mange af Kammeraterne saavel de yngre som de jævnaldrende. Jeg vandt ogsaa Akademisk Skytteforenings Mesterskab i Bajonettfægning. Nogle Aar efter at være blevet københavnsk Bogtrykker førte min Interesse for sociale Spørgsmaal mig ind i Bogtrykfagets Voldgiftsret og kort

efter i Styrelsen for Københavns Bogtrykkerforening, hvis Formand jeg har været siden 1917. Denne Tillidspost beklæder jeg fremdeles og er endvidere Medlem af Hovedbestyrelsen for Arbejdsgivernes Ulykkesforsikring, af Haandværkerforeningens og Haandværkerbankens Repræsentantskab. Endelig er jeg Formand for Fægteklubben af 1907.

Det tidligere omtalte Samvær i min Stiffaders Hjem med Forlæggere og Boghandlere bevirkede, at jeg følte Trang til at bøde paa det Afhængighedsforhold, hvori Bogtrykkerne stod til en af Fagets store Kunder, nemlig Forlæggerne, som mente at kunne diktere Bogtrykfagets Udøvere deres Vilkaar i enhver Henseende. Ogsaa Arbejderklassens stadig voksende Magt sporede mig til at gøre et Arbejde for i Københavns Bogtrykkerforening at skabe en passende Modvægt. Arbejdsstriden i Foraaret 1925 viser tilfulde, at dette sidste i hvert Tilfælde er paakrævet. Man kan jo ikke vente, at Arbejderne og deres Repræsentanter skal kunne forstaa den Pligt, de har overfor de økonomiske Love.

I 1924 giftede jeg mig anden Gang — og denne Gang med en dansk Kvinde af nordisk Type, der ligesom min første Kone udgik fra et Hjem med de bedste Traditioner, fra et godt og arbejdsomt Hjem. I det første Ægteskab har jeg to Børn, i det andet ingen. Forholdene i Verden er ikke saaledes, at man ønsker sit eget Kød og Blod udsat for det, Udviklingen synes at føre med sig. (Portræt Side 185).

MAGNUSSEN, JULIUS, f. 23. April 1882 i Lemvig, hvor Faderen, Oversætteren og Læreren i Engelsk, Johannes Magnussen, midlertidig var Bestyrer for Realskolen. Moder: Hedvig Magnussen, f. Sommer, Datter af Vice-Admiral Fr. Sommer. Gift 1906 med Inger Heckscher, Datter af Dr. phil. Alb. Heckscher. Kom til København halvandet Aar gammel og har siden boet her. Var Elev i Krebs Skole indtil sit ellevte Aar. Kom saa i „Lyceum“, hvorfra han blev Student 1900. Cand. phil. 1901. Opgav faa Aar efter Studierne, blev Journalist og Forfatter. Debuterede som Journalist i „København“, kom senere til „Politiken“ og „Ekstrabladet“. Skriver nu i „Berl. Tid.“.

Debuterede som dramatisk Forfatter paa det lille Frederiksberg Teater i Frederiksberg Allé. Skrev senere Skuespil for Det kgl. Teater („Hvo som elsker sin Fader“, „Hans eneste Kone“, „Betty“), Dagmarteatret: „Dovenskab“ og „Skyldig eller uskyldig“, samt Folketeatret o. s. v.

Skrev i 1920 „Guds Smil“, i 1921 „Guds Dag“ og 1925 „En Digters Drøm“, som i Jubilæumsaaret opføres paa Det kgl. Teater. (Portræt Side 185).

MMATHIESEN, POUL LEOPOLD, f. 27. Marts 1881 i København, Søn af Inspektør ved St. Johannes Stiftelse, cand. jur. F. Mathiesen og Hustru Camilla, f. Jørgensen. Cand. jur. 1909, et Aar Sagførerfuldmægtig i København. Maj 1910 ansat i Københavns Magistrats 3. Afdeling, 1. April 1919 Fuldmægtig. Ugift. (Portræt Side 185).

OLRİK, PAUL BORRIES, f. 21. April 1881 i Frederiksværk, Søn af Læge Chr. V. M. O. og Christiane Johanne, f. Borries. Østersøgades Latin- og Realskole Januar 1892 til August 1898. Student fra Lyceum 1900, I. Cand. jur. Sommer 1906, haud. Sagførerfuldmægtig i København, Fredericia og Skive, Overretssagfører i Viborg 1912. Død i Viborg 19. Juni 1914.

Gift Maj 1907 i København med Anne Margrethe Budde-Lund, Datter af Borgerrepræsentant, Fabrikant G. B.-L. og Hustru, f. Brønninge.

(Meddelt af Otriks Fader)

1) Ejnar Levison.

2) Julius Magnussen.

3) Poul L. Mathiesen.

PAUL-PETERSEN, PAUL WILLIAM, født i København den 6. November 1881, Søn af afdøde Gymnastikpædagog, Krigsassessor Paul Petersen. Student 1900 fra Nørrebros Latin- og Realskole, cand. phil. 1901, studerede Medicin til Kantussen, hvorefter han aftjente sin Værnepligt, kom paa Sekondløjtnant-skolen og tjente efter sin Udnævnelse et halvt Aar i Garden. Rejselysten, der havde boet i ham fra Barns Ben, men som altid var betragtet som en forbigaaende Eventyrlyst, viste sig nu at være mere rodfæstet end af Forældrene antaget, og straks efter sin Hjemsendelse fra Militæretaten styrer han Kursen efter Amerika — Aar 1906 —, hvor han siden har opholdt sig. I de første ca. 12 Aar var han ansat hos Dr. Schoop, paa dennes Laboratorium i Racine, men da Virksomheden forandres fra Tilvirkning af Medicin til Ammunitionsfabrik, forlader han denne og slaar sig ned i Minneapolis, hvor han nu er Afdelingsleder i Northwestern Metalware Company. (Portræt Side 187).

RASMUSSEN, KNUD. Født i Jakobshavn, Nordgrønland, 7. Juni 1879. Faderen var Sognepræst, senere tillige Lektor i Grønlandsk, Chr. Rasmussen, død 1918, og Moderen var Lovise født Fleischer. Gift med Dagmar Andersen, født 10. August 1882, Datter af Etatsraad Niels Andersen.

Deltog i den danske litterære Ekspedition under Mylius-Erichsen 1902—04; foretog en etnografisk Ekspedition 1906—08 til Dansk Nordgrønland og Smith-sund-Bugten. Oprettede Stationen „Thule“ i Kap-York Distriktet 1910. Ledede 1912 den 1. Thule-Ekspedition frem og tilbage over Indlandsisen til Pearyland, og 1916—18 den 2. Thule-Ekspedition til Grønlands Nordkyst.

Nylig hjemkommen fra en meget stor og betydningsfuld Ekspedition Nord om Amerika. Dr. phil h. c. 1925.

Har skrevet: Nye Mennesker. Under Nordenvindens Svøbe. Lapland. The people of the polar north. Min Rejsedagbog. Foran Dagens Øje. Grønland langs Polhavet. Myter og Sagn fra Grønland. Desuden tre Bøger paa Grønlandsk.

Æresmedlem af det danske geografiske Selskab, og af mange andre. Indehaver af Det kgl. danske geografiske Selskabs Guld-

medaille og adskillige andre. R., F. M. i Guld og nogle udenlandske Ordner. („Kraak's blaa Bog“.)

RINDOM, ERIK. Jeg er født i København 16. April 1882, Søn af Sognepræst ved Skt. Johannes' Kirke A. F. L. Rindom (død 1919) og Hustru Johanne Vibeke f. Birch. Min Hustru er Grete, f. Langer. Jeg gik i Skole i Nørrebros Latin- og Realskole, som 1899 blev sluttet sammen med Lyceum, hvorfra jeg Aaret efter blev Student. Filosofikum tog jeg det følgende Aar hos Professor Høffding, hvis Personlighed og Tænkning paa afgørende Maade prægede mig i mit Rusaar og gør det i samme Grad den Dag i Dag.

Fra min Mor har jeg arvet Sans og Interesse for dansk Sprog og Litteratur, som jeg derfor ganske naturligt valgte til Studium. Januar 1908 blev jeg cand. mag. med Dansk som Hovedfag, Engelsk og Fransk som Bifag.

Mit Arbejde har altid være Lærer- og Skribentvirksomhed. Jeg har undervist ved en Række københavnske og frederiksborgske Skoler og Kursus; siden 1909 har jeg været Lærer i Dansk ved Hærens Officersskole. I en halv Snes Aar har jeg været Medarbejder ved „Berlingske Tidende“, hvor jeg skriver om Universitetsforhold, Studenterliv og højere Skolevæsen. Jeg var Medredaktør af „Karl Meyers Konversationsleksikon“, og siden Nytaar 1921 har jeg redigeret „Gads danske Magasin“.

Foruden Artikler i Ugeblade og Tidsskrifter har jeg bl. a. skrevet: „Harald Høffding. Bidrag til Biografi og Karakteri-

1) P. W. Paul-Petersen.

2) Erik Rindom.

3) Einar V. Lausen.

stik“ (1913), „Samtaler med Harald Høffding“ (1918) og Kantaten ved Hærens Officerskoles 50 Aars Jubilæum (1918), for hvilken sidste jeg blev R. af Dbg. (Portræt Side 187).

SCHJERBECK, JENS SOPHUS (Direktør F. V. S. og Auguste Hartvig), f. 15. November 1881, Student 1900 Lyceum, cand. jur. 23. Februar 1906. April 1906 Byfogedfuldmægtig i Aarhus. September 1910 Fuldmægtig ved Lolland-Falsters Stiftamt, 1913 tillige Stiftskasserer.

TINGLEFF, ANDREAS MARTIN NISSEN (Boghandler Peter Nissen T. og Ellen Christine Franzen), født i Fakse 15. September 1881. Juridisk Kandidat Maj 1909. Juli 1912 Overretssagfører i København.

Gift 1913 med Ida Louise Fenger. (*„Juridisk Stat. 1923“*.)

HENRIKSEN, HANS PETER, født 4. Februar 1880 i Smerup ved Præstø, Søn af Landmand Peter H. og Signe Johanne Marie Fredriksen. Medicinsk Eksamen Sommeren 1907. Praksis i København siden Sommeren 1908.

Gift 9. April 1908 i København med Olga Elisabeth Hansen, f. 29. September 1876. (*„Den danske Lægestand“*.)

SORTERUP, HARALD AUGUST EDVARD (Provst Christian F. S. og Charlotte Frederikke Møller), født 30. Januar 1882. Juridisk Kandidat Juni 1907. 14. Januar 1914 Sagfører (proc. ikke for Tiden).

Gift med Helga Bjerrum. (*„Juridisk Stat. 1923“*.)

THAULOW, JOHANNES (Toldfuldmægtig Harald Amandus Poulius T. og Emma Karoline Møller), født i København 8. Marts 1874. Cand. polit. Januar 1905. Havde været i Toldvæsenets Tjeneste siden 1. April 1892. 31. Maj 1905 Toldassistent; 1908 til Tjeneste i Generaltolddirektoratet, December 1912 Toldforvalter i Sakskøbing og December 1919 Toldforvalter i Rudkøbing. — Ugift. (*„Statsvidenskabelig Stat. 1923“*.)

LAUSEN, EINAR VALDEMAR, f. 22. Maj 1881. Var Mediciner nogle Aar, men forlod dette Studium ret hurtigt for at læse til Tandlæge. Praktiserede som Tandlæge ca. 3 Aar og døde i 1917. (Portræt Side 187).

LEMCHE, MAGNUS. Magnus var den yngste af 13 Søskende (jeg — den ældste), 9 Dreng og 4 Piger, fødtes d. 16. Marts 1881 paa Nordre Onsgaard, Hellerup, som Søn af Gaardejer P. S. Lemche (Forf. til Børnesangen: „Den lille Ole med Paraplyen“) og Hustru Karen Magdalene f. Jacobsen af Teglgård, Ordrup. Han gik i Skole i Lyceum og blev Student derfra 1900. Far ønskede, han skulde studere Medicin, men han var nu bidt af en gal Skuespiller og holdt mere af at more sig med Kammeraterne i Studenterforeningen og andre Steder, og det blev til intet med Studierne. Da Far døde i August 1901, fik han fri Bane, opgav Studierne og gav sig med Iver til at tage Undervisning i Skuespilkunst, blev optaget paa det kgl. Teaters Elevskole med Lærerne Olaf Poulsen, Jerndorff o. s. v., og det lykkedes ham at komme til at udføre en Del mindre Roller paa Theatret. Samtidig kom han til at bo hos mig her i Lyngby, og da jeg saa, det var hans Alvor at gaa til Scenen, fremholdt jeg for ham, at saa maatte han ogsaa se at faa sin Sangstemme uddannet. Jeg underviste ham selv heri det første Halvaar for at faa den værste Del af den noget raa Ungdomsstemme bort, og derefter fik han Undervisning af Komponisten Vilh. Rosenberg og senere Professor Spiro. Hans Stemme udviklede sig nu til en smuk, blød, lyrisk Baryton, og han blev optaget paa Operaskolen paa det kgl. Theater, hvorefter han ogsaa i Operaen blev brugt en Del. Men i denne Tid maa hans Sygdom (Sukkersyge) have udviklet sig, for Theatertjenesten syntes at trætte ham meget; han boede da ikke længere hos mig, og hans venlige og fornøjelige Væsen og muntre Sind førte ham meget ud om Aftenen, hvad der naturligvis ogsaa trættede ham. Selv har han aabenbart ikke vist Besked om, at han fejlede noget. Han søgte imidlertid Afsked fra Theatret, hvor han iøvrigt af alle var velset og vellidt, for at studere Romance-Sang under Spiro og var ca.

et halvt Aar i Wien, hvor han tog Undervisning. I November 1908 holdt han sin første Koncert, som blev vel omtalt i Aviserne, men allerede 14 Dage forinden kom han til mig for at lade sig undersøge, og jeg opdagede da, at han havde en ret stærk Sukkersyge. Der blev sat alt ind paa hans Helbredelse (hans Fædre- og Mødrenearv tillod ham dette i ret god Udstrækning), men Sygdommen gik stadig videre. Han holdt ganske vist flere Koncerter, hvor han holdt sin høje musikalske Standard og gode Omtale, men vi, hans Nærmeste, saa jo med Sorg, at hans Tid maatte blive kort. Han døde den 10. Maj 1912. Endnu saa sent som i første Del af 1912 sang han solo ved Festen for Vilhelm Thomsen i Studenterforeningen, vistnok hans sidste offentlige Fremtræden. Det passede jo godt, at han sluttede, hvor han som ung Student begyndte, thi i Studenterforeningen og ved dennes Forestillinger (f. Ex. de retrospektive) paa Folketheatret fejrede han jo sine bedste Triumfer. Hans Kammerater har sikkert endnu ikke glemt den frejdige, kønne, livsglade og evnerige unge Studenterskuespiller, for hvem Livet blev kort, men lykkeligt. Ogsaa som Glutesanger vandt han Laurbær i ret betydelig Grad, og mange er de Koncerter, hvor vi to optraadte med disse uforglemmelige Sange. Men i 1912 mistede jeg altsaa min Glunte, og siden har jeg ikke haft rigtig Lyst til at synge dem, skønt jeg elskede dem. — Ja, tilgiv en gammel Studentersanger (jeg var 18 Aar ældre end han), at han bliver lokvax, naar Minderne stormer ind om ham. Mindet om ham gør mig atter vemodig og minder mig om det lyseste Tiaar af mit Liv.

Han var ugift. (Portræt Side 191).

(Ovenstaaende Biografi er ventigst fremsendt af Kredslæge Lemche, Lyngby.)

MØLLER, JOHANNES STEEN, født 24. Juni 1883, er Ingeniør.

OTZEN, ULRICH POUL. Hermed min Biografi, som desværre bliver tør og kedelig, da jeg ikke er Digter. Trods mine Læreres Modstand blev jeg Student, idet jeg siden 4. stud.

Klasse stadig var umoden. Jeg blev cand. polyt. som Elektroingeniør 1907—08 og blev derefter ansat i min Faders Forretning P. Otzen & Thorstenson, Vesterbrogade 24, som Ingeniør og var der til 1. Oktober 1921; hvorefter jeg etablerede mig som aut. elektr. Installatør under Firma P. Otzen & Co. Den 19. April 1924 overtog jeg min Faders gamle Forretning P. Otzen & Thorstenson og fører den nu videre under P. Otzen & Thorstensons Eftflg. I min Fritid har jeg alle Aarene fra Barn af dyrket Fodbold, Kricket og Tennis i Akademisk Boldklub og har været med paa mange prægtige Ture Prag, Berlin, Stockholm, Helsingfors. I de sidste 10 Aar har jeg været Bestyrelsesmedlem i A. B. Den 19. Maj 1911 blev jeg gift med Alvilda f. Faber, af den kendte Faberske Slægt. Jeg har en Søn, Laf, født 12. December 1913. (Portræt Side 191).

1) Magnus Lemche.

2) Ulrich Poul Otzen.

3) Ellen Femmer.

N. ZAHLES SKOLE

Elna Dahlberg (gift)
Ellen Femmer
Harriet Hansen (gift)
Herdis Hansen
(nu Wiggers-Hansen)

Inger Lydia Hansen
Rigmor Holm
Rosa Larsen
Elsa Levy (gift)
Helga Lund

Eva Meyer (gift)
Helga Laage-Petersen (gift)
Elisabeth Rubin (gift)
Gerda Thamsen

DAHLBERG, ELNA MARIE HENRIKGINE, født i København 23. Oktober 1879, Datter af Bankbogholder Sofus D. og Emma Caroline Helmer. Cand. polit. Juni 1904. Fuldmægtig i Kongeriget Danmarks Hypothekbank 1908—11. Gift 1911 med Kontorchef i nævnte Bank Overretssagfører Einer Oluf Nygaard. („Statsvidenskabelig Stat.“.)

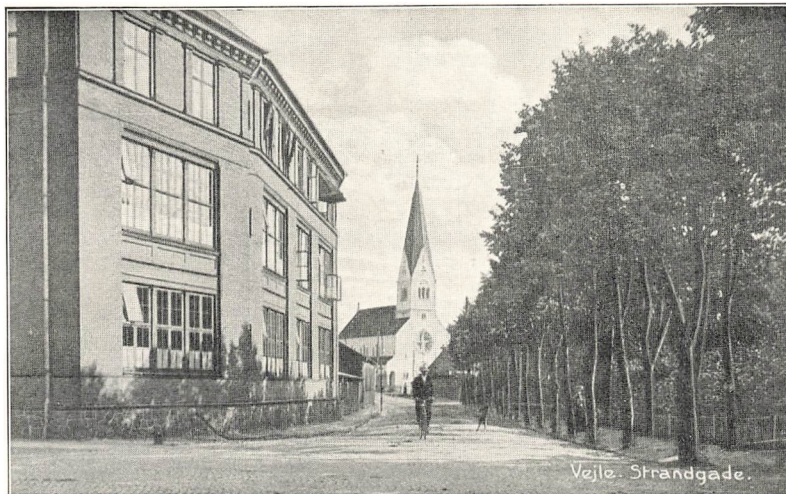
FEMMER, ELLEN. Jeg er født i København d. 31. August 1875. Fader var afdøde Kursusbestyrer Nicolai Femmer. I Aaret 1900 tog jeg Studentereksamen fra N. Zahles Skole, 1901 Philosophicum, og i 1909 afsluttede jeg Skoleembedseksamen med Dansk som Hovedfag, Tysk og Latin som Bifag. I min Studietid manudcerede jeg i en Række Aar til Philosophicum (Prof. Kroman). 1905 besvarede jeg Universitetets filosofiske Prisopgave: „Fremstilling og Kritik af Stuart Mills Etik“ og fik Accessit. Siden 1907 har jeg undervist ved Frederiksbergs kommunale Skolevæsen. Mine Hovedinteresser er: om Vinteren: filosofiske Studier, om Sommeren: Bjærgbestigning. (Portræt Side 191).

1) Inger Lydia Engelsted.

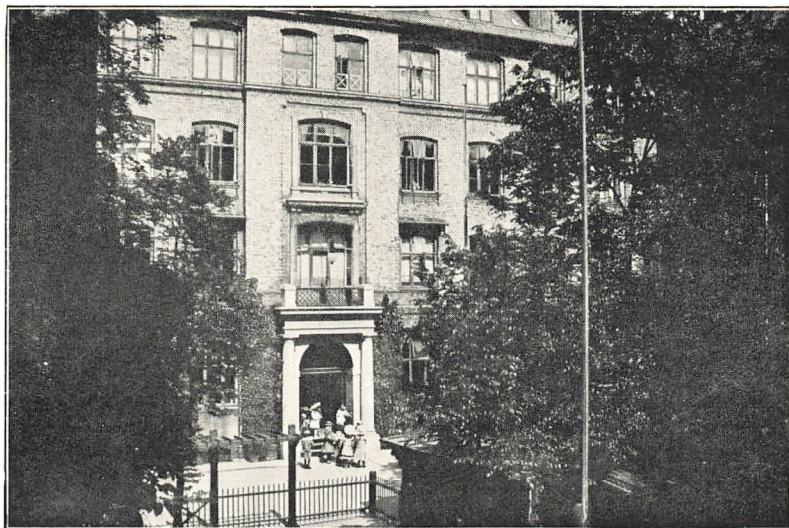
2) Rosa Larsen.

3) Helga Lund.

BLAD IX

*Vejle Latin- og
Realskole*

N. Zahles Skole

HANSEN, HARRIET, nu Fru Harriet Møller, er født i København 13. Marts 1881, Datter af Sagfører Joh. Carl Marius Hansen og Jensine Marie Kirstine Kielberg. Medicinsk Eksamen Sommeren 1907. Praktiserer — efter vidtgaende Kandidattjeneste — paa Frederiksberg siden Maj 1911. Læge ved Frederiksberg Tuberkulosestation 1918.

Gift 11. Juni 1910 i København med Fabrikant Axel Emil Møller, f. 5. April 1859.

(„Den danske Lægestand“ .)

WIGGERS-HANSEN, HERDIS, født 4. Februar 1882, Datter af Redaktør Hans Jørgen Hansen og Maria Dorthea Wiggers. Medicinsk Eksamen Vinteren 1910. Kandidattjeneste forskellige Steder. Reservelæge ved Sindssygehospitalet i Aarhus 1921.

(„Den danske Lægestand“ .)

ENGELSTED, INGER LYDIA, datter af fængselsinspektør Joh. A. Hansen og hustru Emma f. Engelsted, fødtes 3. januar 1878; tog først præliminæreksamen, derpaa artium (frk. Zahles skole) og valgte som stud. mag. engelsk og dansk som hovedfag; tog 1901 filosofikum, men døde allerede 8. november 1901 af en hjertesygdom. (Portræt Side 192). (Meddelt af en Søster.)

HOLM, THORA RIGMOR, født 5. August 1879 paa Aarhus Sindssygehospital. Datter af Overlæge Dr. med. Rasmus Anton H. og Bertha Wigantine Marie Timm. Medicinsk Eksamen Vinteren 1908. Forskellig Uddannelse til Juli 1911. Praktiseret i Nørre Sundby November 1911. Jernbanelæge 1913.

(„Den danske Lægestand“ .)

LARSEN, ROSA, f. 25. Januar 1878. Opdraget hos en Hattfabrikant i København, og det var hendes store Sorg, at hun ikke kendte sine Forældre, fra hvem hun havde saa rig en aandelig Arv. Intelligent og godhjærtet passede hun godt for Lærervirksomhed, og var 1905—06 ansat ved Frk. Branners Skole i Slagelse. Var i det daglige Liv en elskværdig Omgangsfælle, i Skolen en dygtig og energisk Lærerinde. Men hun var

Studenterne fra Aar 1900 — XIII

meget nervøs, til Tider helt fortvivlet og selvopgivet, og et halvt Aars Tid efter, at hun havde forladt Slagelse og var kommet til Frk. Lønholdts Skole i Roskilde, endte det da ogsaa med en Katastrophe. Dødsfaldet skete 10. Januar 1907. (Portr. Side 192).

(Efter forskellige Oplysninger.)

LEVY, ELSE, er født 27. Oktober 1881 og er gift med Sceneinstruktør Moritz, som siges at opholde sig i Paris.

LUND, HELGA, f. 24. December 1881 i Silkeborg. Datter af Distriktslæge F. Lund og Hustru Malvine f. Jørgensen. Student 1900 fra N. Zahles Skolé. Lærte Husholdning og Filosofi i Silkeborg i Rusaaret, derefter i to Aar Lærerinde ved Silkeborg Realskole under N. Kirkeskov. Studerede i København i fem Aar og tog Skoleembedseksamen med Matematik som Hovedfag 1908. Underviste samtidig i forskellige Pigeskoler og vedblev hermed til jeg 1911 flyttede til Bagsværd Kostskole og derefter 1912 til Helsingør kommunale højere Almenskole, hvor jeg 1920 blev Lektor. Kom som Student meget i Studentersamfundet, deltog 1908—09 i Arbejdet for Kvinders Valgret ved Foredragsrejser rundt om i Landet. Var 1917—22 Formand for Helsingør radikale Venstreforening. Siden 1919 Medlem af Byraadet og ved Valgene 1920 og 24 det radikale Venstres Kandidat til Folketingsvalget her i Kredsen. (Portræt Side 192).

FREDERIKSEN, EVA, født Meyer, født i København 23. Januar 1882, datter af grosserer Emil H. Meyer og Sara, født Kalisch. Student fra frk. Zahle's skole 1900. Privatlærerinde fra 1900—02. Magisterkonferens i engelsk i februar 1908. Praktisk og teoretisk pædagogisk prøve foråret 1909. Fra august 1909 til august 1912 lærerinde i engelsk og fransk ved Hesselager kostskole (mellem- og gymnasieskole).

Gift juli 1911 med daværende lærer ved Hesselager kostskole, Karl P. Frederiksen. Siden august 1912 har vi begge været ansat som adjunkter ved Fredericia højere almenskole. Vi har to døtre.

LAAGE-PETERSEN, HELGA, nu Fru Helga Meisen, født 4. Juli 1882 i Viborg, Datter af Overlærer Frederik Jacob Vilhelm P. og Alma Anette Schønning. Medicinsk Eksamen Sommeren 1907. Videregaaende Uddannelse bl. a. ved Børnehospitalet. Gentagne Studierejser til Udlandet. Medlem af Bestyrelsen af Foreningen for ulykkeligt stillede Mødre 1912. Praktiserer i København. 2. Assistent ved Poliklinikken for Ubemidlede, Børneafdeling A. og B. 1920.

Gift 14. Juli 1907 i København med Dr. med. Valdemar Meisen.

(„Den danske Lægestand“.)

RUBIN, ELISABETH, lig Fru Lis Jacobsen, er Datter af Marcus Rubin og Kaja Davidsen og er født i København 29. Januar 1882. Studentereksamen 1900, Filosofikum 1901, Lærerindeeksamen fra N. Zahles Seminarium 1903. Skoleundervisning et Aar i forskellige Skoler. Opgav 1904 Skoleundervisningen for at læse til Magisterkonferens i nordisk Filologi. Fik i 1907 Universitetets Guldmedaille for Opgaven: „Naar og hvorledes har det fællesnordiske Sprog spaltet sig i forskellige Grene?“ Magisterkonferens i Marts 1908. Forsvarede 5. Marts 1910 en Afhandling „Bidrag til det danske Rigssprogs Historie. I.“ for den filosofiske Doktorgrad.

Gift i Juli 1903 med Dr. phil. I. P. Jacobsen, som døde 1918, og i Ægteskabet er der to Døtre, Grete og Karen.

Formand for Det danske Sprog- og Litteraturselskab 1912. Har udgivet en Række Skrifter af sprogligt og historisk Indhold og er Medudgiver af Den danske Ordbog.

(„Universitetets Festskrift 1910“ og „Krak's blaa Bog 1924“. Et karakteristisk Portræt findes i „Tidens Kvinder“ Nr. 36, 15. November 1923.)

I Anledning af Helge Rodes Bog „Pladsen med de grønne Træer“ har Fru Lis Jacobsen skrevet et Par Artikler i „Politiken“, hvori der forekommer følgende Afsnit:

Jeg sidder i min Arbejdsstue. Solen vælder ind ad de blanke Ruder. Hyacinterne i Karnappens Vinduer staar i livsfrodig Svulmen og udfolder sig for mine Øjne, Blomst for Blomst. Det røde Tæppe paa Gulvet gløder af Varme og Dybde. — — —

XIII*

Jeg kan dø i Dag, i Morgen, om ti Aar; sikkert er det, at om et halvt Hundrede Aar er det forbi. Men tilgiv, I Guder! — naar Solen skinner med en saadan Glød, og Hyacinterne dufter med en saadan Sødme — saa er der ikke Plads i mit Sind for andet end Glæde — — giv mig et Glas eller to — af en fyldig og mild Bourgogne, ikke for kold, men endelig heller ikke for varm, og jeg skal drikke Livets Skaal!“

(Aftrykt efter „Kristeligt Dagblad“ 17. Februar 1925.)

THAMSEN, GERDA, født i Kjøbenhavn, Faderen Sønderjyde, Moderen norsk, Student fra Zahles Skole, morsom og indholdsrig Studentertid, først i Foreningen, senere i Samfundet, sidst i Medicinsk Forening, hvor et Aar Bestyrelsesmedlem.

Tog medicinsk Embedsexamen Januar 1907, blev samme Aar gift med Øjenlæge, Dr. med. J. Eriksen i Aarhus, men blev der kun til August 1908, da Byen hurtigt forekom ligesaa sørgelig som dens Omegn er herlig. Paa Studieophold (Ophtalmologie) i Paris, Neapel og Tyskland og bosatte mig sammen med min Mand som Øjenlæge i Cairo, Ægypten, November 1909, hvor jeg har været siden, efter min Mands Død (November 1918) alene. Godt tilfreds med Solen, Varmen og det stærkt varierede Klientel i dette moderne Babel, længes ikke hjem til Blæst og Slud og vaade Fødder.

Har været en Del paa Rejser i Europa og Amerika og haaber at se mere af Verden, kommer med Glæde hjem paa Ferie, men ikke andet. (Portræt Side 197).

ØSTERSØGADES LATIN- OG REALSKOLE

Arntzen
Trepka-Bloch (tidl. Bloch)
Hagemann
Hattensen
Henningsen
Holstein

Mc. Dougal
Nyrop
Olesen
Schmidt
Wedell
Wulff

Boesen
Caroc
Poulsen
Frk. Klein
Lemvig

ARTZEN, ORLA. Bin geboren am 26. Januar 1882 zu Kopenhagen als Sohn des Etatsraad Generalkonsul Emil Arntzen und seiner Ehefrau Constance geb. Mønster. Von meinem 6. bis 12. Jahre besuchte ich Krohn's Skole, dann war ich ein Jahr in Østerbro's Borgerdyds Skole, dann in Østersøgade's Latin- und Realskole, wo ich 1900 mein Abitur absolvierte. Die folgenden 6 Jahre besuchte ich die Universität in Kopenhagen und absolvierte hier die beiden Hauptexamen des jur. Staatsexamens. Daraufhin war ich ca. 1½ Jahre Volontør in einer Kopenhagener Bank und anschliessend daran ½ Jahr auf dem Bürgermeistercontor auf Amager beim Bürgermeister Øllgaard. Hierauf ging ich auf Reisen, um Sprachen zu lernen und kam ziemlich viel in der Welt herum; unter anderem war ich 1910—11 ca. 1 Jahr in Russland, wo ich eine Flugzeugfabrik gründete, nachdem ich in Berlin mein Flugzeugführerexamen bestanden hatte. Da Ende 1911 die Regierung in Russland dazu übergang, die Fabrikation von Flugzeugen selbst in die Hand zu nehmen, siedelte ich nach Köln über, um meinen Fliegerinteres-

1) Gerda Thamsen.

2) Orla Arntzen.

3) Poul Olaf Hagemann.

sen dort nachzukommen, zog aber schliesslich 1912 vor, mich der Kaufmannschaft zu widmen und eine eigene Firma zu gründen: „Bergwerks- und Industriebedarf Dr. Arntzen und Wuest Köln“ die sich mit dem Vertrieb von sämtlichen technischen Bedarfsartikeln für Zechen, Braunkohlen- und Briketwerke, Webereien, Papier-Maschinen und chem. Fabriken beschäftigte, wie Treibriemen, Gummi-, Dichtungs- und Isoliermaterial, Mineralöle und Fette. Im Jahre 1915 trennte ich mich von meinem Compagnon und ich führte die Firma allein weiter, nahm dann auch als weitem Artikel Eisen auf. 1919 trat mein Compagnon wieder als Partner bei mir ein, jedoch wurde das von mir angefangene Eisengeschäft ausgeschlossen und ich gründete hierauf allein eine neue Firma, nämlich die: „Eisengrosshandlung Arntzen Köln“. Beide Geschäfte haben sich aus kleinen Anfängen zu einer respektablen Grösze emporgearbeitet. Im Jahre 1923 habe ich beide Unternehmen in Aktiengesellschaften umgewandelt: „Bergwerks- und Industriebedarf Dr. Arntzen und Wuest Aktiengesellschaft Köln“ sowie „Eisengrosshandlung Arntzen Aktiengesellschaft Köln“. In beiden Gesellschaften bin ich Vorsitzender des Aufsichtsrates, nehme aber aktiv teil an der Leitung des laufenden Geschäftes. Die beiden Aktiengesellschaften zählen mit zu den führenden Unternehmen der Branchen, ihre Abnehmer sind hauptsächlich die Groszindustrie Rheinland's und Westfalen's; sie beschäftigen augenblicklich etwa 60 Büroangestellte.

Anfang September 1924 hat die bekannte Montangroszfirma Otto Wolff Köln sich mit 50 pCt. bei meiner Eisengrosshandlung Arntzen Aktiengesellschaft Köln beteiligt, wodurch meine Firma direkt in Conex mit den bedeutenden Bezugsquellen und Absatzgebieten der Firma Otto Wolff gekommen ist. Ich bin Aufsichtsratsmitglied eines grösseren deutschen Versicherungskonzerns.

Meine Frau ist eine geborene Fanny Henkell aus Wiesbaden. (Portræt Side 197).

E. S. I en Følgeskrivelse beder Direktør Arntzen undskyldte, at ovenstaaende er skrevet paa Tysk, men han har paa sit Kontor ingen, der korresponderer dansk.

TREPKA-BLOCH, HENRIK BENEDIKT, er født 11. Juli 1881. Er Læge i København.

HAGEMANN, POUL OLAF. Jeg er født d. 6. Februar 1882 i Kjøbenhavn som yngste Søn af afdøde Geheimekonferensraad G. A. Hagemann. Blev Student fra Østersøgades Latin- & Realskole, — men hvorfor blev jeg Student paa Trods af min glødende Interesse for Musik og allerede som 16 Aars Dreng en habil Fløjtenist? Jo, saare simpelt, fordi min Fader havde lovet mig en god Fløjte og et Studieophold i Paris, saafremt jeg tog Artium. Hvad jeg altsaa gjorde og fik en ny Fløjte fra Paris — den gamle henslumrede blidelig sammen med mig ved vor Studenterskovtur, hvor jeg havde taget den med for, om muligt, at kvikke lidt op i Stemningen, hvad desværre viste sig højst nødvendigt paa denne Tur, som jeg mindes som det kedsommeligste Ophold, jeg nogensinde har haft i en dansk Skov. Om mine Bestræbelser lykkedes, husker jeg altsaa ikke, da baade min Fløjte og jeg smagte Punch for første Gang, men jeg ved blot, at medens Fløjten indgik til den evige Søvn, genopstod jeg efter et Par Timers Forløb i fuld Vigeur med det Resultat, at ikke saa lidt af Natten og hele Morgenstunden blev reddet for mig og dermed ogsaa den første Studentertur, som for mit Vedkommende afsluttedes den paafølgende Morgen Kl. 9, rig paa glade Minder.

Efter Filosofikum rejste jeg til Paris for at studere Musik, og denne Studierejse blev en aarlig tilbagevendende Begivenhed i de kommende 4 Aar. 1902 gav jeg min første Koncert, gjorde dernæst det meste af een Saison og noget af den paafølgende Tjeneste som Fløjtenist i det kgl. Kapel samt assisterede i Aarenes Løb ved talrige Koncerter. Foraaret 1905 blev jeg cand. mag. i Statsvidenskab, gjorde derefter nogle Maaneders Tjeneste paa det danske Konsulat i Paris — altsaa en fortræffelig Dæksmand for fortsat Musik-Studieophold i denne herlige By, og Januar 1906 indtraadte jeg som Assistent i Privatbanken i Kjøbenhavn. September 1907 udtraadte jeg igen af Banken, stadig som Assistent, altsaa indtil da kun saare ringe Avancements paa Livets

Keglebane, blev gift med Elisabeth Gammeltoft, Datter af Konferensraad G. og rejste umiddelbart derefter med min Kone til Paris, hvor jeg straks tiltraadte en Stilling som Assistent i Banken Société Française des Reports & Dépôts. August 1908 forlod jeg denne Plads for at rejse til Berlin, hvor jeg ansattes i „Direction der Disconto Gesellschaft“. Min Uddannelse i udenlandske Banker afsluttede jeg December 1909 efterat have arbejdet ca. 7 Maaneder i „Martins Bank“ i London. Jeg vilde derefter have været til New York, men en efter Forholdene fristende Stilling som Sekretær i Privatbanken i Kjøbenhavn lokkede mig hjem. I denne Stilling forblev jeg 6 Aar indtil 1. Januar 1916, træt af Banklivet og med udpræget Trang til at blive selvstændig. Hvad skete allerede en Maaned senere, da jeg overtog det gamle Bankierfirma Fr. & Ed. Gotschalk, hvis Indehaver jeg stadig er.

Udenfor denne Virksomhed dyrker jeg stadig Musikken samt har Sæde i følgende Selskabers Bestyrelse: De forenede Mejerier, Aarhus, Øresunds chemiske Fabrikker, D/S Skagerak, Det Dansk-norske Dampskibsselskab, Kruckow-Waldorff, samt er Formand i „Dansk Filharmonisk Selskab“ og Medlem af Kammermusik-Ensemblet „Blæser-Kvintetten“. (Portræt Side 197).

HATTENSEN, HOLGER, født paa St. Thomas d. 13. Oktober 1881. Søn af Gouvernementssekretair Carl Hattensen, St. Thomas. Studerede Jura, men døde d. 28. Marts 1906 efter faa Dages Sygdom af Hjernebetændelse, inden han havde taget Eksamen. (Portræt Side 201).

HENNINGSEN, SVEND, født 28. September 1881. Rejste i Efteraaret 1900 til Skotland og opholdt sig der i flere Aar. Er Ingeniør i København.

HOLSTEIN, BENT, født 17. September 1881. Søn af Lensgreve F. C. C. C. Holstein til Holsteinborg, som døde 16. Juli 1924, og Elisabeth Lindholm. Juridisk Kandidat Februar 1907. Ansat i Udenrigsministeriet og har opholdt sig i Paris,

Stockholm og Berlin 1907—14. Overretssagfører 1917. Siden 1920 Folketingsmand for Aarhus Amtskreds. Suppleant 1920 og 21 ved den danske Legation til Folkenes Forbund. 1922 Formand for Alliance Française, 1923 Formand for Dansk Flugtskydnings-Forening. 1922 Idrætsmærket i Guld. R. af D. Hofjærgemester.

Gift 17. December 1921 med Vilhelmine Parding, født 4. September 1883.

(„Kraak's blaa Bog 1924“.)

MC DOUGAL, CARL DUNCAN STAKEMANN, født 8. Juli 1880 på St. Thomas. Søn af afdøde Købmand Jonas Taylor Mc D. og Charlotte Rosaline Margrethe Hattensen, Datter af Gouvernementssekretair H. Kom kort efter Faderens Død til København i 1888, gik først i Krebses Skole og derefter i Østersøgades Skole. Student 1900 med II. Karakter. Studerede Medicin, hvad der fra Drengæårene havde haft hans Interesse. Embedseksamen Juni 1907 med laud. Efter en fyldig og alsidig Uddannelse: II. Reservekirurg på Kommunehospitalets I. Afdeling i København April 1914 til Marts 15, derefter Reservekirurg ved Aarhus Kommunehospital til Februar 1918. Fra Marts 1918 til Juni 22 Sygehuslæge i Nykøbing paa Mors og fra Juli 1922 Overlæge ved Nakskov Sygehus. En Del Studierejser. Under den første Balkankrig Lazaretschef i Valjevo (Serbien), fik derfor Sankt Saraorden Maj 1913.

Gift 24. Maj 1917 i Drammen med Mary Brabrand, f. 15. September 1890 i København, Datter af afdøde Grosserer Mathias

1) Holger Hattensen.

2) C. D. S. Mc Dougal.

3) Niels Olesen.

Sidenius Brabrand og Kirsten Marie Vilhelmine Fleischer, Datter af norsk Kaptajn Michael F. (Portræt Side 201).

NYROP, ASGER. Jeg er født den 19. Juli 1880 som yngste Søn af Dr. Franklin Nyrop. Min Barndom henlevede jeg under ualmindelig harmoniske og lykkelige Forhold, men maaske noget for frie, idet jeg interesserede mig mere for Sport og Musik end for Studierne i Skolen, og Studentereksamen tog jeg da ogsaa kun, fordi min Fader ønskede det, og jeg betragter det den Dag i Dag nærmest som et Mirakel, at jeg slap igennem. Som et lille Kuriosum ved Examenen kan jeg fortælle, at min Barndoms bedste Ven og jeg, som i Skolen altid gik under Navnet 68'erne, efter det Nummer i St. Kongensgade, hvor vi begge boede i en lang Aarrække, bestod samme Dag med nøjagtig det samme Pointsantal nemlig 68.

1901 tog jeg Filosofikum og lagde derefter Studierne paa Hyl- den, for at hellige Handelen min Interesse og indenfor denne særlig Tobakken, hvorfor jeg i 1903 rejste til Bremen, hvor jeg var beskæftiget til 1907 kun afbrudt ved min Hjemrejse for at aftjene min Værnepligt i 1905. Bremen var den Gang, og er vist iøvrigt endnu, Hovedsædet for Tobakshandelen i Europa, og i tre af de største Handelshuse her var jeg i disse Aar beskæftiget, først som Volontør og senere som Indkøber ved de store saakaldte Tobaksindskrivninger i Amsterdam, og endelig som Rejsende i Danmark.

I 1907 gik jeg i Kompagni med Tobaksfabrikant Rolf Thoma- sen, hvilket Kompagniskab varede til 1914, da jeg paa Grund af de for mig utilfredsstillende Forhold indenfor To- baksbranchen udtraadte og paa Opfordring af en herværende Vexelerer indtraadte i dennes Forretning med Kompagniskab for Øje, hvilket dog efter allerede et Aars Forløb blev opgivet paa Grund af gensidige Uoverensstemmelser, og 1. Januar 1915 overtog jeg min nuværende Forretning: Asger Nyrops Dental Depot.

I 1916 giftede jeg mig med Frøken Johanne Eickhoff, Datter af Maskinfabrikant Wilh. Eickhoff.

OLESEN, NIELS. Født 1881 i Roskilde. Søn af Etatsraad C. A. Olesen og Hustru. Tog som 1-aarig til København og boede i en lang Aarrække i en Villa ved det da saa idylliske Rosenvænge. Fortræffeligt Hjem; herlige Sommerophold paa en Onkels Gaard, det gamle Asdal i Jylland. Tidligt paa Rejser til Udlandet: Rusland, Finland, Holland, Skotland m. m. Gik i Skole hos Levy i Odensegade, doven. Senere i Østersøgades Skole, flittigere. Student 1900 (104 Points). Valgte Jura. Led af Høfeber. Opereret. Rejse til Sydamerika. Rask. Cand. juris. 1908 (Laud). Overretssagfører 1911. Driver Sagførervirksomhed i København i Fællesskab med Højesteretssagførerne Shaw, Dietrichsen og Trolle og Overretssagførerne Børge Jacobsen og Werner. Medlem af en Del Selskabers Bestyrelser, bl. a. Formand for Bestyrelsen i A/S I. C. Modeweg & Søn.

1910 gift med Marie f. Bay. Har to Børn. Ivrig Rytter. Sysler med Studier over Malerkunst og Kunst-Industri. (Portræt Side 201).

SCHMIDT, GUNNAR, født 9. September 1879, theologisk Kandidat Januar 1908. Sekretær K. F. U. M. paa Vesterbro. Uord. Medhjælper i Jyderup og i Kvong. Sognepræst i Faaborg ved Varde 1914.

WEDELL, JULIUS, Lensgreve, Hofjægermester. Født paa Wedellsborg 1881 26. Juli. Søn af Lensgreve Bendt Wedell, død 1922, og Maria, født Komtesse Knuth.

Gift 26. Januar 1906 med Komtesse Inger Krag-Juel-Vind-Frijs. Cand. phil. Attaché honoraire ved Gesandtskabet i London 1908. Forpagter af Tybrind 1915. Indehaver af Grevskaftet Wedellsborg fra 1920.

(„Krag's blaa Bog“.)

WULFF, KURT, søn af afdøde cigarfabrikant P. Wulff, er født 4. september 1881, studerede klassisk filologi og indoeuropæisk sprogvidenskab i København og (2 semestre 1905—06) i Leipzig, tog i sommeren 1906 skoleembedsexamen med klassisk filologi som hovedfag og engelsk som bifag og blev i

efteråret samme år ansat i München som fast medarbejder ved den af tyske og østrigske akademier udgivne latinske ordbog Thesaurus linguae latinae; denne stilling beholdt jeg, indtil jeg i 1918 ansattes som ekstraordinær videnskabelig medhjælper ved det kgl. Bibliotek i København, hvis østasiatiske samlinger det er blevet min opgave at katalogisere og forvalte. Samtidig overtog jeg stillingen som lærer i græsk for theologistuderende ved Universitetet og har desuden som privat docent undervist ved dette i forskellige orientalske sprog. Efter i årenes løb at være kommet ind på en række ikke-indoeuropæiske sprog, særlig af den malajisk-polynesiske sprogæt, erhvervede jeg 1917 ved Københavns Universitet den filosofiske doktorgrad med en afhandling om et emne hentet fra den ældste javanske litteratur og dens indiske forbilleder på sanskrit. Mere indgående har jeg desuden beskæftiget mig med de af Prof. Vilh. Thomsen tydede oldtyrkiske indskrifter og andre litteraturrester fra Siberien, Mongoliet og Centralasien; siden 1921 har jeg, foranlediget ved det kgl. Biblioteks erhvervelse af en stor og værdifuld samling af kinesisk litteratur, overvejende syslet med kinesisk og beslægtede sprog. Til fremme for disse studier foretog jeg fra Maj 1922 til Juni 1924 med understøttelse af Carlsberg-Fondet, staten og forskellige andre institutioner en rejse til Østen, under hvilken jeg opholdt mig halvandet år i Kina, især i Peking, hvor jeg udnævntes til korresponderende medlem af universitetets forskningsinstitut for kinesiske studier, og tre måneder blandt Malajerne på Malakkahalvøen.

BOESEN, KRISTIAN HUSUM, blev født 2. Februar 1883 — Navnet Husum fik han efter sin Morfar (Kaptajn Christian Siegfred Husum, Adjudant hos Oberst Læssøe —, deltog i Krigene 48—49—50 og 64). Hans Farfar var sjællandsk Bonde, Gaardmand Boe Rasmussen. Hans flittige og elskelige Far var Lærer Rasmus Boesen (Boes Søn), Lærer ved Teknisk Selskabs Skole, Vesterbros Seminarium, Femmers Kvindeseminarium og Gregersens Skole. I Gregersens Skole gik Kristian indtil han kun 13 Aar gammel tog Præliminæreksamen med Ud-

mærkelse. Herfra kom Kristian til at gaa i Komtesse Moltkes Skole og tog saa Studentereksamen (17 Aar gammel), 1. Karakter (manglede 2 Points i Udmærkelse), blev senere cand. phil. — havde stor Lyst til at blive Jurist — men skønt han dyrkede Sport, Ridning, Tennis, Cycling o. s. v., tvang en tiltagende Nervøsitet ham bort fra Studering — til hans store Sorg — han var udmærket begavet — tegnede udmærket, spillede Violin og Klaver — hvad han havde lært sig selv. — — Jeg tror nok, at jeg tør sige, at til hans Livs bedste Minder hørte hans Studentertid og hans Ture som akademisk Skytte — — og trods Melankoli og Skuffelser fulgte han med største Interesse sine gamle Kammerater paa deres Bane — vemodig — uden Bitterhed — saa han dem efterhaanden avancere til faste Embeder og Stillinger — — — Kristian var i de senere Aar Assistent under Frederiksberg Kommunes Fattigvæsen — — — punktlig og pligtopfyldende til det sidste. 19. Oktober 1918 døde han paa Frederiksberg Hospital — af spansk Syge — kun 35 Aar. Uden nogen sinde at have „skiltet“ med sin Tro, gav den sig det smukkeste Udtryk ved hans Død. Da han forstod, at hans Liv var sluttet — — foldede han sine Hænder og hans sidste Ord var: „Saa skal jeg dog dø — Guds Vilie ske“.

Endskønt han levede ensomt (hos Moer) og var meget indsluttet og tilbageholdende, var Krematoriet fyldt ved hans Begravelse — — og hans Kiste dækket af et Væld af Efteraarets skønneste Blomster — — — vi sang den Salme, han holdt mest af, Thomas Kingos skønne „Far — Verden Farvel“. Til Slut

1) Kristian Husum Boesen.

2) F. C. G. Caroc.

3) Anna Elisabeth Hendriksen.

blev der sunget „Der flyver saa mange Fugle“, mens hans Kiste blev sænket! (Portræt Side 205).

(Velvilligst tilsendt af Skuespiller Axel Boesen.)

CAROC, FREDERIK CARL GUSTAV, er født den 19. August 1881 i Aarhus, Søn af Fabrikant H. A. Caroc og Hustru, Magdalene, f. Bjerre. Efter min Faders Død i 1885 bo-satte vi os i København, hvor jeg blev Student fra Østersøgades Latinskole Aar 1900. Efter i 1½ Aar at have været ansat ved Grevskabet Holsteinborgs Godskontor og Forstvæsen blev jeg Assistent i Landmandsbankens Helsingør-Afdeling fra 1902—10 og har derefter efter et kortere Ophold i London været Direk-tør for Kodak A/S, København.

Jeg blev den 11. November 1911 gift med Ada Caroc, f. Chri-stensen, født den 17. Oktober 1889 i Jamestown, U. S. A. (Por-træt Side 205).

POULSEN, NICOLAI FREDERIK SEVERIN GRUNDT-VIG, f. 13. Juni 1882 i Jydstrup, Søn af Prof. Dr. med. Kr. Poulsen og Asta Marie Elisabeth Frijs Grundtvig. Student 1900 i Østersøgades Skole. Medicinsk Eksamen Sommeren 1907, Laud. Reservelæge ved Viborg Amtssygehus Oktober 1907—December 08. Turnuskandidat ved Balders og Sundby Hospital Januar 1908—December 09. Kandidat ved Kommunehospitalets Af-deling VI og IV Januar—Juni 1910, 2. Assistent ved Poliklini-kens kirurgiske Afdeling Oktober 1909—Juni 10. Reservelæge ved Viborg Amtssygehus Juli 1910, Afdelingslæge ved samme Sygehus' medicinske og epidemiske Afdeling Oktober 1916. Overlæge Oktober 1922.

Gift d. 29. December 1910 i København med Marie (Mie) Jo-hanne Andersen, f. 17. April 1884 paa Vadgaard, Buddinge, Datter af Proprietær Andreas Christian Andersen og Emilie Thorkeline Schubart.

HENDRIKSEN, ANNA ELISABETH, f. Klein, f. 7. Sep-tember 1880. Forældre: Overretssagfører Harald Ditlev Klein og Julie Lovisa f. Dahl. Philosophicum 1901. Studerede

Medicin (Kantussen 1903) indtil December 1905, men maatte opgive dette paa Grund af Sygdom. Bogholderske paa et Forretningskontor fra September 1906 til April 1910.

3. Oktober 1910 gift med cand. polyt. Holger Simon Henriksen, fra hvem jeg endnu ikke er skilt. (Portræt Side 205).

LEMVIGH, HOLGER (Godsejer, Etatsraad Jacob Henrik L. og Sophie Christine Steenbach), født paa Algstrup 9. December 1879. Cand. polit. Januar 1905. 1906 ansat i Forsikringselskabet „Danmark“, hvor han nu er Kontorchef.

Gift 1908 med Rosita Margareth Lohse.

(„Statsvidenskabelig Stat. 1923“.)

ØSTERBROS LATIN- OG REALSKOLE

Buchwald
Dahm
Dreyer

Johansen
Lier
Moritz

BUCHWALD, CHR. Født d. 17. Februar 1883 paa Friis-
holt — nu Ormstrup — ved Bjerringbro som yngste Søn
af Proprietær A. D. F. Buchwald og Hustru f. Arenstorff. Kom
i 1888 til København. Student 1900 fra Østerbros Latin- og
Realskole. Elev i Officerskolens næstældste Klasse 1901—03.
Premierløjtnant i Artilleriet 1903, Kaptajn i 1917 og Batterichef
i Aarhus siden 1919. Udnævnt til Ridder af Dannebrog paa
Dybbøldagen 1924.

Gift 14. Juli 1917 med Anne Louise Grandjean.

DAHM, CHRISTIAN MEJLING RAFN, er født paa Læsø
19. Juli 1883. Cand. pharm. Assistent ved Landbohøjsko-
lens agrikulturkemiske Laboratorium. (Portræt Side 208).

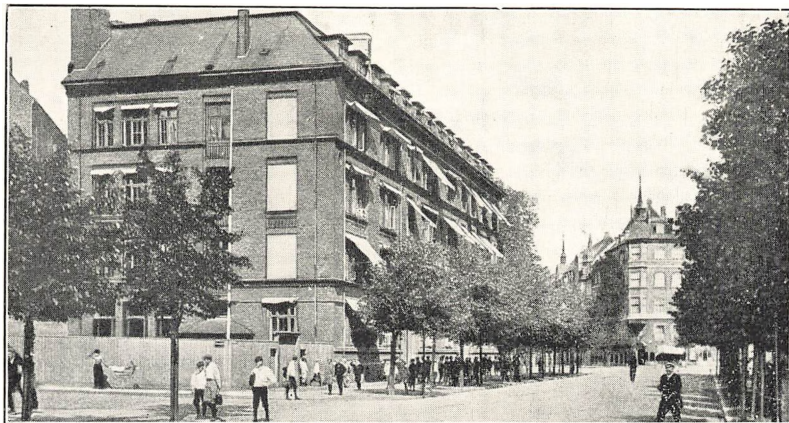
DREYER, CHR. ERNST, født i København 26. Juni 1882.
Theologisk Embedseksamen Juni 1906. Personel Kapellan
Aaby-Biersted 1909—12. Bor i København.

JOHANSEN, FRITZ. Ældste Søn af Kunstmaleren, Profes-
sor Viggo Johansen og Frue, født Martha Møller. Født paa
Frederiksberg 17. Juli 1882. Student fra Østerbros Latin- og

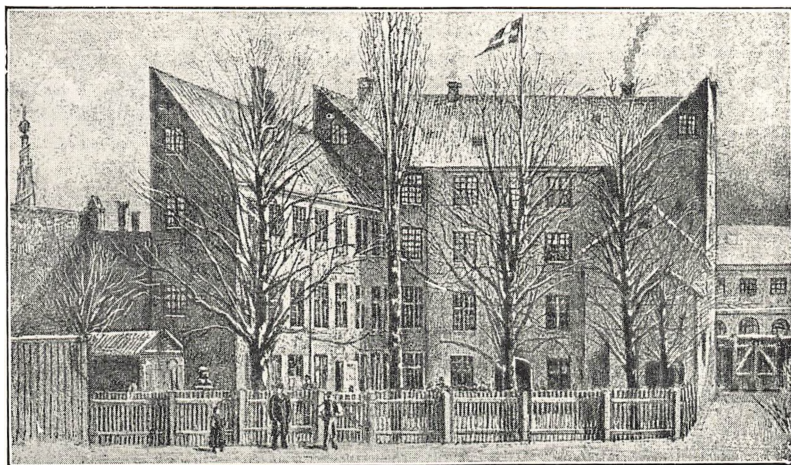
1) C. M. R. Dahm.

2) Fritz Johansen.

3) Knud Anker.

*Borgerdydskolen i
København*

*Borgerdydskolen paa
Christianshavn
(senere Helgolandsg)*

Realskole 1900. Cand. phil. 1901. Studerede Geografi og Naturhistorie ved Universitetet i København, med Zoologi som Hovedfag og Fiske som Speciale.

Deltog i Havforskningskursus i Danmark (Frederikshavn 1902, 1903) og Bergen (1904), og Ture med Skagensfiskere og Dansk Biologisk Station. Aftjente Værnepligt som Matros og Zoolog med „Beskytteren“ under Island i Sommeren 1905, og skrev en Afhandling herom (se Fiskeri-Beretning). Deltog som Zoolog i Danmarks-Ekspeditionen til Grønlands Nordøstkyst i 1906—08, og skrev bagefter Afhandlinger om Sæler og Hvaler, Insektliv og Ferskvandsdyreliv samt Fiskene (se Meddelelser om Grønland).

• Underviste i Geografi og Naturhistorie ved Skoler i København indtil Julen 1911, da jeg rejste til Amerika. Ansat som Forst-Zoolog i Washington Januar 1912—Maj 13. Besøgte paa den amerikanske Regerings Vegne Skandinavien i Vinteren 1912—13 for at studere Insekt-Typer.

Deltog som Botaniker og Zoolog i den kanadisk-arktiske Expedition 1913—16 til arktisk Kanada og Alaska. Har udgivet Afhandlinger om en Del af Resultaterne herfra; nemlig Insekt- og Ferskvandsdyreliv, Vegetation, Bladfødder (Euphyllopoda); og bearbejder nu Fiskene (se C. A. E. Serien). Er forbleven i den kanadiske Regerings Tjeneste siden, med Sommerrejser til Hudson-Bugten, St. Lawrence-Bugten, etc., paa Fiskeri-Undersøgelser.

Er nu britisk Undersaat (fra 1921). Besøgte paa den kanadiske Regerings Vegne England og Skandinavien i Vinteren 1921—22, for at studere arktiske Fiske; og U. S. A. i Vinteren 1924—25 med samme Formaal. Har skrevet om Ferskvandskrebsdyr etc. i Tidsskriftet „The Canadian Field Naturalist“, der udgives i Ottawa.

Bopæl: Y. M. C. A., Ottawa, Can. Har en Datter, Helga Johansen, født i 1911, der lever i Danmark. (Portræt Side 208).

LIER, HARALD VIGGO, født 15. August 1881, har været Officer og er nu Fuldmægtig i Viborg.

Studenterne fra Aar 1900 — XIV

MORITZ, JULIUS JOSEPH. Jeg er født den 5. Maj 1882 og er Søn af Lærer, Kalligraf Georg Moritz og Hustru Frederikka, f. Kirstein. Student blev jeg fra Østerbros Latin- og Realskole og derefter i Februar 1906 juridisk Kandidat med laud. Efter at have været Sagførerfuldmægtig kom jeg i Juni 1909 ind som Assistent i Finansministeriet, hvor jeg nu er Fuldmægtig. Samtidig med min Ministerialgerning har jeg indtil 1920 stadig været knyttet til forskellige Sagførere, ligesom jeg selv i 1918 tog Bestalling som Overretssagfører. Iøvrigt har jeg siden 1919 været Lærer paa Købmandsskolen i Handelsret samt siden 1920 fungeret som Næstformand og Sekretær i 6. Huslejenævn, hvorhos jeg siden 1921 er juridisk Sekretær i Forsikringsforbundet for danske Fiskere og Søfolk. Jeg er ugift. •

SLOMANNS SKOLE

Anker
Lundgreen
Madsen
Olsen

Thomsen
Hansen
Klan (tidl. Jensen)
Lemkow (tidl. Levy)

Mamsen
Wegge
Smith

ANKER, KNUD, født 18. December 1881 i København. Søn af Grosserer Frederik Vilhelm Anker og Hustru Laura Johanne, f. Kierulff. Gift første Gang 7. Maj 1907 med Kamma Kolling, født 4. August 1882, død 29. Juni 1917, Datter af Juveler Georg Kolling, Rønne, og Hustru Kirstine, f. Lund. Gift anden Gang 4. Juli 1921 med Agnes Elisa Hansen, født 21. Januar 1883, Datter af Brænderiejer A. L. Hansen, Rønne, og Hustru Cecilie Margrethe, f. Berg. Tre Børn i første Ægteskab.

Blev efter to Aars Læretid hos Veksellerer Th. Green, København, i 1902 ansat i Detailhandlerbanken, og fik derefter, da denne Bank i 1908 traadte i Likvidation, Ansættelse som Assistent i Privatbanken i København. Fuldmægtig 1916. Fra 1920 Kontorchef i Bankens Afdeling i Nygade. (Portræt Side 208).

LUNDGREEN, CHARLES. Født 22. April 1881 i Pedersker, Bornholm. Søn af Rodemester i København, eksam. jur. Carl P. E. Holmgreen og Mariane Magdalene Lundgreen. 1900 Student (gl. s.), Slomanns Skole, København. 1901 Adgangs-eksamen til Den polytekniske Læreanstalt. 1902 cand. phil. 1908 polyteknisk Eksamen for Bygningsingeniører. 1. Marts 1908—

1) Victor Lemkow.

2) Hans Nielsen Mamsen.

3) K. E. Gerdes Wegge.

31. August 08 assist. Ingeniør ved Søllerød Kommune. 1. September 1908—31. December 11 assist. Ingeniør hos Stadsingeniøren i København. 1910—12 assisterede endvidere Ingeniør S. Bruun, København. 1912 Ingeniør hos Ingeniør S. Krøyer, København, og Firmaet Gad & Lauritzen, Odense. 1913 arbejdede for Ingeniør Hildebrandt (Birkerød Kommune) og for Stenlejerne, Sjællands Odde. 14. Maj 1914—31. Marts 1917 assist. Ingeniør ved de danske Statsbaner. 10. Juli 1917—10. Oktober 17 assisterede Entreprenør N. C. Olsen, Aalborg, ved Moss Havn, Norge. 1918—19 assist. Ingeniør ved Søllerød Kommune. 1919—21 raadgivende Ingeniør, bl. a. Søllerød Sanatorium. 1922 udgivet: „Dimensionstavler for simple Jernbetonkonstruktioner“. 19. Juni 1923—4. Marts 24 assist. Ingeniør hos Professor G. Schönweller og Ingeniør Steen-Frederiksen og Christiansen, København. 4. Marts 1924. Raadgivende Ingeniørforretning, København.

24. Juli 1917 gift i Moss, Norge, med Cathrina Jessen, f. 28. Februar 1897 i Aarslev, Sønderjylland, Datter af Redaktør Chr. Jessen, Aabenraa, og Borilla Jessen, f. Larsen; optaget i Hjemmet hos Husejer H. Daugaard og Cathrine Daugaard, f. Lassen, Fredericia.

(Velvilligst meddelt af Fuldm. cand. polyt. Jespersen.)

MADSEN, HENRY CARL, født 9. Marts 1881. Søn af Museumsdirektør Dr. phil. Karl Madsen. Var ansat en Tid paa Museer i Berlin og Paris. Senere Journalist ved Politiken. Død for nogle Aar siden.

OLTSEN, EDMUND, født 28. Februar 1880; bor i København.

THOMSEN, ANTON PETER GUSTAV ADOLPH BOEG, født 11. August 1882, var Sagfører i Kallundborg. Død.

HANSEN, JOHANNES CHR. STEENHOLDT, er født 21. August 1882. Faderen var Vognmand i København. Er nu i Amerika.

KLAN, CHRISTIAN, født 21. December 1880 i Haarlev. Søn af Partikulier Niels Jensen og Karen Julie Hansen. Medicinsk Eksamen Vinteren 1907. Reservelæge i Hæren 1907 og 10. Praktiseret i Søvind Juli 1909—December 11, derefter i Voldum ved Randers.

Gift 22. Maj 1907 i København med Paula Helene Viktoria Christiansen, født 26. April 1884. (*„Den danske Lægestand“*.)

LEMKOW, VICTOR. Født den 12. November 1882 paa en Søndag midt i Kjøbenhavn K., Sct. Annæ Vestre Kvarter paa Hjørnet af den fine Dr. Tværgade og den mindre fine Borgergade og bærer i min Karakter Præget af at være født paa saa skarpt et Hjørne. Er Søn af den afdøde Læge, Professor Sigfred Levy og Hustru. Skulde, men vilde ikke, være Student; skulde, men vilde ikke, være Læge. Solgte mine medicinske Lærebøger og gik efter saaledes at have vist umiskendeligt Talent for Bogsalg i Lære i Bog- og Kunstforlag og blev uddannet i Kjøbenhavn, Stuttgart, Berlin og Stockholm. Tog Navneforandring i 1903.

Blev i 1906, 23 Aar gammel, Prokurist i Poul Heckschers Kunstforlag og giftede mig straks med Frk. Anna Larsen. Udraadte faa Aar efter af Kunstforlaget og gjorde mig selvstændig som Udgiver og Redaktør af Tidsskriftet „Teatret“, hvilket jeg først afstod efter 14 Aars Forløb. Var i Krigens 5 Aar Medarbejder ved „Berlingske Tidende“ og derefter i 5 Aar i Ledelsen af Erhvervenes Pressesekretariat. Siden 1912 er jeg Forretningsfører, nu Direktør, i Danske Dramatikeres Forbund, og den 1. Juni i Aar udnævntes jeg til Meddirektør i Tivoli.

Er glad ved, at jeg ikke fortsatte mine Studier, idet jeg føler mig lykkelig ved mit praktiske Arbejde.

Skulde altsaa have været Læge, men blev en Slags Medicin for det københavnske Forlystelsesliv.

Det skal nok vise sig, om denne særlige Blanding af Latin, Dr. Tværgade og Borgergade giver den rette Dosis, bare man vil lade være med at ryste Medicinen alt for kraftigt før Brugen. (Portræt Side 211).

MAMSEN, HANS NIELSEN. Født 1. Juli 1882 som Søn af Lærer cand. theol. H. Mamsen og Hustru, født Mattesen, begyndte min Skolegang i Slomanns Skole i 1890 og blev Student derfra Aar 1900; cand. phil. 1901 og polyteknisk Kandidat som Maskiningeniør i Januar 1907. I Februar s. A. indtraadte jeg i Statsbanernes Tjeneste, først som Ekstrategner til Juli 1907, derefter som Ingeniøraspirant til 1. April 1908, da jeg blev udnævnt til Ingeniørassistent med Station i Fredericia. Her forblev jeg til 1. Juni 1911, da jeg blev forflyttet tilbage til København. Ved Distriktsordningens Indførelse i 1916 blev jeg udnævnt til Maskiningeniør med Tjeneste som Leder af 5. Maskinsektion i Herning, hvorfra jeg atter blev tilbageflyttet til København i Oktober 1920, hvor jeg til nu har haft min Virksomhed — fra den 1. Maj 1922 som Leder af Maskinafdelingens Tegnestue i Generaldirektoratet.

Blev i Maj 1912 gift i Fredericia med Erna Marckmann Hansen, Datter af daværende, nu afdøde, Telegrafbestyrer Carl V. Hansen, R., Dbm. (Portræt Side 211).

WEGGE, KAI EMIL GERDES. Født i København 5. September 1881. Søn af Landmand O. R. Wegge og Hustru Clara Marie, f. Fangel. Begyndte min Skolegang i Hauchs Skole paa Vesterbro og kom, da denne blev nedlagt, over i Mariboers Skole i Stormgade, som dengang bestyredes af Neve og senere overtoges af Kinck. Uheldet forfulgte mig imidlertid, og denne Skole blev ogsaa nedlagt. Havnede tilsidst i Slomanns Skole og naaede at blive Student herfra, inden denne Skole skiftede Bestyrer.

Studerede først ved den polytekniske Lærestalt; men forlod senere dette Studium og gik over til Medicinen. Blandt de mange gode Minder fra Studentertiden staar særlig præget i Erindringen tre dejlige Rejser i Sydeuropa. Blev cand. med. og chir. Januar 1911. Efter en Maanedes Rekreation i Chamonix begyndte jeg min Hospitalsuddannelse, som dels faldt i Provinsen og dels i København. I Maj 1914 afsluttede jeg denne og nedsatte mig i Taarbæk ved Klampenborg. 5. August s. A. op-

Lærer ved de lærde Skoler, men skønt jeg stadig havde Interesse for Lærergerningen, var jeg dog inden Eksamen klar over, at jeg vilde søge mig en Virksomhed i „praktisk“ Retning. Kort efter Eksamen (i Foraaret 1906) fik jeg Ansættelse som matematikkyndig Assistent i Statens Statistiske Bureau (nu Statistisk Departement), hvor jeg var i fire Aar, indtil jeg i Sommeren 1910 blev Beregner og Sekretær i Det gensidige Livsforsikrings-selskab Andels-Anstalten. Jeg har siden stadig med stor Interesse arbejdet i Livsforsikringens Tjeneste. Da det nævnte Selskab i 1911 ved en Sammenslutning overtog Livsforsikringsselskabet Trygs Bestand og antog Firmanavnet Andels-Anstalten Tryg, fik jeg tildelt Sekretærposten i det udvidede Selskab og blev 1. Maj 1921 Medlem af Selskabets Direktion. I 1920—21 Medlem af Forsikringsforeningens Bestyrelse og 1921—24 Bestyrelsesmedlem i Den danske Aktuarforening.

Forholdene har formet sig saa heldigt, at jeg ved Siden af min Hovedbeskæftigelse har kunnet arbejde lidt ogsaa med Lærergerning, der jo var mit første Maal, og som jeg stadig interesserer mig for. I 1908—10 var jeg Lærer i Matematik og Fysik ved Hellerup Gymnasium, men maatte holde op hermed i 1910, da dette Arbejde ikke kunde kombineres med Arbejdet i Andels-Anstalten. Nogle Aar senere blev der ved Købmandsskolen i København indrettet en særlig Undervisning for Forsikringsfunktionærer, og disse Forsikringsklasser har jeg siden 1917 undervist i Regning og Livsforsikringspraksis. For Tiden holder jeg desuden Forelæsninger ved Forsikringshøjskolen om Emner vedrørende Livsforsikring.

I Studenteraarene var jeg en interesseret, men ret passiv Deltager i Foreningslivet. Efter Eksamen deltog jeg i nogle Aar mere aktivt dels et Par Aar som Bestyrelsesmedlem i „Studenteforeningens Radikale“ og dels, valgt af denne Forening, som Medlem af Studenterforeningens Repræsentantskab 1907—10 og 1916—19 og som Medlem af Studenterforeningens Revision (1908—10). Desuden en kortere Periode omkring 1915 Medlem af Studenterfundets Bestyrelse. Mine politiske Interesser bragte mig i Forbindelse med politiske Ungdoms- og Vælgerorganisationer;

1908—11 var jeg Formand for den radikale Ungdomsklub i København, 1911 Medstifter af og 1911—15 Formand for Den radikale Ungdoms Landsforbund samt 1912—15 Redaktør af Forbundets Medlemsblad. Siden 1909 Medlem af og siden 1923 Formand for Københavns radikale Venstreforenings Kredsbestyrelse for Københavns 1. Kreds og siden 1913 med et Par Aars Afbrydelse Medlem af Københavns radikale Venstreforenings Hovedbestyrelse. Som Medlem af Værgeraadet for Københavns 1. Værgeraadskreds i Aarene 1913—23 (valgt af Borgerrepræsentationen) har jeg haft Lejlighed til at arbejde praktisk med sociale Spørgsmaal og Interessen for kirkelige Anliggender har medført, at jeg siden 1923 har været Medlem af Maria Sogns Menighedsraad.

I Forsikringsfagblade har jeg skrevet adskillige Artikler om faglige Spørgsmaal. Desuden et Par Afhandlinger i Dansk Forsikringsaarbog (1908 og 1911) og en Afhandling til IV internationale Aktuarkongres i Wien 1909 om Dødelighedsundersøgelser. Om kort Tid udkommer min „Lærebog i Regning for Forsikringskolen“, udgivet af Forsikringsforeningen i København. (Portræt Side 216).

JENSEN, PEDER, født i København 3. Januar 1881. Søn af Viktualiehandler Lars J. og Ane Kirstine Rasmussen. Teologisk Kandidat Juni 1906. Kateket 6. Maj 1907 ved Helligaands Kirken.

Gift samme Aar 11. November med Betty Marie Lund, født 22. Maj 1884 i København. Død pludselig 7. Januar 1908 i København af Meningitis. *(„Danmarks Præstehistorie“.)*

KRONMANN, OSVALD, f. 4. Marts 1882. Søn af Grosserer Rudolf Kronmann og Hustru Anna Margrethe f. Wilcken, blev Student fra Efterslægtens Skole Aar 1900 efter at have taget matematisk Artium med en stor 1. Karakter ($99\frac{2}{3}$). Aaret efter tog han Filosofikum hos Professor Høffding med ug.

O. K. havde allerede som Barn i Skolen vist ualmindelige Evner og havde ogsaa Talent for at tegne og male; saaledes

malede han allerede i 11 Aars Alderen smaa Landskaber og Portraiter. O. K. foretog nu en Rejse til Udlandet, særlig Tyskland og Holland for at se Rembrandts og de andre store Mestres Originalbilleder, hvilke gjorde et stærkt Indtryk paa ham.

Under sit Ophold i Cøln blev han i den store Domkirke saa stærkt grebet af de Ord, han der hørte, at han vendte hjem med den Beslutning at blive Theolog. Han tog straks med Iver fat paa Studierne og vakte Opmærksomhed, saa der knyttedes store Forventninger til ham.

I Aaret 1904 om Sommeren deltog O. K. i et Studentermøde i Vallekilde og var saa glad over Samværet der, men kom efter Afslutningen hjem for at søge Lægehjælp, da han ikke følte sig rigtig vel og gerne vilde være fuldstændig rask, naar Forelæserningerne paa Universitetet begyndte igen. Det blev han ikke, og den 18. November gik han bort, efterladende et stort Savn, ikke alene hos sine Nærmeste, men hos Enhver, der var kommet i Berøring med ham.

(Meddelt af Fru Anna Kronmann.)

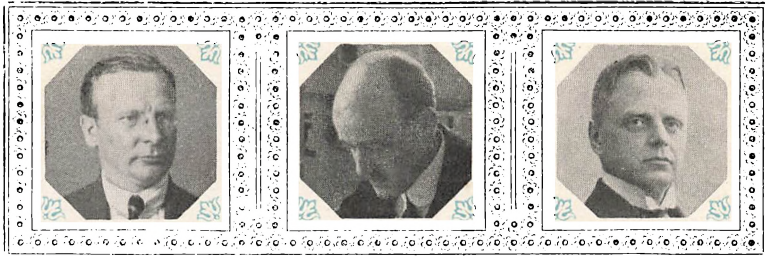
KUHR, JAMES VICTOR, f. d. 21. September 1882 i København, Søn af Grosserer James Alfred Kuhr (død 1884) og Hustru Henriette, f. Salomon (død 1922). Student fra Efterslægtsselskabets Skole (af den sproglig-historiske Retning) 1900; den filosofiske Prøve (hos Prof. Høffding) i Juni 1901; Skoleembedseksamen (Klassisk Filologi som Hovedfag, Engelsk som Bifag; Speciale: den førsokratiske Filosofi) 1908; Prøverne i theoretisk og praktisk Pædagogik samt Skolehygiejne i Sommeren 1907. I de følgende Aar Lærer ved forskellige Skoler (Rungsted Kostskole, Plockross' Skole, Borgerdydskolen i København) samt Manuduktør til Filosofikum. Dr. phil. September 1912 (Afhandlingen: Det pædagogiske System i Comenius' *Didactica Magna*). Deltog i Foraaret 1916 i Konkurrencen om et filosofisk Professorat. Lektor i Filosofi ved Universitetet fra Efteraaret 1916—18; Professor fra 1. April 1918. Efor for Elers' Kollegium fra April 1923. (Angaaende litterære Arbejder og forskellige Bestyrelseshverv og lignende tillader jeg mig at henviser til „Krak's blaa Bog“). (Portræt Side 216).

LUND, ANTON CHR. MARIUS, født 18. August 1882. 1900—04 Lærling paa Flydedokken og senere Tegner der i to Aar. 1906 paa Værftet i Flensborg. Et halvt Aar hos Burmeister & Wain, 1907—09 Leder af Tegnestuen paa Skibsværftet i Frederikshavn, rejste 1910 til Argentina. Er nu „Consulting engineer“ i Buenos Aires.

MØLLER, LAURITZ JOHANNES. Han var født 1. Januar 1884, saavidt jeg husker Danmarks yngste Student, blev 18 Aar gammel cand. phil. og tog 20 Aar gammel 1. Del af polyteknisk Examen med 1. Karakter, studerede siden paa 2. ca. 1½ Aar, maaske 2 Aar, men blev af en hjemvendt dansk Argentinier opfordret til at rejse til Argentina strax, da der var særlig Brug for Ingeniører nu og selve Examen havde ingen Betydning derovre. Da han havde afsluttet 1. Del af sin polytekniske Studium, giftede vi os og rejste i Marts 1907 til Argentina, hvor han straks fik Stilling i det engelske Selskab „Ferro Carril Pacific“. Efter faa Aar, jeg tror to à tre, gik han til et større, „Ferro Carril Central Argentina“, hvor han hurtigt ved sin Dygtighed og Flid blev udnævnt til Chef for en Konstruktion med Anlæg af Jærnbane-Vandtaarne og Stationsbygninger paa en Strækning af ca. 280—300 Kilometer. Arbejdet var delvis færdigt, og han ventede sin fire Maaneders Ferie, da han ved en sørgelig Jærnbaneulykke omkom den 17. Januar 1912 i en lille Station Ficherton nær Rosario By, hvor han ligger begravet. Han var afholdt og elsket af alle, særlig af alle sine Arbejdere. Jeg vedlægger her et lille Udklip af en engelsk Avis, hvoraf De bedre end gennem mine Ord kan se, hvilket herligt, vidunderligt Menneske han var. Jeg betragter det som en stor Lykke og en uendelig Godhed af Gud, at jeg fik Lov til de faa Aar at dele Livet med John. Hver Dag i mit Liv dengang var Glæde, og hvor kunde det være andet med et Menneske, hvis hele Jeg kun var besjælet af een Tanke at gøre mig lykkelig og hjælpe og være noget for andre Mennesker og som altid glemte sig selv. (Portræt Side 216).

(Indsendt af Møllers efterladte Hustru.)

Det omtalte Avisudklip lyder saaledes:

The passing of a Pioneer.

Another of that gallant band who are giving their best to the country of their adoption has passed beyond the valley of the shadows. Early on the 18th. ultimo the wires were conveying the sad message that John Miller was no more. Struck down in the midst of his labours before his work was half done, he died, as he lived, in harness. Strenuous, energetic, forceful, his work was his ideal. Efficiency was the goal to which everything was sacrificed; he saw the end clearly and sharply defined, and to that end he went magnificently forward regardless of discomfort or fatigue. He was a grand servant, and consequently a sympathetic master. An ideal pioneer, he cared for neither hardship nor discomfort. He never shirked, and never asked another to do what he was not prepared to do himself. A new growing country has need of such as he. He loved and believed in the land which gave him welcome, and he repaid that welcome by helping on that land to achieve her destiny.

We who worked with him shall miss him sorely. It is hard to think that his cheery, buoyant ringing laugh is silent for ever, and that his magnificent personality which inspired and encouraged, has passed into the great Unknown. „Ossian.“

OLSEN, WILLIAM JENS KARL, f. 3. Maj 1882. Søn af Overintendant, Kontorchef i Krigsministeriet V. C. T. Olsen (død 1912) og Hustru Sofie, f. Kraft. Allerede medens jeg gik i „Efterslægten“'s sidste Klasse fik jeg Tilsagn om en Stilling

1) William J. K. Olsen.

2) Carl E. V. Petersen.

3) Niels Aage Hallund.

at tiltræde 1. August, naar jeg havde faaet Studentereksamen. Af gamle Professor Bokkenheuser, der var Bestyrer, blev jeg derfor kaldt „Embedsmanden“ Resten af min Skoletid. „Embedet“ blev jeg i og er i endnu. Efter at have taget juridisk Embedseksamen 1907, blev jeg Fuldmægtig og er nu Kasserer samme Sted, 5: Kjøbenhavns Brandforsikring (en herlig gammel og anset Institution, oprettet ifølge kgl. Anordning 26. Januar 1731 efter den store Ildebrand i Kjøbenhavn 1728).

Blev gift i 1908 med Ingeborg, f. Jacobi, og er det endnu; har tre store Børn, hvoraf de to om faa Aar gerne skulde være Studenter. (Portræt Side 221).

PPETERSEN, CARL EDVARD VIGGO. Studentereksamen 1900 fra Efterslægtselskabets Skole. Praktisk Uddannelse ved Maskinfabrikken Atlas, her. Polyteknisk Læreanstalt og tysk Højskole. Ansat ved Maskinfabrikken Atlas fra 1907. Fra 1911 ansat i A/S Burmeister & Wain, Maskintegnestuen, som Ingeniør.

Indgaaet Ægteskab 1908 med Martha Borch. (Portræt Side 221).

HHALLUND, NIELS AAGE. Jeg er født den 16. Maj 1883 i Københavns stille og rolige „Gammelholm“s Kvarter, hvor min Fader ejede en Ejendom ud til Havnegade. Ene blandt syv Søskende kom jeg til at studere, velsagtens fordi jeg var blandt de flinkeste i min Skoleklasse; jeg kan endogsaa prale med, at jeg i mine tidlige Skoleaar — desværre for mig kun i ganske enkelte Maaneder — slap til at faa saa gode „Karakterer“, at jeg rykkede i Nummer over den nuværende Professor Viktor Kuhr, som dog sandelig ikke var nogen Sinke, og som i hele sin Skoletid for sine Klassekammerater var et Mønster paa god Opførsel, Flid og Interesse, en fast og udpræget „Duks“. Til saa godt som alle Aarseksaminer ledsagedes han af sin fortræffelige og omsorgsfulde Moder, der til vor store Fortrydelse ikke nøjedes med blot at paahøre sin Søns Præstationer.

hørte min Ungkarletilværelse, idet jeg i Taarbæk Kirke blev viet til Sygeplejerske Dina Johansen, Datter af Rentier J., København.

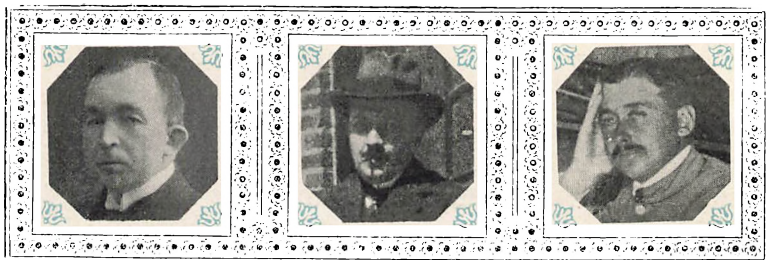
I den sidste Tid af min Hospitalstid havde jeg fattet særlig Interesse for Røntgenologi og fortsatte nu jævnsides med min Praxis Uddannelsen i dette Speciale, først som Assistent ved de kommunale Røntgenklinikker i København og senere som Røntgenlæge ved Øresundshospitalet og Sundby Hospital. Supple-rede Uddannelsen ved Studieophold i Stockholm. I 1923 besluttede jeg saa helt at ofre mig for Specialet og overdrog min Praxis til en Collega. September 1923 oprettede jeg privat Røntgenklinik i Odense. (Portræt Side 211).

SMIDTH, CARL RICHARD. Ingeniør. R. af Dbg. født 22. Oktober 1881 i København. Søn af Kontorchef i Krigsministeriet Carl Smidth og Hustru Jenny, f. Jensen. Gift 12. Februar 1920 med Karen Marguerite Gredsted, f. 18. December 1892 i København, Datter af Forretningsfører L. Larsen og Hustru Anna, f. Gredsted. Student fra Slomanns Skole 1900. Sektionsingeniør ved de Argentinske Statsbaner, herunder Leder af Rekonstruktionen af Banen fra Cordoba til Cruz del Eje 1909. Repræsentant for Akts. Titan i Rusland 1916. Direktør for Akts. Det Almindelige Handelskompagnis Filialer i Bahia og Rio de Janeiro 1919. Repræsentant for F. L. Smidth & Co. i Sydamerika 1922.

Præsident for den danske Udstillingskomité ved Verdensudstillingen i Rio de Janeiro 1922—23. Formand for den danske Hjelpeforening i Rio de Janeiro 1922—24.

Adresse c/o Danish Legation, Rio de Janeiro.

EFTERSLÆGTSELSKABETS SKOLE

Bjerager
Hansen
Jensen
Kronmann
Kuhr
Lund

Møller
Olsen
Petersen
Hallund (tidl. Petersen)
Timmermann
Frk. Borg

Knudsen
Lauritzen
Frk. Tullin-Petersen
(tidl. Petersen)
Wilhelmsen
Frk. Wøldike

BJERAGER, EMIL AUGUST ORTVED, født 28. November 1881. Tog i 1909 I. Del af Medicinsk Embedseksamen, men forlod Studiet og gik over i praktisk Virksomhed. Bor i København.

HANSEN, ANDERS. Født 10. Marts 1881. Søn af fhv. Gaardejer og Amdsraadsmlem Jens Hansen, Jerup (Hjørring Amt) og Hustru Barbara Marie Hansen f. Ottosen. Ugift. Tilbragte mine første Barneaar paa Landet og undervistes i Hjemmet indtil jeg i 12 Aars Alderen kom i Realskolen i Frederikshavn, ved hvilken jeg tog Præliminæreksamen i Sommeren 1897. Var derefter et Aar hjemme for — efter Forældrenes Ønske — at prøve Landvæsenet; da Lysten imidlertid stadig stod til Læsning, kom jeg i Sommeren 1898 i Efterslægtens Latinskole i København og blev Student herfra i Sommeren 1900. Straks efter Studentereksamen bestemte jeg mig for Skoleembedseksamen med Matematik som Hovedfag og fik — efter at have taget Filosofikum 1901 — den nævnte Eksamen i Januar 1906. Jeg valgte utvivlsomt mit Studium med det Forsæt at blive

1) Anders Hansen.

2) James Victor Kuhr.

3) Lauritz J. Møller.

Blandt „Efterslægten“s Lærere paa den Tid fortjener at fremhæves nu afdøde Skoleinspektør Johan Ottosen; ved sin friske og djærve Fortællemaade, sin Optagethed af Tidens sociale og politiske Spørgsmaal og sit fædrelandskærlige Sindelag fik han stor Indflydelse paa min aandelige Udvikling. Hans altfor tidlige Død voldte mig oprigtig Sorg.

I mine Studenteraar vikarierede jeg i ca. $1\frac{1}{2}$ Aar som Medhjælper i Københavns Overpræsidium. Jeg har behagelige Minde om den elskværdige og venlige gamle Kontorchef Thygesen. I det hele var det selvfølgelig en Glæde at færdes i det nye og smukke Raadhus; navnlig voldte det en naturlig Beundring hos mig, at man anbragt paa Sæde i et vist Apartement havde den skønneste Udsigt over „Tivoli“. At der tillige paa Skriverkontoret residerede en ejendommelig og livligt fortællende „Skriver“, der opvartede med pikante Beretninger fra Københavns Natteliv, gjorde jo ikke Kontortiden mindre interessant. Overpræsidenten selv, den høje og statelige V. Oldenburg, holdt sig i kølig og fornem Fjernhed fra Kontorpersonalet; jeg husker, det var med ikke ringe Benovethed, at jeg paa min sidste Dag i Overpræsidiat indfandt mig i Oldenburgs pragtfulde private Kontor til Afskedsaudiens og modtog den retsindige og finttænkende Mands venlige Ønsker for min Fremtid.

Det kan være, at min Interesse for Kontorgerningen — jeg var i mine Studieaar ogsaa godt et Aar paa Sagførerkontor — kom til at virke skadeligt paa mine Eksamensstudier, men i alle Tilfælde fik jeg min juridiske Embedseksamen i Februar 1907. Jeg var saa Sagførerfuldmægtig paa Sjælland — først i Haslev, senere i Holbæk — indtil Sommeren 1908. Derefter en kort Tid Byfogedfuldmægtig i Ribe og fra November 1908 til August 1921 Fuldmægtig ved Ringkøbing Amt. Den 9. August 1921 konstitueredes jeg som Politimester i Holstebro og fik fast Ansættelse Nytaar 1922.

Trods min forholdsvis lille Indtægt havde jeg i 1914 Mod til at indgaa Ægteskab. Min Hustru, Kamilla Møller, født Klausen, Datter af afdøde Kreditforeningsdirektør Klausen, Ringkøbing, er født den 13. August 1890. (Portræt Side 221).

TIMMERMANN, NIELS OVE, Redaktør, f. 16. Marts 1882. Søn af Malermester C. Timmermann og Hustru Dorthea T. Student fra Efterslægtens Skole. Efter at have drevet polytekniske og i kort Tid statsvidenskabelige Studier blev han i 1905 Redaktionssekretær ved Holbæk Amts Venstreblad, 1907 Redaktionsekretær ved Jysk Morgenblad, 1909 Lokalredaktør i Sorø ved Venstres Folkeblad, 1915 Chefredaktør ved samme Blad i Ringsted.

5. August 1908 gift med Tandslæge Kirstine Bransager, Datter af H. Nielsen, Bransagergaard, Alsted. Død 18. Januar 1920.

I Hallen, i Venstres Folkeblads Hus, er, om Indgangen til Redaktørens Kontor, rejst ham et Mindesmærke med hans Portræt i Relief. (Portræt Side 226).

BERG, HELENE MARIE ANNE KIRSTINE, er født 5. Marts 1869 og bor i København, hvor hun deltager i det offentlige Liv.

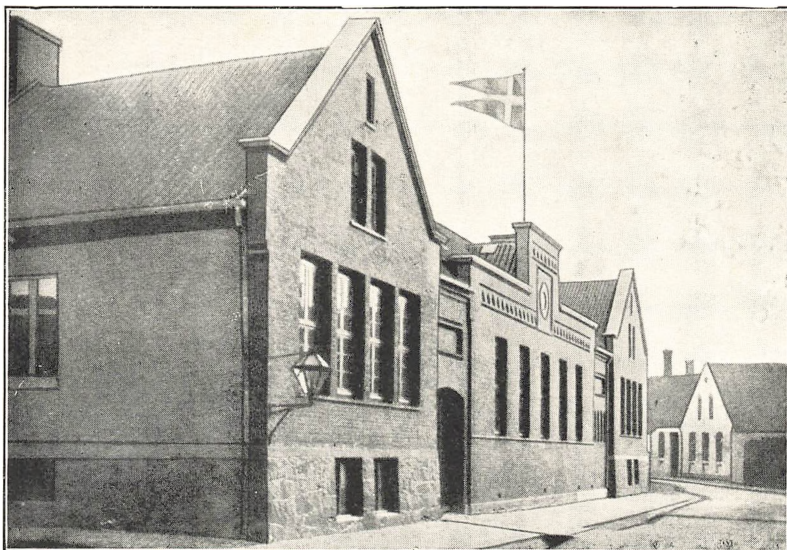
KNUDSEN, HANS JØRGEN, født i Odense 17. August 1882. Paa Regensen Efteraar 1904—Foraar 06. Bygningsingeniør Januar 1906. Ingeniørassistent ved Rigshospitalets Opførelse 8. Oktober 1906—1. November 1910. Afdelingsingeniør for Byen under Stads- og Havneingeniøren i Odense 1. November 1910—1. Maj 21, derefter Kommuneingeniør i Taarnby Kommune.

(„Regensianerbogen“.)

LAURITSEN, LAURITS, er født 10. Marts 1862 og er den ældste af Studenterne fra 1900. Theologisk Kandidat Januar 1912. Ord. Medhjælper Anna Kirke i København 1912—15, Sognepræst i Aadum 1915—22. Afsked 1922. Paa ny Sognepræst i 1924, i Overlade.

(„Kirkelig Aarbog“.)

TULLIN-PETERSEN, MARIE KRISTINE ELISABETH, er født i København 19. December 1864. Bor i København.

Rønne lærde Skole

Fredericia Latin- og
Realskole

10

WILHELMESEN, FRITS GUSTAV JOHANNES, født 27. Januar 1881 i Lyngby, hvor Faderen var Revisor. Juridisk Kandidat Februar 1906. Assistent samme Aar i Generalpostdirektoratet, 1913 Fuldmægtig, 1915 Ekspeditionssekretær, 1916 Vicepostinspektør i Aarhus. 1917 Postinspektør og Chef for Kurskontoret i Generalpostdirektoratet. 1919 Overpostinspektør, 1. November 1921 Overpostmester i København. Medlem af forskellige Kommissioner og lign., Censor ved Postfagprøven.

Gift 4. Maj 1910 med Anna Regina Wellendorf, Datter af Skovrider W. i Jægerspris. („*Krak's blaa Bog 1924*“ og „*Juridisk Stat. 1923*“.)

WÖLDIKE, GURLI, Frøken, Lektor ved Efterslægten, anfører følgende i Brev til Red.: . . . Det er meget kedeligt at skulle angive sig selv som en af „de sure og tvære“, men det maa jeg desværre. Jeg blev Student som 35-aarig og har derfor aldrig deltaget i Studenterlivet, har derfor heller ingen Minder at opfriske med dem, der den Gang ganske naturligt maatte betragte mig som en Oldsag, og vil helst ikke optages i Værket. I Haab om, at De maa faa meget faa Svar som dette, og med venlig Hilsen

Deres

(Underskriften).

GAMMELHOLMS LATIN- OG REALSKOLE

Bernth

Farsøe

Ferlov

Gaarn

Hansen, Axel

Hansen, H. C.

Anker-Jensen (tidl. Jensen)

Meden

Nielsen

Schröder

Storm

Egvad (tidligere Sørensen)

Frk. Wahlgren

BERNTH, CHRISTIAN LAURENTIUS KAABER, Søn af Grosserer Ferdinand B. og Hustru Johanne Marie Laurentius, født i København 19. November 1881. Juridisk Kandidat Juni 1906. 7. December 1909 Overretssagfører i København. Ugift.

FARSØE, VICTOR, en „gammelholmer“. Få (kun 14) og, i hvert fald i de første år, små var de studenterhold, der udgik fra Gammelholms latinskole. Men hvad der mangler i kvantitet, må siges at være opvejet i kvalitet: det er en smuk skare af fremragende og dygtige mænd — gammelholmer-studenter — der nu indtager betydende stillinger i samfundet. Vi finder dem inden for universitetslærernes kreds (med Niels Bohr i spidsen), ude i livet som ansete læger, jurister, skolemænd o. s. v., men derimod — karakteristisk nok — ikke i nævneværdig Grad i det egentlig offentlige liv. En vis sky for det altfor udadvendte, en angst for alt, hvad der kunde smage af reklame, prægede skolen i Toldbodgade, dens ledere og lærere, og dette

1) N. O. Timmermann.

2) Victor Farsøe.

3) Hugo Gaarn.

fik i høj grad indflydelse på eleverne — for de bedstes vedkommende for livet.

Noget nøgternt i livsbetragtningen og en ikke ringe portion humor vil man finde hos de fleste ægte „gammelholmere“; dette har måske hemmet „flugten“ hos enkelte; men det har givet vort samfund mange dygtige og solide arbejdere. Med de ord, som jeg her har søgt at særtægne skolen og dens drenge ved, kunde man stemple Victor Farsøe, den eneste af studenterholdet 1900 fra Gammelholm; der hidtil (maj 1925) er død. Hans udseende var et tro billede af, hvad der boede i ham: skikkelsen gav indtryk af ro; der var glimt af lune i blikket. Hans tale var langsom, ordene velovervejede. Næppe mange åbnede Victor Farsøe sig for, og for de allerfleste af kammeraterne fra skolen var han, i hvert fald efter studentertiden, om ikke just en fremmed, så dog et menneske, man vogtede sig for at trænge ind på. Man vilde have haft meget ondt ved, henholdende sig til skolekammeratskab, at blotte sit eget selv over for Farsøe eller at forsøge på at få ham til at røbe noget af, hvad han havde i sig — hvis han ikke selv vilde.

Og dog hørte han allermindst til de mennesker, der ønsker at demonstrere deres komplette ligegladhed med at huske dem, de har siddet på skolebænk med. Tværtimod. Traf man ham, var han altid glad ved at tale med en; noget vist „gemytligt“ kunde da komme frem hos ham, og venligt og interesseret hørte han da på, hvad man kunde fortælle om sig selv og sit arbejde. Hans videnskab (kemi) og hans sang (han var ivrigt medlem af sangforeningen) var sikkert de mest betydende interesser for ham. Hvad han har været for sine nærmeste, har jeg intet personligt kendskab til; men det er blevet mig fortalt, at han var den bedste, den mest opofrende søn.

Alle vi, der i de senere år af hans liv stod ham fjernt, har let ved at føje dette træk af hans karakter til det billede jeg — ud fra vort kendskab til Farsøe i de unge år — har dannet os af den overordentlig dygtige, brave, solide kammerat med det stille, indtagende lune. (Portræt Side 226).

(Velvilligst indsendt af Hr. Hugo Gaarn.)

FERLOV, KNUD VALDEMAR JØRGENSEN, født 21. Oktober 1881, er kendt som en dygtig Oversætter fra Italiensk; har oversat nogle af Giovanni Pappinis Bøger.

GAARN, HUGO. Jeg er født i Kjøbenhavn den 1. august 1878 som søn af praktiserende læge John Gaarn (f. 1848, d. 1891) og hustru, Maren Sophie Wøllner (f. 1852). Jeg havde min skolegang i Gammelholms forberedelses-, latin- og real-skole. Da jeg var blevet student (sprogl.-hist.), var først og fremmest litterære og på visse måder sociale interesser de herskende hos mig. Mit mål blev da foreløbig: magisterkonferens i litteraturhistorie. Endnu helt ung i tøjet gled jeg imidlertid i løbet af et par år — uden at jeg selv egentlig var ude efter det — ind i en lærergerning, der snart fuldstændigt optog min arbejdsdag, og som straks fyldte mig med levende interesse og ansvarsfølelse, noget, eksamenslæsning aldrig har formået hos mig.

Jeg har arbejdet ved ret forskelligartede skoler og læreanstalter og undervist mennesker af alle samfundsklasser og i meget forskellige aldre. Størst interesse har arbejdet med voksne elever haft for mig. Min lærergerning (fag: dansk, tysk og, i de første år, historie) har været knyttet til følgende skoler og personer: Det forenede velgørenhedsselskabs drengeskole (1900—14), Gammelholms latinske skole (1901—09), prinserne Erik og Viggo (1903—16), Gregersens skole (1907—24), prins Knud (1914—19 og 1923).

1907 blev jeg dansklærer ved Kjøbenhavns navigationsskole; her har jeg nu min hovedvirksomhed. (Offentlig ansat fra 1922). Siden 1919 har jeg desuden været knyttet som dansklærer til forskellige aften- og dagkursus under Teknologisk institut. Ved de to sidstnævnte læreanstalter har jeg holdt en del litteratur- og kulturhistoriske foredrag, ligesom jeg et par vintre har holdt offentlige foredrag (de Anker Heegaard'ske foredragsrækker). Et på mange måder særlig interessant arbejde havde jeg under krigen som lærer i dansk, tysk m. m. for nogle herboende unge siamesiske officerer.

Med taknemmelighed vil jeg altid mindes de skoleledere, jeg har haft at gøre med, for deres forstående frisind og for fremragende menneskelige egenskaber i det hele taget. Af universitetets lærere er prof. Høffding, hos hvem jeg tog filosofikum, og, fra de senere år, prof. Vilh. Andersen dem, jeg med særlig glæde tænker på.

Fra 1904—07 og siden 1911 har jeg været formand for Gammelholmer-samfundet.

Jeg er ugift. (Portræt Side 226).

- **HANSEN, AXEL**, er født 30. Juni 1882. Det var meddelt, at han var Lærer ved teknisk Skole i Aarhus, og denne Meddelelse var urigtig.

HANSEN, HANS CHRISTIAN, født i Saltofte ved Assens 1. April 1872. Gik i Landsbyskole og tog efter et 2-aarigt Ophold paa Skaarup Seminarium Lærereksamen 1892 med 1. Karakter. Var derefter Lærer ved Realskoler i Hals, Middelfart og Vejle, men forlod denne Bys Skolevæsen 1898 for at læse til Artium i København. Kom paa Kursus Athene og tog Studentereksamen 1900 med Udmærkelse fra Gammelholms Latin- og Realskole. 1901 Filosofikum (Udmærkelse) og i 1907 1. Del af Skoleembedseksamen i Matematik, Fysik, Kemi og Astronomi (1. Karakter). I disse Fag har jeg saavel under Læsningen til Artium som senere undervist dels ved Københavns Kommunes Belønningsskole, dels ved forskellige Kursus. Kommunalærer i København indtil 1919; derefter Adjunkt ved Efterslægtsselskabets Gymnasium. Januar 1925 Lektor sammesteds.

Gift 1907 med Gudrun f. Larsen. (Portræt Side 230).

ANKER-JENSEN, KNUD VILHELM, Overretssagfører, København (fik i 1905 Navneforandring fra: Jensen). Jeg er født i København d. 7. April 1882, Søn af Chokoladefabrikant og Kaffehandler Eduard Julius Jensen (død 1923) og Hustru Anna Marie Amalie, f. Jensen (død 1920). Min Fader var indtil sin Død Indehaver af det gamle Chokolade- og Kaffefirma F.

Jensen & Søn i Store Kongensgade (den første Forretning i København med Kaffemøller i Vinduet). Jeg kom 7 Aar gammel i Gammelholms Skole, hvorfra jeg blev Student i 1900. Har mange gode Minder fra Skolen, hvis Bestyrere, Gottlieb Christensen og Jens Krarup, begge var ejendommelige og meget sympathetiske Mænd. Filosofikum 1901. Cand. juris Februar 1907. Fra 1. April s. A. Fuldmægtig hos Overretssagførerne Andr. Lemming (nu Herredsdommer i Skive) og C. Th. Zahle (den senere Statsminister). 1910 Bestalling som Overretssagfører. Fra 1916 offentlige og beneficerede Sager.

Siden 1920 Medlem af Bestyrelsen for Vridsløselille og Nyborg Straffeanstaltens forenede Fængselselskab. Har i mange Aar været Medlem af Bestyrelsen for „Gammelholmer-Samfundet“, der med stor Livskraft stadig — mange Aar efter Gammelholms Skoles Nedlæggelse — samler gamle Kammerater og Lærere fra Skolen. Som Sagfører har jeg i særlig Grad beskæftiget mig med Procedure og ikke mindst med kriminelle Sager.

Den 27. Oktober 1908 blev jeg gift med Elisabeth Gram-Hanssen, f. 21. August 1883, Datter af fhv. Inspektør ved „Ebberødgaard“, Justitsraad Chr. Gr.-H. og Hustru Marie, f. Willerup. To Børn: Erik Gram A.-J., f. 19. Oktober 1909, og Karen Margrethe A.-J., f. 23. Maj 1914. (Portræt Side 230).

MEDEN, MAX (f. 15. September 1882), Billedhugger. Født i København. Forældre: Grosserer Lauritz M. og Alvilde Caroline Winther. Blev Student 1900, juridisk Kandidat 1907,

1) Hans C. Hansen.

2) K. V. Anker-Jensen.

3) Max Meden.

Assistent i Københavns Magistrat samme Aar, Fuldmægtig sammesteds 1912 og dimitteredes af Sophus Vermehren til Kunstakademiet, hvis Aftenskole han besøgte 10 Semestre 1906—12. M. har foretaget Studierejser, tildels paa Akademistipendier, til Paris 1910 (kortere Studieophold ved Académie Julien), og Italien 1912, 1913, 1920, og han har udstillet paa Kunstnernes Efteraarsudstilling 1914, 1916—19, hos Liljevalch i Stockholm 1919 og paa den Frie Udstilling som Gæst siden 1920. Hans Evne er Fremstilling af moderne Mennesker, deres Fremtoning. I en Række Portræthoveder (En Ingeniør; En ung Videnskabsmand; Skuespiller Poul Reumert) har han stræbt at fastholde og generalisere Typen. I andre Arbejder (Buster) af Bibliothekar Carl S. Petersen (Kunstmuseet); Dobbeltbuste) søger han at gengive Individualiteten i dens for Samtiden karakteristiske Særpræg eller (Statuetten „Dame i Motordragt“; Statuen „Dame med Hund“) at afvinde moderne Klædedragt plastisk Værdi og i en Art Genrebilledemotiv at give et karakteristisk Billede af sin Samtid. Æstetisk set viser denne hans Evne sig som Sans for Formmassens Udstrækning i Rummet, ∴ dens Fylde og for dens Virksomhed i Rummet, ∴ dens Leddelen sig i Enkeltformer og Bevægelsen mellem disse indbyrdes. Han karakteriserer sine Modeller ved den Aktivitet, han lægger i Formmassernes Komposition.

Gift 1909 med Rosalie (Rosa) Christine Paula Berg.

Litteratur: L. Vesten, Slægten Winther fra Tislund i Sønderjylland. Næstved 1911, S. 134—35; „Hovedstaden“ 13. November 1916 og 3. Juni 1917 (af Johs. Kragh); „Aarhus Amtstidende“ og „Jyllandsposten“ 7. Marts 1920; „Aarhusposten“ 6. Marts, 8. Marts samme Aar; „Ill. Tid.“ 27. Marts 1921 (af S. S.). (Portræt Side 230).

NIELSEN, NIELS EMIL (Maskinarbejder R. P. N. og Charlotte Amalie Dyberg), født 17. Marts 1880. Juridisk Kandidat Juni 1906. Oktober 1909 Overretssagfører i København. 1907—14 Sekretær i Direktionen for A/S Burmeister & Wain.

(„Juridisk Stat. 1923“.)

SCHRØDER, GEORGE E., Dr. med. Allerede som Student gav jeg mig af med Studiet af Nervesygdomme og Sindssygdomme, og min Uddannelse er efter Embedseksamen (1907) væsentlig gaaet i denne Retning, indtil den i 1922 blev afsluttet med Stillingen som Reservelæge ved Kommunehospitalets VI Afdeling (1922). Indenfor mit Fag har jeg særlig givet mig af med retspsykiatriske Studier, skrev Doktordisputats om Fængsels-Psykoser og foretog en psykiatrisk Undersøgelse af Straffefanger efter Opfordring af Fængselsdirektør Fussing (1. Del af Beretningen om Forbedringshusfanger udkom 1918, 2. Del om Tugthusfanger er under Udarbejdelse). I Krigsperioden fungerede jeg som Overlæge i Lazaretlejren i Hald og havde der Lejlighed til at behandle Krigsfanger fra de forskellige Dele af det østrigske Monarki. (Portræt Side 233).

STORM, ANDREAS VILHELM, født 10. Juli 1882, er Rode-mester i København.

EGVAD, CONRAD DANIEL KOEFOED SØRENSEN (Skoleinspektør Jens Christian Sørensen og Øllegaard Constance Koefoed), født i København 7. Marts 1882. Juridisk Kandidat Februar 1908. Juli 1913 Sagfører — og August 1919 Overretssagfører — i Horsens.

Gift 1912 med Emmy Feddersen.

(„Juridisk Stat. 1923“.)

WAHLGREN, ANNA SELMA ERIKA, er født 30. Juni 1877. Bor i København og er Jordemoder.

INDUSTRIBYGNINGENS LATINSKOLE

Andersen
Brandt
Fribert
Frost
Hasselbalch

Knudsen
v. Kohl
Ludvigsen
Nielsen
Frk. Petersen (gift)

Ramsing
Seligmann
Tegner
Frk. Tulinius (gift)
Wadsted

ANDERSEN, JENS CHRISTIAN JACOB (Handelsrejsende Niels Christian Carl A. og Frederikke Marie Møller), født i København 22. Juni 1882. Juridisk Kandidat Januar 1909. Sagførerfuldmægtig i Pandrup 1910—11, i Hjørring 1911—13, i Aalborg 1913—16. Sagfører i Nørre-Sundby Juli—December 1916, i Aalborg 1917—20 sammen med Sagfører Vilh. Mørch. Efter 1. Januar 1921 Eneindehaver. Formand for Aalborg vestre Værgeraadskreds.

Gift 1915 med Johanne Kirstine Bache.

(„Regensianerbogen“ og „Juridisk Stat.“.)

BRANDT, HANS, er født 27. Juni 1881 paa Falster. Var en Tid Mediciner. Livsstilling ukendt.

FTRIBERT, OSCAR S., født 15. Juli 1876 i Tranebjerg paa Samsø. Student 1900. Juridisk Kandidat 1905. By- og Herredsfuldmægtig i Faaborg 1905. Herredsfuldmægtig i Kalundborg 1907. Politimester i Aabenraa Købstad 1920.

Jeg er den sidste Athenienser, nemlig af det Hold, der fik examen artium ved Undervisningsanstalten „Athene“ (Dr. phil. Goldschmidt) i Industribygningens Bagfløj, København. Paa

1) George E. Schrøder.

2) Oscar S. Fribert.

3) H. Andersen Knudsen.

Universitetet valgte jeg at læse efter den ny Ordning af den juridiske Examen (Anordningen af 1902) og kom saaledes ind paa det Hold, bestaaende af næppe en halv Snes, der tog juridisk Examen efter den Anordning. Der var ellers mange Jurister, og de følgende Aar bragte fler; det blev statistisk godtgjort, at der ikke var Plads i Landet til saa mange; ti Aar efter mit Kandidat-aar var der Mangel paa Jurister. Jeg kom lige fra Examensbordet til By- og Herredskontoret i Faaborg under By- og Herredsfoged Skouenborg, der uden at være stiv i Theorien besad megen bon sens; det samme gjorde min næste Principal, Herredsfoged Basse i Kalundborg, omend han ikke besad Skouenborgs Frodighed. Disse mine to Læremestre har deres Andel i, at en mig i Forvejen iboende Tendens til Ringeagt for Formaliteter udvikledes, og det har jeg kun i faa Tilfælde haft Grund til at fortryde. Og navnlig kom det mig tilgode, da jeg i 1920 overtog Stillingen som Politimester i den nyvundne Landsdel, hvor tysk Lovgivning paa mit Omraade ansaas for ophævet eller ikke blev respekteret og dansk Ret næsten ikke var indført. De første Aar her i Aabenraa var brydsomme, men naar jeg nu tænker tilbage paa de Aar, da Verdensvindene derude suste her ind gennem søndre Port, er det med Følelsen af at have oplevet en interessant Tid.

Jeg har altid arbejdet med beskedne Evner, men med en Del Flid og er tilfreds med Livet, der har skænket mig en god Hustru og to velskabte Børn. (Portræt Side 233).

FROST, JENS CHRISTIAN, født 20. Marts 1882. Livsstilling ukendt.

HASSELBALCH, JACOB ANDREAS, f. 3. Februar 1881 paa „Frederikshvile“ i Dronninglund Sogn, Søn af Proprietær Fr. Hasselbalch og Hustru Henny Lindhansen. Har skrevet Biografi i „Mindeskrift om I. stud. Kl. 1893—94 i Aarhus Katedralskole. 1918“, der lyder saaledes:

Jeg har i de 19 Aar, som er gaaet siden min Udgang af Aarhus Latinskole, ikke oplevet mange og store Ting. Som det

erindres, tog jeg til København 1898 og blev dimitteret paa Henrik Madsens Skole med 1. Karakter (90 Points). Dette Resultat var jeg naturligvis meget glad for, men jeg var ogsaa meget flittig i det Aar, jeg læste til Artium.

Jeg deltog med Liv og Lyst i Studenterlivet og har fra denne Tid — i Modsætning til Skoledagene — mange fornøjelige Minder. Blot kunde jeg have ønsket, at det juridiske Studium havde taget mig lidt mere fangen, end Tilfældet var. Langt om længe fik jeg dog min 1. Del af Examen i 1908, var samme Sommer Soldat ved Fæstningen, og i Januar 1909 2. Del atter efter en lille rask Spurt (haud. I.). I Sommeren 1909 var jeg Fuldmægtig hos en Sagfører i Mariager, men turde ikke blive der, da Vinteren nærmede sig, af Angst for at henfalde til Melankoli i det rædselsfulde lille Hul, hvor min Principal kun havde lidt til mig at bestille, og hvor der derfor kun var lidt at lære. I November 1909 kom jeg her til Nordjylland (∴ Aalborg og Nørre Sundby), hvor jeg siden har arbejdet, først som Fuldmægtig og siden 1913 som selvstændig praktiserende Sagfører. Jeg tog Underretssagførerbestalling den 12. Juni 1912 og Overretssagførerbestalling den 28. Februar 1916.

Jeg blev i Sommeren 1912 gift med Pigen Ellen Kragelund, Datter af herboende Fabrikant Kragelund, og dette Ægteskab maa absolut siges at være Essensen af mine hidtidige Oplevelser. Vi har to Børn, Sønnen Jacob (5 Aar) og Pigen Bodil (3 Aar), der ifølge en D. D. foretagen Vejning vejer 18 kg hver og er deres Forældre til megen Glæde.

Jeg har under Krigen været indkaldt til Sikringsstyrken Gang paa Gang og er derved blevet hæmmet meget i min Forretning, saaledes at denne tilsidst gik helt i Staa, men i den sidste Tid gaar det igen godt, og derfor kan jeg især takke min Fødeegn Hjallerup, hvor jeg nyder i høj Grad godt af den Anseelse, som min afdøde Fader havde erhvervet sig ved sin retsindige Færd gennem 40 Aar.

Efterskrift. Red. spurgte sin gamle Klassekammerat, hvad der skulde føjes til ovenstaaende og fik Svaret: „Aa, Du kan jo skrive, at jeg nu vejer 30 kg mere, end da jeg blev Student“.

KNUDSEN, HANS ANDERSEN. Jeg er født i 1882 1. Juli paa Højbakkegaard i Høje Taastrup Sogn og er Søn af Proprietær Anders Knudsen og Hustru Christiane Thiset. I 1892 kom jeg i Industribygningsens Latin- og Realskole, og begyndte efter Artium at studere Historie. Med dette som Hovedfag tog jeg i Januar 1906 1. Del af Skoleembedseksamen og i Sommeren 1907 efter et lille Studieophold ved Universitetet i Edinburgh 2. Del med Engelsk og Tysk som Bifag. Efter nogle Maaneders Vikariat paa Rigsarkivet fik jeg allerede 1. Juni 1906 Ansættelse som Assistent ved Landsarkivet i Viborg, ved hvilket jeg har været ansat, fra 1914 som Underarkivar, indtil jeg 27. September 1924 blev udnævnt til Landsarkivar for Fyen. Jeg har desuden, mens jeg var i Viborg, givet en Del Undervisning ved Katedralskolen, Teknisk Skole og privat samt skrevet en Række historiske Afhandlinger i forskellige Tidsskrifter, navnlig i Samlinger til jydsk Historie og Topografi, hvilket jeg siden 1921 har redigeret. I Foraaret 1921 overdroges der mig den Opgave at gennemgaa de lokale sønderjydske Embedsarkiver for at skaffe det danske Arkivvæsen Oversigt over, hvad der fandtes, og jeg tilbragte i den Anledning to travle, udbytterige Maaneder dernede.

1913 17. Juni blev jeg i Asmild gift med Ebba Købke, født 1886 19. Februar paa Randbøldal, Datter af Fabrikant I. B. Købke og Hustru Marie Kiær. (Portræt Side 233).

KOHL, v., LOUIS HENRY. Jeg er født i København som Søn af en Officer, der havde kæmpet mod Tyskland ligesom min Bedstefader, men dog havde lært at ære og beundre den store Modstander. I det tyske Jesuiterkollegium St. Andreas i Ordrup lærte jeg selv at forstaa og elske tysk Væsen, og da jeg senere blev Elev i et københavnsk Gymnasium, hvorfra jeg blev Student, svækkedes denne Kærlighed ikke, ti gennem Mænd som Th. A. Müller og Frederik Poulsen lærte jeg yderligere at forstaa, hvad tysk Forskning betød. Paa Universitetet studerede jeg en Tid lang Germanistik under den tyskfødte Herman Møller, der endnu den Dag i Dag staaer for mig som Mønster paa en stor og opofrende Forsker, der kun lever for sin Videnskab og

ikke bryder sig om ydre Hæder og Titler, som visse danske Videnskabsmænd. Jeg gik samtidig paa Kunstakademiet, senere ogsaa paa Statens Tegnslærerkursus og underviste imens i forskellige Handelsskoler i Tysk og Dansk. Desuden skrev jeg Kunstanmeldelser i danske Ugeblade og Tidsskrifter — især knyttede Venskaber mig til A. W. Holm i „Verdensspejlet“ og til den fortræffelige, nu afdøde Red. Andersen, Udgiveren af det katolske „Varden“ — mens jeg samtidig skrev tyske Artikler i det tyske Blad i København.

Min første Bog udgav jeg 22 Aar gammel — det var en Lærebog i tysk Handelskorrespondance — min næste, *Rosa mystica*, et Aar senere. A. C. Larsen, der privat underviste mig i Hebraisk, aftvang mig derefter det Løfte at vente ti Aar med min næste Bog — jeg gav ham gerne Løftet og holdt det. Jeg maa her bemærke, at jeg allerede som Dreng havde begyndt at studere indisk — paa min sejestenaars Fødselsdag forærede min Far mig Westergaards Sanskritgrammatik, og endnu mens jeg gik i femte Klasse, var jeg saa vidt, at jeg kunde Grammatiken forholdsvis sikkert. Senere gik jeg over til moderne indiske Dialekter, derfra til den malayiske Sproggruppe for endelig at havne i Chinesisk, hvor jeg forblev. Ind imellem Studierne maatte jeg ogsaa tjene Penge paa anden Vis og kom derved ind i Filmbranchen, ledede en Tid lang nogle Teatre og var i en anden Periode Instruktør. Jeg startede den Gang — 1908 — det første Filmlad i Danmark: *Nordisk Biograftidende*, der ejedes og redigeredes af mig og skaffede mig gode Indtægter — et Engagement tvang mig desværre kontraktmæssig til at standse det. Imidlertid havde jeg hverken forsømt mine Studier eller ophørt at tegne og male. Gennem Udstillinger i København og Berlin erhvervede jeg mig troligt fanatiske Modstandere, der ikke sparede paa Krudtet, men ogsaa varmtfølede Venner. Gennem Oversættelser — Nietzsches *Zarathustra* og Kants *Prolegomena*, som jeg udgav paa egen Risiko — søgte jeg at skaffe mig selv en Position og tysk Tænkning Udbredelse blandt dansk Ungdom. Nogen Tid før Tagore fik Nobelpræmien havde jeg ogsaa gennem mine Bengalistudier lært ham at kende og allerede be-

gyndt at oversætte en af hans engelske Samlinger . . . efter at han havde faaet Nobelprisen, kunde jeg offentliggøre hans bedste Værker.

Det var ogsaa nogen Tid før Krigens Udbrud, at jeg forberedte Udgivelsen af Vor Tid — lige som Kant og Nietzsche-Oversættelserne paa egen Risiko. Forskellige tilfældige Omstændigheder bevirkede, at det første Hæfte først udkom Oktober 1914. Paa dette Tidspunkt havde jeg endnu ikke den mindste Forbindelse med nogen som helst Tysker. Jeg tør vel uden Overdrivelse sige, at det var alene paa mit Initiativ at „Orientalisk Selskab“ dannedes i 1915 — ligeledes førend jeg fik tyske Forbindelser. En skønne Dag fik jeg en Forespørgsel fra det tyske Gesandtskab, om jeg vilde oversætte en Hvidbog — da min Sympati fra første Færd var paa tysk Side, eftersom hele Verden havde stillet sig mod dette ene Folk, sagde jeg med Glæde ja. Fra dette Øjeblik satte jeg mig til Opgave at bekæmpe det infame Had til vort Broderfolk paa enhver Maade — og jeg har trofast gjort det med al min Kraft og efter ringe Evne.

Gennem heldige Spekulationer tjente jeg store Summer og kunde sætte ogsaa disse ind i Kampen for Tyskland . . . at de dertil bestaltede Modstandere udlagde alt paa deres Vis var kun en Selvfølge. Jeg blev i Stand til at købe og starte en Række Blade og Tidskrifter — flere, end man i Danmark anede, var i Virkeligheden min Ejendom. Og da jeg selv var Forfatter, gav jeg bedre Honorarer end andre, ti jeg vidste af egen Erfaring, hvad dette betød for Skribenter, der skulde leve af deres Pen. At ogsaa dette blev udlagt anderledes, var en Gemenhed, men ogsaa en Selvfølgelighed . . . og jeg var et Fæ, der troede godt om Mennesker. Kun for en Ordens Skyld bemærker jeg, at af alle disse Forfattere og Journalister, der nød godt af min Virksomhed og hvoraf flere var meget hyppige Gæster i mit gæstfrie Hus, har ikke een eneste blot ladet een eneste Gang høre fra sig fra den Dag, da der ikke var flere Penge at faa . . . de forsvandt sporløst. Jeg vil græde tørre Taarer ved deres Baalfærd.

I disse Aar skrev jeg flere Bøger og utallige Artikler, alle med det samme Formaal. Men trods alt havde jeg ogsaa Tid til at

fortsætte mine Studier og kunde i den værste Krigstid sammen med en tro chinesisk Ven sidde og studere konfucianske Skrifter i Originalsproget og med ham lægge Planer om Dannelsen af et stort nyconfuciansk Selskab i China efter Krigen — Planer der som saa mange andre, der ikke var mindre, alle blev tilintetgjorde ved Tysklands Sammenbrud.

Men min Virksomhed indskrænkede sig ikke til Pennen og Blækket. Store praktiske og commercielle Sager blev indledede og forberedte, og fra mit Kontor bredte sig Traade ikke blot til andre Lande i Europa, men over hele Verden. Mens jeg i danske Blade blev skældt Hæder og Ære fra, søgte Inder og Irer, Finner, Tyrker og Chinesere min Hjælp i deres Folks Kamp mod Undertrykkerne. Men den bedste Anerkendelse var dog ikke dette, men selve den Maade, hvorpaa man fra Ententeside bekæmpede mig — intet, bogstaveligt talt intet Middel var for gement. Det har iøvrigt aldrig indigneret mig, ti ogsaa jeg er af den Mening, at ethvert Middel er tilladt i Politiken (der ganske vist ikke maa forveksles med den Landsbypartipolitik, der i Danmark gaar under dette Navn) og fuldtud anerkender Principet: „Au corsaire corsaire et demi!“

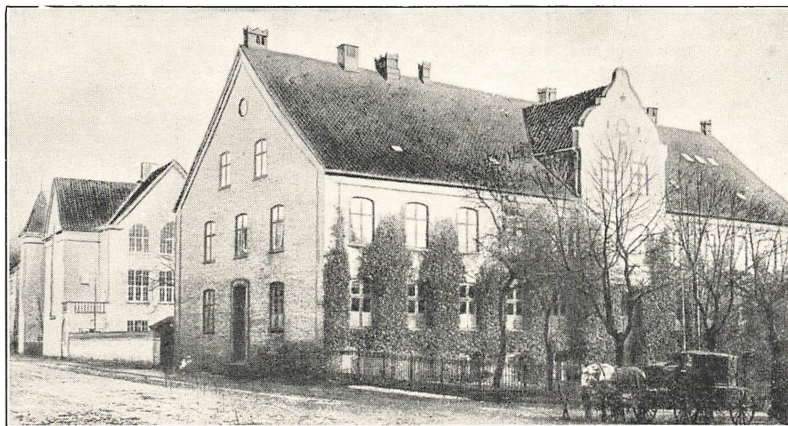
Iøvrigt er det en Selvfølge, at Diskretionshensyn forbyder mig at fortælle nærmere om min Virksomhed — ikke for min Skyld, men fordi jeg som politisk Agent har lært, at Tavshed er den største Dyd. Det kunde vel være en Fornøjelse at kompromittere mangan Herre, der den Gang og senere spillede Patriot og angreb mig uden at vide, at jeg havde Dokumenter, der kunde tilintetgøre ham — men i det store Spil er Personerne usigeligt ligegyldige. Det usmageligste af alt er at offentliggøre Ting, som kan kompromittere den Sag, hvorfor man har kæmpet blot for at tilfredsstille sin egen krænkede Ære. Jeg skal kun bemærke, at mangan Skribler, der som ædel Patriot angreb mig, samtidig tiggede om at blive min Medarbejder eller endog blot vilde have Penge af mig for at tie — selv Patriotisme kan misbruges til mangt og meget!

Da Krigen var forbi, mistede jeg alt, hvad jeg ejede: Hus og Hjem, for at dække alle Fordringer. Paa en enkelt Undtagelse

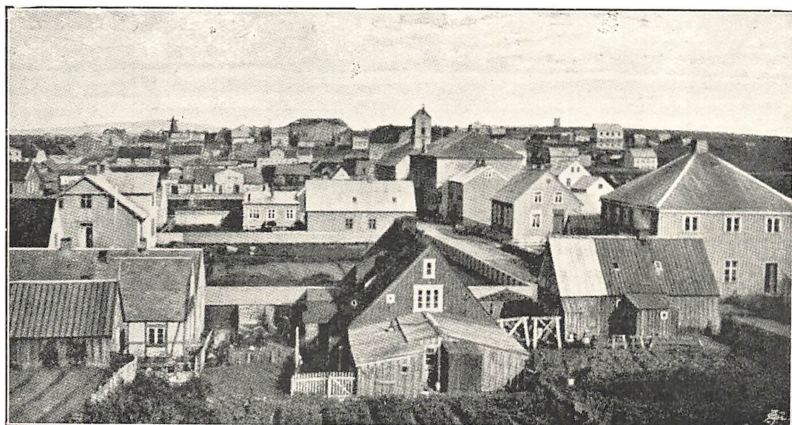
nær lykkedes det ogsaa, og jeg forlod Danmark for at søge mig et nyt Hjem i det tapre, mishandlede Tyskland. Det er lykkedes mig. Ogsaa her har jeg arbejdet som politisk Agent og samtidig som Købmand tjent Penge . . . efter det mislykkede Putsch, som General Frih. von Lüttwitz med saa meget Ædelmod, men lige saa ringe politisk Erfaring forsøgte, og ved hvilket jeg af bestemte Grunde, der er fortrolige, stillede mig til hans Disposition for som hans Befuldmægtigede at føre visse Forhandlinger, ophørte jeg at være politisk virksom. Kun nu og da har jeg offentlig — i Dagspressen — udtalt min Mening i vigtige udenrigspolitiske Spørgsmaal. Jeg har haft egne Firmaer og været Direktør i andre, Bestyrelsesmedlem i industrielle Aktieselskaber og har i de senere Aar udviklet en Specialitet: Reorganisering af sammenbrudte Banker og Fabrikker. Paa dette Omraade har jeg haft meget at gøre og er jeg ogsaa nu virksom, idet jeg som industriel-, bank- og handelskyndig Konsulent er fast knyttet til en af Tysklands største Bank- og Fabrikskoncerner.

Til Slut endnu dette: i de svage Karakterers Fædreland er man tilbøjelig til at tro, at alle Mennesker er Vendekaaber. Jeg vil derfor gerne have Lov at minde om, at jeg allerede 1913 i Varden offentliggjorde en Artikel „Engelsk Statskunst“, hvori jeg fremstillede den engelske Statskunsts Principer, og samme Aar — i Forordet til min Oversættelse af Tadayoshi Sakurais Bog om Port Arthurs Belejring og Fald — pegede hen paa den truende Krigsfare. Det er jo heller ingen Kunst at bruge sine Øjne — og derfor behøver man heller ikke at være Profet for med Rædsel at se Udviklingen i Danmark. Et Land uden Hær! Et Folk uden Forsvar! Her i Tyskland har jeg lært at forstaa hvad Pacifisme er værd . . . og lært at foragte den . . . Næst efter „Republik“ er „Pacifismus“ det ækleste Ord i en hvilken som helst Ordbog. De burde een Gang for alle stryges! (Portræt Side 241).

LUDVIGSEN, VILH. JULIUS LUND, er født 20. November 1877, Student fra „Athene“ og cand. phil. Aaret derefter. Har virket som Lærer forskellige Steder, bl. a. paa Købmands-

Horsens lærde Skole

Reykjavik
lærde Skole

Universitetets
Indgang

skolen og er Dr. phil. fra et udenlandsk Universitet. L. har ikke taget Embedseksamen ved Københavns Universitet. Yderligere Oplysninger foreligger ikke, da L. lader Forespørgsler ubesvarede.

NIELSEN, NIELS PETER, født 11. November 1880 i Storehedinge Landsogn (Rentier H. H. Nielsen og Kirsten Andersen). Juridisk Kandidat Februar 1906, og s. A. Byfogedfuldmægtig i Storehedinge, 1907 Amtsfuldmægtig i Skanderborg, 28. Juli 1919 Politimester i Silkeborg.

Gift 3. September 1909 med Ellen Johanne Jensen.

(„Kraak's blaa Bog 1924“ og „Juridisk Stat. 1923“.)

MAGNUSSEN, HENNY, Fru. Student 1900. 1. Karakter. Kandidat 1905. Laudabilis. Fuldmægtig hos Overretssagfører Johs. Werner i Firmaet Højesteretssagførerne Ch. Shaw og H. Dietrichson, København, til 1913. Overretssagførerbestalling 1909.

Indgik 19. August 1913 Ægteskab med Overretssagfører Ove Knud Magnussen. Studerede Jura, særligt mundtlig Procedure i Oxford og London fra September 1913—Marts 14.

Selvstændig Sagførervirksomhed siden 1914. Aar 1916 udnævnt til at deltage i Udførelsen af offentlige Sager.

RAMSING, CARL CHR. UTKE, er født den 31. Maj 1883 i Kjøbenhavn. Fader: Oberst Peder Erhardt Marius Ramsing; Moder: Sophie Hedvig, født Utke. Eksaminer: Artium

1) Louis H. v. Kohl.

2) Carl C. U. Ramsing.

3) Valborg Stefansson.

Studenternø fra Aar 1900 — XVI

(sproglig-historisk): 1900. Tillægseksamen i Matematik: 1901. Cand. polyt. (Bygningsfagene): 1908. Afgangseksamen fra Officersskolens næstældste Klasse: 1910. Derefter Premierløjtnant i Fodfolket 1910, i Generalstaben 1917, Kaptajn i Fodfolket 1920 og nu Lærer i de tekniske Fag ved Skydeskolen for Haandvaaben. Fra Rusaaret og til Dato ivrigt Medlem af Akademisk Skytteforening. Grad i Korpset: Delingsfører. For Tiden Medlem af Bestyrelsen som Skydeinspektør. Idrætsmærket i Guld 1923. Udenlandsk Dekoration: Norsk Sct. Olavs Orden.

Gift 1914 med Baronesse Margrethe Schaffalitzky de Muckadell. 3 Sønner. (Portræt Side 241).

SELIGMANN, ISAK WILLIAM, født 5. Maj 1880. Livsstilling ukendt.

TEGNER, GEORG EMIL, født 26. April 1881 i København. Søn af Overretssagfører Georg Vilhelm T. og Hustru Ida f. Juhl. Student 1900 fra Industribygningens Latinskole. Cand. jur. 1909. Sagførerfuldmægtig i København. Oktober 1911 kst. Assistent i Rigsarkivet, Maj 1913 Underarkivar ved Landsarkivet i Viborg; 17. December 1919 Fuldmægtig ved Vestre Landsret, Maj 1920 kst. Fuldmægtig ved Søndre Landsret. 20. Juni 1921 kgl. Udnævnelse. Overretssagfører 23. Oktober 1912 (Bestalling deponeret).

Gift 23. December 1914 med Gerda Kristine Isaksen.

STEFANSSON, VALBORG, Fru, f. Tulinius. Min Hustru, Valborg Martha Stefansson, f. Tulinius, Datter af Paraplyfabrikant T. Tulinius og Hustru, Johanne, født Schülein, var født den 8. Maj 1872 i København. Hun gik i Zahles Skole indtil hun var 16 Aar gammel. Opholdt sig derefter i Hjemmet og lærte Husgerning indtil hun i 1898 indmeldte sig paa Goldschmidts Kursus „Athene“ i Industribygningen, hvorfra hun tog Studentereksamen med 1. Karakter i Aaret 1900. Aaret efter tog hun Filosofikum hos Høffding. Hun studerede et Par Aar nordisk Filologi, men opgav det og gik over til at studere National-

økonomi, indtil hun blev gift i 1907, hvorefter hun helt opgav Studierne. Hun var gift med cand. jur., nu Fuldmægtig i Finansministeriet og kgl. Translatør i Russisk Stefan G. Stefansson, Islænder af Fødsel, indtil sin Død og havde i Ægteskabet en Datter, der forbereder sig til Studentereksamen i Falkonergaardens Gymnasium.

Medens hun studerede ved Universitetet, var hun ansat ved Redaktionen af Allers Familiejournal et Par Aar.

Under Krigen var min Hustru ansat ved det russiske røde Kors her i Byen et Aars Tid. Da det lettiske Gesandtskab blev oprettet, fik hun Ansættelse ved dette, hvor hun forblev indtil Gesandtskabet blev flyttet til Stockholm i 1922. Derefter var hun ansat i det nyoprettede Folkeregister indtil sin Død den 9. Maj 1923.

Desuden gav hun sig lidt af med Forfattervirksomhed, idet hun skrev nogle Smaahistorier i Ugeblade.

Min Hustru var en kundskabsrig og alsidig Kvinde med udpræget sproglige og litterære Interesser. Men økonomisk trange Kaar, huslige Pligter og mindre godt Helbred hindrede hende i at gøre sig gældende paa dette specielle Omraade i den Grad, som hun havde Evner og Lyst til. (Portræt Side 241).

WADSTED, VILHELM, født 30. December 1882, bor i København.

FREDERIKSBERG LATIN- OG REALSKOLE

Appel
Blegvad
Biørn-Lorenzen (tidl. Lorenzen)
Buemann
Carlsen
Elmqvist
Frederiksen
Hansen

Harder
Jørgensen
Kiilerich
Köster
Levinsen
Middelboe
Nielsen
Nørballie

Nørlund
Poulsen
Frk. Salomon (gift)
Skadhede (tidl. Christensen)
Sørensen
Teiler (tidl. Olsen)
Winding

APPEL, ERIK. Født 2. November 1880 i Rødning i Nord-
slesvig. Cand. mag. 1906 med Fysik som Hovedfag. Lærer
1906—07 ved Askov Højskole. 1907—13 Lærer ved den dansk-
amerikanske Højskole i Des Moines, Iowa. 1913—20 Lærer ved
Roskilde Højskole. 1920 Forstander for Rødning Højskole.

(„Regensianerbogen“.)

BLEGVAD JULIUS (Sagfører C. F. A. Blegvad og Emilie
Ebsen), født 9. Oktober 1878. Juridisk Kandidat Februar
1906. By- og Herredsfuldmegetig i Frederikssund, 1909 Fuld-
megetig ved Viborg Stiftamt, 1919 By- og Herredsfuldmegetig i
Skelskør. 1. Oktober 1919 Fuldmægetig ved Sorø Amt. Sagfører
September 1919 (depon. Beskikkelse).

(„Juridisk Stat. 1923“.)

BIØRN-LORENZEN, ALFRED THEODOR, født 27. Fe-
bruar 1881. Theologisk Embedseksamen Januar 1907. Or-
dineret Medhjælper Esbjerg 1910. Sognepræst Tise 1913. Resi-

1) C. I. T. Carlsen.

2) Harald Elmqvist.

3) Carsten Levinsen.

derende Kapellan i Nykøbing M. 1917. Sognepræst Gethsemane Kirke (København) 1923.

(„Kirkelig Aarvog“ .)

BUEMANN, HANS OBBEKJER, er født i Skive 23. Juni 1880, hvor Faderen var Manufakturhandler. Cand. phil. 1901. Havde Virksomhed som Journalist. Døde 15. November 1915.

CARLSEN, CHARLES IVAN THEOBALD. Ingeniør ved Aarhus Havn, var født d.20. Marts 1882 paa Frøderiksberg og døde efter et Ulykkestilfælde d. 4. September 1915 i Aarhus. Han gik saaledes bort i sin bedste Alder, 33½ Aar gammel, netop da han selv, hans Familie og Samfundet skulde til i fuldt Maal at nyde Frugten af de Kundskaber og den Erfaring, han havde erhvervet.

Efter at have taget Studentereksamen i 1900 valgte Carlsen, da hans Barndomsdrøm, at blive Landmand, var opgivet, det polytekniske Studium og udgik fra Den polytekniske Lærestanstalt efter afsluttet Eksamen i 1906 som Bygningsingeniør. Hans første Arbejder var for Statens Vandbygningsvæsen, først ved Opmaalinger i Issefjord ved Lynæs og dernæst sammen med den senere som Professor i Vandbygningsfagene afdøde Ingeniør Palle Bruun ved Forundersøgelser for Havneanlæg paa Færøerne. Men da der ved hans Hjemkomst derfra ikke var mere Arbejde for ham ved Vandbygningsvæsenet, tiltraadte han i Efteraaret 1907 en Stilling som Ingeniørassistent hos Havneingeniøren i Aarhus. Her blev han efterhaanden ved Personskifter Førsteingeniør og forblev i Stillingen som saadan til sin Død. Sin korte Manddomsgerning udførte han altsaa ved Aarhus Havn, og han udførte den med Hæder.

Ingeniør Carlsen var ikke af nogen robust Konstitution. Han var spinkel af Bygning, med skraanende Skuldre, ungdommeligt Ydre og af en nervøs Disposition. Men han holdt af Friluftslivet, var arbejdsom og flittig, omhyggelig og pligtro, villig og venlig, af en fin og retsindig Karakter og altid interesseret af sit Arbejde. Ved Siden heraf interesserede han sig ogsaa for social-

økonomiske Spørgsmaal og nærede Sympati med de daarligere stillede i Samfundet. Men det daglige Arbejde ved Havnen og lidt Bierhverv, saasom Undervisning ved Teknisk Skole og af og til noget privat Ingeniørarbejde, som han paatog sig for at støtte det lille Hjem, han havde skabt, optog hans Tid. De smaa Indtægter og hans lidt tilbageholdne, beskedne Væsen var vel, ved Siden af hans Optagethed af sit Arbejde og sit Hjem, Grunden til, at han ikke fik nogen større privat Omgangskreds. Men af dem, der kendte ham eller kom i Berøring med ham i hans Virksomhed, var han afholdt for sin Elskværdighed og Hjælp-somhed, og alle følte sig dybt grebne ved hans sørgelige Endeligt. Uge efter Uge hele Sommeren igennem havde han udsat sin Ferie for at afvente Lavvande til et Arbejde, han havde Tilsyn med ved Havnen. Endelig var det kommet, og efter fra den tidlige Morgen at have været paa Arbejdsstedet var han cyklet hjem for at spise Frokost og skyndte sig derefter tilbage til sit Arbejde, glad i Hu ved Udsigten til nogle Timer senere at kunne begive sig af Sted for at unde sig nogle Dages Ferie og hente sin Hustru og sine smaa Børn, der havde tilbragt Sommeren i Fædre hjemmet i København, tilbage til Aarhus. Han opnaaede ikke det Gensyn med sine kære, som han havde glædet sig til; thi idet han i Skyndingen lod Cyklen tage Fart ned ad en Bakke, maa han, skønt en øvet Cyklist, have mistet Herredømmet over den, og ved at støde mod en Sporvogn led han saadanne Kvæstelser, at han døde faa Timer efter.

I 1909 ægtede Carlsen Frk. Claudine Schlottfeldt, der nu sammen med to smaa Piger begræder Tabet af en trofast og kærlig Ægtefælle og Fader. Hans Kolleger og underordnede sørger over Tabet af en omgængelig og bramfri Medarbejder. Og Aarhus Havn har mistet en dygtig og paalidelig Ingeniør. (Portræt Side 244).

(Nekrolog af P. Vedel i „Ingeniøren“ Nr. 76, 1915.)

ELMQUIST, HARALD. Jeg er født 17. Oktober 1881 i Ry ved Himmelbjerget, hvor min Fader var Præst. Senere har jeg haft mine Forældre boende i Flødstrup paa Fyn, i Nakskov og i Hvedstrup ved Roskilde. I 1896 tog jeg Præliminærexamen

i Kerteminde, drev ovenpaa denne Kraftanstrengelse i et Aar og begyndte i 1897 at læse til Artium — gammel-sproglig — hos Lang og Hjorth i København, dimitteredes fra Frederiksberg Latin- og Realskole i Sommeren 1900, tog Filosoficum (Kroman) i 1901 og statsvidenskabelig Examen i 1904. Fra hele min Læsetid mindes jeg med Glæde og Taknemlighed nuværende Fængselspræst i København O. A. Larsen, cand. mag. Baruel, cand. mag. H. V. Clausen, Prof. Westergaard og Prof. Falbe-Hansen. I min Studentertid var jeg en stadig — men ganske passiv — Gæst i Studenterforeningen. Mine Venner fandt jeg først og fremmest i „Studenterkolonien“ i Læssøesgade 8 A.

Efter min Embedsexamen arbejdede jeg i statistisk Departement, indtil jeg i Foraaret 1905 indkaldtes til Fæstningsartilleriet, under hvilken Militærtjeneste jeg gennemgik Secondløjtnantsskolen. Soldat har jeg efterhaanden — med Verdenskrigens mange Indkaldelser — været i to Aar. Fra 15. Juni 1906 til 1. April 1911 var jeg ansat i Kgl. octr. alm. Brandassurance-Compagni og arbejdede i 1909 i Selskabets Agentur i Amsterdam. I 1911 søgte jeg ind i Københavns Kommunes Hospitalsvæsen; i 1912 blev jeg Inventarieskriver paa Kommunehospitalet og i 1913 Forvalter sammesteds. I 1920 søgte jeg for at komme bort fra Københavns Stenbro Pladsen som Hospitalsforvalter paa Oringe, og her sidder jeg endnu.

I Juni 1906 giftede jeg mig med Alvilda Tuxværd, Datter af Amtsforvalter Tuxværd i København. Vi har to Børn. (Portræt Side 244).

FREDERIKSEN, VALD. SCHOU, er født 5. Juni 1876.
Livsstilling ukendt.

HANSEN, HANS JØRGEN, er født 26. Marts 1878. Livsstilling ukendt.

HARDER, HANS GOTHOLDT, er født i Rudkøbing 25. November 1879, hvor Faderen var Sagfører. Livsstilling ukendt.

JØRGENSEN, VIGGO ALBERT, er født 19. August 1882.
Er Direktør og bor Pileallé 29.

KIILERICH, PAULUS TOFT, født 20. December 1876 i Ljørring, Aulum Sogn. Søn af Lærer og Kirkesanger Søren Kiilerich og Maren Kathr. Kristensen. Theologisk Kandidat Juni 1906. Boelsmand i Aulum 1906—Marts 08. Forstander og Ejer af Galtrup Højskole og Kirkesanger ved Galtrup Frimenighedskirke April 1908—Marts 11. Kaldskapellan i Jetsmark Maj 1911—14. 1914 Sognepræst i Øster Hornum.

Gift 10. Juli 1903 i Aulum med Nielsine Marentine Jensen, født 4. Februar 1878. Datter af Gaardmand, Sognefoged, Sparekasseskasserer Eskild P. Jensen og Ane Nielsen.

„Jeg hører afgjort til den grundtvigske Retning og er opvokset i et afgjort grundtvigsk Hjem“.

(„Danmarks Præstehistorie“ og „Kirkelig Aarbog“.)

KÖSTER, HELGE, født paa Frederiksberg 3. September 1881. Cand. phil. 1901. Kommunelærer paa Frederiksberg.

LEVINSEN, CARSTEN. Jeg er Søn af Provst T. L. Levin- sen og Hustru Anna Pouline født Petersen, og fødtes d. 15. August 1881 i Frederikshavn, hvor mit Hjem var indtil 1889, da min Fader forflyttedes til København; her blev jeg Student og i 1908 Maskiningeniør fra polyteknisk Lærestanstalt. I Aarene 1910—11 var jeg Ingeniør ved Dampkedelfabriken „Mjølner“ i Vejen, i 1912—14 ved A/S Møller & Jochumsen i Horsens og fra 1914 til nu ved Frederiksberg Kommune.

I 1922 indgik min Hustru Else f. Mohr, og jeg Ægteskab. (Portræt Side 244).

MIDDELBOE, KRISTIAN, født 24. Marts 1881, er Inge- niør i London.

NIELSEN, NIELS OTTO MIKAEL, er født 5. Marts 1879. Livsstilling ubekendt.

NØRBALLE, LAURIDS JØRGEN THEDE. Født 24. november 1882 i Odense, søn af udvist gårdejer i Halk (Nordslesvig) Anders N. og hustru Kathrine f. Thede. Kom i toårs-alderen til Kjøbenhavn, der siden har været mit opholdssted. Gik i Frederiksberg latin- og realskole, hvorfra student. Tog 1907 magisterkonferens i engelsk med litterært speciale. Ansattes 1908 dels ved Døckers kursus (hvor jeg endnu har timer), og dels ved „de forenede skoler“, og har fra 1909 virket ved Karen Kjærs skole (Nørre gymnasium), ved hvilken jeg har min officielle ansættelse som lektor, fra 1912 tillige ved den skole, jeg er student fra.

Jeg blev gift 1909 med Anna Sara Caroline f. Segelcke, og har to sønner.

Jeg er ikke medlem af nogen foreningsbestyrelse, har aldrig publiceret noget eller på anden måde generet omverdenen med min existens. Har altid sat mest pris på et stilfærdigt hjemmeliv mellem bøger og musikaler. (Portræt Side 254).

NØRLUND, AXEL PETER, født 19. Juli 1881, er Grosserer i København.

POULSEN, JENS KRISTIAN. Blandt Aarets Russer, der mødtes i de theologiske Høresale, sad der en lidt ældre, rødmusset og lavstammet Mand, som man ikke straks lagde synderlig Mærke til, men som snart ved sin sejge, jyske Flid og sin aldrig svigtende Evne til at trænge til Bunds i Problemerne snart skulde vise sig at være en af Holdets dygtigste.

Det var Husmandssønnen Jens Kristian Poulsen, født i Bendstrup ved Aarhus. Udgaet fra et meget fattigt Hjem havde han ved Flid og Nøjsomhed arbejdet sig frem til Studentereksamen, og nu vilde han være Præst. Som en Del andre af dette Aars Russer gik ogsaa han og sultede og led Nød i den første Tid, men saa tilbød den for sit varme Hjerter kendte Grosserer Johan Adolf i Gentofte ham et Hjem, hvor han fri for økonomiske Bekymringer kunde hengive sig til det, der var ham kærest af alt: Studierne. Her levede han saa sit Livs bedste Aar. Altid

flittig — saa flittig, at hans Venner gav ham Kirkefaderen Origenes' gamle Tilnavn „Adamantinos“, men samtidig — efter sin Omvendelse i sit andet Studieaar — optagen af Menighedsarbejde i Søndagsskolen og i Blaa Kors, til hvis ældste akademiske Medlemmer han hørte. Uden at være genial eller overbegavet naaede han ved sin Flid saa vidt, at det trøstigt kan siges, at der ved Eksamen næppe var det Hul i hans Viden, som Eksaminatorerne kunde opdage. Han fik derfor ogsaa sine 5 Lauder med Glans, og saa skulde han da ud i Præstegerningen.

Praktiker var han ikke, og derfor satte hans Gerning vel næppe saa store Spor, som vi i vor ungdommelige Naivitet haabede paa. Han var for grundig i sine Forberedelser og for grundig i sine Prædikener, og saa manglede han det Lune, der tager saa mange Mennesker om Hjertet. Men solid, ærlig og oprigtig var han. Karakteren var god, sagde Grosserer Adolf, og deri beholdt han Ret. Det vil ogsaa hans Menigheder i Nørre Nisum, Brorsons og Hersoms Sogne kunne vidne om. Dertil var han usvigelig retliniet. Det faldt han da ogsaa til sidst som Martyr for. Han havde den triste Skæbne engang at være af en anden Mening end en selvbevidst Møller, hvis Ærgerrighed det var at træde i Peter Sabros berømmelige Fodspor, og som derfor vejrede Undertrykkelse af de smaa alle Vegne. Den socialdemokratiske Møller svor ham Hævn, og da Pastor Poulsen sagtmodigt foreholdt ham, at et hævnlystent Sind ikke just stemmede med det at være en Kristen, blev Mølleren endnu mere forbitret.

Lejligheden kom snart. Pastor Poulsens Tjenestepige blev syg og afgik ved Døden, og saa beskyldte Mølleren ham for at have forsømt hende ved ikke at hente Læge o. s. v. Beskyldningen var en ren Hævnakt, men gik naturligvis sin Gang i den dertil indrettede Presse. Den sagtmodige Præst bed ikke fra sig, men fik Ordre fra Kirkeministeriet til at rense sig ved Sagsanlæg. Efter uendelige Forhør og Sejgpinen faldt saa Dommen, der resulterede i en Bøde paa 800 Kr. til Bagvadskeren; men da var Poulsen en brudt Mand — han, der elskede Mennesker og ønskede at hjælpe dem i deres Salighedssag, maatte friste den

tunge Lod at se sin Gerning delvis ødelagt ved Menneskers Had og Uforstand.

Døden kom derfor i visse Maader som en Befrielse; men til det sidste blev han sin Herre tro. Jeg stod ved hans Dødsleje, hvor ingen Angst eller Frygt formørkede hans Sind — det blev en sejrriig Hjemgang, og da vi aabnede hans efterladte Papirer, fandt vi ogsaa et Brev, i hvilket han tilgav sine Fjender og bad om, at Mølleren maatte blive benaadet for den idømte Straf. Atter var altsaa en ædel og from Mand gaet bort med en Genklang af Frelserens Bøn: „Fader, forlad dem; thi de ved ikke, hvad de gør!“ paa sine Læber. For os, der var hans Venner, vil J. Kr. Poulsens Minde derfor altid være helligt. Og vi siger:

„Men lovet være Himlens Gud,
De ædles Æt dør aldrig ud!“

(*Marius Th. Nielsen.*)

SALOMON, ROSA, født 25. September 1880, hedder nu Fru Rosa Hartwig og bor paa Frederiksberg.

SKADHEDE, KRISTIAN KRISTENSEN (I Henhold til Navneforandringsbevilling, tidligere Kristensen), f. 16. Januar 1881 i Bøvling. Søn af Gaardejer Jens Kristensen Skadhede og Hustru Margrete, f. Jensen. 1900 Student (m.) Frederiksberg Skole, pr. dim., samme Aar indskrevet som Eksaminand ved Den polytekniske Lærestalt. 1901 cand. phil. 1906 Polyteknisk Lærestalts Afgangseksamen for Bygningsingeniører. 15. Maj—8. Oktober 1906 aftjente Værnepligt, 8. Oktober 1906—15. Maj 07 Sekondløjtnantselev, 15. Maj—8. September 1907 Underkorporal og 8. September—8. Oktober 1907 Sekondløjtnant ved Ingeniørregimentet. 8. Oktober 1907—31. Marts 1908 assist. Ingeniør ved Københavns Vej- og Kloakanlæg. 1. April 1908—30. November 1917 assist. Ingeniør, 1. December 1917—30. April 1919 Ingeniørassistent af 2. Grad og 1. Maj 1919—29. Februar 1920 Ingeniørassistent af 1. Grad ved Vandbygningsvæsenet (indtil November 1910 i Lemvig, derefter i Thyborøn). 1. Marts 1920—31. Marts 1922 Ingeniør (med Tjeneste i Direktoratet i København) og 1. April 1922 Distriktsingeniør under

Vandbygningsvæsenet (indtil 1. August 1922 i Frederikshavn, derefter i Direktoratet i København).

3. Juni 1911 gift i Solbjerg Kirke, København, med Alexandra Charlotte Persson, f. 14. Januar 1881 i Malmø, Datter af Cigar-mager Niels Peter Persson og Pouline Nathalie, f. Lindahl.

(Velvilligst meddelt af cand. polyt. Jespersen.)

SØRENSEN, EINAR OLAF BALTHAZAR, f. 18. Septem-ber 1881 i København, sammesteds Student og i 1905 cand. polyt., Bygningsingenieur. Traadte ind i min Faders tekniske Virksomhed i Rusland, beskæftigede mig mest med Afvandsingsanlæg og Anlæg for kunstig Vanding, industrimæssig Udnyttelse af Tørvemoser; forpagtede en Vandkraft ved St. Petersburg, grundlagde der en Kartonfabrik og Mølle. Senere udvidede vi den tekniske Virksomhed, hvorved vi optog to danske cand. polyt. er som Kompagnoner, de Herrer Aage Nielsen og O. P. T. Goldschmidt, begge Studenter fra 1900. I 1910 giftede jeg mig med en af Landets Døtre, Maria v. Trentovius, af Officersfamilie, — indtil videre har vi en Datter. Efter Krigens Udbrud i 1914 maatte vi opløse vor tekniske Forretning, og hver Kompagnon søge sin egen Vej. Paa Opfordring overtog jeg Repræsentationen i Rusland af Dansk Røde Kors Bogafdeling; oprindelig var det min Opgave at forsyne Krigsfangerne i Rusland — i 1918 var der 2½ Million — med Læsestof til Belæring og Underholdning og navnlig oprette Biblioteker i Lejrene; men efter Revolutionerne blev Røde Kors Virksomhed tvunget ind paa andre, mere paatrængende Omraader, hvorved jeg fik rigeligt aktiv Del i den Røvertilværelse, som Livet i Rusland er udartet til, efter at Jøder, Banditer og Mordere har kunnet gøre sig til Eneherskere i Landet; tilsidst var det mit Speciale diskret at exportere Medlemmer af den tidligere russiske Kejserfamilie; da Bolschevikerne omsider opdagede mit — forøvrigt ligesaa utaknemmelige som farefulde — Hverv, maatte jeg skyndsomst rømme af Landet. Herved mistede jeg hele min i Rusland i 15 slidfulde Aar erhvervede Ejendom, men maatte være glad ved at være sluppet helskindet fra „Kammeraterne“. For at grunde en ny Existens drog jeg til Kaukasus, men da Bolschevikerne kort

efter fandt paa samme Ide, maatte jeg af Hensyn til deres noksom berygtede Tjeka fortrække. I 1920 nedsatte jeg mig med min Familie i Berlin; samlede i Inflationsaarene her en Række ubehagelige Erfaringer, indtil jeg endelig blev Direktør for „Dima“ Dingelstädter Maschinenbau Aktiengesellschaft og atter fik fast Grund under Fødderne. (Portræt Side 254).

TEILER, ANTON PETER HENRIK (tidl. Olsen), født 2. Marts 1877. Theologisk Embedseksamen Januar 1906. Personel Kapellan i Sørbymagle 1906. Sømandspræst i Hamborg 1907. Præst ved Nyborg Straffeanstalt 1913. Sognepræst Absalons Sogn, København 1917. *(„Kirkelig Aarbog“.)*

WINDING, ANDREAS. Født 23. Oktober 1881 i Seem, Søn af Sognepræst Hans Kruse Winding og Hustru, født Bech. Gift 4. Juni 1922 med Forfatterinde, cand. phil. Frk. Anna-Fedora Luth Otto, født 11. September 1897. Cand. phil. Medarbejder ved Demokraten 1902, ved Politiken fra 1905. Udenlandsk Korrespondent til skandinaviske Blade 1913—21, bl. a. fra den franske Front 1914—18. Korrespondent til Le Matin, Paris. Bor i København. Næstformand i Dansk Forening i Paris 1913—18; i Bestyrelsen for l'Association Syndicale de la Presse Etrangère à Paris; Vicepræsident i „The International Association of Journalists accredited to the League of Nations“. Har skrevet: De blanke Façader. Den skønne ubekendte. Ingeborg Jarl og hendes Kæreste. Krigsidyller. Rosen og Martyren. Ærens Land. Hvor Livet begynder forfra. Vagabond i Europa. 3 udenlandske Ordner. *(„Kraak's blaa Bog“.)*

FREDERICIA LATIN- OG REALSKOLE

Buhl
Johansen

Lund
Nansen

BUHL, VILHELM. Direktør for Københavns Skattevæsen. Født 16. Oktober 1881 i Fredericia; Student sammesteds; Regensianer; Cand. jur. Januar 1908. Gift samme Aar med Thyra Schmidt. Ansat i Københavns Skattedirektorat 1. Juli 1907; Viceskattedirektør 1919, Skattedirektør 1924. Har bl. a. været Formand for Juridisk Discussionsklub og Studentersamfundet. (Portræt Side 254).

JOHANSEN, EDVARD SEXTUS, født 8. August 1879 i Nyborg, Søn af Murermester Jørgen Johansen og Hustru Josefine f. Hjort. Gift 2. Juli 1909 med Ellen Marie Prytz, født 8. September 1881 i København, Datter af Professor Peter Kristian Prytz og Hustru Anna Cathrine f. Steenstrup. Barn: Jørgen Prytz, f. 4. November 1911.

Ved Telegrafvæsenet 1895—01. Cand. phil. 1901; Alumnus paa Valkendorfs Kollegium 1903—06; cand. mag. 1906; Studieophold i Berlin, London og Leiden 1907—08; Fysiker ved Finsens Lysinstitut 1906—23; Assistent ved Fysisk Instrumentsamling 1908—14; Docent i Fysik ved Polyteknisk Læreanstalt 1914—21; Professor fra 1921. Redaktør af Fysisk Tidsskrift fra 1911; Medstifter af Fysisk Forening og dens Formand 1908—11. Medarbejder ved Salmonsens Konversationsleksikon. Afhand-

1) L. J. T. Nørballe.

2) E. O. Balthazar Sørensen.

3) Vilhelm Buhl.

linger om Energi- og Apparater til dens Maaling (Vakuumtermosøjle, Vakuumbolometer). Grundrids af det elektromagnetiske Felts Teori 1916. Elektricitet og Stof 1920. (Portræt Side 256).

LUND, PEER MARTIN. Født den 29. September 1881 i Fredericia. Dimitteret fra Fredericia Latin- og Realskole Juli 1900. Studerede Medicin ved Københavns Universitet indtil Sommeren 1907. Rejste derpaa til Amerika, hvor jeg i nogle Aar gav Massage paa forskellige Hospitaler i New York og i Clifton Springs, New York. 1910 til Philadelphia, hvor jeg fortsatte mine medicinske Studier paa The Medical School ved Temple University og Samaritan Hospital. Dr. med. 1913. Valgte derefter Røntgenologi til Speciale og har siden drevet saavel privat som Hospitalspraksis som Røntgenlæge, bl. a. ved City Hospital, Mount Sinai Hospital og Presbyterian Hospital i New York City.

I Foraaret 1915 til Frankrig, hvor jeg i ni Maanedre gjorde Tjeneste som Røntgenolog ved The American Ambulance i Neuilly, Paris. Tog derefter tilbage til New York, men returnerede allerede efter 3 Maaneders Forløb til Frankrig, hvor jeg som Medlem af Harvard University Unit. atter i ni Maanedre gjorde Tjeneste med Kaptajnsrang i The Royal Army Medical Corps. Herfra blev jeg kaldet til at beklæde Stillingen som Professor i Røntgenologi ved Universitetet i Bogota, Columbia, Sydamerika, men paa Grund af fransk-britiske Sympatier saa jeg mig nødsaget til at opgive denne Post efter ca. et Aars Forløb. Ved min Tilbagekomst til New York fik jeg tilbudt og modtog Stillingen som midlertidig Leder af Røntgen-Afdelingen paa Mount Sinai Hospital, med hvilket Hospital jeg endnu har Forbindelse ved Siden af, at jeg nu har en privat Røntgen-Klinik i New York.

Min Adresse: Office: 473 West End Avenue, Privatbolig: 48 East 92 Street, New York City, Country home: „Braewold“, Mount Kisco, New York.

NANSEN, HANS CHRISTIAN, født 28. Juli 1878, er Fuldmægtig og bor i Holte.

KOLDING LATIN- OG REALSKOLE

Frk. Balle
- Sørensen (gift)

BALLE, MAREN, født i V. Nebel ved Kolding, Datter af Gaardejer Balle. Student fra Kolding Latinskole, Filosofikum 1901, studerede Engelsk 1900—1903; 1903—05 Lærerinde. Derefter Kontorarbejde, for Tiden Kontorassistent i Lenskontrollen. Det er det Hele! (Portræt Side 256).

KRING, AGNETE HELENE, f. Sørensen, f. i Haderslev 31. Marts 1875. Datter af daværende Bestyrer for den danske Realskole i Haderslev, senere Præst i Dannemarre paa Lolland, S. J. Sørensen og Hustru Kirstine f. Bodum. Syslede i min første Ungdom paa forskellig Maade med Undervisning, Filosoficum 1901. Lærerinde ved Karen Kjærs Skole i København 1900—06.

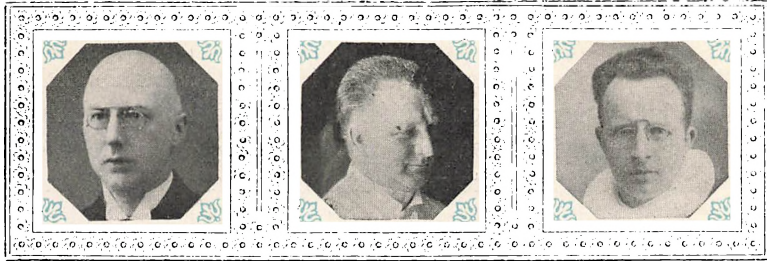
Gift 1904 med nuværende Sognepræst N. J. Kring, Stege. (Portræt Side 256).

1) E. Sextus Johansen.

2) Maren Balle.

3) Agnete Helene Kring.

VEJLE LATIN- OG REALSKOLE

Hallas
Juul-Jensen (tidl. Jensen)
Melbye

A. Thingberg Thomsen
Peter Thomsen
Wemmelund

HHALLAS, EJGIL ALEXIS, f. 21. Maj 1882 i Øster Nykirke. Søn af Sognepræst Axel Carl Frederik August H. og Margrethe Erasmie Myhre. Medicinsk Eksamen Sommeren 1907. Kandidatuddannelse forskellige Steder. Chef for XIII Reservehospital i Belgrad November 1912—Januar 13, atter Juni—Juli 1913. Korresponderende Medlem af Medicinsk Selskab i Belgrad August 1913. Otolog i Nykøbing F. Oktober 1914. Ansat ved den danske Ambulance i le Tréport 1. Juli—31. August; Chef for denne fra 1. August 1915. Praktiserer som Specialist i Øre-, Næse- og Hals sygdomme i Vejle fra Juli 1919.

(„Regensianerbogen“ .)

JUUL-JENSEN, H. Født 27. september 1882 i Vejle som søn af købmand C. W. Jensen (død 1910) og hustru Frederikke f. Juulmann. Gift 12. marts 1921 med Mary Johanne f. Andersen, født 18. oktober 1894 i Frederikshavn. Studerede nordisk filologi under Wimmer, Finnur Jónsson og Verner Dahlerup og tog 1908 skoleembedseksamen med dansk som hovedfag. Under min studietid deltog jeg især i det faglige foreningsliv, var f. ex. i en aarrække bestyrelsesmedlem i Selskab for germansk filologi; efter min eksamen boede jeg et par aar paa Borchs Kollegium.

1) H. Juul-Jensen.

2) Christian F. Melbye.

3) Peder Thomsen.

Studenterne fra Aar 1900 — XVII

Fra 1908—09 underviste jeg ved Købmandsskolens dagskole, fra 1908—18 ved Frederiksberg kommunes mellemskole- og realklasser paa Godthaabsvej, var fra 1918—22 underbibliotekar ved Det kgl. bibliotek, men tog 1922 min afsked for helt at kunne ofre mig for arbejdet paa Den danske ordbog. Allerede, mens jeg var student, begyndte mit medarbejderskab paa dette store værk, idet ordbogens grundlægger, prof. Verner Dahlerup, engagerede mig som sin assistent. Da det danske Sprog- og Litteraturselskab, som jeg er medlem af, i 1915 overtog udgivelsen, fortsatte jeg som redaktør (redigerede i det væsentlige I. bind) og fra 1917 som deltager i ledelsen, saaledes at jeg sammen med fru dr. phil. Lis Jacobsen forestaar ordbogens udgivelse, fra 1922 som ledende redaktør. (Portræt Side 257).

MELBYE, CHRISTIAN FREDERIK, født i Vendsyssel den 21. april 1881, søn af sognepræst Jørgen Peter M. og hustru Edle, født Lund. Vi flyttede til Vejle 1888. Derfra er jeg student efter gammel sproglig retning. Hørte med stort udbytte Høffding. Studerede også siden (som fremdeles) en del filosofi. Medicinsk embedsexamen januar 1911. Efter almindelig kandidat tjeneste m. m. var jeg i nogle år tuberkuloselæge (bl. a. reservelæge ved julemærkesanatoriet ved Kolding). Siden sindsygelæge (har bl. a. $4\frac{3}{4}$ år været ved kriminalasylet ved Nykøbing, Sjælland), er nu afdelingslæge ved statens sindssygehospital i Viborg. Stiftede 1921 „Buddhistisk samfund i Danmark“ og skriver dets blad „Buddh. budbringer“; er desuden good templar, vegetar og socialdemokrat.

Gift 1912 med sygeplejerske frk. Karen Jensen. En søn, Børge. (Portræt Side 257).

THOMSEN, ANDREAS CHRISTIAN THINGBERG, født 7. Juli 1881 i Hjørring. Søn af Skoleinspektør Niels Thingberg Amberg T. og Anna Birgitte Bille. Regenstid: Foraar 1904—Efteraar 07. Medicinsk Eksamen Sommeren 1908. Reserve-læge ved Kysthospitalet ved Juelsminde Juli 1908—Juni 09. Skibslæge m. m. I hollandsk-indisk Tjeneste Sommeren 1911,

var bl. a. 16 Maaneder ved et Eksplorationsdetachment i Central Ny Guinea (1914—15). Med Sygeorlov i Danmark 1920. Nu ved det militære Hospital i Batavia (Wetevreden).

Gift første Gang med Ebba Irene Boysen, født 5. April 1888, død 9. Marts 1912. Anden Gang 20. Oktober 1915 med Anna Petronella Ludovica Brandon Bravo, født 30. Juli 1896 i Batavia.

(„Den danske Lægestand“ og „Regensianerbogen“.)

THOMSEN, PEDER, f. 1. August 1882 i Skærup, Student fra Vejle (1900), cand. theol. med laud. (1906). Viet til Karen, f. Nielsen (8. August 1906). Lærer Børkop Højskole (1906), præsteviet Medhjælper Nazareth Kirke i København (1909), Kaldskapellan Marstal (1910), Sognepræst Resen-Humlum (1915), død 11. Juni 1919.

„Hvad enten vi leve, eller vi dø, er vi Herrens“ (Rom. 14,8), de Ord satte Menighederne i Resen-Humlum paa Stenen paa Pastor Peder Thomsens Grav, da de var den Hilsen, han sendte til dem fra sit Dødsleje paa Silkeborg Bad. Vi der var Pastor Th.s Venner ved, at den Tro, de Ord er Udtryk for, var Hvilen i hans Liv og Kraften i hans Gerning. Han var en tro Tjener i den danske Kirke, en god og elskelig Ven, der i sin korte Præstegerning modnedes til at bryde op og være hjemme hos Herren.

Hans Hustru og fire Børn bo i Humlum i en Villa, som Venner i Samfundet byggede til dem efter hans Død; de maa bo dér, til Børnene er blevne voksne.

Gud velsigne Pastor Peder Thomsens Minde. (Portr. S. 257).

(Meddelt af Sognepræst Carl Jespersen.)

WEMMELUND, PETER M., er født paa Gaarden Vemmelund i Give Sogn d. 18. Januar 1870. Forældre: Gaardejer M. P. Wemmelund og Hustru Karen, f. Larsen. Var ved Landvæsenet indtil 1897, begyndte saa at læse til Artium og fik Studentereksamen fra Vejle Latin- og Realskole Sommeren 1900, theologisk Embedseksamen Sommeren 1908, d. 16. December 1909 udnævnt til Kaldskapellan for Sæby-Hallenslev

XVII*

med Buerup Kirkedistrikt som særlig Virkereds, d. 25. Januar 1912 udnævnt til residerende Kapellan samme Steds og fra 1. Januar 1921 Sognepræst for det da oprettede Buerup Sognekald.

Den 2. Juli 1920 viet til Sygeplejerske Frk. Margrethe Hougaard. (Portræt Side 261).

ORDRUP LATIN- OG REALSKOLE

Andersen
Frk. Bentzen
Gunner
Holstein Rathlou

Jacobsen
Jessen
Korsgaard
Krohn

Mortensen
Pihl (tidl. Hansen)
Frk. Sørensen
Zytphen-Adeler

ANDERSEN, HANS CHRISTIAN, født 13. Maj 1879. Søn af Folketingsmand Gaardejer Hans Peder A. og Ane Soph. Andersen. Theologisk Embedseksamen Juni 1906. Lærer ved Vraa Højskole November 1906—April 07, ved Kvissel Højskole Maj 1907—15. Juli 10. Udnævntes 3. Juni 1910 til Sognepræst for Blære-Ejdrup, ordineret 15. Juni. 1912 Valgmenighedspræst i Støvring, og siden 1914 Sognepræst i Vær ved Horsens.

Gift i Kundby 22. Oktober 1907 med Anna Karen Helgaard, født 19. Oktober 1880.

(„Danmarks Præstehistorie“ og „Kirkelig Aarbog“.)

BENTZEN, HENRIETTE, født 5. Januar 1880. Livsstilling ubekendt.

GUNNER, J. B. K. Født d. 27. Juni 1882. Søn af afdøde Malermester L. P. Christensen Gunner og Hustru Else Kathrine f. Jensen. Efter endt Skolegang i „Gratistskolen“ i Pilestræde tog jeg Præliminæreksamen som Privatist fra Undervisningsanstalten „København“ i Stockholmsgade 1898 og Studentereksamen ligeledes som Privatist samme Steds fra paa Or-

1) Peter M. Wemmelund.

2) J. B. K. Gunner.

3) A. V. E. v. Holstein Rathlou.

drup Gymnasium 1900. Jeg begyndte straks herefter Studiet paa den polytekniske Lærestanstalt og forberedte mig samtidig til Filosofikum hos Professor Høffding. 1901 fik jeg Filosofikum, to Aar senere 1. Del af Eksamen for Maskiningeniører og i Vinteren 1906—07 sidste Del af denne Eksamen efter i et Aar at have faaet den praktiske Værksteduddannelse paa Burmeister & Wains Maskinfabrik.

I Foraaret 1907 fik jeg Ansættelse hos Aktieselskabet „Titan“ paa Kranafdelingens Tegnestue; men blev Aaret efter indkaldt til Militærtjeneste som Fæstningsartillerist. Efter Hjemsendelsen fik jeg igen Ansættelse hos A/S Titan, hvor jeg nu virkede i en længere Aarrække og efterhaanden naaede en betroet Stilling. I den første Tid var jeg med til, og senere ledede jeg Beregningen og Konstruktionen af en Del af de store Kran- og Transportanlæg, som Titan har udført saavel til Ind- som til Udlandet. Imidlertid følte jeg, som Tiden gik, at Ingeniørvæsenet og Konstruktionsvirksomheden ikke var et Virkefelt, som gav mig fuld Tilfredshed, og jeg fulgte derfor nu i den mere fremrykkede Alder en Inklinationsvej, jeg har følt fra min tidligste Ungdom, for Tegning. Jeg søgte i min Fritid en Smule Uddannelse i Frihaandstegning og øvede mig videre i forskellig Retning, dels i dekorativ Tegning, dels i Model- og Portrættegning.

Efter ca. et Aars Forløb blev Stillingen som Professor i Tegning paa den polytekniske Lærestanstalt ledig; jeg søgte den og fik den, og overtog saaledes Professoratet i Tegning i September 1917 efter Professor E. P. Bonnesen. Det blev et interessant Arbejde, der forestod. Tegneundervisningen skulde i Følge Lærerraadsbeslutning ganske omformes og føres ind i saadanne Former, som den senere Tids Udvikling af den praktiske Ingeniørvirksomhed havde nødvendiggjort. Til dette Arbejde fandt jeg paa Lærestalten udmærket Støtte, Forstaaelse og Interesse for Sagen.

I mine tidligste Studenterdage fik jeg Interesse for Studenteridrætten, blev Gymnast og Roer, og ledede en Aarrække som Formand „Polyteknisk Gymnastikforening“. Denne Interesse har holdt sig gennem Aarene, og et Par Gange har jeg personlig

deltaget i de for faa Aar siden startede Studentervandreljre, der nyder Støtte fra Universitetet og Polyteknisk Læreanstalt. (Portræt Side 261).

HOLSTEIN RATHLOU, VON, AXEL VIGGO EMIL. Jeg er født den 23. Juni 1882 paa Herregaarden Gersdorffslund under Godset Rathlousdal i Jylland ca. 5 Mil syd for Aarhus. Min Fader Huno v. H. R. havde forpagtet Gaarden af sin ældre Broder Stamhusbesidder Emil v. H. R. Min Moder var af gammel Embedsslægt, født Høeg-Warming. Fader døde i 1918, Moder lever endnu rask og frisk. Jeg og min 3 Aar yngre Broder Viggo v. H. R., der nu er Dr. phil. og Underbibliothekar ved Statsbibliotheket i Aarhus, havde først Privatlærerinde, men i Aaret 1892 opgav mine Forældre Forpagtningen og flyttede til Ordrup, hvor de bosatte sig væsentlig for at faa os to Brødre i H. C. Frederiksens Skole, ikke fordi vi var særlig ondartede, men fordi „Friser“ allerede dengang havde vundet stort Ry som en særlig dygtig og frisindet Skolemand. Vi fik ikke alene Tid til at passe vore Lektier tilfredsstillende, men vi deltog med Iver i Skolens Idræt under Kaptajn Holger Niensens Ledelse. Mange er de Præmier i fri Idræt, som min Broder og jeg tjente under Orli's Mærke baade i Skoletiden og derefter. Jeg kan sikkert for en meget stor Del takke min stadigt fortsatte gymnastiske Træning og deraf følgende sunde Natur, at jeg for nylig overlevede en livsfarlig Operation.

Vor Opdragelse var meget nationalt præget, idet vor Familie trods det tyssklingende Navn har været Dansk i mange Hundrede Aar; min Farfar var Chef for de frivillige jyske Herregaardsskytter i 3 Aars Krigen, og det var vor største Glæde at høre om disse flinke og modige Mænds Bedrifter. Det fornøjelige og glade Liv paa Skolen afsluttedes for mit Vedkommende med en fin Studentereksamen i 1900. Jeg kom ifølge mit højeste Ønske paa polyteknisk Læreanstalt, tog Filosoficum i 1901, 1. Del i 1902, var i Smedelære og Elektrikerlære i 1903, studerede Elektroteknik paa det af Direktør G. A. Hagemann nyoprettede Kursus paa Læreanstalten, hvorfra jeg afgik som Cand. polyt.

Elektroingeniør med 1. Karakter paa det første Hold, der ialt kun bestod af 3 Mand. Det var i Januar 1906.

Efter en kort Soldatertid fik jeg d. 9. Juli 1906 Ansættelse ved Byggeafdelingen ved Københavns Elektricitetsværker, hvor jeg endnu er ansat, idet jeg 1. April 1917 fik fast Ansættelse som Afdelingsingeniør. Jeg har i denne Stilling været med til at bygge de store Højspændingsanlæg i København, bl. a. Landets største Elektricitetsværk: H. C. Ørstedværket. Her fik jeg i 1909 Lejlighed til at klarlægge et Fænomen, der hidtil forgæves havde beskæftiget Elektroteknikerne Verden over, nemlig nogle ejendommelige Forstyrrelser, som Vekselstrømsanlægene udøvede paa Telefon og Telegrafanlægene. Løsningen af Problemet offentliggjorte jeg i „Elektroteknikeren“ 1910 og 1912, samt i „Elektrotechnische Zeitschrift“ 1910.

I 1910 blev jeg meget forbauset ved en Opringning fra Polyteknisk Lærestanstalt, der forespurgte, om jeg vilde være Docent i Elektroteknik, naar den hidtidige Docent, min øverste Chef Belysningsdirektør Windfeld-Hansen om kort Tid trak sig tilbage. Sagen var ordnet saaledes, at der ikke vilde blive Vanskeligheder i min kommunale Stilling. Jeg talte med Direktør Hagemann næste Dag, vikarierede i $\frac{1}{2}$ Aar og fik ministeriel Ansættelse som Docent fra 1. Februar 1911. Denne Virksomhed, hvor jeg har ca. 150 Elever om Aaret, er for mig overordentlig interessant og til stor Glæde. Jeg har til dette Brug udgivet en autograferet Elektroteknik i 1911 og senere en trykt Lærebog „Stærkstrømselektroteknik“ paa ca. 1000 Sider, der nu er udsolgt i andet Oplag, idet den ogsaa har fundet stor Anvendelse ved en Del tekniske Skoler saavel her i Landet som i Norge og Sverrig.

Jeg blev den 25. Maj 1912 Medlem af Bestyrelsen for Teknisk Selskab i København. Var fra Marts 1913 Medlem af Bestyrelsen for Elektroteknisk Forening, men traadte ud 1. April 1918 for at overtage Redaktionen af denne Forenings Medlemsblad „Elektroteknikeren“. Fratraadte Redaktionen 1. Januar 1924. Ansat Maj 1912 af Ministeriet for Handel og Søfart som Meddommer ved Maskinisteksaminerne. Blev Medlem af Bestyrel-

sen for Københavns Kommunale Ingeniørforbund. Blev 1919 Medlem af Bestyrelsen for Centralforeningen af Lærere ved de 4 højeste Undervisningsanstalter. Var Medredaktør af Ingeniørforbundenes Medlemsblad „Polyteknikeren“ i ca. et Aar. Er Medlem af Dansk Ingeniørforenings Repræsentantskab. Er Medlem af Bestyrelsen for Ordrup Kommunal- og Grundejerforening. Er Medlem af Rotary International fra 1922.

I Aaret 1917 stiftedes af gamle Elever og Lærere fra Ordrup Gymnasium en Forening kaldet „Ordruppersamfundet“, hvor vi gamle Ordrupere, Piger og Drengene, har haft megen Glæde af at træffes. Jeg blev straks ved Stiftelsen Medlem af Bestyrelsen og havde i Marts 1924 den Glæde at blive valgt til Formand.

I Aarens Løb har jeg foretaget en Række Studierejser til Udlandet, og jeg har ofte offentliggjort de indvundne Erfaringer i vore tekniske Tidsskrifter, hvor ogsaa en lang Række Foredrag over elektrotekniske Emner har været offentliggjort.

I 1922—23 lykkedes det mig efter et energisk Oplysningsarbejde blandt Landets Elektroteknikere at faa Staten til at anerkende og anbefale den saakaldte Schäferske Livredningsmetode ved Ulykkestilfælde ved Elektricitet. Mine sidste to Arbejder, der er bleven til ved Samarbejde med Dr. med. Meising, er mere rettet mod det store Publikum. „Øjet og Lyset“ blev trykt i 1923 i 10.000 Eksemplarer og fortæller om Faren ved kritikløst at bruge de moderne stærke Lyskilder. „Autokørsel ved kunstigt Lys“ i 30.000 Eksemplarer er af Kgl. Dansk Automobilklub i 1924 fordelt til samtlige Motorkørere i Landet.

Den 24. Juni 1908 blev jeg i Ordrup Kirke viet til Emilie Juliane Brummerstedt, født den 2. April 1885 i Julianehaab i Grønland som Datter af Kolonibestyrer Conrad Brummerstedt. Vi har fire dejlige Unger, tre Drengene og en Pige. (Portræt Side 261).

JACOBSEN, SIGURD PETER VILHELM (Viceinspektør S. P. V. Jacobsen og Emilie Zimmermann), født 15. Februar 1882. Juridisk Kandidat Juni 1907. Juli 1910 Overretssagfører i København.

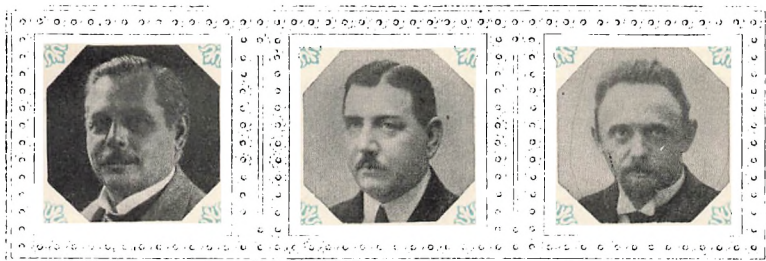
(„Juridisk Stat. 1923“.)

JESSEN, LAURITS, født 30. Maj 1868 i Vejle, Søn af Arbejdsmand Andreas Jessen og Hustru Ane Johanne, f. Hansen. Blev efter Konfirmationen sat i Bogtrykkerlære i „Vejle Amts Avis“s Bogtrykkeri og blev udlært som Typograf i Marts 1887, arbejdede derefter forskellige Steder i København, bl. a. i „Berlingske Tidende“, lærte samtidig Stenografi og fik i 1895 Ansættelse i Rigsdagen som Stenografassistent, læste med et Par Afbrydelser paa Kursuset „København“ til Studentereksamen og blev Student i Sommeren 1900 fra Ordrup Latin- og Realskole som Privatist. Deltog derefter en Del i Studentertilivet i Studentersamfundet, var en Tid (i 1902—3) Medlem af dettes Bestyrelse og fra Foraaret 1908 til Efteraaret 1909 dets Formand. Hans Hu stod imidlertid til Politik, og efterat han i Januar 1906 havde taget juridisk Embedseksamen; stillede han sig i Vonsildkredsen ved Folketingsvalget i Maj 1906 som Socialdemokratiets Kandidat — dog selvfølgelig uden at blive valgt.

I April 1909 fik han Bestalling som Overretssagfører, stillede sig derefter ved Maj-Valget i Mønskedsen og blev valgt. Ved de senere Valg i 1910, 1913, 1915, 1918 og 1920 blev han stadig genvalgt, men gik i 1920 ud af Rigsdagen, idet han som Følge af den ny Valglov ikke blev genvalgt.

I Rigsdagen var han Socialdemokratiets Ordfører i flere vigtigere Spørgsmaal, blandt andet ved Retsreformens Gennemførelse, Ægteskabsloven m. fl., ligesom han har været Medlem af flere Udvalg og Kommissioner, saaledes Boligkommissionerne af 1916 og 1918, Politikommissionen af 1918, Kommissionen om den militære Retspleje, og om Oprettelse af Folkeregistre.

I 1913 blev han valgt ind i Borgerrepræsentationen og Aaret efter valgt til Raadmand i Magistratens 1. Afdeling, hvilken Stilling han fremdeles beklæder, samtidig med, at han driver Sagførervirksomhed. I de sidste fire Aar har han tillige været Formand for Lærningevoldgiften i København. Han er endvidere Formand for Arbejdernes kooperative Byggeforening. (Portræt Side 267).

KORSGAARD, MARIUS INGVDOR KRISTENSEN (Redaktør K. P. K. Korsgaard og Anna Kirstine Thomsen), født Frederiksberg 10. Februar 1882. Juridisk Kandidat Juni 1906. 1. Marts 1907 Fuldmægtig hos Straffedommeren i Frederiksberg Birk. Juni 1909 tillige Assistent i Kultusministeriet, Juli 1920 Fuldmægtig i Kirkeministeriet. Sekretær hos Kirkeministeren. Ugift. R. af D.

(„Juridisk Stat. 1923“.)

KROHN, JOHANNES HENRIK. Født i Fredericia 21. November 1882, Søn af Skibskaptajn H. H. Krohn og Hustru M. Nielsen. Gik i tre Aar i Frk. Sallings Skole. Familien flyttede 1891 til København, og jeg gik fra 1891—97 i Østerbros Borgerdydskole. I Konfirmationsalderen, 1897, var jeg blevet ked af at gaa i Skole og tog til Søs, men Lysten til Sølivet fortog sig i Løbet af et Par Maaneder, og jeg begyndte igen at læse, denne Gang paa Kursus København. Tog i 1898 Præliminæreksamen, i 1899 Tillægsprøve i Latin og i 1900 Studentereksamen. Fra dette Aar og indtil 1907 fik jeg Undervisning paa Polyteknisk Lærestalt, kun afbrudt af Aaret 1903—04, hvor jeg var Maskinlærling paa Orlogsværftet. 1901 Filosofikum hos Høffding, 1903 første Del af Polyteknisk Eksamen for Maskiningeniører, 1907 anden Del (med Udmærkelse).

Jeg fik nu Plads som Maskiningeniør ved Københavns Elektricitetsværker under nuværende Overingeniør Hentzen. I 1909 fik jeg en nyoprettet Plads som Underbestyrer ved Østre Elektricitetsværk. I 1914 blev jeg Afdelingsingeniør ved Københavns

1) Laurits Jessen.

2) J. H. Krohn.

3) Hans Jensen Pihl.

Vandforsyning som Leder af Maskinafdelingen. Fra 1915 været Censor i Maskinlære ved Polyteknisk Eksamen.

26. November 1909 gift i Zions Kirke, København, med Johanne Marie Sophie Helsing, f. 11. April 1887 i København, St. Johannes Sogn, Datter af Kobbersmedemester Christian Helsing og Marie Hansen. (Portræt Side 267).

MMORTENSEN, MORTEN LARSEN. „Altfor tidligt har Døden bortrevet en af de bedste blandt dansk Landbrugsvidenskabens unge Dyrkere . . . som trods sin unge Alder allerede har præsteret et overordentligt stort og værdifuldt Arbejde i Planteavlens Tjeneste, der ikke vil blive glemt, naar dens Historie en Gang skal skrives“. Med disse Ord begynder F. Kølpin Ravn sin Mindeartikel i „Ugeskrift for Landmænd“ 1911, Side 725 f.

Mortensen var Søn af Friskolelærer Mortensen i Baaring (Nordfyen) og fødtes 25. Februar 1881. Præliminæreksamen 15 Aar gammel og kom straks efter til Lyngby Forsøgsstation, hvor Statskonsulent K. Hansen snart fik Øje for hans usædvanlige Evner. Botaniken og dens Anvendelse i Landbrugets Tjeneste blev Mortensens Hovedinteresse, hvorfor han tog Studentereksamen 1900, studerede Naturhistorie med Botanik som Hovedfag og gennemgik samtidig Landbohøjskolens Landbrugskursus. 1904: Landbrugskandidat, 1906 i Februar: Magisterkonferens i Naturhistorie.

I 1907 knyttedes Mortensen til De samvirkende danske Landboforeningers plantepatologiske Forsøgsvirksomhed, først som Assistent, senere som Konsulent, og hans Arbejde her var hans Livs Hovedvirksomhed, hvor han „har udrettet et overordentligt stort og betydningsfuldt Arbejde, hvis Omfang næppe kan vurderes fuldt ud af andre end af dem, der som undertegnede har fulgt det paa nærmere Hold“.

Mortensens litterære Produktion er meget omfattende, han havde overordentlig let ved at skrive, og han havde en særlig Evne til at samle et stort Materiale under en overskuelig Form. Han var virksom fra Morgen til Aften, foretog mange Rejser,

og bag det hele laa „en glødende uegennyttig Interesse for at føre det Fag fremad, som han havde viet sit Liv til.“

Paa en Rejse 1910 til Holland konstateredes, at Mortensen led af Sukkersyge; han kom dog nogenlunde til Kræfter igen. I Slutningen af November 1911 forværredes Tilstanden, og Søndag Formiddag 3. December døde han, efterladende sig Hustru og to Børn.

(Uddrag af den nævnte Mindeartikel)

P IHL, HANS JENSEN. Det første Aar af min Studentertid opholdt jeg mig i København, hvor jeg forberedte mig til Filosofikum og hørte Forelæsninger over Matematik og Fysik ved Polyteknisk Lærestanstalt, samtidigt med at jeg, for at skaffe Midler til Opholdet, underviste privat. Det var — den Gang som før og senere — vanskeligt for en ung Student, der maatte staa paa egne Ben, at tilvejebringe den nødvendige økonomiske Basis for Studiet, og den Undervisning, der blev en betroet, bestod mest i Lektuelæsning med Skolebørn. Efter at have taget Filosofikum modtog jeg derfor en Stilling som Huslærer, men allerede Aaret efter blev det ved Hjælp af Legater muligt for mig at genoptage eller rettere paabegynde Studiet ved Universitetet. I Aarene 1902—1905 læste jeg da til Skoleembedseksamen (Hovedfag: Matematik; Bifag: Fysik, Kemi og Astronomi); samtidigt gav jeg stadig Privatundervisning; det sidste Studieaar underviste jeg ca. 20 Timer ugentlig ved Eksamenskursus'et Lykeion. Sommeren 1905 bestod jeg min Embedseksamen og blev umiddelbart derefter ansat som Lærer ved Ordrup Latin- og Realskole, der den Gang var en privat Skole. Aaret efter giftede jeg mig med Elna Dorthea Kock, en Barndomskammerat fra Langeland.

Sommeren 1910 blev jeg ansat ved Horsens Statsskole, hvor jeg virkede i 9 Aar, de sidste 3 Aar tillige som Bestyrer af Horsens Statsskoles Forberedelsesskole. 1919 blev jeg forflyttet til Ordrup Gymnasium, der imidlertid var blevet en Statsskole, og overtog samtidigt en Stilling som faglig Medhjælper i Matematik ved Undervisningsinspektionen for Gymnasieskolerne.

Mit Liv har saaledes udelukkende staaet i Undervisningens Tegn; mine Erfaringer som Lærer er nedlagt i følgende Bøger:

Bøgh og Pihl, Regnebog for 5. Underklasse; Pihl og Ring, Regnebog for Mellemskolen I, II, III, IV (Regning og Aritmetik for Mellemskolen); Pihl og Rasmussen, Geometriske Øvelser I og II (Geometri for Mellemskolen); Undervisningsvejledning i Regning for Mellemskolen af H. J. Pihl, under Medvirkning af L. J. Ring. (Portræt Side 267).

SØRENSEN, ANNA KRISTINE, født 2. Juni 1872, er Skoleinspektrice og bor i Ordrup.

ZYTPHEN-ADELER, FERDINAND VILHELM GEORG. Gennemgik 1900—01 i Aarhus det etaarige Kursus paa Jyllands Handelsakademi (den senere jydsk Handelshøjskole), fik Ansættelse hos Chr. E. Rothe & Co., Kjøbenhavn, og derefter i April 1902 i Landmandsbankens Hovedsæde, cand. phil. 1902, gik til Landmandsbankens Vejle Afdeling 1905 og til Nationalbankens Filial i Aarhus 1907. Derefter Kasserer i Nationalbankens Filial i Nykøbing F. 1916 og i Odense 1917—20, nu Bogholder ved sammes Filial i Aarhus siden April 1920. Handelskyndigt Medlem af Censorudvalget for de nørrejydske Amter (med Undtagelse af Vejle og Ribe Amter) ved Handelsmedhjælpereksamen, Besidder af det Zytphen-Adeler'ske Fideikommiss.

Gift 1910 med Ebba Seidel. (Portræt Side 271).

BIRKERØD LATIN- OG REALSKOLE

Balslev
Michelsen
Münter

Petersen
Pontoppidan-Thyssen

BALSLEV, VILHELM BIRKEDAL. Jeg var Lærer paa Ryslinge Højskole fra November 1906—April 07, hvor jeg dels var Elev, dels Lærer. Fra April 1907—Oktober 07 var jeg Soldat ved 1. Regiment i København og sparkede Knolde paa Fælleden. Fra November 1907—Juli 09 var jeg uordineret Medhjælper i Rønnede-Olstrup paa Sjælland og der havde jeg min Debut som Prædikant. Januar 1910 blev jeg ordineret i Odense af Biskop Balslev og blev pers. Kapellan hos Pastor Morten Larsen i Holstebro, hvor jeg havde nogle gode Aar, indtil jeg i Maj 1913 blev kaldet herfra som Præst for Seem og resid. Kapellan ved Ribe Domkirke.

Jeg medvirker ved Ordinationer i Ribe og har bl. a. været med ved Tjustruppræsten Pastor C. Krarups Ordination. (Portræt Side 271).

MICHELTSEN, POUL ULRICH, Hof- og Ordensjuvelerer, Kaptajn, R. af Dbg. I. F. p. p., født 11. Oktober 1881 i København. Søn af Hofjuvelerer Carl Michelsen og Hustru Ellen M. Gift 6. Maj 1911 med Margarete M. født Eisenach. Student (Birkerød) 1900; Sekondløjtnant i Fodfolket 1904; Pre-

1) F. V. G. Zyrphen-Adeler.

2) V. B. Balslev.

3) Poul U. Michelsen.

mierløjtnant samme Aar; Kaptajn 1917; Afsked 1923; Uddannet i Landmandsbanken 1908—09, paa Königl. Zeichnenacademie i Hanau samt i Firmaer i Hanau og Bremen 1909—11; Svendep prøve som Sølvsmed 1911; Medindehaver af Firmaet A. Michelsen 1914; Hof- og Ordensjuvelerer 1922.

Formand for Forening for Kunsthaandværk, for Fællesrepræsentationen for Danske Guldsmede og for Skodsborg og Omegns Kommunalforening; Medlem af Revisionsudvalget for De danske Kongers kronologiske Samling, af Kunstindustrimuseets Bestyrelse og af Komiteen for Udstillinger i Udlandet. Generalkommissær for Danmarks Deltagelse i den internationale Kunstindustriudstilling i Paris 1925.

Har skrevet: 21. Bataillons Historie 1788—1918. Udenl. Orden: F. O. A. (Portræt Side 271).

MÜNTER, ALEXANDER. Født 3. Juli 1882 i Malmø. Dansk Indfødsret 1887. Ophold i Japan 1895—96. Frivillig Lærling 1896—97. Student 1900 fra Birkerød. Zürich 1900—01. Marinesoldat Vinter 1904—05. Cand. polyt. Januar 1909. Breslau 1909—11, Eifel 1911—13, Rusland 1914, Danmark 1915, Tyskland 1916, Burmeister & Wain 1916—18 beskæftiget som Ingeniør. Fra 1918 Indehaver af Firmaet Knud Andersen, Odense (Bygningsartikler).

Gift den 24. November 1916 med Cæcilia Andersen, f. 29. Januar 1891, Datter af ovennævnte Firmas tidligere Indehaver. To Børn.

PPETERSEN, CHRISTEN. Søn af Proprietær P. paa Naksø Ladegaard. Gik i Birkerød Skole 1896—1900. Afgik ved Døden, vistnok allerede 1901.

PPONTOPPIDAN-THYSSEN, BRIK. Født i Lyngby 1881 4. November. Søn af Skoleforstander A. D. Thyssen. Første Skolegang i Lyngby Realskole. Derefter i Birkerød Latinskole fra 1898—1900. Student derfra, studerer Theologi, Medlem et Aar af Studenterforeningen, derefter af Studenterhjemmet

og Studenterkredsen. Regensianer. Kandidat 1907, laud. Korte Ophold paa Frederiksborg og Ryslinge Højskoler, Fæstningsartillerist og fra Efteraaret 1907 til Foraaret 1910 Lærer ved Lyngby Realskole. 1910—17 Præst ved Bornholms Valgmenighed med Bolig i Rønne, samtidig Lærer i Religion og Dansk ved Statskolen i Rønne. 1917—23 Sognepræst i Kjøng ved Glamsbjerg, og fra August 1923 Sognepræst ved Ansgar Kirke, Odense.

Gift 1910 med Student Ellen Gertrud Frederiksen fra Finland. Vi har syv dejlige Børn. (Portræt Side 274).

HELSINGØR LATIN- OG REALSKOLE

Gottlieb

Krenchel

GOTTLIEB, JOHANNES CONRAD CHRISTIAN, er født i Helsingør d. 14. September 1882 som Søn af Kaptajn (Agent for Svitzer) Albert Gottlieb og Hustru Cecilie, f. Feilberg. Sproglig Student fra Helsingør Latin- og Realskole i 1900 med 1. Karakter. Juridisk Embedsexamen i Sommeren 1906 med 1. Karakter. Fuldmægtig hos Byfoged Neumann i Hillerød Oktober 1906—April 1907. Soldat paa Kronborg April 1907—Oktober 1907. Fuldmægtig hos Sagfører P. Jørgensen, Helsingør, fra 1. November 1907; fra 1. Januar 1917 Kompagnon i Forretningen; fra Sagfører Jørgensens Død d. 10. Oktober 1923 Eneindehaver af Forretningen. Bestalling som Sagfører d. 26. November 1912, som Overretssagfører d. 16. Marts 1916. Medlem af Helsingør Ligningskommission i to Perioder.

Gift d. 26. Maj 1909 med Ingeborg Grave, Datter af dansk Skovrider Grave i Skaane. Ingen Børn. (Portræt Side 274).

KRENCHEL, OVE HENRIK (Øjenlæge Dr. med. Valdemar Krenchel og Sophie Martine Simony), født i København 26. November 1882. Juridisk Kandidat Juni 1906. Assistent i Kriminal- og Politiretten, Oktober 1914 Protokolfører. 10. Oktober 1919 Politiassessor i København.

Gift 1911 med Nancy Christine Christensen. („Juridisk Stat. 1923“.)

1) E. Pontoppidan-Thyssen.

2) J. C. C. Gottlieb.

3) J. C. Jespersen.

EKSTRAORDINÆR EKSAMEN

I JANUAR 1900

Hansen
Jensen
Jespersen

Frk. Hertz (gift)
Nielsen
Winge

HANSEN, NIELS CHR. MARIUS, født 7. Juli 1878. 1907 —17 Bestyrer for Margarinefabrikken „Alfa“s Udsalg i København. Fik Afsked efter eget Ønske. Repræsentant for noget andet et Aars Tid. Blev sindssyg og døde for ca. tre Aar siden paa St. Hans Hospital.

JENSEN, ANTON ABEL EILERT, født 8. April 1874. Livsstilling ukendt.

JESPERSEN, JENS CHRISTIAN. Jeg fødtes i Randers 24. Februar 1880 som Søn af den i 1894 afdøde Borgmesterfuldmægtig og Branddirektør L. B. Jespersen og Hustru, født Brandt. Jeg gik i Randers lærde Skole og dimitteredes derfra paa Grund af Sygdom som Privatist i Januar Maaned 1900. I 1906 absolverede jeg fuldstændig juridisk Embedseksamen med laudabilis og ansattes fra September Maaned samme Aar som Byfogedfuldmægtig i Randers, i hvilken Stilling jeg forblev til 1. November 1908, da jeg ansattes som Assistent i Direktoratet for Københavns Skattevæsen, hvor jeg 1. December 1916 avancerede til Fuldmægtig og 1. Juli 1921 til Ekspeditionssekretær.

Jeg tog i 1914 Bestalling som Overretssagfører, men deponerede samme, da jeg i 1916 blev Fuldmægtig. (Portræt Side 274).

KORNERUP, JEANNE ADA DORTHEA CHRISTINE, født Hertz, Ejvindsvej 33, Charlottenlund, født 25. Oktober 1879 i København, Datter af Premierløjtnant i Flaaden Louis Hertz og Johanne Marie, født Timm. Cand. phil.

Gift d. 2. April 1903 med Kunstmaler Valdemar Kornerup, død d. 24. Marts 1924. (Portræt Side 277).

XVIII*

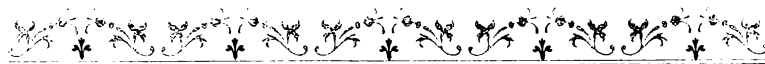
NIELSEN, MARTIN ALBERT OLAF (Partikulier Anders Nielsen og Marie Hansen), født paa Frederiksberg 18. Maj 1880. Juridisk Kandidat Juni 1905. September 1908 Overretssagfører i Randers.

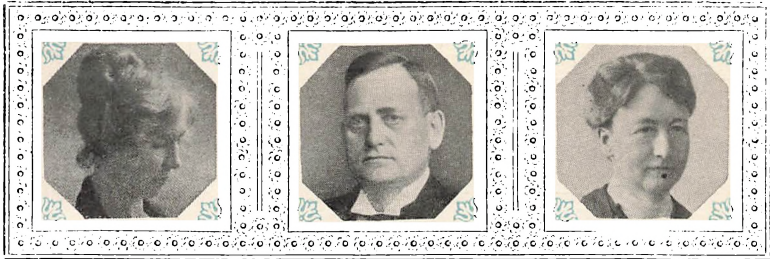
Gift 1910 med Bertine Lind.

(„Juridisk Stat. 1923“.)

WINGE, POUL (Direktør M. P. Winge og Hustru f. Soelberg), født 5. Juni 1881. Student Randers. Juridisk Kandidat Februar 1906. Januar 1910 Sagfører i Hammel, senere i Randers, hvor han siden 1. Marts 1913 er Overretssagfører.

(„Juridisk Stat. 1923“.)

REYKJAVIK LÆRDE SKOLE

Sveinson P.
Björnsson Svein
Fjeldsted
Jonsson Pall
Egilsson
Wendel

Halldorsson
Markusson
Thorsteinsson
Magnusson
Björnsson Stefan
Olafsson

Jonsson Jon
Stephansson
Asgeirsson
Johansson
Isleifsson

SVEINSSON, PAL. Præstesøn. Født 9. April 1878.

BJØRNSSON, SVEIN. Født d. 27. Februar 1881 i København, hvor Forældrene boede dengang. Forældre Bjørn Jonsson, Redaktør af „Isafold“, senere Minister, og Hustru Elisabeth Gudny Sveinsdottir. Kom to Aar gammel til Island: Student fra Reykjaviks lærde Skole 1900. Tog samme Aar til København: studerede Jura, tog Embedseksamen i 1907. Samme Aar Overretssagfører i Reykjavik; efter at Island havde faaet Højesteret i Reykjavik d. 1. Januar 1920, Højesteretssagfører. Bestod Højesteretssagførerprøven i Juni 1920. Fra 1. August 1920 Islands Gesandt i Danmark. Medlem af Reykjavik Byraad fra 1912—20, Formand for Byraadet fra 1918—20. Medlem af Altinget fra 1914—16 og fra 1919—20.

Gift 2. September 1908 med Georgia, f. Hoff-Hansen, Datter af Apoteker H.-Hansen og Hustru i Hobro. Seks Børn. (Portræt Side 277).

FJELDSTED, LARUS. Født 7. September 1879. Regenstid i Efteraar 1901 til Foraar 1904, igen Efteraar 1905—Efteraar

1) Jeanne Kornerup.

2) Svein Björnsson.

3) Eleonora Fagh.

1906. Juridisk Kandidat Juni 1908. Vinteren 1908—09 kst. Byfoged i Havnefjord. Overretssagfører i Reykjavik; i de sidste Aar Højesteretssagfører. *(„Regensianerbogen“.)*

JONSSON, PALL. Født 17. Februar 1874 (Degn J. J. og Katrin Pallsdottir) Juridisk Kandidat Juni 1906. Maj 1908 Overretssagfører i København (procederer ikke for Tiden).

(„Juridisk Stat.“)

EGILSSON, PALL. Født 11. September 1879. Musikkommitteret paa Regensen. Medicinsk Embedseksamen Januar 1908. Læge i Vig (Ods Herred) fra November 1910.

(„Regensianerbogen“.)

WENDEL, ADOLPH HERM. FRIEDERICH, født 6. Juni 1880. Intet kendt.

HALLDORSSON, LARUS SCHEVING, født 19. August 1875. Intet kendt.

MARKUSSON, SIGURJON, født 27. August 1879 i Reykjavik. Juridisk Kandidat 1907. Byfogedfuldmægtig i Reykjavik 1909—11. Sysselmand i forskellige Sysler. Fra Februar 1921 bosat i Reykjavik, hvor han er Sagfører og Assistent i Islands Ministerium. *(„Juridisk Stat.“)*

THORSTEINSSON, GUDMUNDUR, født 14. August 1879 i Reykjavik. Søn af Klipfisk-Overvrager Thorstein Gudmundsson og Kristin Gestsdottir. Medicinsk Eksamen (Reykjavik) Vinteren 1908. I København 1908. Konstitueret eller fast ansat Distriktslæge tre forskellige Steder, fra 1. Juni 1915 konst. i Hroarstunga og bor i Borgarfjörður.

Gift 3. Juli 1911 i Seydisfjord med Margrjet Larusdottir, født 3. Maj 1890. *(„Den danske Lægestand“.)*

MAGNUSSON, MAGNUS BJØRN, født 12. August 1876. Intet kendt.

BJØRNSSON, STEFAN, født 14. Marts 1876. Intet kendt.

OLAFSSON, RØGNVALDUR AUGUST, født 14. August 1879. Intet kendt.

JONSSON, JON, født 1. Juli 1879 i Tverlæk i Holtum, Islands Sydamt, Søn af Bonde Jon Jonsson og Gudridur Eyjolfsdottir. Medicinsk Eksamen (Reykjavik) Sommeren 1905. Vikar to Steder. Distriktslæge i Hroarstunga Distrikt 29. Marts 1906. Studerede i København 1905—05. Distriktslæge i Thistilfjardar Distrikt 24. Juni 1908. Død 17. August 1910 i Thorshøfn. Gift 1906 med Ingibjörg Sigurdardottir, f. 21. Oktober 1883.

(„Den danske Lægestand“.)

STEFANSSON, JON HALLGRIMUR. Født 22. Februar 1881. Intet kendt.

ASGEIRSSON, ASGEIR, født 22. September 1878. Intet kendt.

JOHANSSON, VERNHARDUR, født 19. Maj 1880. Intet kendt.

ISLEIFSSON, JON, født 29. August 1880. Intet kendt.

TILLÆGSEKSAMEN

EFTER BEKENDTGØRELSE AF 22. MAJ 1874

PAGH, ELEONORA. Født i Odense 26. September 1875, død 24. Januar 1922 i København. Efter sin Studentereksamen Lærerinde ved Døtreskolen i Helsingør, derefter i nogle Aar Leder af den tekniske, udenlandske Korrespondance i et Ingeniørfirma i København, gik i Aaret 1906 ind i Statens Tjeneste, først en kort Tid i Statistisk Departement, derefter paa det daværende Tiendekontor under Landbrugsministeriet, tog Filosofikum og modtog fast Ansættelse 1907 som den første kvindelige Assistent, senere Sekretær i Generaltolddirektoratet under Finansministeriet (det nuværende Departement for Told- og Forbrugsafgifter), hvor hun forblev, til hun i 1922 døde af den spanske Syge. (Portræt Side 277). *(Meddelt af en Søster.)*

INDHOLDSFORTEGNELSE

PORTRÆT AF PROFESSOR JOHANNES STEENSTRUP

	Side		Side
Harald Høffding.....	13	Randers lærde Skole	127
Professor Kroman og Russerne	17	Rønne —	130
Minder fra det theol. Fakultet	21	Herlufsholm —	138
Juridiske Rusminder.....	27	Borgerdydskolen i København.	145
En fhv. medicinsk Students Erin-		— - Helgolandsg.	157
dringer fra Rusaaret	31	Schneekloths Skole.....	170
Minder fra det filosof. Fakultet (I)	35	Lyceum	180
Rusminder fra det filosofiske		N. Zahles Skole.....	192
Fakultet (II).....	41	Østersøgades Latin- og Realskole	197
Rusminder fra det mat.-naturvid.		Østerbros —	208
Fakultet	45	Slomanns Skole	211
Minder fra den polytekniske		Efterslægtsselskabets Skole....	216
Læreanstalt 1900—1901 ...	49	Gammelholms Latin- og Real-	
Et lykkeligt Slægtled.....	53	skole	226
Metropolitanskolen.....	59	Industribygningens Latinskole.	233
Roskilde Katedralskole.....	73	Frederiksberg Latin- og Realsk.	244
Frederiksborg lærde Skole....	76	Fredericia —	254
Sorø Akademi.....	79	Kolding —	256
Nykøbing Katedralskole	88	Vejle —	257
Odense —	91	Ordrup —	261
Aalborg —	103	Birkerød —	271
Viborg —	106	Helsingør —	274
Aarhus —	109	Ekstraordinær Eksamen i Januar	275
Ribe —	116	Reykjavik lærde Skole.....	277
Horsens lærde Skole	124	Eksamen ved Universitetet ...	280

NAVNELISTE, ALFABETISK ORDNET, OVER STUDENTERNE FRA 1900

	Side		Side		Side
Adler, P. M.	59	Balslev, V. B.	271	Bistrup	79
Ahlmann-Olsen... 176		Bang, C. M.....	153	Biørn-Lorenzen ...	244
Andersen, A. P. 116		— H. V.....	170	Bjerager	216
— H. C. 261		Barfoed	179	Björnsson, St....	279
— Henriette 130		Bay, C. Q.....	73	— Sv.....	277
— Jens C. J. 233		— H. N.....	127	Blegvad	244
— Otto C... 59		Bech, E.....	180	Blichfeldt	127
Anker	211	— M. N.....	116	Bloch, se Trepka-	
Anker-Jensen....	229	Bechmann	88	Bloch	145
Anthon	138	Bekker	127	Boas	59
Appel	244	Bentzen, Henriette	261	Boeg	79
Arntzen	197	Berg	224	Boesen	204
Asgeirsson	279	Bernth	226	Boje	60
Balle, Maren	256	Berthelsen	89	Bolt-Jørgensen... 74	
Balslev, I. C.	91	Berthing	83		

	Side		Side		Side
Bolvig	91	Esbensen	146	Hansen, N. C. M. .	275
Bondesen	89	Fabricius	141	— R. A.	162
Brandt, E. V.	91	Falkenstjerne	106	Hanssen	61
— G.	157	Falkentorp	148	Harder	247
— Hans	233	Farsøe	226	Hartmann	90
— N. H. H. . . .	92	Femmer, Ellen . . .	192	Hasselbalch	234
Brasen	109	Ferlov	228	Hattensen	200
Bronée	80	Fiedler	81	Hee	155
Buchwald	208	Fischer-Nielsen . .	129	Helsted	173
Buemann	245	Fjeldsted	277	Helweg	173
Buhl	254	Fog	171	Henningsen	200
Bøgh	157	Franck	141	Henriksen	188
Carlsen	245	Frederiksen, Eva. .	194	Herrild	148
Caroc	206	— V. S.	247	Hertz, Ada	275
Carstens	138	Friberg	233	Hind	76
Carøe	139	Frigast-Hansen . . .	73	Hjortvad	118
Christensen, G. E. .	128	Friis, O. C.	89	Holm, Astrid	162
— H. B.	128	— V.	118	— H. Magnus. . . .	118
— J. K. V. A. . . .	89	Frost	234	— Rigmor	193
— J. H. M.		Gaarn	228	Holstein	200
— <i>se</i> Munch-		Galløe	151	Holstein Rathlou. .	263
Christensen		Gamborg	106	Høegh Guldberg . .	154
— N. C.,		Georgsen,		Ingwersen	173
— <i>se</i> Hafn		<i>se</i> Lützow-Georgsen		Ipsen	141
— P. A. M.	170	Goldschmidt	161	Isleifsson	279
Christiansen, C. F. V.	76	Gottlieb	274	Jacobsen	265
— C. M.	106	Gram	172	Jensen, A. A. E. . .	275
— E. C. P.	158	Grüner-Nielsen . . .	176	— A. V.,	
— O. E. L.	171	Gunner	261	— <i>se</i> Hind	
Clausen	116	Haar	155	— Chr.,	
Cortsen	60	Hafn	158	— <i>se</i> Klan	
la Cour	158	Hage	118	— H.,	
Crome	140	Hagemann	199	— <i>se</i> Juul-Jensen	
Dahl	80	Hallas	257	— J. C.	162
Dahlberg, Elna . . .	192	Halldorsson	278	— K. V. Anker,	
Dahm	208	Hallund	222	— <i>se</i> Anker-	
Dalhoff	159	Hansen, Anders . . .	216	— Jensen	
Dam, H. N. E. . . .	130	— Andreas	177	— N.,	
— N. A.	124	— Axel	229	— <i>se</i> Hjortvad	
Djurhuus	131	— G. C.	132	— N. A. Dam,	
Dresler	103	— H. A. V.	74	— <i>se</i> Dam	
Dreyer	208	— H. C.	229	— Ove	174
Egilsson	278	— Harriet	193	— Peder	218
Egvad	232	— H. J.,		— Vald.	94
Eide	148	— <i>se</i> Pihl		— V. A. L.,	
Eiken, H. F.	112	— H. Jø.	247	— <i>se</i> Eide	
— T. S.	112	— Herdis W.,		Jensen-Hein	133
Eilertsen	131	— <i>se</i> Wiggers-		Jepsen	118
Ekdal	93	Hansen		Jespersen	275
Eller	160	— Inger,		Jessen, H.	94
Elmquist	246	— <i>se</i> Engelsted		— L.	266
Elsmark	146	— J. C. S.	212	Johansen, E. S. . .	254
Engel	140	— K. E.,		— Fritz	208
Engelsted, Inger . .	193	— <i>se</i> Herrild		Johansson	279

	Side		Side		Side
Jonsson, J.	279	Lerche	64	Møller, J. C. N....	96
— P.	278	Levinsen, C. E. G.	110	— J. S.	190
Juul-Jensen ...	257	— Carsten	248	— L. J.	220
Jürgensen ...	107	Levison	182	— N. A.	104
Jørgensen, A. M. .	94	Levy, Else	194	— Otto	133
— L. B.,		— V. <i>se</i> Lemkow		— P. C. Børge	126
<i>se</i> Bolt-		Lier	209	— P. O.	97
Jørgensen		Liisberg	64	— S. H. M. C.	83
— P. P. ..	119	Lindholm	142	— S., <i>se</i>	
— S. A. Utzon	180	Lorentzen	64	Palitzsch	
— V. A. ...	248	Lorenzen, <i>se</i>		Nansen	255
Kaas	95	Biørn-Lorenzen		Neve	165
Kabell	81	Ludvigsen	240	Nielsen, Aage ...	165
Kalckar	180	Lund Adler	162	— C. E.	78
Karstens	95	— A. C. M. ...	220	— E. E. R. ...	178
Kayser	174	— H. N. T.	122	— G. C.	126
Kieler	77	— Helga	194	— H. H. G., <i>se</i>	
Kiilerich	248	— P. M.	255	Grüner-	
Kjørboe, E. A. ...	81	Lundgren	211	Nielsen	
— N. A. ...	81	Lykke	107	— L.	107
Klan	213	Lützw-Georgsen .	124	— M. Th.	111
Klein, Anna Elisa-		Mac Dougal	201	— M. A. O. ...	276
beth	206	Madsen, E. Høst..	64	— N. E.	231
Klein, Ph. L.	155	— H. C.	212	— N. O. M. ...	248
Klenau	155	— I. K.	125	— N. P.	241
Knudsen, Hans A.	236	— M. P.	96	Nissen	166
— H. J. ...	224	— Olaf.	150	Nutzhorn	123
— K. A. ...	104	Madvig	163	Nyborg	104
Koefoed	74	Magnussen	184	Nyrop	202
Kofoed	133	Magnusson	278	Nørballe	249
Kohl	236	Mamsen	214	Nørgaard	178
Kongsted-Jensen ..	149	Mangor	82	Nørlund	249
Konradsen	124	Marcussen	74	Ohlsen, <i>se</i>	
Korsgaard	267	Marke	122	Ahlmann-Ohlsen	
Krarup, Chr.	109	Markusson	278	Olafsson	279
— C. T. Vald.	95	Martensen-Larsen .	63	Olesen	203
Krasilnikoff	61	Mathiesen, A.	64	Olrik	185
Krenghel	274	— P. L. ...	185	Olsen, A. P. H.,	
Kristensen,		Meden	230	<i>se</i> Teiler	
<i>se</i> Skadhede		Melbye	258	— Edm.	212
Krohn	267	Meyer, <i>se</i> Eva		— Elieser ...	83
Kronmann	218	Frederiksen		— Olaf, <i>se</i>	
Kuhr	219	Michelsen, M. K. N.	82	Galløe	
Køster	248	— P. U. ...	271	— Otto	166
Laage-Petersen ...	195	Middelboe	248	— W. J. K. ...	221
Lange	62	Mikkelsen	125	Otzen	190
Larsen, Rosa	193	Moltke	164	Oxholm	155
Lassen, F. O.	124	Moritz	210	Pagh, Eleonora ...	280
— P.	149	Mortensen, M. L. ...	268	Palitzsch	174
Lauritsen	224	— N. P.,		Palludan	123
Lausen	189	<i>se</i> Vegel		Paludan	104
Lemche	189	Munch-Christensen	170	Pauli	65
Lemvig	207	Münter	272	Paul-Petersen ...	186
Lemkow	213	Møller, J. W.	82	Pedersen, H. I. ...	179

	Side		Side		Side
Pedersen, P. I....	97	Sanding.....	86	Thayssen	86
Petersen, Chr....	272	Scheel.....	66	Thiele	115
— C. E. V....	222	Schierbeck	66	Thomsen, A. C. T..	258
— J. E. Damkier	83	Schjerbeck	188	— A. P. G. A. B.	112
— E. W....	166	Schmidt	203	— Hugo...	169
— Henny..	241	Schnack	179	— Peder ..	259
— H. F., <i>se</i>		Schouw.....	98	— V. B....	75
Eiken		Schröder.....	232	Thorsteinsson	278
— Louis... 114		Schäffer.....	104	Thrane	67
— M. K. E.,		Seedorff	153	Thyssen, <i>se</i> Pon-	
<i>se</i> Tullin-		Seligmann	242	toppidan-Thyssen	
Petersen		Simonsen	166	Timmermann.....	224
— N. A., <i>se</i>		Skadhede	251	Tingleff	188
Hallund		Skibsted	67	Toft	179
— Osvald.. 123		Skovmand.....	135	Trepka-Bloch	199
— P. W., <i>se</i>		Smidth	215	Trojel	99
Paul-		Sonne, C. O....	136	Tryde.....	137
Petersen		— Harding... 167		Tulinius	242
— T. E. K. M.,		Sorterup	188	Tullin-Petersen ..	224
<i>se</i> Berthing		Stahlschmidt....	168	Wadsted	243
— T. S.,		Stefansson	279	Wahlgren	232
<i>se</i> Eiken		Stokkebye	177	Valeur.....	101
Pihl.....	269	Storm	232	Wanscher.....	68
Pontoppidan-		Stürup	86	Weber	143
Thyssen	272	Sveinsson.....	277	Vedel	123
Post.....	166	Sønder	115	Wedell	203
Poulsen, J. K....	249	Søndergaard	107	Vegel.....	178
— Knud... 176		Sørensen, Agnete .	256	Wegge.....	214
— N. F. S. G.	206	— Anna ..	270	Weis	115
— P. M. ... 98		— C. D. K.,		Wemmellund.....	259
Rager.....	74	<i>se</i> Egvad		Wendel	278
Ramm	65	— E. O. B.	252	Wiggers-Hansen ..	193
Ramsing	241	— J. L., <i>se</i>		Wilhelmsen	225
Rasmussen, Johs. .	84	Lykke		Winding	253
— Knud. 186		— J. T., <i>se</i>		Winge	276
Reinvaldt	151	Sanding		Winsløw	68
Richter	152	Tauson	143	Wulff, K.	203
Rindom.....	187	Tegner	242	— P. V.	102
Rosleff	75	Teiler	253	— V.	72
Rubin, Elisabeth..	195	Thamsen, Gerda..	196	Wøldike	225
Rønne.....	135	Thaulow, Joh.	188	Zinck	105
Salomon, Rosa ...	251	— Th.....	155	Zytphen-Adeler ...	270

FORTEGNELSE OVER SKOLEBILLEDERNE

Metropolitanskolen	}		Blad	I, efter	Side 64
Sorø Akademi					
Hørlufsholm lærde Skole	}		-	II, - -	80
Viborg Katedralskole					
Aalborg —	}		-	III, - -	96
Aarhus —					
Ribe —	}		-	IV, - -	112
Roskilde —					
Kolding Latin- og Realskole	}		-	V, - -	128
Schneekloths Latin- og Realskole.....					
Birkerød — —	}		-	VI, - -	144
Nykøbing Katedralskole					
Latin- og Realskolen Lyceum	}		-	VII, - -	160
Randers lærde Skole.....					
Slomanns Skole	}		-	VIII, - -	176
Efterslægtsselskabets Skole					
Frederiksborg lærde Skole	}		-	IX, - -	192
Odense Katedralskole					
Vejle Latin- og Realskole.....	}		-	X, - -	208
N. Zahles Skole.....					
Borgerdydskolen i København.....	}		-	XI, - -	224
— paa Kristianshavn					
Rønne lærde Skole	}		-	XII, - -	240
Fredericia Latin- og Realskole					
Horsens lærde Skole.....	}		-		
Reykjavik — —					
Universitetets Indgang					